

ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE
DIN BUCUREȘTI

Nicolae Istudor

editori

Dumitru Miron

*Laureații
Doctor Honoris Causa
ai Academiei de Studii Economice din București
110 ani de excelență academică*

LAUREAȚII
DOCTOR HONORIS CAUSA
ai ACADEMIEI DE STUDII ECONOMICE
DIN BUCUREȘTI
110 ani de excelență academică

Nicolae Istudor

Dumitru Miron

editori

**LAUREAȚII
DOCTOR HONORIS CAUSA
ai ACADEMIEI DE STUDII ECONOMICE
DIN BUCUREȘTI**

110 ani de excelență academică

**Colecția
Istoria ASE**

978-606-34-0456-6

**Editura ASE
București
2023**

ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE
DIN BUCUREȘTI

Copyright © 2023, Editura ASE

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii.

Editura ASE

Piața Romană nr. 6, sector 1, București, România

cod 010374

www.ase.ro

www.editura.ase.ro

editura@ase.ro

Consultanți:

Liana Badea

Emilia Gogu

Cătălina Niculae

George Șerban-Oprescu

Marian Săcărin

978-606-34-0456-6

Editura ASE

Redactor: Livia Radu

Tehnoredactor: Emilia Velcu

Coperta: Violeta Rogoian

Sursă fotografii: arhiva ASE, fotograf Cornel Constantin

Cuprins

Argument	9
<i>Nicolae Istudor</i>	
Cuvânt-înainte	13
<i>Dumitru Miron</i>	
Majestatea Sa Regele Mihai I al României	19
Turgut Özal	
Președinte al Republicii Turcia	29
Anghel N. Rugină	
Membriu de onoare al Academiei Române	35
Jacques Santer	
Președinte al Comisiei Europene	45
James McGill Buchanan Jr.	
Laureat al Premiului Nobel pentru Economie	59
Yvan Allaire	
Profesor Université du Québec à Montréal.....	65
Thierry de Montbrial	
Profesor Conservatoire National des Arts et Metiers, Paris	71
Samuel Lichtensztein Teszler	
Rector Universidad de la Republica de Uruguay.....	81
Jean-Paul Pollin	
Profesor Université d'Orleans.....	89
Cornelis Johannes Rijnvos	
Profesor Universitatea Erasmus din Rotterdam.....	97
Lawrence R. Klein	
Laureat al Premiului Nobel pentru Economie.....	103
Lennart Hjalmarsson	
Profesor Universitatea din Gothenburg.....	111

Joseph Eugene Stiglitz	
Laureat al Premiului Nobel pentru Economie.....	117
Romano Prodi	
Președinte al Comisiei Europene.....	125
Fabrizio Onida	
Președinte al Institutului Național de Comerț Exterior din Italia.....	131
Nam-Kee Lee	
Președinte al Autorității Naționale de Concurență a Republicii Coreea ...	137
Emma Nicholson of Winterbourne	
Raportor al Uniunii Europene pentru România.....	145
Yves Franchet	
Directorul general al Oficiului Statistic al Uniunii Europene – Eurostat ...	151
Ion Iliescu	
Președinte al României.....	157
Finn Ragnar Førsund	
Profesor Universitatea din Oslo.....	163
Gerrit Zalm	
Ministru de finanțe al Regatului Țărilor de Jos	169
Philippe Etienne	
Ambasador al Republicii Franța în România.....	175
Philip Kotler	
Profesor Northwestern University, Illinois.....	181
Peter Nijkamp	
Profesor Virje Universiteit, Amsterdam	189
Gerhard Michael Ambrosi	
Profesor Universität Trier	197
Stephen Joel Trachtenberg	
Rector al George Washington University, Washington D.C.....	205
Lester Lloyd-Reason	
Profesor Ruskin University, Cambridge.....	211

Alain Jean Michel Burlaud	
Profesor Conservatoire National des Arts et Metiers, Paris	215
Maurice Yolles	
Profesor John Moores University, Liverpool	223
Philippe Rollet	
Vicepreședinte Université de Lille.....	229
André Cabanis	
Vicepreședinte Université Toulouse 1 Capitole	237
Allan Clement Hodgson	
Profesor Universitatea din Amsterdam.....	241
Donna L. Street	
Profesor University of Dayton, Ohio.....	247
Joaquin Almunia	
Vicepreședinte al Comisiei Europene	253
Mircea Malița	
Membru al Academiei Române	261
Sir Suma Chakrabarti	
Președinte al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare.....	271
Florin Gheorghe Filip	
Vicepreședinte al Academiei Române	279
Robert Faff	
Director la Școlii Doctorale, The University of Queensland, Australia.....	285
Paul Wachtel	
Profesor Stern School of Business, New York University	293
Constantin Virgil Negoită	
Membru The International Academy for Systems and Cybernetic Sciences.....	299
Grigore Belostecinic	
Rector al Academiei de Studii Economice din Moldova	309
Katherine Schipper	
Profesor Fuqua School of Business, Duke University.....	315

Geert A. Bouckaert

Președinte al International Institute of Administrative Sciences323

Sorin Mihai CîmpeanuRector al Universității de Științe Agronomice
și Medicină Veterinară din București333**Cristian Ioan D. Hera**Vicepreședinte al Academiei Române, Președinte de Onoare
al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”341**Ioan-Aurel Pop**Președinte al Academiei Române,
Rector al Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca351**Abdel Fattah Saeed Hussein Khalil El-Sisi**

Președinte al Republicii Arabe Egipt359

Jaime Gil AlujaPreședinte al Academiei Regale Spaniole de Științe Economice
și Financiare, Membru de onoare al Academiei Române367**Klaus-Heiner Lehne**

Președinte al Curții Europene de Conturi381

Mircea Dumitru

Vicepreședinte al Academiei Române389

Fabrizio D'Ascenzo

Decan al Facultății de Economie, Sapienza Università di Roma403

Dumitru-Dorin PrunariuPrimul cosmonaut român
Membru de onoare al Academiei Române411

Argument

La momentul aniversar organizat cu ocazia împlinirii a 110 de performanță academică neîntreruptă și de cea mai înaltă calitate a Academiei de Studii Economice din București, conducerea universității noastre a decis să acordăm prețuirea cuvenită dimensiunii istorice a acestui proces, publicând mai multe

lucrări în care să fie abordate cele mai reprezentative secvențe ale tabloului academic. Întrucât relaționarea cu mediul academic și științific național și internațional este esențială pentru universitatea noastră, iar cooptarea ca membri ai valoroasei noastre comunități academice a celor mai reprezentative personalități, cu contribuții notabile în plan profesional, științific, instituțional sau organizațional, reprezintă o componentă de bază a strategiilor și a programelor noastre operaționale, una dintre lucrările publicate cu această ocazie este aceasta, în care sunt prezentate profilurile profesionale și științifice ale personalităților cărora Senatul Academiei de Studii Economice, la propunerea Consiliului de Administrație, le-a conferit cel mai înalt titlul onorific, cel de Doctor Honoris Causa.

Angrenată plenar în amplul proces de modernizare a activităților profesionale, științifice și relaționale, astfel încât poziția sa să fie tot mai bună în clasamentele interne și internaționale, Academia de Studii Economice și-a extins paleta de parteneriate interinstituționale, a atras tot mai multe personalități științifice de renume național și mondial, pentru a presta activități didactice sau de cercetare pentru studenții și cercetătorii noștri, susține financiar tot mai multe programe de mobilitate internațională, la care participă cadrele didactice și studenții, și se regăsește ca organizator al unor prestigioase manifestări profesionale și

științifice. În întreaga sa istorie, intrată de 10 ani în al doilea secol de promovare a excelenței sale academice, echipele manageriale care au condus Academia de Studii Economice au fost preocupate de punerea la loc de cinste, în planul culturii organizaționale, a aspectelor care țin de ritualuri relaționale de mare impact, în acest plan situându-se și prezența unor mari personalități ale științei și culturii la activitățile noastre cotidiene sau aniversare.

Comunitatea noastră universitară a dovedit constant înaltă exigență, îndeosebi în ceea ce privește selectarea membrilor săi, începând cu candidații la admiterea la programele noastre de studii doctorale, continuând cu aspiranții la pozițiile didactice sau de cercetare, cadre didactice asociate sau invitați de marcă, pentru a presta activități de predare sau a se integra în colectivele noastre de cercetare. Aceeași selectivitate s-a manifestat și în cadrul proceselor care au condus la fundamentarea deciziilor de acordare a titlurilor onorifice. Cititorii acestei lucrări vor putea să constate cât de riguroasă a fost alegerea beneficiarilor titlului de Doctor Honoris Causa, numărul de dobânditori fiind relativ redus, dacă avem în vedere istoria seculară a universității noastre, iar profilurile profesionale și științifice ale acestora sunt referențiale la nivel național și internațional. Rămân emblematic pentru ceea ce urmărim noi la Academia de Studii Economice, prin intermediul parteneriatelor inițiate și menținute cu toți actorii reprezentativi la nivelul mediului societal național și internațional, cuvintele unui ilustru rector al universității: „nu ne putem mișca în viața noastră internă, independent de viața și politica internațională, chiar dacă am avea mâinile complet dezlegate de orice angajamente formale”¹.

Autorii acestei lucrări oferă cititorilor o colecție foarte valoroasă de profiluri profesionale, științifice și organizaționale, printre care se regăsesc: exponenți referențiali ai Casei Regale a României sau ai aristocrației internaționale; laureați ai Premiului Nobel pentru Economie; prestigioși oameni politici cu contribuții remarcabile în domeniul economiei și al administrației publice; dascăli și cercetători științifici de

¹ Ion N. Angelescu, *Îndrumări în politica economică și financiară*, București, 1920, p. 8.

mare anvergură intelectuală; diplomați prestigioși sau personalități cu contribuții de pionierat în domeniile lor de preocupare societală.

Această lucrare, similar celorlalte publicate cu ocazia acestui moment aniversar drag nouă, se înscrie în demersurile constante ale conducerii actuale a universității noastre de a prezenta evoluția Academiei de Studii Economice ca realitate și ca ideal, pornind de la premisa că realitatea se schimbă permanent, tinzând spre un ideal ce se modifică și el, dar valorile de bază, stabilite de către fondatorii universității noastre, își mențin trăinicia și trebuie să rămână comandamente obligatorii pentru toți membrii comunității noastre universitare. Consider ca meritoriu faptul că în această lucrare sunt grupate selecții ample și reprezentative din *laudatio* prezentate cu ocazia decernării înaltului titlu onorific de Doctor Honoris Causa, prezentări sintetizatoare ale unor cariere de excepție ale laureaților, cele mai semnificative contribuții ale acestora la progresul cunoașterii în domeniul economiei, afacerilor și administrației publice, secvențe ilustrative și informații selectate cu mare minuțiozitate. Lucrarea cuprinde un larg caleidoscop de profiluri intelectuale și științifice care pot deveni modele de urmat de către mai tinerii membri ai comunității noastre universitare, oferindu-le acestora ținte viitoare pentru propriile cariere profesionale și științifice.

Din lectura textelor se pot extrage informații relevante despre unele dintre cele mai emblematice personalități ale științei, culturii sau politicii, care au contribuit semnificativ la dezvoltarea cunoașterii avansate în numeroase domenii ale peisajului societal, au promovat valorile referențiale pentru universitatea noastră și, devenind membri ai comunității noastre academice, pot fi surse de inspirație pentru noi toți. Deși personalitățile despre care se scrie în această lucrare aparțin unor segmente foarte variate ale tabloului științific și organizațional, respectarea strictă a criteriilor prevăzute în regulamentele noastre cu privire la decernarea acestui prestigios titlu onorific a contribuit la obținerea unui grad ridicat de omogenitate a lucrării.

Cititorul acestei lucrări va putea să ia notă de faptul că profilurile profesionale și științifice ale personalităților descrise se înscriu într-o

logică a rigorii, coerenței și temporalității, contribuind la conturarea unui peisaj narativ de foarte mare reprezentativitate și expresivitate. Gruparea în această lucrare a mai mult de 50 de profiluri academice, științifice sau organizaționale de mare valoare reprezintă o contribuție semnificativă la tezaurul istoriografic al universității noastre, facilitează cunoașterea și mai bună a zonei de excelență a activităților noastre academice și permite atât membrilor comunității noastre universitare, cât și publicului larg să ia notă de înaltul nivel de expunere internațională a *Almei Mater*. Și prin această lucrare se conturează trăsături puternice în planul caracterului, subliniindu-se apăsător faptul că în centrul evoluției fiecărui individ, cu atât mai mult a marilor personalități, se află viziunea umanistă, care ne oferă caractere puternice cărora li se asociază rezultate obținute prin efort susținut, în condiții societale în care prioritar este principiul meritocrației, optimizându-se continuu relația între educație, conștiință, responsabilitate și autodeterminare.

În calitatea mea de rector al Academiei de Studii Economice și președinte al Consiliului de Administrație, apreciez că, prin publicarea unei astfel de lucrări de mare utilitate pentru peisajul nostru universitar, se transmite apăsător mesajul că, în cadrul comunității noastre, se acordă o înaltă prețuire membrilor săi de elită, se îmbogățește volumul, deja consistent, de idei și profiluri personale valoroase, care ne pot ajuta să capitalizăm cele mai bune practici pe care să le oferim ca bibliografie tinerilor membri ai universității noastre. Adresez mulțumirile mele tuturor celor care au lucrat la realizarea acestei lucrări și la publicarea sa la timp și în cele mai bune condiții editoriale.

Prof. univ. dr. Nicolae ISTUDOR
Rectorul Academiei de Studii Economice din București

Cuvânt-înainte

Pentru un cât mai bine pregătit proces de aniversare a 110 ani care s-au scurs de la data înființării prin Decret Regal, la 6 Aprilie 1913, a Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale, moment care marca punctul de pornire al unui proces centenar de realizări incontestabile atât în plan curricular, cât și extracurricular, conducerea Senatului universitar al Academiei de Studii Economice a propus publicarea unei lucrări în care să fie cuprinse o serie de informații relevante cu privire la una dintre cele mai prețioase forme de poziționare a *Almei Mater* în tabloul relațional național și internațional, conferirea celui mai înalt titlu onorific acordat de către universitatea noastră, cel de Doctor Honoris Causa. La fel ca și în celelalte două lucrări publicate cu acest prilej de mare reprezentativitate pentru comunitatea noastră universitară, și în această carte, care este pusă la dispoziția cititorilor grație unui efort comun al membrilor Biroului Permanent al Senatului, dar și al altor contributory talentați și care au dovedit multă disponibilitate (editorii lucrării, membri ai colectivului de consultanți de specialitate, precum și echipa profesionistă a Editurii ASE), cărora le aducem mulțumirile noastre, sunt prezentate, ca regulă, cronologic, cele mai sugestive prezentări narrative și informații cu privire la viața și activitatea profesională, științifică și organizațională a personalităților cărora cel mai înalt for de decizie și deliberare al universității noastre, Senatul universitar, la propunerea conducerilor facultăților sau a celei a Academiei de Studii Economice, le-a acordat această înaltă recunoaștere academică. Cititorul acestei retrospective narrative destul de cuprinzătoare, dar și relevante, poate lua notă de selectivitatea dovedită în cadrul procesului de desemnare a dobânditorilor titlului de Doctor Honoris Causa, de anvergura deosebită a personalității beneficiarilor acestui titlu, de contribuțiile aduse de aceștia la promovarea în țară și în străinătate a valorilor definitorii pentru universitatea noastră, de informații inedite cu privire la viața și activitatea lor, dar și de contribuțiile remarcabile ale acestora la progresul științei, culturii, al societății, în general, și al științei economice, în special.

O primă impresie care se desprinde din lecturarea celor peste 50 de prezentări personalizate este cea a înscrierii tuturor acestor profiluri într-un

format definitoriu pentru ceea ce se înțelege la nivelul comunității noastre universitare prin excelență în plan profesional și științific. Mai mult, citind prezentările cuprinse în această lucrare, unele dintre acestea fiind sinteze cuprinzătoare din *laudatio* pregătite atunci când s-au înaintat propunerile către Consiliul de Administrație și către Senatul ASE, și care au fost rostite la momentul conferirii publice a acestui titlul onorific, altele fiind sinteze elaborate de către membrii Biroului Permanent al Senatului sau de către o serie de consultanți de specialitate, se poate constata că, în cazul tuturor celor care au primit acest titlu, este evidentă o aderență la valorile noastre de bază, asumarea responsabilității derivate din primirea în cadrul comunității noastre academice, contribuția la promovarea școlii românești de economie și afaceri pe toate meridianele planetei. Din lecturarea paginilor acestei cărți, cititorul poate lua notă și de o altă fațetă, una de înaltă excelență academică, a *ethos-ului ASE-ist*, și se poate translata într-un tablou dinamic și relevant specific pentru ceea ce se desemnează a fi capitalul relațional, componentă de bază a capitalului intelectual. Perioada de timp în care se înscriu prezentările cuprinse în lucrare este una dintre cele mai de succes din istoria centenară a Academiei de Studii Economice, cea a celui mai înalt nivel de deschidere a universității noastre către mediul său extern, cea în care, la valoroasa noastră comunitate universitară, au aderat unele dintre cele mai renumite personalități din varii domenii ale științei, culturii, societății în ansamblul său. Din considerente legate de heraldica narativă și analitică, prezentările sunt deschise cu *laudatio* rostit cu ocazia decernării valorosului titlul onorific de Doctor Honoris Causa Majestății Sale Regele Mihai I al României, ca semn de prețuire pentru contribuția pe care a avut-o Casa Regală a României la diversele momente referențiale ale istoriei universității noastre și pentru Majestatea Sa Regele Mihai I al României care, întreaga sa viață, a slujit poporul român și s-a identificat cu idealurile acestuia. Din textul acestei prime prezentări se pot desprinde contururile unei personalități de mare anvergură, un model de conduită exemplară ale cărui componente au fost păstrate nealterate o întreagă viață, crezul neabătut în victoria normalității, trăinicia idealurilor și generozitatea dedicării pentru cauze cu adevărat importante. După această dovadă de înaltă prețuire pentru cel care a rămas pentru noi toți un reper respectat și un model de conduită inspirator pentru multe dintre generațiile care s-au succedat în timpul vieții sale, dar și pentru cele viitoare, celelalte profiluri profesionale, științifice sau organizaționale au fost poziționate în această lucrare în conformitate cu succesiunea strict temporală a momentelor la care au fost

conferite titlurile de Doctor Honoris Causa. Din lectura acestor sinteze, care s-au dorit a fi cât se poate de sugestive pentru dobânditorii titlului onorific, se poate constata că forurile noastre decizionale și deliberative au acordat această recunoaștere academică cu mare selectivitate și în urma unui proces elaborat de analiză, deliberare și argumentare a deciziilor.

În selecta colecție a personalităților care au beneficiat de cea mai înaltă apreciere a membrilor comunității noastre se înscriu trei laureați ai Premiului Nobel pentru Economie – James McGill Buchanan Jr., Lawrence R. Klein și Joseph Eugene Stiglitz – cu contribuții notabile în planul revoluționării științei economice, congruente cu arealurile tematice abordate și de către cercetătorii din Academiei de Studii Economice, cele mai importante fiind: mai buna înțelegere a sistemului economiei de piață din perspectiva fluxurilor monetare și financiare globalizate; extensia matematicii către domeniul științelor economice și realizarea de modele relevante pentru fundamentarea politicilor publice; analiza evoluțiilor în planul globalizării, factorii determinanți ai acestui proces și capcanele conexe cu aceste evoluții, dacă nu se acordă o atenție constantă peisajului macroeconomic și nu se interpretează corect mesajele venite dinspre economie. Din paginile acestei cărți se pot reține mesaje pline de consistență, care merită interpretate corect, crezuri aparținând unor personalități care au obținut recunoașterea internațională cea mai înaltă în plan științific. Sunt ilustrative, în acest sens, pasaje cum ar fi: „Economia este arta de a așeza parametri pe utopiile noastre” (James McGill Buchanan Jr.); „M-am aflat la Casa Albă atunci când Rusia își începea tranziția de la comunism, am lucrat la Banca Mondială în perioada când începea criza financiară din Asia... am fost permanent interesat de dezvoltarea economică și ceea ce am văzut mi-a modificat percepțiile cu privire la globalizare și la dezvoltare” (Joseph Eugene Stiglitz); „Datele din economie observate trebuie acceptate obiectiv, analizate cu minuțiozitate și profesionalism și introduse în sisteme globale, care să explice funcționarea economiei sau a unui fenomen economic în ansamblu” (Lawrence R. Klein).

Lista personalităților cărora li s-a acordat acest onorant titlu onorific continuă cu membri de cea mai înaltă reprezentativitate ai mediului academic și științific național, dar mai ales internațional, care au dus mai departe valoroasele idei pe care le regăsim la laureații Premiului Nobel pentru Economie și au adus contribuții remarcabile la evoluția ideilor științifice din domeniile cărora le-au dedicat întreaga lor viață profesională

și academică. Din prezentările sintetizatoare cuprinse în această lucrare se poate constata că, fiecare în felul său specific, personalitățile pe care comunitatea noastră academică le-a gratulat cu cel mai prestigios titlu academic prevăzut de regulamentele noastre s-au remarcat prin contribuții notabile în arealuri tematice diverse: promovarea ideii de integrare economică la nivel european și evoluția sustenabilă a construcției europene; rolul pe care îl dețin instituțiile internaționale, îndeosebi cele din domeniul economic, la armonizarea eforturilor comunității internaționale și la configurarea unui cadru normativ și principial care să susțină dezvoltarea; factorii care pot contribui la crearea unui climat economic care să sprijine și să certifice performanța; sublinierea nevoii de a avea un cadru de lucru special pentru inovare; necesitatea unei infrastructuri, dar și a unei infostructuri moderne și specializate; modelarea proceselor economice; cercetarea resorturilor specifice ale piețelor de capital; rolul marketingului în cadrul alegerii și operaționalizării celor mai de succes modele de afaceri; construirea unei noi paradigme a teoriei deciziei și dezvoltarea noii teorii a incertitudinii. Sunt expresive, dar au și un important rol educativ idei cum ar fi „cine vrea să înțeleagă epoca în care trăiește, să scruteze orizontul și să se gândească și să acționeze, trebuie să se întoarcă în timp. Acesta trebuie să abordeze istoria ca un artist care pictează un peisaj” (Thierry de Montbrial). Discursurile rostite de personalitățile laureate s-au constituit în conferințe de cea mai înaltă valoare profesională și științifică, au conținut îndemnuri legitimize pentru membrii comunității noastre universitare, adăugându-se la tezaurul nostru de idei care au fost aprofundate și duse mai departe.

O a treia categorie (nu în ordinea importanței deoarece prețuirea membrilor comunității noastre universitare pentru toate personalitățile cărora li s-a acordat titlul onorific de Doctor Honoris Causa este similară) de beneficiari ai aprecierii noastre este compusă din membri ai celui mai înalt for științific din România, Academia Română. Au făcut dovada că împărtășesc pe deplin valorile noastre organizaționale și că au contribuții științifice apropiate cu domeniile noastre de interes următorii membri titulari ai acestui for științific: Mircea Malița; Florin Gheorghe Filip; Ioan-Aurel Pop; Cristian Ioan Hera, Mircea Dumitru. Lecturarea *Laudatio*, dar și audierea discursurilor de investitură rostite de Domniile Lor au reverberat adânc în mintea și sufletul celor care au participat la acele momente și au lăsat urme adânci în mentalul nostru colectiv. Cititorul acestei lucrări poate afla mai multe lucruri valoroase despre viața și activitatea matematicianului,

filozofului, logicianului, diplomatului, viitorologului și istoricului Mircea Malița, despre contribuțiile profesionale și științifice ale academicianului Florin Gheorghe Filip în domeniul informaticii, în general, dar și în economie, în special, și va rămâne încântat de gândurile academicianului Ioan-Aurel Pop, a cărui convingere fermă este că „fără intelectuali și fără elite, o națiune nu poate exista. [...] Elitele de astăzi trebuie să le arate tinerilor care acum se formează, că prezentul se poate trăi și în România, chiar dacă acesta nu este unul ideal, iar viitorul se poate construi și aici”.

Laureați ai celui mai înalt titlu onorific acordat de universitatea noastră au fost și oameni de stat cu cariere politice remarcabile la nivel național sau în cadrul organizațiilor europene și internaționale. Vor putea fi regăsite între paginile acestei cărți profilurile personale și organizaționale ale unor președinți de stat (Turgut Özal; Ion Iliescu; Abdel Fattah Saed Hussein Khalil El-Sisi), președinți ai Comisiei Europene (Jacques Santer și Romano Prodi); membri reprezentativi ai Comisiei Europene (Joaquin Almunia); membri ai Parlamentului European (Baroneasa Emma Nicholson de Winterbourne) sau conducători de mare prestigiu ai unor organisme relevante ale Uniunii Europene (EUROSTAT, Curtea Europeană de Conturi etc.). Comisiile care au adoptat decizia de se acorda înaltul titlu onorific au luat în considerare contribuțiile Domniilor Lor la dezvoltarea învățământului universitar, implicarea în parteneriatele interstatale care au impulsionat mobilitatea internațională a membrilor comunităților universitare, contribuțiile semnificative ca oameni politici, militanți pentru dezvoltarea economică și calitatea mediului academic și științific, statutul de promotori ai valorilor umaniste și diseminatori ai acestora în societate. Laureat pentru contribuția sa la ideea europeană, dar și pentru o prodigioasă carieră universitară, dedicată domeniului științei economice, Romano Prodi sublinia că „Principala provocare pe care ne-o lansează noul mileniu este guvernarea unor procese tumultuoase, printr-o globalizare a politicii care să știe să echilibreze globalizarea economică”. Pe aceeași direcție ideatică pot fi înscrise și îndemnurile oficialului european care a fost comisar european pentru afaceri monetare și, respectiv, pentru concurență, Joaquin Almunia: „Europa va trebui să investească din nou în cetățenii săi și Uniunea Europeană va trebui să se afle în avangarda acestei strategii, maximizând competențele și resursele de care dispune”.

Toate prezentările de profiluri ale beneficiarilor titlului de Doctor Honoris Causa sunt centrate pe reușitele, de fiecare dată de mare consistență,

sustenabile și tonifiante, din acestea rezultând similitudinea între valorile pe care și-au construit carierele de un real succes și cele care definesc universitatea noastră. Omogenitatea întregului text al acestei lucrări nu a rezultat ca urmare a vreunei intervenții a editorilor, ci a fost asigurată în mod natural, ca urmare a setului unic de valori împărtășite de laureații cuprinși în lucrare, a nivelului profesional, științific sau instituțional ridicat al acestora, plasării Domniilor Lor pe cea mai înaltă treaptă a ierarhiilor care îi includ. Se constituie în lianți relevanți ai omogenității acestei lucrări: comuniunea de idei și de interese profesionale; poziționarea personalităților laurate față de Academia de Studii Economice din București; sincronizarea dintre zonele tematice abordate de noi în cadrul programelor de studii și al proiectelor de cercetare și axele domeniiale care constituie fundamentele carierelor prezentate.

Această lucrare poate deveni „o carte de învățătură” datorită densității de idei, mesaje, stări de fapt și de spirit, dovezi ale reușitei profesionale și științifice; omogenității în plan descriptiv și narativ; modelelor de înaltă reușită pe care mai tinerii cititori le pot regăsi în paginile acesteia. Editorii acestei valoroase lucrări aduc mulțumirile lor tuturor celor care, în decursul unei lungi perioade de timp, au respectat criteriile avute în vedere în cadrul procesului de selectare și recomandare a beneficiarilor acestui înalt titlu onorific, celor care s-au ocupat de redactarea și prezentarea *laudatio*, membrilor diverselor componente ale Senatului universitar, tuturor celor care s-au implicat în organizarea ceremoniilor aferente și celor care au menținut aprinsă flacăra colaborării în continuare cu acești valoroși noi membri ai comunității noastre academice. Mulțumirile noastre se îndreaptă și către consilierii de specialitate care au cercetat arhivele universității pentru a colecta și pregăti documente relevante pentru această lucrare, precum și către harnicii profesioniști ai Editurii ASE care, deși s-au confruntat cu presiunea timpului, au făcut posibilă apariția în condiții editoriale și grafice exemplare, dar și la momentul la care era stabilit ca lucrarea să fie lansată.

Prof. univ. dr. Dumitru MIRON
Președintele Senatului ASE

**Majestatea Sa
Regele Mihai I al României**

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București în semn de prețuire și recunoștință pentru promovarea
valorilor morale și culturale autentice și pentru rolul istoric
pe care l-a avut în momente de cumpănă din istoria românilor*

23 octombrie 2012

Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale² a fost înființată prin Decretul Regal din 13 aprilie 1913, semnat de Regele Carol I. A fost un moment considerat atunci neprielnic, din cauza izbucnirii războaielor balcanice. În octombrie 1912 începe războiul între Imperiul Otoman, pe de-o parte, și Bulgaria, Grecia, Serbia și Muntenegru, de cealaltă parte. În acest război, Imperiul Otoman este învins. Divergențele dintre statele aflate în tabăra învingătorilor, un an mai târziu, duc la izbucnirea celui de al doilea război balcanic, de această dată dintre Bulgaria și foștii săi aliați, Grecia, Serbia și Muntenegru, la care se alătură și România.

În acest peisaj, dezbaterile și procesul de înființare a Academiei Comerciale nu au conținut, ... acestea se desfășurau între aceste două războaie balcanice din 1912-1913. Primele cursuri s-au ținut într-o clădire improprie din fața Palatului Regal și nu puține au fost cazurile când, din lipsa de spațiu, au fost închiriate unele săli din cadrul Fundației Carol I.

Palatul Academiei Comerciale, la ridicarea căruia au contribuit toate provinciile României Mari, a fost dat în folosință în 1926, în timpul Regelui Ferdinand I, iar Majestatea Sa Regele Mihai I a sancționat prin Decret Regal Legea nr. 707 de înființare a Academiei de Studii Cooperatiste din București, publicată în Monitorul Oficial din 6 septembrie 1946, și Legea nr. 299 din 18 august 1947 pentru reorganizarea și transformarea Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale și a Academiei de Studii Cooperatiste în Academia de Științe Comerciale și Cooperatiste din București.

² Următoarele pagini reprezintă *Laudatio în onoarea Majestății Sale Regelui Mihai I al României*, cu ocazia decernării titlului de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București, în data de 23.10.2012.

În prezent, academia noastră poartă pecetea a trei regi, din cei patru pe care i-a avut România. Regele timpurilor noastre fiind Majestatea Sa, Regele Mihai I.

Majestatea Sa s-a născut în 1921, când criza economică ce a urmat războiului, în cele mai multe părți ale lumii, aproape se încheiase și se întrezărea o îmbunătățire a situației economice și la noi, mai ales în urma valului de optimism ce cuprinsese țărănimea după realizarea reformei agrare din 1921. Faptul că a studiat într-o clasă formată din elevi proveniți din rândurile tuturor păturilor sociale îl face să se simtă foarte apropiat de țărani. Această apropiere și-o manifestă mult mai târziu față de reprezentantul politic al SUA la București, Burton Y. Berry, după falsificarea alegerilor din noiembrie 1946 de către comuniști, când încă nu se hotărâse să deschidă sau nu lucrările noului Parlament, așa cum prevedea art. 90 din Constituția din 1923:

„... Ceea ce mă interesează pe mine cu adevărat este: voi ajuta eu țăranul român, va contribui acțiunea mea la o soluționare internațională a problemei noastre? Mă gândesc în primul rând la țărănime.”

La clasa special formată pentru Majestatea Sa Regele Mihai a predat și Nicolae Iorga, acesta devenind din 1931 profesor titular la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale. Personalitatea puternică a lui Nicolae Iorga, precum și activitatea sa politică, în vremuri nesigure, marcate de un dramatism nemaicunoscut până atunci în România, au făcut să i se grăbească într-un mod cumplit sfârșitul, în noiembrie 1940.

Amintim aici un alt mare profesor și Rector al Academiei Comerciale, Gheorghe Tașcă, cel care, într-o perioadă grea pentru țară, între anii 1941-1943, s-a deplasat la Sinaia pentru a preda Majestății Sale Regele Mihai I cursuri de Economie politică. Și acesta a avut un

sfârșit tragic, a fost arestat de către puterea comunistă și a decedat, după doar câțiva ani de detenție, în 1951, în închisoarea Sighet.

Destinul Majestății Sale Regele Mihai I este la fel de trist ca și al românilor, care, în tradiția lor istorică, aveau obiceiul să caute dreptatea la Vodă. Crescut în mijlocul poporului, Majestatea Sa Regele Mihai I nu a avut niciodată nevoie de o gardă personală. A ajuns rege la doar 6 ani, în 1927, după renunțarea la tron a tatălui său, principele Carol. Fiind minor, țara a fost condusă de o regență formată din Principele Nicolae, unchiul său, Miron Cristea, Patriarhul României, și Gheorghe Buzdugan, Președintele Înaltei Curți de Casație.

La 8 iunie 1930, Regele Mihai I a fost detronat de propriul său tată, Regele Carol al II-lea, devenind Mare Voievod de Alba Iulia și Moștenitor al Tronului.

La 6 septembrie 1940, prin abdicarea lui Carol al II-lea, redevine rege la vârsta de 18 ani. Cei șapte ani de domnie au fost marcați de război și de izolarea sa la Sinaia de către mareșalul Ion Antonescu. Acesta l-a ținut departe de problemele statului, considerându-l prea tânăr și lipsit de experiență. Deși atent supravegheat de oamenii de încredere ai lui Ion Antonescu, Regele, cu ajutorul unui pilot loial, a învățat să piloteze, considerând acest lucru deosebit de util, în condițiile în care ar fi fost nevoit să plece din țară. Regele nu a fost informat despre intrarea în război a României alături de Germania și împotriva URSS, dar a devenit un oponent al războiului și al deportării evreilor, amenințând deseori cu abdicarea dacă nu era ascultat. La mijlocul anului 1942, la doar 20 de ani, a început, în secret, „să formeze un nucleu de rezistență împotriva tiraniei fasciste.” Acest lucru a ieșit la iveală când Regele a transmis Mesajul de Anul Nou în 1943 „și a cerut ca România să înceteze imediat să lupte în război alături de Germania. Antonescu s-a înfuriat. Hitler era înnebunit, numind acțiunile Regelui «o

lovitură pe la spate»”.³ Au fost acțiuni ce nu pot fi puse doar pe seama tinereții, ci au fost acțiuni pe care Regele a considerat că este dator să le facă, având în vedere faptul că și mareșalul Ion Antonescu devenise conștient că războiul era pierdut. Acest lucru l-a determinat să se gândească la o soluție de ieșire din război. Actul de la 23 august 1944 nu s-ar fi putut realiza fără sprijinul Regelui. A fost însă doar începutul, greu avea să vină odată cu armata sovietică. Aceasta a folosit dreptul forței împotriva forței dreptului. A fost o luptă inegală pe care România trebuia să înțeleagă că a pierdut-o. O întreagă lume se năruia, dar încă mai exista printre oameni speranța de libertate, împărtășită din plin și de Regele Mihai I. Țara, în întregime ocupată de armata sovietică, începuse să cunoască procesul de comunizare. Luarea a 130.000 de soldați prizonieri pe frontul din Moldova, în timp ce restul armatei române lupta pe frontul de Vest, a lipsit România de forța necesară unei rezistențe reale împotriva acestui fenomen. Singura nădejde spre care priveau cu încredere românii venea din partea instituției monarhice și a Regelui Mihai I. Presiunea din partea reprezentanților sovietici asupra sa l-a determinat să accepte un guvern comunist în frunte cu Dr. Petru Groza. Popularitatea regelui era încă deosebit de mare, atât în țară, cât și în străinătate. La 6 iulie 1945 a fost decorat cu Ordinul Victoria, cea mai importantă decorație de război sovietică, acordată doar altor patru personalități din alte țări. Acest lucru însă nu folosea nimănui. La doar o lună de la instalarea guvernului Groza, Regele Mihai I și-a dat seama că a rămas singur să ducă lupta împotriva comunizării țării.

³ Sir Gavyn Arthur, „*Omagiu Majestății sale Regele Mihai I al României, în numele Cetățenilor Londrei*”, în *Lumea Regelui*, Editura Polirom, Iași, 2011, p. 97.

„Încep să bănuiesc că America a pierdut tot interesul privind România și Ialta. Dacă ar fi să acționeze, aceasta trebuie inițiată acum, din afară, pentru că problema României nu mai este una internă, ci una internațională de când a fost impus guvernul Vișinschi.”⁴

După alegerile din noiembrie 1946 a dispărut și încrederea pe care și-o pusese în acestea. Regele și-a continuat însă lupta. Era războiul său cu imperiul comunist, era justificarea existenței regalității într-o lume democratică, dar democrația cunoscută de Regele Mihai I era pe cale de dispariție și devenise deosebit de tăioasă și de nerecunoscut. Oamenii au început să trădeze pentru a supraviețui. Regele încă mai spera. Ne întrebăm astăzi unde-și avea izvorul această forță miraculoasă care se dăruia unui popor ce începea să fie corupt de noua putere. Regele a încercat să folosească toate mijloacele posibile pentru a veni în sprijinul democrației burgheze, considerată a fi singura cale pentru păstrarea libertății și proprietății în România. Răsfoind cursul de Economie politică al profesorului Gh. Tașcă, ne dăm seama ce a încercat să pună acesta în sufletul tânărului rege, în timpul petrecut împreună la Sinaia. Un episod important din activitatea acestuia îl reprezintă interzicerea ținerii unei conferințe la Ateneu, când profesorul nu a renunțat și a ținut-o în Aula Magna din Academia Comercială, fiind apărat de studenții săi, care s-au opus pătrunderii în incintă a comuniștilor, făcând astfel posibilă ținerea acelei conferințe.

Având alături astfel de oameni, Regele a învățat să nu cedeze. A încercat soluția grevei regale, dar și acest lucru a fost inutil. Plecarea sa în Anglia, în noiembrie 1947, la invitația Regelui George al VI-lea, împreună cu Regina Elena, pentru a asista la căsătoria Principesei

⁴ Dinu C. Giurescu, „1940-1947”, în *Lumea Regelui*, Editura Polirom, Iași, 2011, p. 165.

Elisabeta, a dat speranță guvernului că Regele Mihai I nu se va mai întoarce. A fost năruită și această speranță, pentru că Regele s-a întors în țară, cu câteva zile înaintea Crăciunului.

Regele a renunțat la tron la 30 decembrie 1947 sub amenințarea că guvernul Groza va împușca 1000 de studenți arestați pentru demonstrațiile desfășurate împotriva regimului comunist.

A părăsit țara la 3 ianuarie 1948. Lupta sa nu a încetat însă. Vocea Regelui Mihai I s-a făcut auzită la radio în fiecare an de Paște sau Crăciun, insuflând românilor încredere și speranță. Puțini mai credeau că regimul comunist va cădea. La 27 noiembrie 1989 se adresează președinților George Bush și Mihail Gorbaciov, spunându-le să nu uite „nefericitul popor român când se vor întâlni la Malta pe 2 și 3 decembrie.”

Pe 21 decembrie 1989 lansează un apel poporului român în fața jurnaliștilor reuniți la Ferney Voltaire, în Franța, îndemnând populația la grevă generală și armata să participe la înlăturarea lui Ceaușescu. Căderea comunismului nu a făcut posibilă întoarcerea imediată a Regelui în țară. Va reuși acest lucru doar pentru câteva ore în 1990, după care este expulzat. În 1992 reușește să vină și să stea doar cinci zile (23-27 aprilie). În timpul guvernului Victor Ciorbea, în martie 1997, revine definitiv în România.⁵

Ruptă fără voie de civilizația occidentală, România a trebuit să facă eforturi remarcabile pentru a se întoarce în rândul țărilor civilizate ale Europei. Comunismul a modelat un anumit comportament în rândul populației, care acum trebuia să fie schimbat pentru ca oamenii să redescopere valorile democrației burgheze, precum și un nou model uman, să-și recâștige încrederea și respectul

⁵ *** *Lumea Regelui*, Editura Polirom, Iași, 2011, pp. 313-317.

de sine. Bulversarea tuturor valorilor a făcut ca oamenii să nu mai aibă încredere în cei cândva apropiați lor. Oamenii au început să privească spre Rege pentru a redescoperi lumea pe care au pierdut-o la sfârșitul războiului. Mulți au găsit-o, alții nu. Eforturile Regelui Mihai I se pare că nu au fost lipsite de sens. Cu înțelepciunea sa, a tratat cu blândețe poporul și încearcă și astăzi să îl slujească.

„Să vorbești despre Regele Mihai I înseamnă să vorbești nu doar despre una dintre ultimele personalități ale secolului XX. Înseamnă să vorbești despre un martor permanent al trecutului Europei, despre o personalitate vie a istoriei europene.” Iată cum îl privește astăzi Regele Juan Carlos I al Spaniei⁶ pe Majestatea Sa Regele Mihai I.

România trebuie să se considere fericită că are o asemenea personalitate care să o reprezinte. Eforturile Regelui pentru integrarea României în NATO și UE sunt prea puțin popularizate, dar se cunosc vizitele sale în capitalele Spaniei, Danemarcei, Norvegiei, Belgiei, Olandei, Marii Britanii și Suediei.

Regele Mihai I și Regina Ana au efectuat în fiecare an vizite în Europa pentru susținerea intereselor României. Au vizitat Moscova, la invitația președinților Vladimir Putin (2005) și Dmitri Medvedev (2010), Cehia, Slovacia, Spania, Marea Britanie, având întâlniri cu șefi de stat și guvern. Discursul Regelui rostit pe 25 octombrie 2011 în fața Camerelor reunite ale Parlamentului înseamnă întoarcerea la normalitate.

⁶ Majestatea Sa Regele Juan Carlos I al Spaniei în *Lumea Regelui*, Editura Polirom, Iași, 2011, p. 65.

Majestatea Voastră,

La împlinirea unui an de la acest eveniment deosebit de important, Academia de Studii Economice din București, care își va serba peste puțin timp centenarul, ținând seama de eforturile pe care le-ați depus pentru revenirea României la valorile sale autentice, vă acordă astăzi titlul de Doctor Honoris Causa. Toată viața ați slujit poporul român și v-ați identificat cu idealurile lui. Suntem mândri că profesorii noștri, Nicolae Iorga și Gheorghe Tașcă, v-au apropiat de valorile țării și de aceea, astăzi, le suntem recunoscători.

**Dumnezeu să ocrotească România
și pe Majestatea Sa Regele Mihai I!
Nihil sine Deo!**

Turgut Özal

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuția la relansarea relațiilor economice
bilaterale dintre România și Turcia*

19 septembrie 1991

Turgut Özal a rămas cunoscut drept om politic, fiind prim-ministru al Turciei din 1983 până în 1989 și președinte din 1989 până în 1993⁷.

Prin întreaga activitate pe tărâmul economic și universitar, domnul Turgut Özal este considerat un adevărat conciliator și reconciliator al Turciei, atât în interior, cât și în exterior, fiind una dintre personalitățile proeminente care au contribuit la introducerea și întărirea economiei de piață în Turcia⁸.

Vizita domnului președinte Turgut Özal în România, prima vizită oficială într-o țară străină, a contribuit la înflorirea relațiilor de prietenie și cooperare dintre două țări libere și independente, întărind ceea ce afirmam înaintașii – începând cu Kemal Atatürk, Nicolae Titulescu și continuatorii lor – cum că Marea Neagră nu desparte, ci unește țările noastre.⁹

Președintele Turgut Özal a studiat inginerie electrică la Universitatea Tehnică din Istanbul, unde l-a întâlnit pe viitorul premier Süleyman Demirel. Özal a devenit subsecretar la Organizația Turciei de Planificare de Stat (1967–71), iar în anii 1970 a lucrat ca economist la Banca Mondială. În 1979 a devenit consilier al guvernului lui Demirel. Când armata l-a răsturnat pe Demirel în 1980, lui Özal i s-a cerut să rămână viceprim-ministru. El a implementat un program

⁷ Britannica, The Editors of Encyclopaedia, *Turgut Özal*, Encyclopedia Britannica, 9 oct. 2022, <https://www.britannica.com/biography/Turgut-Özal> (accesat 3 ianuarie 2023).

⁸ Fragment preluat din discursul Rectorului Academiei de Studii Economice din București, prof. univ. dr. Constantin Bărbulescu rostit în Aula Magna, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa domnului Turgut Özal.

⁹ Fragment preluat din discursul Rectorului Academiei de Studii Economice din București, rostit în Aula Magna, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa domnului Turgut Özal.

de reforme economice, inclusiv ridicarea controalelor valutare și liberalizarea extinsă a comerțului¹⁰.

La 20 mai 1983 a fondat Partidul Politic Patria Mamă (ANAP) și a fost ales în fruntea acestuia. După alegeri, partidul său a câștigat alegerile, a format guvernul, iar Turgut Özal a devenit prim-ministru¹¹. Partidul său a câștigat din nou alegerile în 1987. În calitate de prim-ministru, Özal și-a continuat politicile economice axate pe piața liberă, orientate spre Vest¹².

Este de remarcat faptul că în cadrul Conferinței internaționale „Islam și Occident”, desfășurată la sediul UNESCO în data de 14 noiembrie 1985, domnul Turgut Özal a prezentat un program pertinent de redresare economică și de stabilizare a Turciei, în perspectiva industrializării accentuate, a ridicării nivelului economic privind creșterea contribuției țării la o nouă ordine internațională¹³.

La 31 octombrie 1989, Turgut Özal a fost ales cel de-al optulea președinte al Turciei de către Marea Adunare Națională a Turciei (TBMM), rămânând în funcție până la moartea sa, survenită la 17 aprilie 1993, la Ankara¹⁴.

Prin întreaga activitate, domnul Președinte Turgut Özal a adus o contribuție esențială la marea metamorfoză a țării sale. Se poate

¹⁰ Britannica, The Editors of Encyclopaedia, *Turgut Özal*, Encyclopedia Britannica, 9 oct. 2022, <https://www.britannica.com/biography/Turgut-Ozal> (accesat 3 ianuarie 2023).

¹¹ All about Turkey. Turgut Ozal, <https://www.allaboutturkey.com/turgut-ozal.html> (accesat 3 ianuarie 2023).

¹² Britannica, The Editors of Encyclopaedia, *Turgut Özal*, Encyclopedia Britannica, 9 oct. 2022, <https://www.britannica.com/biography/Turgut-Ozal> (accesat 3 ianuarie 2023).

¹³ Fragment preluat din discursul Rectorului Academiei de Studii Economice din București, rostit în Aula Magna, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa domnului Turgut Özal.

¹⁴ Presidency of the Republic of Türkiye, *Turgut Özal*, <https://www.tccb.gov.tr/en/turgut-ozal> (accesat 3 ianuarie 2023).

afirma, fără a greși, că printr-o strategie a dezvoltării judicioase, Turcia s-a occidentalizat și a devenit modernă, iar modernizându-se, întreaga națiune turcă a beneficiat din plin de avantajele unei economii naționale în plin avânt¹⁵.

Președintele Özal a lăsat moștenire o țară schimbată, adaptată la nou, gata să intre în secolul XXI. Guvernul său a eliminat reglementările care inhibau comerțul și creșterea economică, politicile sale au atras noi investiții străine și au condus la dezvoltarea turismului, iar dragostea lui Turgut Özal pentru tehnologie a dus la extinderea cablurilor de electricitate și telefonie în întreaga țară. Aceste schimbări rapide au avut însă un preț: Özal nu a reușit niciodată să controleze inflația galopantă¹⁶.

Dacă am folosi afirmațiile fostului ambasador, Morton I. Abramowitz, dintr-un articol apărut în *Foreign Policy*, am afla că fostul președinte Turgut Özal „a contribuit la schimbarea țării sale ca nimeni altcineva de la Atatürk, părintele Turciei moderne”. Prin urmare, chiar și după moarte, impactul lui Özal va continua să rămână profund¹⁷.

¹⁵ Fragment preluat din discursul Rectorului Academiei de Studii Economice din București, rostit în Aula Magna, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa domnului Turgut Özal.

¹⁶ Encyclopedia of World Biography, *Turgut Özal*, Encyclopedia.com, 21 dec. 2022, <<https://www.encyclopedia.com>>.

¹⁷ *Ibidem*.

Anghel N. Rugină

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuția substanțială la aprofundarea
dimensiunii metodologice a cunoașterii și la formularea
de propuneri cu privire la cea de-a treia revoluție
în știința economică*

9 decembrie 1992

După absolvirea Școlii Comerciale Elementare din Tecuci (1928) și a Școlii Superioare de Comerț din Galați (1932), Anghel Rugină își continuă formarea în domeniul economic la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București (cunoscută și sub numele de Academia Comercială). Aici se dezvoltă atracția tânărului student pentru studiul unor discipline precum istoria gândirii economice, istoria economiei, logica, filosofia științei și metodele analizei. O influență deosebită asupra dezvoltării viitorului savant au profesorii Virgil Madgearu, Victor Slăvescu, Ion Răducanu, Gromoslav Mladenatz, Cezar Partheniu. Exemplul acestora constituie fundamentele aspirației lui Anghel Rugină către cercetare, către studiul sistematic al teoriei economice și al metodelor de cunoaștere științifică, către abordarea multi- și interdisciplinară a temelor de actualitate din mediul economic, social și politic. În 1936 obține titlul de licențiat al Academiei Comerciale, secțiunea Administrație economică.

După efectuarea stagiului militar la Școala de Cavalerie din Târgoviște, Anghel Rugină susține cu succes în anul 1938 examenul de intrare ca funcționar începător la Banca Națională. Este repartizat la Compartimentul Devizelor din cadrul Serviciului de Relații cu străinătatea. Arătându-se a fi un funcționar cinstit, disciplinat și stăruitor, cu mare putere de muncă, cu excelente cunoștințe economice, Anghel Rugină este încurajat să-și continue studiile. În aceste circumstanțe se înscrie la Școala doctorală condusă de Virgil Madgearu, iar după asasinarea acestuia, continuă studiul sub îndrumarea lui Victor Slăvescu.

La izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial, este mobilizat în Armata Română. Luptă pe frontul de est pentru recuperarea Basarabiei și Bucovinei și este grav rănit la mâna dreaptă într-o

confruntare militară din apropiere de Chișinău. După câteva luni de îngrijire la Spitalul 303 Cotroceni, revine la preocupările de dinainte de chemarea sub arme și susține, în 1942, la Academia Comercială, teza de doctorat *Viața și opera economică a lui Dionisie Pop Marțian (1829-1865)*.

La recomandarea profesorului Victor Slăvescu, conducerea Băncii Naționale decide să-i acorde proaspătului doctor în științe un concediu plătit de doi ani (august 1942-iulie 1944) pentru a dezvolta o nouă teză de doctorat în mediul academic al unei universități germane pe tema politicii monetare. A studiat în perioada 1942-1943 sub îndrumarea lui Ernst Wagemann, fondator al curentului de cercetare conjuncturală empirică din Germania și profesor la Universitatea din Berlin. Orientarea excesivă către cercetarea empirică nu reprezenta însă pentru Anghel Rugină mediul științific propice pentru dezbateri teoretice și descoperirea de noi idei. De la Wagemann, tânărul cercetător român a înțeles, însă, că economia nu poate aspira la rangul de știință decât în măsura în care ea ar putea să furnizeze terapii pentru vindecarea bolilor economice și financiare. Este probabil germenul din care s-a dezvoltat convingerea de mai târziu a savantului potrivit căreia economistul cercetător are menirea de a identifica soluții viabile și raționale pentru rezolvarea problemelor societății și că aceste soluții trebuie să fie cunoscute public și transmise decidenților politici pentru a deveni operaționale.

Sinistral în urma marelui raid aerian din noiembrie 1943 asupra Berlinului, Anghel Rugină decide să plece la Universitatea Freiburg im Breisgau (landul Baden-Württemberg). Aici își continuă studiile referitoare la monedă și sistemul bancar. Lucrează la a doua sa teză de doctorat sub îndrumarea profesorului Walter Eucken, reputat specialist al analizei economice și monetare, promotor al școlii de

gândire neoliberală de la Freiburg. Colaborarea cu Eucken a deschis pentru Anghel Rugină o nouă perspectivă asupra științei economice și a posibilității de a inaugura un nou sistem concurențial în care statul, prin cadrul său instituțional și legal, domină ordinea economică și deopotrivă procesul economic. Teza de doctorat *Geldtypen und Geldordnungen. Fundamente für eine echte allgemeine Geld- und Wirtschaftstheorie* (Tipuri de monede și ordini monetare. Fundamente ale unei adevărate teorii monetare și economice generale) reflectă influența profesorului asupra formării sistemului conceptual și modului de gândire al tânărului cercetător, dar și originalitatea tratării temei prin accentul pus pe aspectele metodologice ale abordării.

Consistența științifică a expunerii ideilor și limpezimea formulărilor i-au adus lui Anghel Rugină titlul de doctor al Universității din Freiburg (1947), publicarea lucrării la Editura Kohlhammer din Stuttgart (1949), precum și invitația de a fi profesor la Universitatea din Portland, Oregon, SUA, unde cartea sa a ajuns în mâinile rectorului universității printr-un complex favorabil de împrejurări.

Emigrează în Statele Unite în iunie 1950 și după cinci ani obține cetățenia americană. Predă cursuri de economie politică și finanțe la Universitatea din Portland, Oregon (1950-1952), la Universitatea Niagara, statul New York (1954-1958) și apoi la Universitatea Northeastern din Boston, Massachusetts (1958-1986). În 1953 realizează ample studii de documentare la Biblioteca Congresului American, Federal System Reserve, Fondul Monetar Internațional și Banca Mondială.

Carierea de profesor universitar se împletește în chip firesc cu cea de asiduu cercetător științific. Începând cu 1947, timp de mai bine de jumătate de secol, Anghel Rugină a făcut publice zeci de lucrări în

engleză, franceză, germană și română. Cărțile sale, articolele și studiile publicate, precum și conferințele susținute acoperă o vastă arie de preocupări cu precădere din domeniul economic, monetar și financiar, dar și din domeniul metodologiei cercetării științifice. Printre acestea se numără:

- *Social liberalism. The integral democracy of tomorrow* (1951);
- *Und es kann doch "neutrales Geld" geben!* (1951);
- *Capitalisme, socialisme ou libéralisme social?* (1956);
- *Programme de stabilisation économique, financière et sociale pour la France* (1959);
- *A reorganisation plan of the International Monetary Fund* (1973);
- *A monetary dialogue with Karl Marx. Its significance for both capitalist and socialist countries* (1975);
- *American capitalism at a crossroads! Where do we go from here?* (1976);
- *A monetary and economic dialogue with Lord Keynes* (1977);
- *What is the alternative for the West? Neither capitalism nor socialism but „Social Liberalism”* (1981);
- *Toward a third revolution in economic thinking* (1983);
- *Principia Oeconomica: new and old foundations of economic analysis* (1986);
- *Principia Metodologica: A bridge from economics to all other natural sciences. Toward a methodological unification of all sciences* (1989);
- *Un „miracol economic” în România este încă posibil! Către o economie liberă, justă și stabilă, fără inflație și fără șomaj* (1992);
- *Teoria și practica economică în epoca de tranziție și după* (1994).

Consacrarea academică a lui Anghel Rugină se datorează fără îndoială contribuției substanțiale la aprofundarea dimensiunii

metodologice a cunoașterii și la formularea de propuneri – deseori neacceptate de critici și apreciate a fi expresia unei cutezante extreme – cu privire la cea de-a treia revoluție în știința economică. Savantul considera că sunt întrunite premisele pentru o nouă paradigmă, pentru o transformare cuprinzătoare în știința economică. În lucrările sale, noua paradigmă poartă numele de *liberalism social*, sinonim cu economia de piață fără „anomalii”, „imperfecțiuni”, „dezechilibre”, „fluctuații cumulative”, „inechități și tensiuni”. Proporția dintre elementele de echilibru și dezechilibru în amestecul specific unui sistem economic real determină gradul de stabilitate sau instabilitate a sistemului. Anghel Rugină susține că între elementele constitutive există o forță de coeziune, care în contextul economiei de piață este concurența, dar și o constantă sau un parametru natural, care este moneda integral acoperită în aur, argint sau, în extremis, în alte mărfuri. Un aport personal al lui Anghel Rugină este așa-numitul *factor R*, care desemnează pe planul social al unui sistem reformat cadrul instituțional merit să apere și să promoveze justiția socială, echitatea și dimensiunea morală a concurenței.

Gheorghe Dolgu, regretatul profesor de economie mondială și rector al Academiei de Studii Economice în perioada 1971-1980, membru de onoare al Academiei Române, caracteriza astfel opera savantului:

„Scrierile sale îl prezintă pe Anghel N. Rugină ca pe un om de știință înzestrat cu o vastă cultură economică. El se mișcă cu ușurință în universul gândirii și faptelor economice și are modul lui propriu de a-i citi și pe clasici, și pe neoclasici atât din școala veche, cât și din școala nouă, și pe anticlasicii de diverse orientări.”¹⁸

¹⁸ Vezi Gheorghe Dolgu (1993), *Cuvânt introductiv* la volumul Anghel Rugină, *Principia oeconomica*, Editura Academiei Române, București.

În opinia savantului, misiunea înfăptuirii acestei schimbări de abordare și înțelegere a fenomenelor economice și sociale și a interconectării lor pe plan economic, financiar și social-politic revine noii generații de economiști. Optimismul și încrederea în capacitatea tinerei generații de a concretiza transformarea s-au manifestat în nenumărate împrejurări, iar aliniatele de mai jos extrase din prima prelegere susținută de Anghel Rugină la Academia de Studii Economice din București în fața unei audiențe numeroase, în octombrie 1992, în cadrul ciclului de cursuri intitulat *Introducere în știința economică*¹⁹ sunt edificatoare:

„Nu vă mulțumiți numai cu studiile economice. Deși studiile economice sunt importante pentru pregătirea profesională, totuși, societatea omenească, la fel ca și omul, este o entitate foarte complexă. În Apus, noi am început să întrebuițăm din ce în ce mai mult ceea ce se numește cercetare interdisciplinară, adică o cercetare la care mai multe discipline iau parte.

Voi încerca, pe cât posibil, să vă aduc la cunoștință o lumină nouă economică despre care nu s-a vorbit până acum. Este vorba despre o altă ordine economico-socială, mai bună decât cea pe care am cunoscut-o în trecut și cea pe care o cunoaștem azi.

Văd în această sală un număr destul de mare de studenți. Dacă din aceștia se vor grupa numai 12 apostoli noi care să ducă mai departe această lumină economică, înseamnă că acest curs a avut succes. Interesați-vă mai departe nu mai puțin de istorie, de filosofie, de logică și, la fel, de arte.”

O parte a scrierilor lui Anghel Rugină este de natură normativ-aplicativă, deoarece savantul a considerat că nu este suficientă

¹⁹ Anghel N. Rugină (1992), *Introducere în știința economică. Note de curs*. Atelierul poligrafic al ASE, Academia de Studii Economice, București, pp. 4-6.

dezbateră de idei în mediul academic, necesară fiind implicarea oamenilor de știință în soluționarea dezechilibrelor prezente în economie și societate și promovarea reformelor fundamentate pe principiile specifice liberalismului social. Sunt bine cunoscute programele de stabilizare economică, financiară și socială pe care Anghel Rugină le-a conceput și adresat în perioada 1959-1993 unor șefi de state și guverne, precum cei din Franța, Germania, SUA, Grecia, Italia, România, Republica Moldova, Polonia sau Federația Rusă. În aceste pledoarii, el recunoștea că reforma propusă nu este nici ușoară și nici instantanee, dar merită înfăptuită cu tot efortul și sacrificiul de moment întrucât asigură un viitor luminos și echilibrat pentru generațiile viitoare.

După 1989, Anghel Rugină a revenit de mai multe ori în țară și a fost ales membru de onoare al Academiei Române (1990), precum și al Asociației Generale a Economiștilor din România. Alături de cursul de *Introducere în știința economică* (1992), marele om de știință ajuns la vârsta senectuții a ținut nenumărate conferințe, prin care a împărtășit ideile sale despre sistemele economice și a promovat propria concepție cu privire la noua paradigmă care așteaptă să fie instituită în știință. A primit titlul de Doctor Honoris Causa (1992-1993) din partea Academiei de Studii Economice din București, precum și al mai multor alte universități, între acestea numărându-se: Universitatea București, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, Universitatea de Vest din Timișoara, Universitatea „Ovidius” din Constanța.

Crezul său nestrămutat în capacitatea de renaștere economică și socială a țării în care a văzut lumina zilei și a primit primele îndrumări de formare ca economist, optimismul său și dorința sinceră

de a contribui la procesul de refacere și dezvoltare a României l-au determinat pe profesorul Anghel Rugină să propună (1991) un plan de refacere și stabilizare economică, monetară și financiară, care presupunea, în esență, instaurarea economiei sociale liberale și a unei monede de argint convertibile în relațiile cu străinătatea. Savantul credea cu putere în aplicabilitatea planului său, dar nu a fost înțeleș de responsabilii vremelnici ai tranziției României spre economie de piață și societate democratică. Pledoaria sa avea să fie publicată (1992) sub titlul *Un „miracol economic” în România este încă posibil!* Deși propunerea sa de refacere și stabilizare nu a fost luată în seamă, Anghel Rugină revine cu o nouă lucrare, *Teoria și practica economică în epoca de tranziție și după* (1994), pentru a oferi mai multe detalii și mai multe argumente pentru o acțiune rapidă și coerentă de scurtare a procesului de tranziție.

Jacques Santer

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru procesul de integrare economică
la nivel european*

25 aprilie 1994

Jacques Santer²⁰ s-a născut la 18 mai 1937, la Wasserbillig, o localitate mosellană situată în estul Marelui Ducat de Luxemburg, la frontiera cu Germania. După absolvirea ciclului primar și secundar la Luxemburg-Ville și a celui liceal, în profilul umanist la Athenée grand-ducal, își începe studiile superioare în Drept, Filosofie și Litere în Luxemburg și apoi la Universitățile din Strasbourg și Paris, unde obține diploma de jurist, urmată de doctoratul în Drept (1961). În această perioadă frecventează și cursurile secției de Economie și Finanțe a Institutului de Studii Politice din Paris. În anul 1961 devine avocat la Curtea de Apel din Luxemburg, iar reușita, în 1963, la examenul de notar, pare a-l predestina unei îndelungate cariere juridice.

În 1965, Jacques Santer se orientează spre domeniul politic care îi era familiar încă din anii studenției, când intră în rândurile Partidului Creștin-Social – principalul partid din Luxemburg după cel de-al Doilea Război Mondial – unde se afirmă îndeosebi ca președinte național al Tineretului Catolic (1962-1972) și președinte al secției internaționale a Asociației Universitarilor Catolici. Cooptat mai întâi ca atașat guvernamental la cabinetul Ministrului Muncii și Asigurărilor sociale, Jacques Santer devine secretar parlamentar al Partidului Creștin-Social (1966-1972), și apoi secretar general al acestui partid, pe care îl va conduce ulterior ca președinte (1974-1982).

În 1972, Pierre Werner (29 decembrie 1913 – 24 iunie 2022) – prim-ministru al Luxemburgului între 1959 și 1974 și, respectiv 1979 și 1984 – îl cooptează pe Jacques Santer în guvern ca secretar de stat cu un dublu portofoliu – Afacerile sociale și, respectiv Cultura. În

²⁰ Material pregătit cu sprijinul doamnei dr. Elena Dănescu, Manager al Europe Direct la Universitatea din Luxemburg – Belval (ED-UNILU).

memoriile sale²¹, Pierre Werner consemnează semnificația specială a intrării în rândurile Executivului a lui Jacques Santer, la vremea respectivă în vârstă de doar 35 de ani, „cărui îi prețuia de multă vreme competența deosebită și flerul politic”.

După scrutinul din 1974 în urma căruia Partidul Creștin-Social intră în opoziție, Jacques Santer este ales membru al Camerei Deputaților (parlamentul național unicameral al Marelui Ducat) și delegat al acesteia în Parlamentul european, al cărui vicepreședinte este ales între 1975 și 1977. În aceeași perioadă își exercită și mandatul de ales local, fiind unul dintre principalii edili ai capitalei Luxemburgului. De asemenea, împreună cu Pierre Werner, Jacques Santer este unul dintre fondatorii Partidului Popular European (PPE)²², care ia ființă în Luxemburg în 1976.

Primele alegeri europene directe (10 iunie 1979) marchează pentru Jacques Santer începerea unui nou mandat de deputat european, pe care însă nu îl va exercita, întrucât Partidul Creștin-Social, revenit la guvernare, îi încredințează misiunea de a conduce un minister fundamental pentru economia națională – Ministerul Finanțelor, Muncii și Asigurărilor Sociale (1979-1984). În 1982, primul ministru Pierre Werner cooptează în guvern un tânăr tehnocrat în vârstă de 28 ani, Jean-Claude Juncker, care devine secretar de stat pentru Muncă și Asigurări sociale și colaborator apropiat al titularului de portofoliu, Jacques Santer. Astfel, ultimul guvern condus de Pierre Werner (1979-1984) avea să conțină în componența sa leadership-ul

²¹ Pierre Werner, *Itinerarii luxemburgheze și europene. Evolutive și amintiri: 1945-1985*, Editions Saint-Paul Luxembourg, 1992, traducere și adaptare Elena Rodica Dănescu, Editura Gnosis, București 1998, p. 261.

²² Partidul Popular European (PPE) reuneste partidele de orientare creștin-democrată și conservatoare reprezentate în Parlamentul European.

Marelui Ducat de Luxemburg și al procesului de integrare europeană pentru următorii patruzeci de ani.²³

Scrutinul național din 17 iunie 1984 și retragerea lui Pierre Werner din viața publică îl aduc pe Jacques Santer în fruntea guvernului Marelui Ducat de Luxemburg ca prim-ministru, ministru de stat și conducător al coaliției pe care Partidul Creștin-Social (PCS) o formează cu Partidul Muncitoresc-Socialist (PMSL), dar și de ministru al finanțelor (1984-1989). Jacques Santer era recomandat nu numai de un rezultat electoral remarcabil, de competența sa recunoscută, dar și de capacitatea excepțională de a-și apropia și fideliza colaboratorii.²⁴ Aria sa de responsabilitate ministerială este extinsă la domeniile Poștei și Telecomunicațiilor, Informatizarea Statului, Mass-Media, Cultelor și Amenajării teritoriului. În plan internațional, Jacques Santer îndeplinește în acești ani funcția de guvernator al Băncii Mondiale (1984-1989) și de președinte al Partidului Popular European (PPE) (1987-1990).

Alegerile generale din 18 iunie 1989 confirmă continuitatea la guvernare a coaliției politice alcătuită din Partidul Creștin-Social (PCS) și Partidul Muncitoresc-Socialist (PMSL) (1989-1994), precum și cea a lui Jacques Santer ca prim-ministru și ministru de stat al Luxemburgului, dar și de ministru al trezoreriei și de ministru al

²³ În Memoriile sale, Pierre Werner consemnează „Postul de Secretar de Stat era foarte dorit. (...) Cu riscul de a nemulțumi pe unii seniori ai partidului, l-am propus Marelui Duce pe Jean-Claude Juncker, după consultările cu Spautz și Santer și votul pozitiv în Consiliul Național. Juncker avea 28 de ani și numirea lui era în concordanță cu întinerirea personalului politic» pe care o vizam. Pierre Werner, *Itinerarii luxemburgheze și europene. Evoluții și amintiri: 1945-1985*, Editions Saint-Paul Luxembourg, 1992, traducere și adaptare Elena Rodica Dănescu, Editura Gnosis, București, 1998, p. 245.

²⁴ Pierre Werner, *Itinerarii luxemburgheze și europene. Evoluții și amintiri: 1945-1985*, Editions Saint-Paul Luxembourg, 1992, traducere și adaptare Elena Rodica Dănescu, Editura Gnosis, București, 1998, p. 330.

afacerilor culturale. În instituțiile financiare internaționale, Jacques Santer se afirmă îndeosebi ca guvernator al Fondului Monetar Internațional (1989-1995) și guvernator fondator al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) (1991-1995).

În calitatea sa de conducător al guvernului luxemburghez timp de mai bine de un deceniu și de ministru al unor domenii strategice pentru țara sa (îndeosebi finanțe, trezorerie, muncă și asigurări sociale, dar și cultură, informatizarea statului, amenajarea teritoriului etc.) și prin politica economică, socială, europeană și internațională implementată de guvernele de coaliție succesive pe care le-a condus, Jacques Santer a impulsionat în mod hotărâtor dezvoltarea Marelui Ducat pe coordonatele creșterii competitivității prin stimularea unor domenii economice de avangardă – între care piața financiară, informatizarea societății, proiectul sateliților de televiziune, diversificarea mass-mediei inovative, rigoarea bugetară constantă, întărirea solidarității și protecției sociale, afirmarea rolului Luxemburgului ca promotor al integrării europene (inclusiv al statutului de capitală permanentă a instituțiilor europene) și consolidarea identității naționale printr-o largă deschidere internațională. De exemplu, printre primele măsuri de diversificare economică adoptate de întâiul guvern condus de Jacques Santer figurează punerea în operă, în 1985, a sistemului sateliților de televiziune cu rază medie de acțiune având Statul luxemburghez ca garant și acționar majoritar, și lansarea, în 1988, a primului satelit ASTRA 1. În 1988, piața financiară din Luxemburg emite primele certificate de investiții audiovizuale, iar SES – care este cotate la Bursa din Luxemburg (LuxSE) și Euronext Paris sub denumirea SESG – devine o componentă fundamentală a indicilor bursieri LuxX, CAC Next 20 și Euronet 100.

În plan social, primul guvern condus de Jacques Santer introduce în 1986, în premieră în Luxemburg, venitul minim garantat menit să asigure persoanelor defavorizate mijloacele de bază pentru un trai decent. De asemenea, în 1984 și 1986, sunt elaborate și adoptate legile care consfințesc indexarea automată a salariilor și pensiilor, precum și adaptarea acestora la rata inflației în scopul prezervării puterii de cumpărare a populației în perioadele de criză. Între anii 1989 și 1994, dialogul social și concertarea tripartită sistematică (în formula guvern – sindicate – patronate), reforma asigurărilor sociale, asigurărilor de sănătate, pensiilor și alocațiilor familiale, însoțite de consolidarea finanțării pe termen lung a sistemului spitalicesc completează punerea în operă a unui nou sistem de protecție socială în Luxemburg, mai aprofundat și mai just. În aceeași perioadă este implementat un vast program de protecție a mediului și este înființată o Agenție a energiei, care devine nu numai un domeniu de cooperare la nivelul Marii Regiuni, dar și principalul vector de sensibilizare eco-responsabilă a publicului transfrontalier dintr-un spațiu geografic cuprinzător (Luxemburg, Germania, Belgia, Franța).

Având ca principal obiectiv integrarea optimă a economiei țării în piața unică europeană instituită în 1993, guvernul condus de Jacques Santer adopta, în perioada 1989-1994, ample măsuri de diversificare economică centrate pe activități strategice – cercetare-dezvoltare, informatizare, media și audio-vizual, servicii ale pieței financiare, stimularea întreprinderilor mici și mijlocii – menite a absorbi șocurile din industria siderurgică aflată în declin, care constituise pentru o lungă perioadă principalul motor al economiei. Un punct de inflexiune îl constituie crearea Fondului național de producție audiovizuală (1990) și adoptarea sistemului legal privitor la mijloacele electronice de informare în masă (1991), ceea ce plasează

Luxemburgul în avangarda mondială a unui domeniu aflat în plină expansiune. Îngemănarea tehnologiilor audiovizualului, informaticii și telecomunicațiilor dă naștere la servicii de tip nou, cu o componentă imaterială din ce în ce mai pronunțată. Totodată, principalul conglomerat siderurgic al Luxemburgului – ARBED (Aciéries Réunies Burbach-Eich-Dudelange) – este restructurat în vederea ameliorării productivității și competitivității, iar forța de muncă din această industrie este reconvertită îndeosebi în domeniul serviciilor și construcțiilor. Este inițiat un amplu program de investiții publice vizând ameliorarea infrastructurilor (rețele electrice, căi rutiere și navigabile, calea ferată etc.) și modernizarea administrației publice.

În toți anii guvernării Santer, piața financiară internațională din Luxemburg se dezvoltă constant, continuând să contribuie preponderent la crearea produsului intern brut cu impact în mod decisiv asupra finanțelor publice. În calitate de prim-ministru, dar și de ministru de finanțe și al trezoreriei, Jacques Santer impulsionează adoptarea legislației privind regimul juridic al organismelor de plasament colectiv de valori mobiliare (1985), ceea ce accelerează notabil dezvoltarea fondurilor de investiții. Cadrul legislativ stimulat pentru domeniul financiar va fi apoi extins prin adoptarea legislației de prevenire a spălării banilor (1989), legea privind reglementarea secretului bancar (adoptată în 1993 și abolită în 2005) și legea de prevenire a fraudelor în materie de impozit considerate a aduce atingere interesului public (1993). Acest complex de măsuri a condus la amplificarea competențelor prudențiale și întărirea mecanismelor de supraveghere a pieței financiare a Marelui Ducat, având drept consecință directă consolidarea reputației sale internaționale.

Sub conducerea lui Jacques Santer, guvernul Marelui Ducat contribuie substanțial la relansarea procesului de construcție europeană, reușind totodată să salvgardeze pe termen lung, într-o lume din ce în ce mai globalizată, interesele vitale ale Luxemburgului. Astfel, în contextul președinției rotative a Consiliului Comunității Europene (CE) pe care Luxemburgul o exercita în semestrul II al anului 1980, Jacques Santer conduce Consiliile de miniștri ai Finanțelor, și respectiv ai Asigurărilor sociale din țările comunitare. Cinci ani mai târziu, președinția luxemburgheză a Consiliului CE (semestrul II/1985) se soldează cu finalizarea Conferinței interguvernamentale pentru revizuirea tratatelor de la Roma în vederea realizării pieței unice și implementării unei cooperări consolidate în domeniile politicii externe și de securitate comune. În calitate de președinte al Consiliului european al șefilor de stat și de guvern din țările membre ale CE, ce s-a reunit pe 2-3 decembrie 1985 la Luxemburg, Jacques Santer conduce negocierile și reușește să obțină acordul Statelor Membre privind Actul unic european. Acest document – care prevede reforma instituțională a CE, extinderea votului cu majoritate calificată, sporirea puterilor Parlamentului european, precum și abolirea de facto a frontierelor comunitare interne prin garantarea liberei circulații a mărfurilor, capitalurilor și serviciilor – a fost semnat pe 17 februarie 1986 la Luxemburg în semn de recunoaștere a rolului președinției luxemburgheze a Consiliului CE și, respectiv, pe 28 februarie 1986 la Haga, în timpul președinției olandeze. De remarcat că Jacques Santer, în calitate sa de prim-ministru al Marelui Ducat, este unul dintre inițiatorii Acordurilor de la Schengen semnate pe 14 iunie 1985 în aceasta localitate luxemburgheză de pe malurile Mosellei, care au avut inițial forma unei înțelegeri interguvernamentale între cinci parteneri (Franța,

Germania, Luxemburg, Belgia și Olanda), dar au devenit ulterior o chintesență a acquisului comunitar.

În primul semestru al anului 1991, Luxemburgul s-a aflat din nou la președinția rotativă a Consiliului CE într-un context internațional dificil, dominat de Primul Război din Golful persic și de Războiul civil din Iugoslavia (iunie 1991). Pilotată de Jacques Santer, președinția luxemburgheză finalizează cu succes prima parte a Conferinței interguvernamentale (inaugurată în decembrie 1990 la Roma) pentru crearea unei Uniuni Economice, Monetare și Politice în CE. De asemenea, Jacques Santer propune Statelor Membre un proiect de tratat european, care avea să constituie baza de negociere a președinției olandeze a Consiliului CE, osatura tratatului de la Maastricht (semnat la 7 februarie 1992) și fundamentul Uniunii Europene (UE). De altfel, arhitectura UE similară unui templu grec, cu un pilon comunitar central – alcătuit din cele trei Comunități europene (Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului, Comunitatea Economică Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei atomice) – și doi piloni interguvernamentali – Justiție și Afaceri interne și, respectiv, Politica externă și de securitate comună – poarta semnătura diplomației luxemburgheze și a președinției Consiliului european exercitată de Jacques Santer, fiind inițial considerată mult prea îndrăzneță pentru spațiul de consens al Statelor Membre.

Printre interesele esențiale pe care Marele Ducat le-a salvagardat cu stăruință într-un context internațional dificil figurează și perenizarea sediilor instituțiilor europene situate cu titlu provizoriu în Luxemburg încă din 1952, între care Curtea Europeană de Justiție, Curtea Europeană de Conturi, Secretariatul general al Parlamentului European. La summit-ul de la Edinburgh (12 decembrie 1992), Jacques Santer negociază cu succes statutul Marelui Ducat de «capitală

permanentă a instituțiilor europene», pe care Luxemburgul îl împarte cu orașele Strasbourg (Franța) (sediul al Parlamentului European și al reuniunilor sale plenare), Bruxelles (Belgia) (sediul al Comisiei Europene, al Consiliului European și al lucrărilor sale plenare) și Frankfurt (Germania) (sediul al Băncii Centrale Europene).

Concomitent cu obiectivele europene, politica externă a Luxemburgului promovează și alte direcții de acțiune prioritare între care dezvoltarea comerțului internațional, stimularea investițiilor și cooperarea pentru dezvoltare. În acest din urmă domeniu, sub dublul pilotaj al Ministerelor de Externe și al Economiei, a fost înființat, în 1984, Fondul de cooperare pentru dezvoltare, având ca principală misiune acordarea subvențiilor de stat pentru organizațiile non-guvernamentale și adoptarea unor dispoziții fiscale pentru încurajarea filantropiei pe termen lung.

După succesul în alegerile din 12 iunie 1994, Partidul Creștin-Social (PCS) și Partidul Muncitoresc-Socialist (PMSL) decid să continue pentru a treia legislatură o coaliție guvernamentală bine experimentată, avându-l pe Jacques Santer ca prim-ministru și ministru de stat, dar și ministrul trezoreriei și al afacerilor culturale. Ca urmare a unei propuneri franco-germane agreată de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și validată apoi în unanimitate de Statele Membre ale UE, pe 23 ianuarie 1995 Jacques Santer este numit oficial ca președinte al Comisiei Europene și succesor al lui Jacques Delors. În fruntea guvernului luxemburghez pe care l-a condus timp de unsprezece ani îi va urma discipolului sau Jean-Claude Juncker, care la 26 ianuarie 1995 devine prim-ministru și ministru de stat al Luxemburgului, dar și ministru de finanțe, ministrul muncii și al trezoreriei. Jean-Claude Juncker va fi prim-ministru și ministru de finanțe al Marelui Ducat până în octombrie 2013.

Sub conducerea lui Jacques Santer (23 ianuarie 1995-15 martie 1999), Comisia Europeană marchează o serie de realizări majore în procesul de integrare europeană, între care: supervizarea elaborării tratatului de la Nisa și a Convenției privind viitorul Europei (semnate în 2001) și a negocierilor privind extinderea UE către țările central și est-europene (intrarea în vigoare a Acordurilor de asociere a Bulgariei, Republicii Cehe, României și Slovaciei și, respectiv, înaintarea cererilor de aderare ale Letoniei, Estoniei, Slovaciei și Maltei); intrarea în vigoare a Acordurilor Schengen (1995); conferința de cooperare euro-mediteraneeană (1995); semnarea acordurilor de la Dayton privitoare la instaurarea păcii în fosta Iugoslavie (1995); revizuirea tratatului Uniunii Europene (1996); Agenda 2000 „Pentru o Europă mai puternică și mai extinsă” (1997); elaborarea și semnarea tratatului de la Amsterdam (1997); Consiliul extraordinar pentru ocuparea forței de muncă (Luxemburg, 1997); aprofundarea agendei sociale a lui Jacques Delors și sporirea puterilor Comisiei Europene în lupta împotriva șomajului și pentru ocuparea forței de muncă; crearea Europol (1998); propuneri de reformă a Politicii Agricole Comune (PAC); crearea Băncii Centrale Europene (1998); crearea monedei unice europene «Euro» (1 ianuarie 1999). La ceremonia desfășurată pe 28 decembrie 1998 la Oficiul de Publicații al UE, președintele Comisiei Europene Jacques Santer anunța oficial cursurile de schimb irevocabile dintre monedele Statelor Membre și Euro și îi înmânează lui Pierre Werner - unanim recunoscut drept arhitectul Uniunii Economice și Monetare, datorită Planului Werner (1970) - primul exemplar al Jurnalului oficial al UE în care sunt publicate reglementările intrării în vigoare, la 1 ianuarie 1999, a monedei unice europene (scripturale). Uniunea Economică și Monetară Europeană poartă indiscutabil o amprentă luxemburgheză, întrucât a fost

concepută de Pierre Werner (ca președinte al Comitetului Werner) și pusă în operă de Jacques Santer (președinte al Comisiei Europene), aceasta va fi prezervată prin eforturile lui Jean-Claude Juncker (primul președinte ales al Eurogrup), care a condus zona euro în perioada crizei economico-financiare internațională.

În iunie 1999, Jacques Santer este reales membru al Parlamentului European în cea de-a V-a legislatură (1999-2004). Este membru al grupului politic al PPE și activează în Comisia pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare; în Delegația pentru relațiile cu țările din Asia de Sud și Asociația de Cooperare regională în Asia de Sud (SAARC); în Comisia pentru industrie, comerț exterior, cercetare și energie.

În ianuarie 2002, Jacques Santer este investit ca membru al Convenției privind viitorul Europei și participă la redactarea proiectului de tratat privind instituirea unei Constituții pentru Europa, document adoptat de Consiliul European din 18 iunie 2004 și semnat câteva luni mai târziu la Roma. Aprobabil de Parlamentul European, dar respins prin referendumurile naționale din Franța și Olanda (2005), acest tratat va fi abandonat. După declanșarea crizei economice-financiare mondiale și a crizei în zonei euro, în 2012 Jacques Santer este invitat să facă parte din «Comitetul înțelepților» constituit pe lângă Fondul European de Stabilitate Financiară – mecanismul de salvare a țărilor din zona euro aflate în dificultate.

După încheierea mandatelor sale politice, Jacques Santer se consacră unor activități publice vizând îndeosebi promovarea artei și culturii luxemburgheze în calitate de președinte al Consiliului de administrație al Muzeului de Artă Modernă Grand-Duc Jean (Mudam), pe care l-a inițiat în 1989 ca ministru al culturii; dezvoltării sectorului audiovizual ca președinte al Consiliului de administrație al

Companiei luxemburgheze de Teledifuziune și promovării valorilor europene ca președinte de onoare al SME Europe - organizația oficială a PPE pentru stimularea întreprinderilor - ca președinte al Fundației Meritului European, precum și în fruntea Grupului Europa al Uniunii Federaliștilor Europeni.

În 1995, Jacques Santer a devenit primul laureat al prestigiosului premiu internațional „Vision pour Europe Award”, iar în 1998 a fost distins, alături de mentorul sau Pierre Werner, cu Premiul Prințului de Asturias (Spania) în semn de «recunoaștere a meritelor lor excepționale la înfăptuirea Uniunii Economice și Monetare și la crearea monedei unice europene».

Pentru contribuția sa deosebită la dezvoltarea economică și socială a Marelui Ducat de Luxemburg, la procesul de integrare europeană, la amplificarea cooperării internaționale și la dezvoltarea diplomației culturale, Jacques Santer a fost decorat cu cele mai înalte distincții de stat ale Luxemburgului – Marea Cruce a Ordinului Coroanei de Stejar și Marea Cruce a Ordinului de Merit, precum și ale altor state între care România (Marea Cruce a Ordinului național «Serviciul Credincios»), Franța (Marea Cruce a Ordinului Legiunii de Onoare), Germania (Ordinul de Merit), Italia (Ordinul de Merit), Belgia (Ordinul Leopold al II-lea), Japonia, Islanda, Polonia, Portugalia.

James McGill Buchanan Jr.

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru dezvoltarea fundamentelor contractuale
și constituționale ale teoriei deciziei economice si politice*

4 octombrie 1994

James McGill Buchanan Jr. a fost unul dintre distinșii laureați ai Premiului Nobel pentru Economie, premiu care i-a fost acordat în anul 1986 „pentru dezvoltarea bazelor contractuale și constituționale ale teoriei deciziei economice și politice”. La momentul decernării, James M. Buchanan Jr. era afiliat la Center for Study of Public Choice, Fairfax, VA, SUA.

Descris de F.H. Buckley ca un „un domn de școală veche, cu un stil curtenitor și formal, iubitor de adevăr și iubit de studenții săi”, James M. Buchanan Jr. a reprezentat o figură marcantă a secolului al XX-lea.²⁵

James M. Buchanan Jr. s-a născut în Murfreesboro, Tennessee, SUA. A urmat cursurile Universității din Tennessee și, după ce a servit cinci ani în marină, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a studiat la Universitatea din Chicago, unde a obținut doctoratul în anul 1948.

Activitatea sa academică prestigioasă a marcat o serie de universități din SUA. Astfel, în perioada 1956-1968, James M. Buchanan Jr. a fost afiliat la University of Virginia, iar în 1969, a devenit primul director al Center for the Study of Public Choice din cadrul acesteia.²⁶ În scurta perioadă 1968-1969, a predat la University of California, iar între anii 1969 și 1983, James M. Buchanan Jr. a fost profesor de economie la Virginia Polytechnic Institute, pentru ca ulterior să predea și să se retragă din activitate cu titlul de profesor emerit al George Mason University, Fairfax, Virginia.

²⁵ F. H. Buckley, *James Buchanan, 1919-2013*, The American Spectator, 11 January 2013, https://spectator.org/34126_james-buchanan-1919-2013/.

²⁶ James M. Buchanan Jr. – Facts. NobelPrize.org. Nobel Prize Outreach AB 2022. Wed. 9 Nov 2022. <https://www.nobelprize.org/prizes/economic-sciences/1986/buchanan/facts/>.

Pornind de la premisele conform cărora „economia este arta de a așeza parametri pe utopiile noastre”²⁷, iar politica trebuie privită „fără romantism”, James M. Buchanan Jr. a revoluționat economia politică în cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea. Contribuțiile sale în domeniul finanțelor publice, al alegerilor publice, precum și în sfera economiei constituționale au generat schimbări profunde în modul de predare a economiei, în general.

Activitatea sa științifică a marcat evoluția economiștilor din ultimele generații, mai ales prin intermediul cărților publicate, dintre care amintim aici doar câteva:

- *Liberty, Market and State*, Wheatsheaf, 1985;
- *The Reason of Rules* (coautor G. Brennan), Cambridge University Press, 1985;
- *The Power to Tax* (coautor G. Brennan) Cambridge University Press, 1980;
- *What Should Economists Do?*, Liberty Press, 1979;
- *Freedom in Constitutional Contract*, Texas A & M University Press, 1978;
- *Democracy in Deficit* (coautor R. Wagner), Academic Press, 1977;
- *The Limits of Liberty*, University of Chicago Press, 1975;
- *Cost and Choice*, Markham Press, 1969;
- *Demand and Supply of Public Goods*, Rand McNally, 1968;
- *Public Finance in Democratic Process*, University of North Carolina Press, 1967;
- *The Calculus of Consent* (coautor G. Tullock), University of Michigan Press, 1962;

²⁷ R. Young, *James Buchanan, 1919-2013*, Competitive Enterprise Institute, <https://cei.org/blog/james-buchanan-1919-2013/>.

- *Fiscal Theory and Political Economy*, University of North Carolina Press, 1960.

În calitate de co-creator al Public Choice (împreună cu Gordon Tullock), Buchanan a adus în centrul atenției sferei academice o problemă importantă – aceea a modului în care funcționează piața politică în strânsă legătură cu sfera economică, realizând o evaluare realistă a stimulentelelor politice și economice din spatele intervenției guvernamentale. Făcând apel la microeconomia tradițională, James M. Buchanan Jr. a dedicat o parte a activității sale științifice studierii elementelor specifice procesului de luare a deciziilor, atât la nivel individual, cât și colectiv, pentru a evalua comparativ eficiența piețelor și a statului, punând accent pe comportamentul birocratilor și pe aspectele specifice bunăstării sociale. Public choice analizează aspectele tipice comportamentului indivizilor când aceștia realizează acțiuni pe piața economică și pe cea politică²⁸.

Cea mai populară carte a sa, scrisă împreună cu Gordon Tullock, tradusă și în limba română și publicată în anul 1962, *The Calculus of Consent. Logical Foundations of Constitutional Democracy*, aduce în prim-plan teza conform căreia procedura majoritară nu este una perfectă²⁹. Pe piața politică, la fel ca în economie, problematica esențială devine una specifică eficienței – identificarea și alegerea celui set de instituții guvernamentale, care servesc cel mai bine scopurilor individuale ale cetățenilor. Cartea are meritul de a evidenția faptul că multiple ineficiențe aparente ale procesului guvernamental sunt rezultate previzibile ale analizei pozitive.

²⁸ Catedra de Comunicare și Doctrină Economice, *Doctrină economice*, Editura ASE, București, 2002, pp. 220-224.

²⁹ *Ibidem*.

Cercetările lui Buchanan sunt cunoscute publicului român, atât prin prisma articolelor și cărților publicate la nivel internațional, cât și prin intermediul cărților traduse la edituri de prestigiu recunoscute pe plan național. Astfel, în afară de opera mai sus menționată, în limba română a mai fost tradusă și *The Limits of Liberty. Between Anarchy and Leviathan* (1975), care demonstrează cum sistemul majoritar de vot nu presupune în mod necesar adoptarea acelor măsuri tipice condițiilor eficacității sociale, arătând că analiza democrației poate fi sinonimă cu analiza sistemului de vot.³⁰ Folosind tehnicile și instrumentele analizei economice moderne, Buchanan dezvăluie baza conceptuală a drepturilor sociale ale unui individ, examinând evoluția și dezvoltarea acestora din condițiile presociale.

Prestigioasa sa activitate, marcată prin publicarea a peste 30 de cărți și numeroase articole în jurnale recunoscute pe plan internațional, a fost încununată de o serie de distincțiile acordate de-a lungul timpului, dintre care pot fi amintite următoarele³¹:

- 1986 – Premiul Băncii Suediei în Științe economice în Memoria lui Alfred Nobel;
- 1984 – Frank Seidman Distinguished Award in Political Economy;
- 1984 – Doctor Honoris Causa, Universitatea din Zürich;
- 1983 – Distinguished Fellow, American Economic Association;
- 1982 – Doctor Honoris Causa, Universitatea din Giessen.

³⁰ *Ibidem.*

³¹ James M. Buchanan Jr. – Facts. NobelPrize.org. Nobel Prize Outreach AB 2022. Wed. 9 Nov 2022. <https://www.nobelprize.org/prizes/economic-sciences/1986/buchanan/facts/>.

Yvan Allaire

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuțiile la dezvoltarea arealului tematic
referitor la strategii de afaceri, guvernare corporativă, leadership
și capital relațional intra și intersocietal*

16 iunie 1995

Laureatul titlului onorific Doctor Honoris Causa este una dintre cele mai influente personalități ale mediului de afaceri, ale celui academic și științific din Provincia Quebec și din Canada. Reputat lider la nivelul comunității de afaceri din America de Nord, Domnul Yvan Allaire s-a consacrat în spațiul tematic definitoriu pentru strategiile de afaceri, guvernanta corporativă, leadership și capital relațional intra și intersocietal. Dedicat din tinerețe peisajului corporativ și determinat să urmeze o carieră exemplară în lumea dinamică a economiei, Yvan Allaire a obținut un masterat științific (*summa cum laude*) și un MBA la Université de Sherbrooke și a cunoscut prima consacrare științifică cu obținerea titlului de doctor în cadrul MIT Sloan School of Management. În anul 1975 a fost cofondatorul unui grup de consultanță strategică (SECOR INC.), care a devenit foarte repede cel mai prestigios centru de consultanță din Canada.

Sunt relevante contribuțiile sale la inițierea unor importante programe și proiecte de mare impact atât în plan academic, cât și științific. În acest sens, în anul 1976, deschiderile sale tematice vizionare au fost esențiale pentru lansarea unui program doctoral desfășurat în parteneriat de patru universități din Montreal, în domeniul larg al administrației publice. De asemenea, din anul 1979, a fost lansat un Program de MBA care a contribuit semnificativ la completarea ofertei educaționale de înalt nivel a Școlii de Științele Gestunii (ESG) din cadrul UQAM. A fost membru al Consiliului director al: Finance Mathématique de Montréal (IFM2), Conseil de recherches en sciences humaines du Canada, Conseil des Universités du Québec, Conseil des Arts de la Communauté Urbaine de Montréal, Strategic Management Association, Sigma Xi (MIT Chapter), Mensa International, the Conseil des relations internationales de Montréal (CORIM).

Domnul Yvan Allaire a primit recunoașteri ale competențelor sale profesionale și științifice din partea a numeroase foruri academice și științifice iar, pentru contribuțiile sale remarcabile la consolidarea parteneriatului dintre reprezentanții mediului universitar și cei ai mediului corporativ, a primit Diploma de Onoare din partea Concordia University's John Molson School of Business. Tot ca semn de prețuire a prestigioasei sale activități, domnul Yvan Allaire a fost înscris pe lista „*Celor „mai performanți 12 experți”*” publicată de revista Commerce și a fost desemnat unul dintre „Cei mai importanți Guru din domeniul afacerilor” de revista Financial Post. Ca înaltă apreciere a probității sale profesionale și științifice, domnul Yvan Allaire a fost invitat la Sloan School of Management (MIT), dar și la numeroase alte universități din Canada și din străinătate, pentru a presta activități didactice, a ține conferințe, a prezida sau a participa la manifestări științifice de înaltă ținută.

Remarcabilă este și activitatea publicistică a Domniei Sale, această parte a profilului său personal însemnând un foarte mare număr de cărți și articole publicate în prestigioase edituri internaționale sau în reviste de mare relevanță internațională. Cele mai remarcate dintre aceste contribuții profesionale și științifice sunt: *L'entreprise stratégique / The Making of Strategy; Stratégies et Moteurs de Performance; Beyond Monks and Minnow: from fiduciary governance to value-creating governance; Propos de gouvernance... et autres; Black Markets and Business Blues, Plaidoyer pour un nouveau capitalisme*. Trebuie menționate și cele mai importante dintre cercetările făcute de Domnia Sa în materie de studii de impact sau propuneri de politici publice la solicitarea unor foruri decizionale naționale sau internaționale. Sub semnătura sa au fost publicate în reviste științifice cu mare reputație internațională peste 100 de lucrări științifice și studii

analitice. Pot fi menționate, în acest sens, contribuțiile intitulate: *Le rôle de la spéculation*; *After the meltdown: Regulating the financial markets*.

A devenit, începând din anul 1991, membru al Societății Regale a Canadei, în cadrul Academiei de Științe Sociale și Umaniste. Pe parcursul unei lungi perioade de timp, a făcut parte din structurile de conducere ale unor numeroase companii mari sau organizații non-profit, deținând mai multe funcții de conducere executivă, cum ar fi: vicepreședinte executiv la Bombardier Inc. și președinte al Consiliului de administrație de la Bombardier Capital, Președinte executiv al Institutului de Guvernanță a Organizațiilor Publice și Private (IGOPP), CGI Group, CD Howe Institute, Caisse de Depot et Placement du Quebec, Aga Khan Foundation. Pentru un mandat, domnul Yvan Allaire a prezidat *Quebec Government Working Group*, responsabil de modernizarea și structurile de guvernanță ale companiilor canadiene cu capital de stat. Este remarcabilă și activitatea sa ca membru al Consiliului director de la *Caisse de dépôt et placements du Québec*, cel mai mare fond de pensii din Canada, ca președinte al comitetului specializat pentru etică și guvernanță corporativă al acestei arhitecturi de afaceri. Ca expresie a recunoașterii performanțelor sale profesionale și a abilităților de leadership îndelung experimentate, domnul Yvan Allaire a făcut parte, cu foarte consistente rezultate, din structurile deliberative sau executive ale mai multor organizații listate la bursă sau ale unor entități non-profit, cum ar fi: CGI Group, Bombardier, Fondation Chagnon.

Unul dintre arealurile tematice cărora domnul Yvan Allaire le-a dedicat o importantă parte din preocupările sale profesionale și științifice a vizat dimensiunea factorială a dezvoltării, cu specială aplecare asupra nevoii de gestionare optimă a resurselor. În acest sens, sunt expresive aprecierile sale referitoare la acest subiect „În toată

lumea, țările cu resurse naturale sunt în căutarea unor noi soluții spre a maximiza contribuția acestei bogății la finanțele publice și la dezvoltarea economică a societăților lor. Cu toate acestea, peste tot (sau aproape peste tot) guvernele rămân prizoniere ale modelului tradițional din acest domeniu, conceput într-o epocă în care minereurile aveau o valoare relativ scăzută”.

Cele mai interesante zone tematice către care s-au focalizat preocupările sale științifice au vizat: riscurile care țin de climatul societal, în general, și cele politice, în special; impredictibilitatea la nivelul piețelor, cu specială referire la dinamica prețurilor; gestionarea adecvată a mecanismelor distribuționale, astfel încât să se diminueze inegalitățile dintre țări și, în interiorul acestora, între membrii societății; politicile publice cu efecte de antrenare ridicate și modelul de afaceri optim.

Thierry de Montbrial

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuțiile sale la mai buna înțelegere
a echilibrelor geopolitice și geoeconomice relevante
în context multicultural*

19 iunie 1996

Laureatul titlului onorific Doctor Honoris Causa s-a născut la data de 3 martie 1943, la Paris, și s-a consacrat ca o prestigioasă personalitate a științelor politice, a celor economice, dar și a culturii franceze. Dotat cu calități umane de excepție, Domnia Sa a absolvit în anul 1963 École Polytechnique, iar în anul 1969 École des Mines și a obținut doctoratul la Universitatea Berkeley din Statele Unite ale Americii, cu o lucrare de cercetare în care s-a ocupat de dimensiunea timp a teoriei economice a echilibrului general. Dedicarea sa pentru activitatea didactică și științifică s-a manifestat încă de la începutul carierei profesionale, fiind cadru didactic la École Polytechnique încă din anul 1973. Prestigiul său profesional a fost recunoscut la nivelul mediului universitar francez prin desemnarea ca șef al Departamentului de Economie al acestei universități dar și ca șef al Departamentului de Economie Aplicată din cadrul Conservatoire National des Arts et Métiers (CNAM), unde a dobândit titlul de Profesor emerit.

În anul 1973, a fost însărcinat să creeze un Centru de analiză și previziune în cadrul Ministerului francez al Afacerilor Externe, iar din 1979 a fost numit primul director al Colectivului de planificare politică din acest minister. Tot în acel an, inspirat de modelul american de instituții de cercetare, a înființat *Institutul Francez de Relații Internaționale*, în cadrul căruia au fost atrase influente personalități atât din mediul decizional național, cât și din cel academic și științific pentru a elabora și disemina studii cu privire la cele mai importante teme de relații internaționale. Sub coordonarea sa, Institutul Francez de Relații Internaționale a plasat în centrul misiunii sale elaborarea de cercetări aplicate în domeniul dimensiunii internaționale sau globale a politicilor publice, precum și impulsionearea dialogului interactiv dar

constructiv între cercetători, reprezentanții mediului academic și profesional, precum și liderii de opinie. Sub egida acestei arhitecturi instituționale prestigioase și sub coordonarea domniei sale a început să fie publicat Raportul Anual cu privire la sisteme și strategii economice (RAMSES), precum și revista *Politique étrangère*. Ca o recunoaștere a valorii sale profesionale incontestabile, a dobândit în anul 1985 calitatea de Președinte al Centrului Franco-Austriac de Convergență Economică (CFA), iar, începând din anul 1989 a devenit editorialist pentru cotidianul *Le Figaro*, contribuind cu articole de calitate și la alte publicații franceze de mare notorietate. Domnia Sa are și o foarte importantă activitate publicistică, dintre cele mai relevante lucrări publicate în edituri de mare prestigiu, traduse în mai multe limbi și ale căror conținuturi au fost diseminate către o largă paletă de specialiști, putându-se menționa: *Economie théorique*, PUF, 1971; *Essais d'économie parétienne*, Ed. CNRS, 1974; *Le Désordre économique mondial*, Calmann-Lévy, 1974; *L'Energie : le compte à rebours*, J.CL. Lattès, 1978; *La revanche de l'Histoire*, Julliard, 1985; *La science économique ou la stratégie des rapports de l'homme vis-à-vis des ressources rares: méthodes et modèles*, PUF, 1988; *Que Faire? Les grandes manoeuvres du monde*, La Manufacture, 1990; *Mémoire du temps présent*, Flammarion, 1996.

La conturarea profilului personal exemplar al domnului Thierry de Montbrial contribuie și cooptarea sa în structurile de conducere ale unor importante instituții naționale și internaționale, dar și ale unor structuri asociative sau actori privați din mediul corporativ. În acest sens, pot fi menționate: membru al Consiliului consultativ al Organizației Mondiale a Comerțului; membru al Comisiei pentru elaborarea Cărții Albe pentru Apărare și Securitate Națională; membru al Steering Committee al reuniunilor Grupului

Bilderberg; membru al Consiliului consultativ al Peterson Institute for International Economics (Washington); membru al Consiliului consultativ al Stanford Institute for International Studies; membru al Consiliului consultativ de la Lafarge; președinte al Consiliului internațional consultativ al OCP Group (din Maroc); membru al Consiliului director al Fundației Renault. Domnia Sa a fost ales membru al unor prestigioase foruri academice din diverse state cum ar fi: French Academy of Moral and Political Sciences; Academia Europaea; Swedish Royal Academy of Engineering Sciences; Academia Română; Academia Regală din Spania pentru Științe Economice și Financiare.

Într-una dintre lucrările sale intitulată *Memoire du Temps Present*, Thierry de Montbrial spunea „Cine vrea să înțeleagă epoca în care trăiește, să scruteze orizontul și să se gândească să acționeze, trebuie să se întoarcă în timp. Acesta trebuie să abordeze istoria ca un artist care pictează un peisaj”. În cadrul lucrărilor sale și-a pus numeroase întrebări, a reflectat la acestea și a oferit răspunsuri temeinic fundamentate argumentativ și utile pentru cei care i le-au citit. Revin foarte frecvent în lucrările sale științifice, dar și în luările de poziție în cadrul științific și organizațional întrebări cum ar fi: Aleargă lumea către riscul de conflicte majore punând preț pe principalele puteri ale planetei?; Este subdezvoltarea o fatalitate?; Este omul un ucenic vrăjitor pe cale să piardă controlul asupra forțelor pe care tot el le-a dezlănțuit prin progresele obținute în planul științei și al tehnologiei?

Arealurile tematice cărora li s-a dedicat cu dăruire și înalt profesionalism au fost cele legate de echilibrele geopolitice și geoeconomice relevante. Pentru a le surprinde cât mai fidel resorturile

și a le scoate în evidență specificitățile factoriale, preocupările sale analitice au fost orientate către subiecte precum: prezentul și viitorul alianțelor interstatale; unitate și diversitate la nivel european și internațional; dimensiunea doctrinară a politicii internaționale; realism și dimensiune morală la nivelul economiei și politicii internaționale; reformare sau apelare la procese revoluționare; analiza filozofică și economică a stărilor de turbulență și criză la nivel regional și internațional; raportarea economiei europene, dar și a celei franceze la radiațiile diverselor tipuri de crize; stabilitate, pace, dezarmare la confluență cu procesele de dezvoltare economică.

Una dintre preocupările cele mai profunde ale laureatului a vizat natura, rolul și principalele evoluții în planul științei economice. Una dintre ipotezele principale de la care a pornit în cadrul cercetărilor sale a fost că „știința economică poate fi considerată strategia de raportare a omului la resursele rare”. Crezul său științific și pedagogic principal a fost legat de rolul economistului în societate, autorul considerând că „un economist se exprimă folosind în principal modele care îi asigură coerența logică a discursului, atât teoretic cât și empiric”. În lucrările sale, în care a tratat problematica economică, accentul a fost pus pe axe analitice: natura și diversitatea bunurilor care ar trebui produse pentru a se veni în întâmpinarea cererii exprimate la nivelul societății; determinații de bază și natura specifică a proceselor economice; elementele definiției pentru modelele de dezvoltare, în general, și pentru cele de afaceri, în special; măsura în care similaritățile, dar și deosebirile între obiceiurile de consum și cerințele specifice ale indivizilor determină procesele de specializare în producție și în sfera comercializării. Din lectura contribuțiilor sale în domeniul economiei, rezultă că autorul a încercat să asigure dozajul

adecvat între economia ca știință și economia ca activitate practică, să surprindă și să grupez factorii care își pun amprenta asupra tabloului economic la diferite momente ale evoluției societății, să identifice și să explice corelațiile între procesele și fenomenele economice, dar și să cuantifice influența celor mai importanți determinanți.

Unul dintre arealurile tematice cărora le-a acordat o mare importanță în cadrul analizelor făcute se referă la problematica legată de construcția europeană și de mecanismele pe care se bazează securitatea continentului nostru. Remarcabil analist al realităților complexe, fiind contemporan cu majoritatea momentelor de cotitură în planul echilibrelor și dezechilibrelor continentale, Thierry de Montbrial a descris foarte clar capcanele lumii bipolare care a dăinuit mai multe decenii ale perioadei postbelice, a surprins nuanțe relevante conexe cu confruntarea dintre puterile aflate permanent în căutare de extindere a sferelor de influență, a radiografiat multinivel și multiparametru realități politice și economice complexe, a gradualizat și a scos în evidență evoluții care ar trebui înțelese din mai multe perspective pentru a putea fi corect abordate în viitor. Thierry de Montbrial dovedește un nivel ridicat de îndrăzneală științifică, abordând subiecte sensibile, complexe și poziționându-se personalizat și solid argumentat față de fenomene și procese care, atât în literatura de specialitate, cât și în dezbaterile de politică publică stârnesc pasiuni și lasă multe umbre în planul clarității. Subiectele asupra cărora s-a concentrat prestigiosul analist economic sunt abordate atât pe axa temporală, împletindu-se armonios termenele scurte cu cele medii și lungi, cât și pe axa spațială pe care problemele specifice ale regiunii europene sunt tratate în contextul mai larg al evoluțiilor care au loc la nivel internațional. Evoluțiile pe care Domnia Sa le întrevește în

diverse planuri societale sunt privite atât prin prisma efectelor pozitive pe care le pot genera, cât și prin cea a riscurilor asociate. Contribuțiile sale științifice combină echilibrat aspectele ce țin de domeniul politicii internaționale cu cele definitorii pentru economia internațională și cu cele aparținând filozofie politice. Analizele făcute se definesc prin înaltă luciditate, rigoare argumentativă, anvergură instrumentală și claritatea concluziilor desprinse. Din perspectivă doctrinară, Thierry de Montbrial este adeptul ideilor liberale, fără a se apropia de libertarianism, este un nonconformist fără să cadă în capcana relativismelor nesustenabile, este un analist care îmbină cu măiestrie instrumentarul epistemologic modern cu cel al praxeologie sinergice.

Cunoscând din mai multe perspective lumea în care a evoluat ca personalitate, Thierry de Montbrial i-a surprins resorturile așa cum le-a perceput și înțeles prin prisma propriilor unghiuri de analiză, având atât momente când a fost satisfăcut de evoluțiile la care era contemporan, dar și momente la care a recunoscut că nu mai înțelege logica unor fenomene și procese care se desfășurau în jurul său. În intervențiile sale în plan instituțional sau academic a semnalat faptul că sistemul politic și economic internațional are și elemente de unitate, dar și de entropie, structurile politice și economice regionale și globale înregistrează și perioade de compunere, dar și momente la care este mai aproape riscul de descompunere.

Transpare din lucrările sale surpriza pe care o încearcă văzând că, pe de o parte, triumful în planul creativității științifice permite umanității să-și controleze mai bine destinul, iar, pe de altă parte, în pofida condițiilor geoeconomice și geopolitice care ar trebui să fie factori potențatori ai stabilității politice și ai bunăstării economice, se

instalează unele forme ale obscurantismului și lucrurile se rostogolesc către instabilitatea peisajelor economice, sociale și politice. Deși are destul de multe motive de pesimism, intelectualul de mare ținută reprezentat de Thierry de Montbrial crede în continuare că cea mai mare parte dintre stările de turbulență sunt doar aparente și pot fi depășite prin învățarea guvernării internaționale care vizează păstrarea unei lumi rezonabil de deschise.

Samuel Lichtensztejn Teszler

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru diseminarea cu succes a punctelor de vedere
și a cercetărilor academice la nivelul societății*

8 iulie 1997

Samuel Lichtensztejn Teszler³² s-a născut pe 6 septembrie 1934 la Montevideo, Uruguay. A studiat la Facultatea de Științe Economice și Administrație la Universidad de la Republica de Uruguay pe care a absolvit-o cu specializarea în Contabilitate publică în anul 1963. Un an mai târziu, de asemenea, a absolvit Institutul de Planificare și Economie Socială (ILPES), obținând diploma de licență în domeniul Programare industrială.

Și-a început cariera didactică la Universidad de la Republica de Uruguay, în cadrul Institutului de Economie unde, alături de un grup numeros de absolvenți economiști, s-a dedicat studiului variatelor și semnificativelor problemele economice și financiare ale Uruguayului din perioada respectivă. Având în vedere faptul că în cadrul Institutului de Economie fiecare cercetător era responsabil de un anumit domeniu, era la îndemâna proaspătului contabil Samuel Lichtensztejn Teszler să se aventureze în problematica inflației și a determinantilor acesteia, slăbiciunea modelului industrializator, dependența tehnologică, sistemul financiar și monetar și relațiile Uruguayului cu Fondul Monetar Internațional. Samuel Lichtensztejn Teszler își va continua munca în această direcție de cercetare, devenind specialist în domeniu. Rezultatele investigațiilor sale, precum și cele ale altor membri ai Institutului de Economie, au fost diseminate într-o lucrare colectivă a Institutului de Economie intitulată *El proceso económico del Uruguay. Contribución al estudio de su evolución y perspectivas*, (trad. *Procesul economic din Uruguay. Contribuții la studiul evoluției sale și perspective*), publicată la Editura Universidad

³² Informațiile prezentate au fost preluate din biografia profesorului Samuel Lichtensztejn Teszler, disponibilă online la Arhiva Centrală a Universidad de la Republica de Uruguay, <https://historiasuniversitarias.edu.uy/biografia/lichtensztejn-samuel/>.

de la Republica de Uruguay, Montevideo, în anul 1969. Lucrarea respectivă, în care Samuel Lichtensztejn Teszler a avut o contribuție semnificativă, a marcat o etapă în ceea ce privește contribuția universității la înțelegerea situației de criză prin care trecea țara în acea perioadă.

În 1970 a devenit director al Institutului de Economie, iar, în 1972, a fost numit prin concurs profesor titular de economie monetară la Facultatea de Științe Economice. Tot în același an i s-a oferit, aproape concomitent, funcția de Decan al Facultății de Științe Economice, dar și cea de Rector al Universidad de la Republica de Uruguay. Samuel Lichtensztejn Teszler a optat pentru a-și asuma funcția de rector în august 1972 într-un moment deosebit de dificil atât pentru Universitate, cât și pentru Uruguay. Din poziția în care s-a aflat, Samuel Lichtensztejn Teszler a susținut eforturile mediului universitar pentru a apăra, în conformitate cu postulatele Legii organice din 1958, formele democrat-republicane de guvernare. Cu sprijinului colegilor săi din mediului academic a demarat o campanie activă de diseminare a punctelor de vedere și a cercetărilor academice la nivelul societății. La propunerea rectorului Lichtensztejn au fost formate în acel moment trei comisii: Comisia de Informare și diseminare (IDE), Comisia de Informare internă și Comunicare (ICI) și Comisia de Probleme naționale (PRONA).

Comisia de Informare și diseminare externă, sub deviza „O universitate în slujba țării”, a utilizat televiziunea și alte mijloace de comunicare pentru a disemina rezultatele tuturor studiilor elaborate în folosul țării. La rândul său, Comisia de Informare internă și Comunicare, a urmărit concretizarea unor inițiative comune și variate pentru a informa despre ceea ce se întâmplă în mod curent în cadrul universității. Au fost promovate activități artistice, muzicale, teatrale,

cinematografice sau sportive dezvoltate de studenți cu ajutorul specialiștilor, au fost diseminate lucrări de cercetare și au fost furnizate diverse servicii destinate mai ales studenților și funcționarilor cu venituri scăzute. „Într-o măsură mai mare sau mai mică – a afirmat Lichtensztejn – IDI și ICI au depus eforturi care, dincolo de consolidarea imaginii externe sau interne a universității, au subliniat o preocupare programatică fundamentală: accentuarea rolului universității ca actor în construcția dezvoltării naționale”. În cadrul Comisiei de Probleme naționale (PRONA) a fost organizat un forum care a inclus mai mult de douăzeci de conferințe la care au participat numeroase echipe de cercetători care au încercat să ofere soluții echilibrate la cele mai stringente probleme ale realității naționale, precum și abordări multidisciplinare la cele mai presante probleme socioeconomice din Uruguay.

Din păcate, un an mai târziu, în 1973, a fost înlăturat din funcție de către dictatura militară instaurată în Uruguay și a fost nevoit să se retragă în exil în Mexic. Acolo a fost director al Institutului de Studii Economice Latino-Americane al Centrului de Cercetare și Predare Economică. La reinstaurarea democrației, Samuel Lichtensztejn Teszler a revenit la Montevideo pe 5 martie 1985, fiind aclamat la scenă deschisă în Aula Universității. Profesorul Lichtensztejn a preluat din nou conducerea Rectoratului Universidad de la Republica, prima data ca interimar, și mai apoi ales rector pentru încă un mandat. La sfârșitul mandatului său de rector, a candidat la funcția de primar al orașului Montevideo din partea partidului Nuevo Espacio și, în 1995, este numit ministru al Educației și Culturii al celui de-al doilea guvern al lui Julio María Sanguinetti. Profesorul Lichtensztejn a deținut roluri importante în cadrul Banco de la República, la Banca Centrală a

Republicii Uruguay, precum și în cadrul Comisiei de Investiții și Dezvoltare Economică.

Printre cele mai remarcabile publicații ale profesorului Samuel Lichtensztejn Teszler, se pot menționa *El proceso económico del Uruguay. Contribución al estudio de su evolución y perspectivas* (trad. *Procesul economic din Uruguay. Contribuții la studiul evoluției sale și perspective*), Universidad de la Republica de Uruguay, Montevideo, 1969; *Comercio Internacional y problemas monetarios* (trad. *Comerțul internațional și problemele monetare*), Montevideo, Nuestra Tierra nr. 20, 1969; *El FMI y la crisis económica nacional* (trad. *FMI și criza economică națională*), Montevideo, FCU, 1967; *El Uruguay y el mundo desarrollado* (trad. *Uruguay și lumea dezvoltată*), în Sergio Bagu et al., *El Uruguay en la conciencia de la crisis* (trad. *Uruguay în conștientizarea crizei*), Montevideo Universidad de la Republica de Uruguay, 1970, *Una aproximación metodológica al estudio de la internacionalización financiera en América Latina* (trad. *O abordare metodologică a studiului internaționalizării financiare în America Latină*), Buenos Aires, IPAL, 1981; *Lecturas de política económica* (et al.) (trad. *Lecții de politică economică*), México: UNAM - Facultad de Economía - División de Estudios de Posgrado, 1982; *Experiencias de política económica respecto a las empresas transnacionales en América Latina: Análisis preliminar de tendencias* (trad. *Experiențele de politică economică privind corporațiile transnaționale din America Latină, analiză preliminară a tendințelor*), Buenos Aires: CET/IPAL, 1984; *Fondo Monetario Internacional y Banco Mundial: estrategias y políticas del poder financiero* (et al.) (trad. *Fondul Monetar Internațional și Banca Mondială, strategii și politici ale puterii financiare*), Costa Rica: Nueva Sociedad - CET, 1986; *Inversiones extranjeras y política económica en América Latina a partir de la crisis de 1982* (et al.) (trad. *Investițiile străine și politica economică în America*

Latină după criza din 1982), Montevideo: CET, 1987; *Hacia una nueva Universidad* (trad. *Spre o nouă universitate*), Montevideo: Universidad de la República, 1987; *Capital financiero, deuda externa y políticas económicas en América Latina* (trad. *Capitalul financiar, datoria externă și politicile economice în America Latină*), Montevideo: EBO, 1987; *El estado en América Latina, teoría y práctica* (et al.) (trad. *Statul în America Latină, teorie și practică*), México: Siglo XXI - UNU, 1990; *La liberalización de la política económica hacia las empresas transnacionales en América Latina: décadas del 50 y 60* (et al.) (trad. *Liberalizarea politicii economice față de corporațiile transnaționale în America Latină: anii 50 și 60*), Montevideo: UR. FCS - Ceipos, 1991.

Profesorul Samuel Lichtensztejn Teszler a fost, de asemenea, ambasador al Republicii Uruguay în Mexic, fiind numit în funcția de coordonator al Programului de studii privind integrarea regională și inegalitatea America-Europa, la Universitatea Veracruzana (UV) din Mexic, program care răspunde necesității de a studia mediul economic, social și problemele politice ale Uniunii Europene (UE). Samuel Lichtensztejn Teszler a fost membru al Academiei Mexicane de Economie Politică, A.C. (AMEP) fiind decorat cu Ordinul Mexican Vulturul Aztec, distincție acordată de statul mexican pentru a recunoaște public comportamentul, meritele exemplare, precum și anumite acte valoroase sau lucrări relevante efectuate de străini în folosul umanității sau al țării.

Jean-Paul Pollin

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuțiile sale la mai buna înțelegere
a sistemului economiei de piață din perspectiva fluxurilor monetare
și financiare globalizate*

22 iunie 1998

Domnul profesor Jean-Paul Pollin, laureat al titlului onorific de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București, este unul dintre cei mai influenți economiști francezi ai secolului XX, o personalitate proeminentă a mediului academic de limbă franceză și nu numai. Domnul Jean-Paul Pollin este profesor emerit al Universității din Orleans și a ocupat de-a lungul carierei sale funcții importante în sistemul educațional și academic francez și internațional. Printre cele mai importante roluri pe care domnul Jean-Paul Pollin le-a îndeplinit pe parcursul îndelungatei sale activități pot fi menționate, fără a alcătui o listă exhaustivă, următoarele³³:

- Președinte al Departamentului de Științe Economice la Universitatea din Orleans, între februarie 1981 și noiembrie 1983;
- Vicepreședinte al Universității din Orleans, din 1982 până în 1986;
- Fondator și, mai apoi, director al Centrului Interregional asocial la CEREQ (Universitatea din Orleans), în perioada 1982-1987;
- Consilier la Direcția Învățământ Superior și la Ministerul Educației Naționale, din octombrie 1982 până în iunie 1986;
- Fondator și, mai apoi, director al Institutului de Administrare a Afacerilor din Orleans, perioada 1985-1987;
- Membru al comitetului de redacție al revistei *Économie et Prévision*, începând cu anul 1988;
- Director responsabil cu educația și cercetare la Școala Națională Superioară, în perioada 1990-1993;
- Directorul Grupului de Cercetare CNRS „Monedă și Finanțe”, din octombrie 1990 până în iunie 1994;

³³ Biografia și contribuțiile științifice ale lui Jean-Paul Pollin sunt disponibile pe pagina de web <https://lecercladeseconomistes.fr/membres/jean-paul-pollin/>.

- Membru al Consiliului Științific al Băncii Naționale a Franței, între anii 1990 și 1994;
- Membru al Consiliului Științific al Fundației Băncii Naționale a Franței, din noiembrie 1996 până în iunie 2002;
- Expert în cadrul Misiunii Științifice Tehnice și Pedagogice, perioada 1997-2007;
- Redactor șef al revistei *Économie et Prévision*, între anii 1993 și 1997;
- Membru al comitetului de redacție al revistei *Revue d'Économie Financière*, începând cu anul 1992;
- Membru al secretariatului de redacție al revistei *Revue Économique* în perioada 1982-1994 și, mai apoi, începând cu anul 1998;
- Președinte al Asociației Franceze de Științe Economice, între 2003 și 2004;
- Membru al Comitetului Director al Asociației Franceze de Științe Economice, perioada 1994-2006;
- Decan al Facultății de Drept, Economie și Contabilitate al Universității din Orleans, timp de 4 ani, între 1994 și 1998;
- Director al Institutului de Finanțe din Orleans, 1991-1995 și, mai apoi, al Laboratorului de Economie din Orleans între 1996 și 2001;
- Director al Școlii Doctorale de Analiză Economică al Universității din Orleans și, mai apoi, Director al Școlii Doctorale de Științe al Omului și Societății, între octombrie 2000 și septembrie 2008;
- Membru supleant al Comitetului de Reglementare Bancară și Financiară, 2000-2005;
- Președinte al revistei *Revue Economique*, 2000-2008;
- Președinte al grupului „Monedă, finanțe și balanțe de plăți” în cadrul Consiliului Național de Informare Statistică, începând cu anul 2002;

- Membru al Comisiei „Statistică Financiară” în cadrul Consiliului Național de Statistică, începând cu anul 1983;
- Membru al grupului „Politică Monetară” al celui de-al IX-lea Plan;
- Raportor în cadrul grupului "Perspective de finanțare pe termen mediu ale economiei franceze", din ianuarie 1986 până în martie 1987;
- Membru al grupului de lucru „Riscul de credit”, Consiliul Național de Credit, 1994-1995;
- Membru al Comitetului Consultativ al Utilizatorilor de Servicii Bancare, 1995-1998;
- Membru al grupului de lucru „Aspecte financiare ale îmbătrânii populației” în cadrul Consiliului Național al Creditului.

De asemenea, este membru al prestigiosului *Cercle des économistes* (Cerc al economiștilor), grup creat în anul 1992 cu scopul de a încuraja dezbaterea economică. Grație diversității de opinie a celor 30 de membri proveniți din mediul academic, dar care dețin și funcții publice sau private, Cercul economiștilor a devenit un actor important și recunoscut în lumea economiștilor. Succesul acestui demers s-a datorat în principal devizei comune adoptate de toți membrii săi: importanța dezbaterii deschise fundamentată pe rigoarea analizei economice.

Deținând o bogată expertiză în domeniul monetar și financiar-bancar, profesorul Jean-Paul Pollin a publicat numeroase lucrări științifice care au marcat semnificativ dezbaterea academică în perioada contemporană. Câteva dintre contribuțiile sale științifice din perioada recentă demne de remarcat sunt³⁴: „Aspecte financiare și

³⁴ Le Cercle des Economistes, Jean-Paul Pollin, accesibil la <https://lecercladeseconomistes.fr/membres/jean-paul-pollin/>

fiscale ale crizei UEM: o introducere" (cu P. Villieu), *Revue d'Economie Politique*; „Dincolo de Uniunea Bancară Europeană”, *Dezbateri și politici* (OFCE); „Controverse asupra reglementării bancare”, *L'Economie Politique*; „Sisteme financiare și creștere economică” (în colaborare cu P. Jacquet), *Revue d'Economie Financière*; „Noua reglementare bancară microprudențială: principii, implicații și limite”, *Revue d'Economie Financière*; „Explicații articulate pentru a înțelege bula imobiliară”, *Economie et Statistique*; „Eurosistemul și integrarea financiară europeană”, *Revue d'Economie Politique*; „Controlul inflației: ce obiective și ce strategii?”, *BCEAO Economic and Monetary Review*; „Ce sistem bancar pentru post-criză?”, *Revue de l'OFCE*; „Procesul rău împotriva lui A. Greenspan”, *Revue de l'OFCE*; „Reglementarea lichidității bancare”, *Revue d'Economie Financière*, „Reforma Universității: în ce direcții și în ce condiții” în *University: new deal*, J.-P. Pollin (ed.); „Configurații ale sistemelor financiare și constrângeri de finanțare” (în colaborare cu H. Henchiri), *Economic Review*, noiembrie 2008.

În peisajul științific contemporan sunt relevante contribuțiile sale la o mai profundă înțelegere a sistemului economiei de piață, mai ales din perspectiva fluxurilor monetare și financiare globalizate. Profesorul Pollin este un adept al sistemului de piață de tip capitalist care a reușit să învingă sumbrele profeții de tip marxist arătând, în același timp, faptul că această victorie s-a datorat în mare parte sistemului de protecție socială și reducerii puternice a inegalităților economice și sociale din anii 1950 până la sfârșitul anilor 1970. Totodată, Jean-Paul Pollin semnalează problemele actuale ale economiei globale, atrăgând atenția asupra faptului că inegalitățile, prăbușirea scării sociale, precum și concentrarea capitalului și a forței de muncă calificate în câteva centre de putere economică „crează o

ruptură în legătura socială și generează neîncredere. Neîncrederea față de imigranți, față de alte clase, față de instituții... Blochează cooperarea.”³⁵ Profesorul Pollin arată că este necesar să redescoperim importanța gândirii pe termen lung, atât la nivel personal, cât și în ceea ce privește companiile, care sunt adesea influențate de cerințele piețelor financiare. De asemenea, companiile trebuie să înțeleagă faptul că nu trebuie urmărită doar maximizarea prețurilor la bursă, ci este nevoie și de preocuparea pentru bunăstarea părților interesate, precum angajații și furnizorii.

Experiența sa relevantă și cunoașterea în profunzime a fenomenului monetar la nivel internațional i-au permis profesorului Jean-Paul Pollin să formuleze puncte de vedere de mare rafinament științific în legătură cu strategia economică fundamentată pe politica banilor ieftini și a efectelor acestora asupra structurii profunde a sistemului economic. Într-un articol recent, Pollin se întreabă în mod firesc dacă menținerea unor rate de dobândă prea scăzute pentru o perioadă îndelungată nu a avut un efect negativ asupra creșterii economice, mai degrabă decât un efect stimulat. Concluzia sa, confirmată de realitate, este aceea că distorsiunile în remunerarea depozitelor bancare și în determinarea costului capitalului pot conduce, pe termen lung, la disfuncționalități în alocarea economiilor, precum și în luarea deciziilor privind investițiile și finanțarea³⁶. Dobânzile reale scăzute au permis menținerea unei datorii publice

³⁵ Pour l'économiste Jean-Paul Pollin, "il faut remettre en marche l'ascenseur social", publicat la 21 septembrie 2019, disponibil online la https://www.larep.fr/orleans-45000/economie/pour-l-economiste-jean-paul-pollin-il-faut-remettre-en-marche-l-ascenseur-social_13643084/.

³⁶ Jean-Paul Pollin, "Doit-on craindre le durcissement des politiques monétaires ?", 30 ianuarie 2023, disponibil online la <https://lecercledeseconomistes.fr/doi-on-craindre-le-durcissement-des-politiques-monetaires/>.

masive, iar aceasta nu a adus beneficii semnificative în ceea ce privește investițiile, ci a contribuit, mai degrabă, la reducerea creșterii economice potențiale în multe țări avansate, mai ales în Europa. În acest context, se pot observa cu ușurință, preocupările profesorului Jean-Paul Pollin de a contribui cu expertiza și spiritul său analitic profund la identificarea unor soluții sustenabile la probleme concrete ale sistemului economic global. Aceste preocupări reprezintă o constantă a întregii activități științifice a laureatului titlului onorific de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București, domnul profesor Jean-Paul Pollin.

Cornelis Johannes Rijnvos

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuțiile sale la aprofundarea cunoașterii
în domeniul financiar-monetar și al piețelor de capital*

30 iunie 1999

Laureatul titlului onorific Doctor Honoris Causa, domnul profesor Cornelis Johannes Rijnvos va rămâne în aria academică drept un mare economist și dascăl.

Carierea profesională a Domniei Sale a avut ca fundament absolvirea unor studii în diverse domenii: în perioada 1952-1954 a urmat studii în vederea formării liderilor sindicali A. C. de Bruyn-Institut, Doorn, în perioada 1961-1965 studii în domeniul social economic la Katholieke Hogeschool din Tilburg, iar în anul 1988 a obținut titlul de doctor în filozofie³⁷.

Carierea profesională a Domniei Sale s-a fundamentat printr-o implicare asiduă în diferite activități, care s-au derulat cronologic astfel, în perioada 1954-1957 a fost angajat la Nederlandse Katholieke Landarbeidersbond în Haarlem, în anii 1957-1960 angajat al fundației G.J.D.C. Goedhart, De Steeg (mișcare cooperatistă). În 1960-1966 devine șef al departamentului „Personal” din N.V. Hollandsche Kunstzijde Industrie, Breda. În următorii doi ani, 1966-1968, este docent al A.C. de Bruyn-Institut, Doorn și după aceea cercetător științific în domeniul perfecționării și șef al publicației *Cooperatieve Centrale Boerenleenbank*, Eindhoven în perioada 1969-1971. În perioada 1972-1974 este locțiitor-șef al departamentului de studii de la Amsterdam - Rotterdam Bank N.V., Amsterdam.

În calitatea sa de profesor de Economie generală și Finanțe publice în cadrul Universității Erasmus din Rotterdam, între 1 ianuarie 1975 și 1 martie 1996, ocupă o serie de funcții conducere, respectiv Decan la Facultatea de Științe Juridice în perioada 1982-1986 și Rector Magnificus Erasmus University Rotterdam, de la 1 septembrie 1989 până la 1 septembrie 1993.

³⁷ Curriculum Vitae din arhiva ASE București.

De-a lungul vastei sale carierei profesionale și sociale, domnul profesor Cornelis Johannes Rijnvos a obținut multiple distincții și premii memorabile, printre care:

- Premiul întâi la concursul „*Tineretul și Industrializarea*”, organizat de Ministerul economiei, KRO și VARA (medalie de argint), 1951;
- Medalia de Onoare (argint), conferită de comuna Standdaarbuiten, pe 12 decembrie 1989, cu inscripția: „*Ca apreciere pentru transmiterea de cunoștințe și aptitudini științifice*”;
- Premiul „*Struycken*” acordat de Thijmgenootschap, Nijmegen, în 1973;
- Medalia „*Ad Fontes*”, Universitatea Erasmus, 1988;
- Marea Cruce de Merit a Germaniei, 1993;
- Doctor Honoris Causa – Universitatea de Studii Economice din Bratislava, 1995;
- Ofițer al Marelui Ordin al Olandei – 1998.

Implicarea și rolul profesorului Cornelis Johannes Rijnvos în viața economică se identifică printr-o serie de activități și poziții sociale³⁸:

- 1976-1995 – a fost membru în Consiliul de administrație al Verenigde Nederlandse Uitgeverijen, Haarlem;
- membru al Senatului Statelor Generale, de la 10 iunie 1981 până la 13 septembrie 1983;
- membru WRR (Consiliul științific pentru politica guvernului), de la 1 ianuarie 1988 până la 1 septembrie 1989;

³⁸ Conținut tradus și adaptat din: https://www.parlement.com/id/vg09llmyz6yy/c_j_kees_rijnvos, 3 ianuarie 2023 și după CV din arhiva ASE București.

- membru al Comitetului de coordonare „Rețeaua piețelor financiare a Centrului de Cercetare Economică și Politică” din Londra, din 1988 până în 1990;
- în perioada 1988-1994, membru în Consiliul de administrație al B.V. OV - Studentenkaart, Rotterdam;
- membru în Consiliul de administrație „Bata B. V.”, Best, din anul 1994;
- membru în Consiliul Național al Sistemului de Învățământ, din anul 1992;
- membru în „Algemeen Bestuur” al Algemeen-Nederlands Verbond din anul 1995;
- membru în prezidiul „Convenției internaționale științifice pentru economie și politica mondială e. V.” a Universității Humboldt, Berlin.

Activitatea sa științifică a marcat evoluția economiștilor din ultimele generații, mai ales prin intermediul cărților publicate, dintre care amintim aici doar câteva:

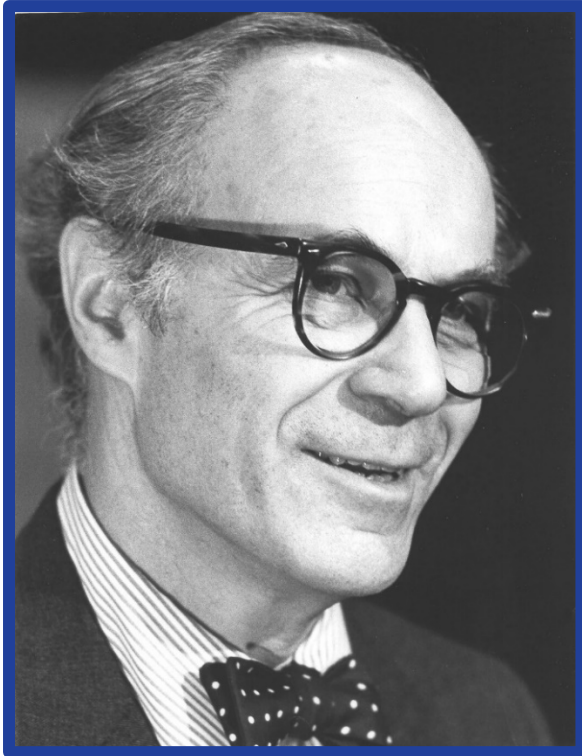
- *Economische orde en Europese monetaire integratie, 1970 (Ordinea economică și integrarea monetară);*
- *Monetaire analyse, 1972 (Analiza monetară);*
- *Waardering van het economisch denken, 1972 (Evaluarea ideilor științifice în domeniul economiei);*
- *A new approach to the theory of international trade, 1976;*
- *Democrație en vakbeweging, 1978 (Democrația și sindicatele);*
- *Monetaire studies, 1981 (Studii monetare);*
- *De ondergang van de Tilburgsche Hypotheekbank, 1984, (sub pseudonimul B. Akhske);*
- *Banco Ambrosiano - Bancaire Tragodie, 1986;*
- *Monetaire filosofie, 1988 (Filozofia banului);*

- *De Europese Gemeenschap în 1995, WRR-PRE-Advies, 1989;*
- *Monetaire orde en overheidsfmancien, 1989 (Ordinea monetară și finanțele statului);*
- *Filosofie van tijd en ruimte, 1996 (Filozofia timpului și a spațiului).*

Pe lângă cele enumerate mai sus, Cornelis Johannes Rijnvos s-a ocupat și de coordonarea diferitelor reviste de specialitate în calitate sa de redactor la „Bank - und Effektenbetrieb”, 1972-1981, redactor principal la „Sieuw Europa”, 1976-1988 și redactor la „Christen Democratische Verkenningen”, 1980-1989.

Lawrence R. Klein

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru extensia matematicii la economie
și realizarea modelului relevant pentru politicile economice*

9 noiembrie 1999

Profesorul Lawrence R. Klein se încadrează în categoria distinșilor laureați ai Premiului Nobel pentru Economie, care i-a fost acordat în anul 1980 „pentru crearea modelelor econometrice și aplicarea la analiza fluctuațiilor economice și a politicilor economice”.

În plus, trebuie amintit faptul că recunoașterea meritelor activității sale datează încă din anul 1959, când a câștigat prestigioasa medalie „John Bates Clark” de la Asociația Economică Americană, medalie care se acorda bianual „acelui economist american cu vârsta sub patruzeci de ani care este considerat a fi contribuit semnificativ la gândirea și cunoașterea economică”.³⁹

Prestigioasa sa activitate academică este legată de numele mai multor universități. Astfel, printre cele care au stat la baza formării lui, pot fi enumerate: MIT (unde a obținut titlul de doctor sub coordonarea lui Paul Samuelson), Universitatea Oxford (MA) și Universitatea din California (BA)⁴⁰.

Lawrence R. Klein a fost profesor emerit de economie, fiind membru al Departamentului de Economie al Universității din Pennsylvania, unde a început să predea în 1958 și a continuat până la pensionarea sa oficială din 1991, după care și-a continuat activitatea ca cercetător. Înainte de anul 1958, a fost afiliat la Universitatea din Chicago, Universitatea din Michigan și Biroul Național de Cercetare Economică. Activitatea sa a fost încununată de recunoaștere în plan internațional, fiindu-i acordate diplome de onoare și fiind numit profesor de onoare la peste treizeci de universități din întreaga lume⁴¹.

³⁹ Penn Economics, *Lawrence R. Klein*, <https://economics.sas.upenn.edu/people/lawrence-r-klein>.

⁴⁰ *Ibidem*.

⁴¹ *Ibidem*.

De asemenea, Lawrence R. Klein a fost președinte al Asociației Americane de Economie și al Societății de Econometrie, a fost fondatorul Wharton Econometric Forecasting Associates, al Project LINK și al International Economic Review. A fost membru al Societății Americane de Filosofie, al Academiei Americane de Arte și Științe, al Academiei Naționale de Științe și membru corespondent al Academiei Britanice. De asemenea, a fost administrator fondator al Economiștilor pentru Pace și Securitate⁴².

Activitatea sa în aceste organisme i-a oferit posibilitatea să viziteze și țara noastră încă din anul 1992, iar după aceea, să rămână în contact cu școala românească de econometrie, ajutând-o să se afirme internațional și să adâncească problematica modelării macroeconomice⁴³.

Pentru oricine studiază economia și intenționează să aplice concluziile acestei științe este clar că trebuie să treacă prin spațiul cunoașterii care aparține profesorului Lawrence R. Klein. Și când te afli în această zonă, cel mai puternic sentiment care ți se impune privește vastitatea domeniului de cercetare care este, de fapt, întreg sistemul economiei. Sunt economiști care asociază acest nume de rezonanță cu econometria, ceea ce este numai parțial corect pentru că așa cum însuși profesorul spune, econometria are trei puncte de sprijin: analiza economică, metoda statistică și matematica. Demersul științific al profesorului Lawrence R. Klein provine din predilecția înclinației sale spre validitatea teoriilor economice, de a corela analiza microeconomică cu cea macroeconomică prin intermediul teoriei

⁴² *Ibidem*.

⁴³ Fragment extras din *Laudatio Lawrence R. Klein*, prezentat de către Decanul Facultății de Economie Generală, prof.univ.dr. Paul Tănase-Ghiță, în data de 09.11.1999 în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București.

agregării, de a lărgi orizonturile economiei globale, de a folosi analiza interdisciplinară și de a produce studii de politică economică cu cele mai bune instrumente posibile. Crezul său este că datele din economie pe care le observăm trebuie acceptate obiectiv, analizate cu minuțiozitate și profesionalism și introduse în sisteme globale care să explice funcționarea economiei sau a unui fenomen economic în ansamblu.⁴⁴

Unul dintre primele sale succese a constat în prognozarea condițiilor economice de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Deși economiști cu experiență au prognozat că sfârșitul războiului va aduce o nouă recesiune, Lawrence R. Klein a estimat că cererea de bunuri de larg consum nesatisfăcută în timpul războiului, combinată cu puterea de cumpărare a soldaților întorși de pe front, are capacitatea de a preveni o nouă recesiune și a avut dreptate⁴⁵.

Impactul activității lui Lawrence Klein nu se regăsește doar în plan academic, acesta acceptând poziția de șef al consilierilor în domeniul economic ai lui Jimmy Carter în timpul campaniei sale prezidențiale de succes din 1976, după care a preferat să se întoarcă în mediul academic în detrimentul unui post în noua administrație⁴⁶.

În planul cercetării, corect ar fi să asociem numele lui Lawrence R. Klein cu economia consensuală. Realizările sale se situează nu numai în economie, ci și în politică și sociologie sau la granița dintre toate acestea. El relevă compatibilitatea

⁴⁴ *Ibidem*.

⁴⁵ Britannica, The Editors of Encyclopaedia, *Lawrence R. Klein*, Encyclopedia Britannica, 16 oct. 2022, <https://www.britannica.com/biography/Lawrence-Klein> (accesat 17 noiembrie 2022).

⁴⁶ G. Rifkin, *Lawrence R. Klein, Economic theorist dies at 93*, The New York Times, 21.10.2013, <https://www.nytimes.com/2013/10/22/business/economy/lawrence-klein-economist-who-forecast-global-trends-dies-at-93.html>.

comportamentelor individuale ale unor agenți economici foarte bine identificați, la nivel micro cu comportamentele societăților, la nivel macro. Profesorul Klein reunește într-o abordare complexă – în cadrul economiei mondiale – economiile țărilor, marile grupări regionale, centrele de forță economică bazate pe interese și alte entități care au un rol de jucat pe arena mondială cu scopul de a căuta și releva tendințele care se manifestă, de a explica fenomenele așa cum se petrec ele. Mișcându-se între discipline, între științe și între metodologii, păstrând permanent contactul cu realitatea lumii care ne înconjoară, profesorul Klein reușește să realizeze un echilibru între rolul economiei reale și rolul economiei monetare, fără a uita niciun moment importanța vreuneia dintre ele în asigurarea funcționalității întregului sistem social⁴⁷.

Din realizarea acestor consensuri fundamentale pentru stabilitatea și funcționarea unei economii la fiecare nivel au izvorât multe din marile contribuții ale sale în știința economică: teoria agregării, sistemul linear al cheltuielilor de consum, modelele macroeconomice ale multor țări sau sistemul LINK – cum mai este denumit, contribuțiile la formularea politicilor de stabilizare cu reconsiderarea aspectelor pe latura ofertei și altele⁴⁸.

Cercetările lui Klein au avut ca rezultat, printre altele, modele sofisticate ale activității economice. Modelele Wharton au reprezentat un pilon la care s-au raportat prognozele produsului național brut, exporturilor, investițiilor și consumului. Un proiect ambițios a fost și LINK, care a încorporat date culese de la un număr mare de țări

⁴⁷ Fragment extras din *Laudatio Lawrence R. Klein*, prezentat de către Decanul Facultății de Economie Generală, prof.univ.dr. Paul Tănase-Ghiță în data de 09.11.1999 în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București.

⁴⁸ *Ibidem*.

industrializate, cu economii planificate la nivel central și în curs de dezvoltare cu scopul de a prognoza evoluția comerțului și a mișcărilor de capital și de a testa efectele schimbărilor propuse în politicile economice⁴⁹.

Permanenta preocupare pentru studiu și analiză au putut fi ușor de observat de-a lungul întregii sale vieți. Deși primise deja Premiul Nobel pentru Economie și o multitudine de recunoașteri ale valorii sale în plan științific, Lawrence R. Klein nu a încetat să cerceteze, el însuși afirmând: „Scopul meu personal de cercetare din 1980 a fost de a îmbunătăți capacitatea de prognoză a metodelor cantitative în economie. La începutul acestei abordări, datele erau relativ rare în ceea ce privește acoperirea sectorială și frecvența. Acest lucru s-a schimbat drastic în era informației. Utilizarea în comun a hardware-ului computerelor moderne și disponibilitatea enormă a datelor indică necesitatea unor cercetări noi în subiectul acurateții prognozei econometrice.”⁵⁰

⁴⁹ Britannica, The Editors of Encyclopaedia, *Lawrence R. Klein*, Encyclopedia Britannica, 16 oct. 2022, <https://www.britannica.com/biography/Lawrence-Klein>. Accesat 17 noiembrie 2022.

⁵⁰ The Nobel Prize, *Lawrence R. Klein. Biographical*, <https://www.nobelprize.org/prizes/economic-sciences/1980/klein/biographical/>.

Lennart Hjalmarsson

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru rezultate deosebite în cercetarea economiei producției, măsurării și analizei eficienței unităților de decizie

10 noiembrie 1999

Profesorul universitar doctor Lennart Hjalmarsson, cunoscut comunității universitare din ASE încă din 1993, când Domnia Sa a prezentat salutul Universității din Göteborg cu prilejul sărbătoririi a 80 de ani de existență a Academiei de Studii Economice din București, a rămas în memoria noastră și prin prelegerile deosebit de interesante prezentate mai ales studenților din cadrul Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică.

Domnul Lennart Hjalmarsson a fost August Röhs profesor în economie la Universitatea din Göteborg, Departamentul de Economie, membru al Academiei Regale Suedeze de Științe Inginerești și al Societății Regale de Arte și Științe, dovedindu-se a fi o personalitate științifică foarte cunoscută în țările nordice, în întreaga Europă, precum și în Statele Unite ale Americii. A fost președinte, membru sau expert al unor comisii guvernamentale ale Suediei și comisii internaționale, în special pe probleme ale strategiilor privind politica energiei⁵¹.

Domeniul principal al cercetării științifice s-a conturat în jurul economiei industriei și economiei energiei, aducând totodată, contribuții remarcabile în analiza productivității muncii și econometrică a progresului tehnic și perturbațiilor de pe piața energiei electrice, în teoria dinamică a producției și a schimburilor structurale optime⁵².

Pe lângă cele 39 de lucrări în reviste științifice și 29 de capitole de carte, Lennart Hjalmarsson a dedicat mult timp redactării rapoartelor guvernamentale (în suedeză) și diseminării cunoștințelor către populație. A participat (adesea în calitate de președinte) la 15

⁵¹ Fragment extras din referatul întocmit de reprezentanții Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, înaintat Senatului ASE în vederea acordării titlului Doctor Honoris Causa.

⁵² *Ibidem*.

comisii de experți din Suedia care s-au ocupat de subiecte precum energia, impozitele și productivitatea și a fost autorul a 12 rapoarte internaționale de consultanță, în principal pe probleme legate de energie. Lennart Hjalmarsson a fost un susținător al energiei nucleare și a urmărit îndeaproape dezvoltarea acestei industrii. A fost membru al Grupului Internațional de Experți pentru Închiderea Centralei Nucleare de la Cernobîl. Din moment ce a fost membru al unui panel pentru Comisia Europeană pentru Securitatea Nucleară în Europa Centrală și de Est, a acționat și drept consultant internațional pe probleme de energie. A fost implicat în dereglementarea și restructurarea piețelor de energie electrică și a utilităților electrice din Suedia, Norvegia, Noua Zeelandă și Thailanda⁵³.

Activitatea sa științifică s-a făcut remarcată și prin calitatea de editor și membru al consiliului de redacție al unor reviste științifice de prestigiu internațional. Dintre contribuțiile sale mai importante ca valoare științifică, teoretică și aplicativă se remarcă cele din domeniul economiei industriei, dintre care mai relevante sunt⁵⁴:

- Teoria dinamică a producției și aplicațiile sale la analiza și prognoza schimbărilor structurale optime;
- Utilizarea modelelor stocastice și deterministe pentru analiza economică a dezvoltării unei firme și ramuri;
- Pe baza unor modele econometrice cu progres tehnic încorporat a demonstrat că probabilitatea de dezvoltare a unei firme nu este independentă de mărimea ei;

⁵³ S.C. Kumbhakar, F.R. Førsund, In Memoriam: Lennart Hjalmarsson, 1944–2012. *J Prod Anal* 43, 233-236 (2015). <https://doi.org/10.1007/s11123-015-0444-0>.

⁵⁴ Fragment extras din referatul întocmit de reprezentanții Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, înaintat Senatului ASE în vederea acordării titlului Doctor Honoris Causa.

- Studiul corelației dintre dimensiunea firmei și eficiența utilizării optime a factorilor;
- Utilizarea eficientă a forței de muncă;
- Elaborarea unor modele de analiză economică pentru sisteme economice cu multiple input-uri și multiple tehnologii;
- Analiza multicriterială pe baza comparării soluțiilor oferite de diferite tipuri de modele precum:
 - trendurile eficienței tehnice;
 - abordarea parametrică a măsurării productivității;
 - estimații ale frontierelor deterministe și stocastice ale funcțiilor de producție etc.

O altă direcție majoră de cercetare a fost reprezentată de economia energetică și destabilizarea piețelor energiei. În plus, a folosit și dezvoltat metoda de analiză a înfășurării datelor (DEA) pentru cercetări empirice în special în studiul productivității, al distribuției energiei și în sistemul bancar⁵⁵.

Valoarea contribuțiilor domnului profesor dr. Lennart Hjalmarsson la patrimoniul științelor economice este atestată de publicarea unor articole, studii și cărți în reviste și edituri de prestigiu din întreaga lume, precum și de numeroasele citări bibliografice și opinii favorabile ale specialiștilor⁵⁶.

Printre distincțiile care i-au fost oferite de-a lungul timpului se disting: Premiul „Erik Lindahl” și Premiul „Jan Wallander” pentru Publicații Științifice Internaționale.

⁵⁵ *Ibidem.*

⁵⁶ *Ibidem.*

Joseph Eugene Stiglitz

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru poziționarea și re-poziționarea
componentelor referențiale ale tabloului organizațional
și deschiderile tematice de mare remanență în planul economiei
internaționale*

9 decembrie 1999

Laureatul titlului onorific de Doctor Honoris Causa s-a născut la data de 9 februarie 1943 în Gary, Indiana, Statele Unite ale Americii, și s-a consacrat ca o prestigioasă personalitate a științelor economice, dar și ca un remarcabil activist pentru cele mai valoroase obiective ale sistemului economic și organizațional al planetei. După absolvirea Amherst College din Massachusetts și obținerea, în anul 1967, a titlului de doctor în științe la Massachusetts Institute of Technology, ca urmare a calităților umane și profesionale de excepție, a urmat o carieră universitară prodigioasă, predând cursuri la universități cum ar fi Yale, Harvard, Stanford, California. S-a implicat cu deschideri tematice inovative în peisajul științific american și internațional, a contribuit semnificativ la poziționarea și re poziționarea componentelor referențiale ale tabloului organizațional și a realizat deschideri tematice de mare remanență în planul economiei internaționale. Peisajul epistemologic în care s-a format Joseph Stiglitz a fost unul care se definea prin renunțarea treptată la preceptele keynesiste și prin apariția primelor semnale ale eșecului sistemului socialist. Din aceste considerente, poziționările sale teoretice au urmărit identificarea unei căi de mijloc între capitalismul de tip *laissez-faire* și socialismul ineficient. În cadrul cursurilor sale de Macroeconomie, predate încă din anul 1976, Stiglitz susținea că ideile de bază ale keynesismului, prevalente în anii 50 și 60, și-au pierdut relevanța ca urmare a insuficienței argumentații microeconomice. Principala provocare identificată a fost nu dacă șomajul este voluntar sau involuntar, ci de ce anumite prețuri – inclusiv cele ale forței de muncă – se modifică într-un ritm mai lent decât altele. Ca profesor, în cadrul prelegerilor sale, dar și cadrul lucrărilor științifice publicate, a argumentat convingător necesitatea detașării de ideologie și apropierea de partea empirică a fenomenelor și proceselor sociale, fiind pe deplin convins că multe decizii nu au în vedere rezolvarea

problemelor apărute, ci, mai degrabă, crezurile și interesele celor care dețin puterea.

Personalitate marcantă a tabloului geoeconomic internațional, Joseph Stiglitz s-a remarcat prin poziționarea proactivă în raport cu marile evenimente ale contemporaneității. Așa cum scria chiar Domnia Sa în prefața uneia dintre cărțile remarcabile pe care le-a publicat „M-am aflat la Casa Albă atunci când Rusia își începea tranziția de la comunism, am lucrat la Banca Mondială în perioada când începea criza financiară din Asia,... am fost permanent interesat de dezvoltarea economică și ceea ce am văzut mi-a modificat percepțiile cu privire la globalizare și la dezvoltare”. În pozițiile avute la nivelul instituțiilor guvernantei economice globale, a putut constata că globalizarea poate avea profunde efecte negative asupra economiilor nepregătite să participe la acest proces și a înțeles cât de sensibil este echilibrul dintre efectele pozitive și cele negative ale liberalizării fluxurilor economice transfrontaliere.

A avut o prodigioasă activitate publicistică, printre lucrările sale, care se bucură de un remarcabil prestigiu internațional, putând fi menționate: *The Roaring Nineties: A New History of the World's Most Prosperous Decade*; *The Three Trillion Dollar War: The True Cost of the Iraq Conflict*; *The Price of Inequality*; *Rewriting the Rules of the American Economy: An Agenda for Growth and Shared Prosperity*; *The Euro: How a Common Currency Threatens the Future of Europe*; *People, Power, and Profits: Progressive Capitalism for an Age of Discontent, People*; *Rewriting the Rules of the European Economy*; *Globalization and Its Discontents Revisited*; *The Euro and Rewriting the Rules of the American Economy*.

Contribuțiile sale științifice, considerate a fi unele de pionierat, au vizat arealuri tematice cum ar fi: asimetria informațională, distribuția bunăstării, riscurile cu care se confruntă sistemele publice, dar și organizațiile private, guvernanta globală, în general, și cea

corporativă, în special, evoluțiile din domeniul politicilor publice, echilibrele și dezechilibrele macroeconomice, globalizarea. Unul dintre arealurile tematice în care Domnia Sa a adus contribuții remarcabile a vizat sensibilul proces de tranziție de la o economie planificată la una de piață. Din această perspectivă, s-a poziționat ferm de partea adepților „*tranziției graduale*”, fiind un critic constant al „*terapiilor de șoc*” lucrările sale fiind adevărate îndrumare metodologice pentru tratarea unor subiecte precum: dezestatizarea și privatizarea; competitivitatea; eșecurile pieței, dar și ale politicilor guvernamentale; asimetria informațională; gestiunea stărilor de turbulență macroeconomică; provocările economice specifice pentru țările în curs de dezvoltare; vulnerabilitățile multora dintre rețelele recomandate de organisme financiare internaționale. Chiar dacă unele dintre lucrările sale sunt redactate ca relatări ale celor trăite personal în diversele poziții în care s-a aflat, neurmând logica academică standard (cea a citărilor detaliate sau a juxtapunerii de unghiuri de abordare), acestea își păstrează nealterată patina relevanței științifice și validitatea suportului practic necesar.

În anul 2001, Joseph Stiglitz a primit, împreună cu George Akerlof și cu Michael Spence, Premiul Nobel pentru Economie pentru „*contribuțiile de pionierat ... la teoria piețelor cu informație asimetrică*” care „*transformă modul în care știința economică abordează funcționarea piețelor*” și „*pune la dispoziție instrumentarul de analiză a unui spectru larg de aspecte*”. Contribuția lui Stiglitz, pentru care a fost laureat cu această prestigioasă distincție, a vizat teoria selectării - cernerii (*screening*) pe care o dezvoltase în lucrarea *Equilibrium in competitive insurance market*, publicată în anul 1976. Ideea de bază a acestei arhitecturi conceptuale inovative era că „*agenții mai puțin informați pot culege informații cu privire la o parte mai informată oferindu-i o gamă largă de contracte și luând notă de cel pe care îl preferă*”. Cercetările sale în domeniul

economiei informației au demonstrat în mod sistematic că, ori de câte ori ne confruntăm cu o asimetrie informațională – cum ar fi situațiile în care la nivelul schimburilor economice doar unii agenți au acces la elemente ale cunoașterii pe care ceilalți le ignoră – mâna invizibilă a piețelor nu se manifestă, așa cum postulează adepții liberalismului economic. Se susține că, în absența intervenției autorităților reglementare, pe fondul asimetriei informaționale, mecanismele piețelor nu permit alocarea optimă a resurselor. Abordând corelațiile dintre tipurile de informație și comportamentul agenților economici participanți la jocul pieței, Joseph Stiglitz a adus contribuții remarcabile în planul gândirii economice, deschizând noi direcții de reflecție în planul modelelor economice tradiționale. Una dintre contribuțiile sale de pionierat a vizat extinderea analizei zonelor de ineficiență derivate din asimetria informațională specifică diverselor segmente de piață (piața muncii, cea a creditului și cele de capital), în încercarea reușită de a fundamenta o nouă viziune macroeconomică care să aibă la bază informația asimetrică.

Preceptele teoretice definitorii pentru asimetria informațională au fost aplicate în segmente specifice ale economiei moderne. În primul rând, în lucrările sale regăsim aplicarea acestui postulat epistemologic pe exemplul pieței creditului. Pornind de la postulatul standard conform căruia, în condițiile în care cererea de credite este mai mare ca oferta, vom asista la creșterea ratei dobânzii, marele economist a atras atenția asupra faptului că există o asimetrie informațională între creditori, care nu pot estima corect riscul de rambursare a creditului, și debitori, care au mai multe informații despre acest aspect. Ca atare, creșterea nediferențiată a ratei dobânzii îi va avantaja pe unii beneficiari de credite, dar îi va dezavantaja pe alții. În aceste condiții, Stiglitz propune deplasarea accentului dinspre rata dobânzii înspre oferta de credite, subliniind că, astfel, se poate

face mai ușor față perioadelor de criză. Pornind de la prezumția standard conform căreia educația este un panaceu al dezvoltării economice, marele economist, fără a contesta faptul că educația este esențială pentru crearea de capital uman, atrage atenția asupra faptului că, în anumite circumstanțe, creșterea nivelului de calificare a lucrătorilor nu conduce automat și la creșterea productivității muncii, ceea ce poate face ca resursele rare să fie folosite inefficient. Mai regăsim printre contribuțiile emblematiche ale lui Stiglitz și modelul conform căruia salariile nu sunt suficient de flexibile pentru a contribui la folosirea deplină a forței de muncă. Se pornește de la ipoteza că angajatorul nu poate monitoriza deplin activitățile angajaților, ceea ce conduce la comportamente atipice ale actorilor participanți la tabloul economic dinamic.

Contribuțiile sale nu s-au limitat la aspectele strict teoretice ale eșecurilor piețelor, ci au mers mai departe către dimensiunea lor practică, bazată pe activitatea desfășurată la Banca Mondială. Contribuțiile științifice ulterioare s-au focalizat către: analiza globalizării ca proces și mai ales a efectelor acesteia; conceperea unui nou set de indicatori cu ajutorul cărora se poate exprima mai sugestiv creșterea economică și plusul de prosperitate; impactul progreselor tehnologice la nivelul societății. Referindu-se la globalizare și îndeosebi la vectorul său liberalizarea fluxurilor comerciale, marele economist a atras atenția asupra faptului că, așa cum se desfășoară de câteva decenii, fluxurile comerciale internaționale au condus la adâncirea inegalităților atât în interiorul economiilor naționale, cât și între acestea. A fost subliniată convingător realitatea conform căreia, deși asistăm la creșterea nivelului de bunăstare, destul de multe țări sau indivizi nu beneficiază de aceasta și nu pot influența deciziile care vizează bunul mers al economiei și societății. În lucrarea sa, *Making Globalization Work*, marele economist sublinia că „Noi putem

restructura globalizarea pentru ca aceia care trăiesc atât în țările dezvoltate, cât și în cele în curs de dezvoltare, generațiile actuale, dar și cele viitoare să poată beneficia de aceasta – chiar dacă sunt unele grupuri de interese care vor pierde și care se opun acestor schimbări. Putem avea economii și societăți mai puternice care pun un accent mai mare pe valori cum ar fi cultura, mediul sau viața însăși”.

Printre subiectele de mare interes pentru marele economist s-a aflat și vectorul tehnologic, acesta contribuind semnificativ la îmbunătățirea calității vieții oamenilor, dar cu condiția ca marile corporații, care sunt cei mai importanți deținători de elemente ale cunoașterii avansate, să fie de acord cu armonizarea cadrului reglementar și instituțional și cu diseminarea progresului științific la scară planetară. Elementele care definesc progresul tehnologic au fost analizate în strânsă conexiune cu piețele și îndeosebi cu cea a resurselor umane, Stiglitz făcând distincția dintre tehnologiile care conduc la pierderea de locuri de muncă și cele care contribuie la crearea de noi locuri de muncă. Joseph Stiglitz a fost un activ membru al echipelor de consilieri economici ai mai multor președinți americani, membru și președinte al Consiliului de Consilieri Economici (în perioada 1993-1997), vicepreședinte și economist șef al Băncii Mondiale (1997-2000), președinte al Asociației Internaționale a Economiștilor. A fost, de asemenea, copreședinte al High-Level Expert Group on the Measurement of Economic Performance and Social Progress în cadrul OECD, economist-șef al Roosevelt Institute, fondator al Initiative for Policy Dialogue, un *think tank* creat la Universitatea Columbia și specializat pe problematica dezvoltării internaționale. În anul 2011, Joseph Stiglitz a fost desemnat de către Time Magazine ca unul dintre cele mai influente 100 de personalități ale lumii.

Romano Prodi

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuții la dezvoltarea gândirii economice
și promovarea ideii europene*

13 ianuarie 2000

Academia de Studii Economice din București⁵⁷ are menirea de a cultiva și dezvolta universalitatea valorilor. În acest sens prin membrii comunității sale academice onorează sistematic adevărate valori ale științei și culturii: savanți, profesori și mari personalități ale instituțiilor reprezentative din țară și străinătate. Amintim, în cele ce urmează, principalele argumente pe baza cărora a fost fundamentată propunerea de acordare a titlului Doctor Honoris Causa domnului Romano Prodi – Președinte al Comisiei Europene.

Domnul Romano Prodi s-a născut la data de 9 august 1939 în localitatea Scandiano (Reggio Emilia), Italia, este căsătorit și are doi copii. Este licențiat în drept la Universitatea Catolică din Milano, și a făcut Studii postuniversitare la London School of Economics.

Activitatea sa academică prestigioasă a marcat o serie de universități din lume. Astfel, în perioada 1963-1971, a fost asistent de economie politică la Universitatea din Bologna, în perioada 1971-1999 a fost profesor de organizare industrială și politică industrială la Universitatea din Bologna, În 1963-1964 – Cercetător la Institutul Lombard de Studii Economice și Sociale (ILSES), în 1968 – Cercetător la Stanford Research Institute, în 1973-1974 – profesor de organizare industrială și politică industrială la Universitatea Liberă din Trento, iar din 1974 – profesor asociat la Universitatea Harvard.

Excelența Sa se face remarcabilă printr-o serie de activități sociale și o carieră politică remarcabilă. Astfel, în perioada 1978-1979 deține funcția de Ministru al Industriei în Italia. În 1982-1989 a fost Președinte al Institutului pentru Reconstrucție Industrială (IRI), în perioada

⁵⁷ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Romano Prodi*, elaborat de Facultatea de Relații Economice Internaționale și prezentat la ceremonia de primire a titlului Doctor Honoris Causa Academia de Studii Economice București, 13 ianuarie 2000.

1993-1994 este reconfirmat ca Președinte al Institutului pentru Reconstrucție Industrială (IRI), pentru o scurtă perioadă (anul 1995) ocupă funcția de Președinte al coaliției de centru stânga „Uiivo”, ca din 1996 până în 1999 să devină Deputat, iar în perioada 1996-1998 Președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Italiene. În anul 1999 deține fotoliul de Președinte al Comisiei Europene.

Domnul Romano Prodi este liderul european cel mai pregătit pentru a aborda problemele mondiale și pentru a proiecta viitorul. Dorim să amintim aici doar câteva aspecte și realizări care îl plasează în rândul personalităților istorice.

În primul rând, *pentru contribuția sa teoretică în domeniul economic*. Opera științifică a Domniei Sale abordează marile probleme ale dezvoltării economice, în plan național (Italia), regional (Europa) și mondial. În acest sens, amintim studii precum: *„Difuzarea inovațiilor în industria italiană”* („*La diffusione dell’innovazione nell’industria in Italia*”) (1971), *„Sistemul economic și dezvoltare industrială în Italia”* („*Sistema economico e sviluppo industriale in Italia*”) (1973), *„Transformarea modului de producție și a dimensiunilor întreprinderilor”* („*Le trasformazioni dei modi di produrre e delle dimensioni delle imprese*”) (1977), *„Intervenția publică în industrie: o analiză comparativă”* („*L’intervento pubblico nell’industria: un’analisi comparata*”) (1978), *„Un alt model pentru a ieși din criză”* (1988) („*Un diverso modello per la società della crisi*”), *„Capitalismul bine temperat”* (1995) („*Il capitalismo ben temperato*”), *„Economia și instituțiile societății la sfârșitul secolului”* (1996) („*Economia e istituzioni nella società di fine secole*”), *„O idee privind Europa”* (1999) („*Un’idea dell’Europa*”).

În al doilea rând, *pentru viziunea sa modernă, comprehensivă asupra problemelor lumii contemporane*. „Nu am dubii – spunea oaspetele nostru – în legătură cu tendința care va fi dominantă în secolul XXI: Creșterea integrării economice planetare... va merge înainte fără

oprire. Principala provocare pe care ne-o lansează noul mileniu este guvernarea acestor procese tumultuoase, printr-o globalizare a politicii care să știe să echilibreze globalizarea economică". Considerăm că acest concept de globalizare a politicii reprezintă o contribuție remarcabilă a domnului Romano Prodi la dezbateră actuală de idei, în ceea ce privește viitorul omenirii.

În al treilea rând, *pentru rolul esențial jucat de Domnia Sa în promovarea ideii europene*. Trebuie să subliniem că, încă din decembrie 1989, prelegerea cu care a deschis anul universitar la Universitatea din Bologna a avut ca temă „*Dimensiunea economică a noilor echilibre europene*". Zece ani mai târziu, în calitate de Președinte al Comisiei Europene, domnul Romano Prodi consideră drept cea mai mare sfidare care stă în fața Uniunii Europene în noul secol găsierea unei baze politice comune, care să reflecte de o manieră adecvată unitatea economică. Pentru că scopul Uniunii Europene este de a crea o societate stabilă, pluralistă și integratoare într-o Europă prosperă, caracterizată prin libertate, democrație, statul de drept și respectarea drepturilor omului. În acest context, în condițiile în care România a fost invitată să înceapă negocierile pentru aderarea la Uniunea Europeană, apreciem în mod deosebit poziția domnului Romano Prodi în legătură cu viitorul Uniunii Europene. „Astăzi – afirmă Domnia Sa – extinderea ne dă ocazia unificării, pentru prima dată, a întregii Europe sub steagul democrației și a valorilor pe care le reprezintă drepturile omului”.

În al patrulea rând, prin decernarea titlului de Doctor Honoris Causa *îl omagiem pe profesorul, cercetătorul și intelectualul de mare deschidere* care este domnul Romano Prodi. Domnia Sa are un impresionant palmares universitar: licențiat în științe juridice, profesor de economie la prestigioasa Universitate din Bologna,

profesor invitat la celebrele London School of Economics și Harvard University.

Totodată, amintim faptul că domnul Romano Prodi este membru al unor asociații profesionale și științifice (e.g. Asociația de cultură și politică „Il Mulino” din Bologna și Asociația Italiană a Economistilor), a primit distincții onorifice din partea mai multor prestigioase instituții de învățământ superior din Europa și SUA.

În al cincilea rând, *pentru întreaga sa operă instituțională, atât în propria țară, cât și pe plan european.* Menționăm, în acest sens, activitatea îndelungată și fructuoasă în fruntea Institutului pentru Reconstrucție Industrială. Remarcabila sa capacitate de inovație instituțională rezultă și din Programul de reformă al Comisiei Europene, elaborat la inițiativa sa, precum și din primele măsuri luate în calitate sa de Președinte al Comisiei.

În sfârșit, dar nu în ultimul rând, *pentru că domnul Romano Prodi este un prieten al României;* nu ne îndoim, cunoscându-i atașamentul pentru valorile umaniste și militantismul pentru idealurile colaborării și înțelegerii internaționale.

Domnul Președinte al Comisiei Europene va rămâne în istorie în categoria idealiștilor făptuitori, adică a oamenilor care fac cu adevărat istorie.

Fabrizio Onida

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuțiile sale la analiza aspectelor sensibile legate de implicațiile ajutorului public asupra dezvoltării, dar și de relația dintre inovațiile tehnologice și fenomenul competitivității

9 iunie 2000

Laureatul titlului onorific de Doctor Honoris Causa, domnul Fabrizio Onida s-a remarcat ca una dintre cele mai influente personalități ale mediului academic italian. Profesor emerit al Departamentului de Economie de la Universitatea Bocconi din anul 2010, domnul Fabrizio Onida este autor a peste 200 de publicații pe teme legate de comerțul și investițiile internaționale, balanța de plăți, întreprinderile multinaționale, inovația tehnologică, politicile industriale și politicile comerciale internaționale⁵⁸. Absolvent al studiilor de licență în domeniul economic la Universitatea Bocconi și al celor de masterat la Universitatea Michigan din SUA, profesorul Fabrizio Onida este o personalitate cu deosebite calități profesionale și științifice, implicată atât în viața universitară, cât și în activitatea unor organisme internaționale de renume⁵⁹.

Prestigioasa sa activitate academică este evidențiată și prin pozițiile universitare pe care le-a deținut de-a lungul timpului la diverse universități. Astfel, în perioada 1970-1976 a fost conferențiar universitar, predând economie internațională la Universitatea de Stat din Milano, între 1976 și 1983 a deținut poziția de profesor la Universitatea de Stat din Modena, predând la Facultatea de Drept, iar în anul 1983 și-a început activitatea didactică la Universitatea Bocconi⁶⁰.

Din 1995 până în 2001, profesorul Fabrizio Onida și-a redus substanțial activitatea academică, întrucât a deținut funcția de

⁵⁸ Bocconi – Faculty and Research – Fabrizio Onida, https://www.unibocconi.eu/wps/wcm/connect/bocconi/sitopubblico_en/navigation+tree/home/faculty+and+research/faculty/emeritus+professors/fabrizio+onida/.

⁵⁹ Fabrizio Onida CV, <https://www.fabrizioonida.it/curriculum-vitae/>

⁶⁰ Bocconi – Faculty and Research – Fabrizio Onida, https://www.unibocconi.eu/wps/wcm/connect/bocconi/sitopubblico_en/navigation+tree/home/faculty+and+research/faculty/emeritus+professors/fabrizio+onida/.

președinte al ICE (Istituto per il Commercio Estero), în aceeași perioadă fiind și membru al consiliului de administrație și al comitetului executiv al Cariplo Bank⁶¹.

Implicarea domnului Fabrizio Onida în tot ceea ce a presupus aplicarea cu succes a cunoștințelor sale economice este evidentă dacă urmărim cu atenție parcursul carierei sale în zona de complementaritate cu ceea ce reprezintă rolul universității moderne, Domnia Sa fiind⁶²:

- membru al consiliului de administrație și președinte al comitetului de audit intern al Unicredit Leasing din 2007 până în 2012;
- membru al consiliului de administrație al Zagrebačka Banka (Grupul Unicredit) din 2009;
- membru al CNEL (Consiliul Național pentru Economie și Muncă) numit de Președintele Republicii în perioada 2005-2015;
- membru al comitetului de investiții al FII (Fondo Italiano Investimenti, Grupul Cassa Depositi e Prestiti).

Totodată, domnul Fabrizio Onida a fost membru al diferitelor grupuri de studiu și consilii științifice ale unor prestigioase organizații internaționale, precum⁶³:

- Comitetul pentru Știință și Tehnologie al OCDE;
- Grupul consultativ pentru competitivitate al Comisiei Europene;
- UNCTAD;
- Institut für Weltwirtschaft;
- Universitatea de Comerț Exterior din Hanoi;

⁶¹ *Idem.*

⁶² *Idem.*

⁶³ Bocconi – Faculty and Research – Fabrizio Onida, https://www.unibocconi.eu/wps/wcm/connect/bocconi/sitopubblico_en/navigation+tree/home/faculty+and+research/faculty/emeritus+professors/fabrizio+onida/.

- KIEP (Institutul Coreean de Politici Economice);
- ICRIER (Consiliul pentru Cercetare în Relații Economice Internaționale);
- Asociația Europeană a Consiliilor Economice și Sociale.

Domnul Fabrizio Onida a activat cu mare succes și pe plan național, numele său fiind legat de diverse instituții, dintre care amintim: ISTAT, Banca Italiei, Confindustria, Institutul Aspen Italia și unele ministere italiene (Industria, Comerț, Trezorerie, Cercetare)⁶⁴.

Conștient de faptul că printre rolurile onorante ale unui membru al comunității academice se află și diseminarea de cunoaștere, dar și prestarea de servicii pentru membrii comunității căreia îi aparține, profesorul Fabrizio Onida a acceptat să fie comentator ocazional pentru *Corriere della Sera* și *Il Sole 24 Ore Milano*, cotidiene cu mare tiraj în peisajul publicistic.⁶⁵

Cercetările sale în zona științifică abordează teme complexe, variind de la economie la comerțul internațional, cu un accent deosebit pe aspectele sensibile legate de integrarea economică regională și pe activitățile complexe legate de companiile multinaționale. Din această perspectivă, a elaborat și publicat studii foarte bine apreciate în legătură cu implicațiile ajutorului public asupra dezvoltării, dar și cu relația dintre inovațiile tehnologice și fenomenul competitivității. Astfel, printre lucrările științifice la care este editor, unic autor sau coautor pot fi amintite⁶⁶:

- *L'industria intelligente. Per una politica di specializzazione efficace*, Bocconi University Editore, 2017.

⁶⁴ *Idem*.

⁶⁵ *Idem*.

⁶⁶ Fabrizio Onida CV, <https://www.fabrizioonida.it/curriculum-vitae/>.

- *Se il piccolo non cresce. Piccole e medie imprese italiane in affanno*, Il Mulino, 2004.
- *Industria italiana e alte tecnologie* (editor, 2 vol.), F. Angeli, Milano, 1989, Il Mulino, 2004.
- *Protezionismo strategico* (editor), Il Mulino, Bologna, 1996.
- *The Italian multinationals* (coautor G. Viesti), Croom Helm, London, 1988.
- *Industria italiana e commercio internazionale* (editor), Il Mulino, Bologna 1978.
- *Innovazione, competitività e vincolo energetico* (editor), Il Mulino, Bologna, 1985.

Nam-Kee Lee

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru merite în progresul teoriei și practicii
concurenței și în promovarea cooperării internaționale*

26 septembrie 2002

Personalitate marcantă a lumii contemporane, Președinte al Autorității Naționale de Concurență a Republicii Coreea, Nam-Kee Lee⁶⁷ s-a afirmat prin activitatea și opera sa, atât pe plan academic și administrativ, cât și pe plan politic, prin comunicările remarcabile susținute în cadrul unor manifestări de anvergură internațională organizate de organisme consacrate în demersurile către armonizarea proceselor economice competitive.

Venind dintr-o țară care reprezintă un exemplu al unor progrese însemnate, obținute în procesul de dezvoltare a economiei pe principiile concurenței, care a atins standarde ridicate comparabile pe plan internațional cu cele din țări recunoscute ca fiind de referință, domnul Nam-Kee Lee s-a făcut remarcat și apreciat nu numai în Coreea, dar și în cadrul unor organizații internaționale, de către comunitatea membrilor și participanților la dezbaterile multilaterale. Un exemplu în acest sens este și faptul ca la prima Conferință a Rețelei Internaționale a Concurenței care a avut loc în intervalul 28-29 septembrie 2002 la Napoli, în Italia, domnul Nam-Kee Lee a ținut un discurs, alături de Comisarul European pentru Concurență, prof. Mario Monti, de Președintele Comisiei Federale pentru Comerț a Statelor Unite ale Americii, domnul Timothy J. Muris, de Președintele Autorității Italiene, domnul Giuseppe Tesauro, de Procurorul General Adjunct al Departamentului Justiției din Statele Unite ale Americii, domnul Charles A. James, de Comisarul Canadian, domnul Konrad von Finckenstein, și prof. Karel Van Miert, fostul Comisar European pentru Concurență.

⁶⁷ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Nam-Kee Lee*, elaborat de Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori și prezentat în data de 26.09.2002 în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa.

Domnul Nam-Kee Lee este licențiat în Drept la Universitatea Coreea, fiind și absolvent al unui program de masterat în administrație publică la Universitatea Națională din Seul; este doctor în drept la Universitatea Dongguk și doctor onorific în economie la Universitatea Națională de Tehnologie Kumoh.

Printre contribuțiile pe care le-a adus în plan teoretic și aplicativ în domeniul economic și juridico-economic pot fi menționate:

(1) Opera științifică formată din cărți și eseuri publicate, printre care pot fi enumerate:

- *Explicarea Actului de Concurență și cazurile conexe;*
- *Teorie asupra sub-contractării;*
- *Teorie asupra fuziunilor și achizițiilor;*
- *Dreptul Internațional al Contractului;*
- *Dreptul corporațiilor;*
- *Noul Act de Concurență;*
- *Drept economic;*
- *Studiu asupra dreptului economic;*
- *Studiu socio-economic (Departamentul pentru Publicații al Universității Naționale Tammasatt, Thailanda);*
- *Studiu asupra restricțiilor legale privind fuziunile (Teza de doctorat);*
- *Intrarea Chinei în societatea internațională și planurile de export ale Coreei (Teza de masterat);*
- *Efectele negative ale deținerii încrucișate de acțiuni și reglementarea lor;*
- *Studiu asupra teoriei și practicii contractelor internaționale;*
- *Întărirea cadrului legislativ de concurență și reacțiile corporațiilor;*
- *Dezvoltarea pe termen lung a regimului concurențial;*
- *Studiu asupra U.R. și dezvoltarea industriei financiare;*

- *Tendințe în politica de concurență văzute din perspectiva legislației anti-trust;*
- *Studiu asupra celei de-a 5-a revizuirii a Actului de Concurență pe termen lung.*

(2) Bogata experiență în cariera academică, ce acumulează activități didactice, dintre care le amintim pe cele de la Școala Superioară de Administrație a Afacerilor (1982-1995), Universitatea Coreea, Universitatea Sookmyung W., Universitatea Sangmyung, Universitatea Sungkyunkwan, Universitatea Dongguk.

(3) Îndelungata activitate în calitate de funcționar public și demnitar de stat, dintre care remarcăm funcțiile de demnitate publică deținute în cadrul Autorității de Concurență din Coreea (Fair Trade Commission) în perioada 1993-2002, ocupând funcțiile de comisar și vicepreședinte, iar în august 2000, devenind președintele Autorității de Concurență.

În plus, în scrisoarea de recomandare transmisă domnului Rector al Academiei de Studii Economice, prof. univ. dr. Paul Bran, și doamnei prof. univ. dr. Tatiana Moșteanu, șefa Catedrei de Finanțe, de către Președintele Universității Naționale Seul, domnul Ki-Jun Lee, se menționează: „Domnul Nam-Kee Lee este cel mai prolific autor în domeniul legii concurenței și cred că munca sa a contribuit enorm la avansarea legii concurenței din Coreea. În special, cartea sa din 1987, “New Fair Trade Law”, prima carte de teorie publicată vreodată în Coreea, este o piatră de hotar care stabilește un fundament teoretic, prin aceasta domnia sa devenind o autoritate de vârf în ceea ce privește legea concurenței. (...) Domnul Lee este de asemenea un lider proeminent în cadrul comunității internaționale, având discuții oficiale cu șefii autorităților de concurență și s-a zbatut pentru crearea unui pod între țările în curs de dezvoltare și cele dezvoltate.”

(4) Domnul Nam-Kee Lee a desfășurat o bogată și semnificativă activitate internațională, fiind prezent la numeroase reuniuni și seminare internaționale majore, dintre care le selectăm pe următoarele:

- Șef al delegației în Comitetul OECD pentru politica de concurență, în anii: 1994, 1995, 1996, 1997;
- Participare la întâlniri anuale de consultări între Coreea și SUA, la Washington (2001); între Coreea și Mexic, în Mexico City (2001); între Coreea și Japonia, la Tokio (1986);
- Șef al delegației participante la întâlnirea experților privind practicile restrictive de afaceri;
- Șef al delegației la conferințe ale UNCTAD;
- Șef al delegației la întâlnirile ONU, seminare internaționale, mese rotunde și altele.

Participarea activă și contribuțiile pe care le-a avut la manifestările internaționale i-au adus aprecieri din partea forurilor organizatoare. Putem cita în acest sens din cuvintele de apreciere și mulțumire transmise de Secretarul General Adjunct al UNCTAD, Carlos Fortin, în numele Secretarului General UNCTAD, în scrisoarea din 15 iulie 2002: „Discursul dumneavoastră din cadrul lecțiilor acestei sesiuni, asupra politicii dezvoltării economice coreene, a adus o importantă contribuție la creșterea înțelegerii mutuale între țările în curs de dezvoltare și cele dezvoltate. Mulți delegați din țările în curs de dezvoltare au agreeat vederile dumneavoastră referitoare la politica concurenței pentru dezvoltare și au apreciat, de asemenea, rolul UNCTAD de furnizare a unui bagaj de cunoștințe care să capaciteze țările să facă schimburi de experiență.”

(5) Pentru contribuția adusă în activitatea sa științifică academică, internă și internațională, pe plan economic și politic,

Domnia Sa a fost onorat cu o serie de înalte distincții:

- Diploma de onoare a Camerei de Comerț a Uniunii Europene în Coreea (martie 2002);
- Medalia Hwanhjogeunjung (1997);
- Medalia Nokjogeunjung (1986);
- Medalia Elefantul Alb acordată de Majestatea Sa Regele Thailandei (1983);
- Certificatul de Onoare (1980) (Super Intendent, Universitatea Națională Tammasatt, Thailanda);
- Distincția Prezidențială de Funcționar Public Exemplar (1975);
- Distincția Prezidențială pentru Export (1972).

(6) De asemenea, trebuie menționat rolul pe care domnul Nam-Kee Lee l-a avut în semnarea la Seul a Memorandumului de Colaborare între autoritățile concurenței din România și Coreea, pentru care a militat și a organizat întâlnirea dintre cele două delegații, în iulie 2002.

Prin urmare, domnul Nam-Kee Lee se înscrie cu succes pe lista personalităților care au marcat evoluția economiei de piață, fiind implicat atât în calitate de teoretician, cât și în cea de practician, după cum Domnia Sa menționa în discursul de mulțumire prezentat cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București: „Fiind implicat în introducerea și aplicarea legislației și politicii concurenței, am contribuit la dezvoltarea economiei de piață în Coreea. Dacă ar trebui să aleg doar două sau trei cuvinte sau fraze pentru a sintetiza cariera mea, acestea ar fi «economie de piață» și «concurență».”

Emma Nicholson of Winterbourne

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru excelență în gândire și acțiune, întru edificarea
unei lumi mai bune*

26 septembrie 2002

Una dintre marile personalități ale lumii de azi, Excelența Sa, Baroneasa Emma Nicholson of Winterbourne⁶⁸ este recunoscută atât pentru activitatea sa politică, dar și pentru cea caritabilă. Omul politic, militantul și, în același timp, umanista, născută Emma Harriet Nicholson, Excelența sa se face remarcată printr-o serie de activități, care merită o deplină recunoaștere. Amintim aici doar câteva aspecte care o plasează în rândul personalităților demne de menționat peste veacuri:

În primul rând, trebuie remarcată *neobosita sa implicare în activități umanitare la scară internațională*. Excelența Sa, Baroneasa Emma Nicholson desfășoară o activitate amplă și plină de dăruire în sprijinul celor defavorizați, pentru îmbunătățirea condiției copiilor și a femeilor în țările sărace ale lumii, fiind un membru activ a numeroase organizații caritabile (să amintim doar faptul că Excelența Sa este președintele fundației The AMAR International Charitable Foundation și președinte sau membru în alte peste 50 de organizații caritabile). Numită în calitate de reprezentant special al Organizației Mondiale a Sănătății pentru pace, sănătate și dezvoltare în regiunea est-mediteraneană, Baroneasa Emma Nicholson își propune să promoveze sănătatea la scară planetară ca un instrument pentru pace și dezvoltare. O ilustrare a acestei atitudini angajate o găsim în cartea sa *Why does the West forget*, apărută în 1993, și considerată pe bună dreptate o emoționantă mărturie a unei vieți dedicate slujirii celorlalți.

În al doilea rând, este un exponent de seamă al *promovării moralității și spiritului de dreptate în viața politică și, în general, în societate*.

⁶⁸ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Emma Nicholson*, elaborat de Facultatea de Relații Economice Internaționale și prezentat în data de 26.09.2002 în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa.

Baroneasa Emma Nicholson a desfășurat o susținută activitate politică: vicepreședinte al Partidului Conservator (1983-1987); membru al grupului parlamentar al Partidului Liberal Democrat; membru al Camerei Lorzilor din 1997; membru al Parlamentului European, deținând și funcția de prim vicepreședinte al Comisiei de afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politică de apărare.

Admirată și respectată ca om politic implicat și activ, Baroneasa Emma Nicholson nu și-a trădat niciodată convingerile și principiile de acțiune. Este ceea ce rezultă și din lucrarea sa *Secret society*, apărută în 1996 și primită cu un deosebit interes atât de mediul politic britanic, cât și de publicul larg.

În al treilea rând, trebuie să remarcăm *rolul esențial jucat în promovarea ideii europene*. Excelența Sa a militat în repetate rânduri, atât în calitate de membru al Parlamentului Europei, cât și prin activitatea pe care o desfășoară în diferite asociații și instituții, pentru extinderea pe baze sănătoase a procesului integraționist și pentru împlinirea idealului unei Europe unite și prospere. În acest context, nu putem să nu facem referință, cu gratitudine, la *încurajările și sprijinul acordate țării noastre în vederea consolidării democrației și integrării în Uniunea Europeană*. Este unanim apreciată contribuția Domniei Sale în acest sens, fiind considerată, pe bună dreptate, „un avocat al României”.

În al patrulea rând, a *încurajat valorile civilizației, culturii și științei umaniste*. Om de cultură, Baroneasa Emma Nicholson îmbină sensibilitatea artistică (amintim faptul că este absolventă a Royal Academy of Music) cu interesul pentru noile tehnologii (experiență în domeniul computerelor), cu cunoștințele economice (de exemplu: finanțarea proiectelor de investiții internaționale) și cu un militantism

social-politic de înaltă ținută (acțiune și reflecție în domeniul social-politic). Domnia Sa este președinta fundației The Sir Michael Caine Foundation for African Writing, patronată de trei laureați ai Premiului Nobel pentru Literatură. Totodată, Baroneasa Emma Nicholson este Doctor Honoris Causa al North London University și profesor asociat la St. Antony's College, Oxford.

Am putea spune, dacă ni se permite, referindu-ne la distincția făcută de Pascal, că în personalitatea Domniei Sale se îmbină în mod fericit *l'esprit de geometrie* și *l'esprit de finesse*.

În esență, gândirea și acțiunea Baronesei Emma Nicholson reprezintă expresia atașamentului Domniei Sale la valorile perene ale umanității. Este, fără îndoială, manifestarea unui crez profund pe care, citându-l pe Sf. Bernard, Excelența Sa îl rezumă în motto-ul uneia dintre cărțile sale: „*Life is only for Love; Time is only that we may find God.*”

Yves Franchet

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru extensia statisticii și analizei economice
la studiul macroeconomiei și elaborarea politicilor economice
de dezvoltare și integrare*

23 octombrie 2002

Absolvent al École Polytechnique de Paris și al École Nationale de la Statistique et de L'administration Économique (ENSAE), domnul Yves Franchet⁶⁹ își începe cariera în Africa, în 1963, ca șef al Departamentului de statistică și analiză economică de la Uniunea Vamală și Economică a Africii Centrale, cu sediul la Brazzaville, în Congo. Meritele Domniei Sale au fost recunoscute în diverse ocazii, fiind numit, spre exemplu, Cavaler al Ordinului Meritul Camerunez pentru serviciile aduse Guvernului Camerunului.

Începând cu anul 1965, domnul Franchet se afirmă în viața economică și socială din propria țară, dar și din alte țări. Astfel, până în 1968 ocupă postul de șef al Departamentului de economie și statistică al Uniunii Vamale și Economice Africa Centrală (UDEAC) din Brazzaville, Congo, iar în perioada 1968-1974 a fost economist la Banca Mondială, unde s-a remarcat în special prin lucrările asupra economiei unor țări precum: Cambodgia, Camerun, Costa Rica, Mali, Mexic și Turcia. În studiul pentru Mexic a participat la elaborarea unui model de programare liniară sub conducerea profesorilor Louis Goreux și Alan Mann de la Stanford University, lucrarea fiind distinsă cu premiul Operational Research Society of America.

Revenind în Franța, domnul Franchet devine în 1974 responsabil pentru programele de asistență tehnică ale Institutului Național de Statistică și de Studii Economice (INSEE) și din 1977 este și Director al Școlii Naționale de Statistică și Administrație Economică (ENSAE). Din 1978 până în 1983 a avut funcția de Director adjunct la filiala pentru Europa a Băncii Mondiale cu sediul la Paris, pentru ca

⁶⁹ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Yves Franchet*, prezentat de către Decanul Facultății Economie Generală, prof. univ. dr. Paul Tănase-Ghiță, în data de 23.10.2002 în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa.

după 1983 să devină vicepreședinte al InterAmerican Development Bank la Washington.

În 1987, la dorința Președintelui Delors, a devenit Director General al EUROSTAT, remarcându-se prin consecvența promovării în practică al Total Quality Management și adaptarea activității acestei mari instituții europene la cerințele integrării, aderării noilor state și cultivării independenței operei științifice în care s-a implicat și pe care o continuă.

Facultatea de Economie Generală din cadrul Academiei de Studii Economice din București a propus acordarea domnului Director General al Oficiului statistic al Comunităților Europene (EUROSTAT), Yves Franchet, a titlului Doctor Honoris Causa pentru extensia statisticii și analizei economice la studiul macroeconomiei, elaborării politicilor economice de dezvoltare și integrare.

Yves Franchet este un om care s-a remarcat prin activitatea sa științifică-teoretică și practică și ale cărui merite sunt larg cunoscute și recunoscute. Activitatea sa ne dezvăluie o mare personalitate, o viață dedicată propășirii vieții și științei economice în țara sa, dar și în lume, acolo unde era cea mai mare nevoie – în Lumea a treia, dar și în integrarea și reintegrarea Europei.

Activitatea sa în toate aceste structuri – europene, africane, interamericane și mondiale – i-a oferit posibilitatea să își pună în serviciul economiei și statisticii, dar înainte de toate în serviciul progresului economico-social al țărilor, pregătirea și experiența, ambele remarcabile, fapt care ne obligă să-l considerăm și să-l apreciem ca pe un veritabil cetățean de onoare al planetei.

Pentru oricine studiază economia și intenționează să dea curs practic acestei științe este clar că trebuie să treacă prin spațiul cunoașterii care aparține statisticii și în care domnul Franchet se simte în largul său. Și, când te afli în această zonă, cel mai puternic

sentiment care i se impune privește vastitatea domeniului de cercetare care este, de fapt, întreg sistemul economiei și societății. Economiștii, oamenii de știință în general, și, odată cu ei, politicienii și oamenii societății de astăzi asociază la progresul cunoașterii, la anticiparea schimbărilor, la orientarea și fundamentarea politicilor, aportul tot mai mare al statisticii și statisticienilor, care prin creativitatea și precizia lor premerg și confirmă împlinirile concepute și sugerează ce, când, cum, unde ar trebui făcut mai mult și mai bine, la ce și de ce trebuie să se renunțe.

Oficiul Statistic al Comunităților Europene se află, desigur, în epicentrul acestor evenimente, având meritele sale de necontestat în pregătirea și promovarea integrării europene. Trebuie să recunoaștem că, prin acțiunile sale, această instituție europeană de înalt nivel promovează, totodată, Europa și interesele sale în lume, colaborarea și relațiile între toate țările și popoarele, pacea.

Demersul practic și științific al domnului Yves Franchet se înscrie de la începuturile afirmării Domniei Sale în viața economico-socială, în aceste tendințe majore caracteristice epocii noastre cărora le-a dat curs cu consecvența, cu tenacitate, chiar și în mod creativ, punând asupra lor amprenta personalității sale marcată de o pregătire de excepție și o experiență extrem de utilă în acțiunea practică. Desigur, aici avem în vedere atât activitatea specialistului polivalent, cât și aportul managerului în contextul responsabilităților ce i-au revenit în instituțiile în care a lucrat.

Numeroasele studii asupra multor economii, evaluări asupra misiunilor și rolului unor organizații economice internaționale la diferite momente sau perioade și pregătirea și susținerea măsurilor de ajustare structurală în diferite țări și zone

ale lumii, pe care domnul Franchet le-a realizat sau la care a colaborat substanțial și le-a promovat sub diferite feluri, relevă predilecția înclinației sale spre analiza științifică în economie, cultivarea și dezvoltarea procedeeleor statistice ca modalități de evaluare, preocuparea pentru verificarea validității teoriilor economice, pentru corelarea analizei macroeconomice cu cea microeconomică prin intermediul tehnicilor statistice cu scopul de a lărgi orizonturile economiei și de a produce studii de politică economică cu cele mai bune instrumente posibile. Crezul său este că datele din economie și societate, pe care le observăm, trebuie acceptate obiectiv, analizate cu minuțiozitate și profesionalism și introduse în sistemul de gândire globală care să explice funcționarea economiei și societății, perfecționarea acestora și eficiența lor în ansamblu și pe segmente.

Ar fi corect să asociem numele lui Yves Franchet cu atenția pe care o acordă afirmării și garantării integrității și independenței organismelor statistice naționale și comunitare, astfel încât să se asigure integritatea și independența operei lor științifice care constituie, de fapt, condiția esențială pentru credibilitatea și utilitatea informațiilor furnizate.

Mișcându-se între discipline, între științe și între metodologii, păstrând permanent contactul cu realitatea lumii care ne înconjoară, domnul Franchet reușește să realizeze, totodată, o frumoasă, interesantă și extrem de utilă operă de mediatizare în economie, la care tot mai multă lume apelează pentru a se cunoaște pe sine și pentru a-i cunoaște și pe alții.

Ion Iliescu

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuția deosebită la managementul
societății, care a permis României să treacă de la revoluție
la evoluție*

28 martie 2003

Elementele definitorii ale profilului general și ale activității domnului Ion Iliescu⁷⁰ îl recomandă drept un reputat specialist care, atâta vreme cât a desfășurat activități de conducere și a avut răspunderi administrative, a probat reale calități de manager de succes, iar în viața publică, a dovedit că este o personalitate puternică, de mare amplitudine și rafinament. Putem spune fără teama de a greși, că prin modul în care s-a implicat și prin rolul jucat pe scena politică românească, a influențat sensibil istoria sfârșitului secolului al XX-lea și a începutului secolului XXI a țării noastre.

Facultatea de Management, prin votul unanim al Consiliului din 25 martie 2003 a propus acordarea titlului științific Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice, domnului Ion Iliescu pentru performanțele realizate în conducerea instituțiilor economice și administrative în care a lucrat și pentru modul în care a reușit să imprime managementului instituției prezidențiale acea stare de spirit pozitivă, dezvoltată pe baza dialogului, deschiderii, toleranței și reflectată în maniera modernă de a vedea, a dori, a căuta și accepta progresul, schimbarea și bunăstarea generală.

Domnul Ion Iliescu, grație vocației manageriale cu care este înzestrat, a ocupat mulți ani funcții de decizie în instituții care au avut drept obiect de activitate amenajarea și utilizarea rațională a resurselor hidroenergetice sau difuzarea largă a ideilor și elementelor de progres tehnic și tehnologic în societatea postindustrială. Prin tot ce a făcut inginerul, specialistul și practicianul Ion Iliescu a dovedit că este un fin observator și cercetător, capabil de analize profunde și

⁷⁰ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Ion Iliescu*, elaborat de Facultatea de Management și prezentat în data de 28.03.2003 în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa.

sinteze inteligibile. Lucrările sale științifice concretizate în studii, articole și comunicări apărute în reviste de specialitate, multe dintre acestea fiind dezvoltate în lucrări de anvergură, sunt de mare actualitate și interes pentru economia națională și nu numai. Managementul strategic al sectorului hidroenergetic, al infrastructurilor, înlocuirea surselor și tehnologiilor poluante, economia ecologică, sunt numai câteva din domeniile pe care le explorează și care au un impact considerabil asupra dificilului proces de conștientizare a importanței relației omului cu mediul ambiant și al înțelegerii limitelor dezvoltării generate de ritmurile îngrijorătoare ale epuizării resurselor naturale. În strânsă corelare cu preocupările pentru viitorul omenirii de pe poziția specialistului în hidroenergetică și protecția mediului ambiant, remarcăm concepția originală a omului politic cu privire la problemele cu care se confruntă lumea în acest început de secol.

Domnul Ion Iliescu a avut un traseu public și politic de excepție, grație tenacității, verticalității și unei moralități deosebite care i-au permis ascensiunea până la cea mai înaltă funcție în stat. Este omul care a înțeles la momentul potrivit că, deși secunda anului 2003 este egală, ca unitate de măsură, cu secunda anului 1990, totuși, ceea ce le deosebește și face ca ele să nu fie identice sunt intensitățile evenimentelor și schimbărilor economice, politice, sociale și mai ales informaționale pe unitatea de măsură a timpului, schimbări de care a ținut cont în tot ceea ce a făcut până în prezent.

Sistemul de gândire strategic și formulările avansate în lucrări de referință precum: *România în Europa și în lume* (1994), *Toamna diplomatică* (1995), *Momente de istorie* (1995 - volumul I și 1996 - volumele II și III), *Dialoguri româno-americane* (1996), *Încotro - societatea românească* (1999), *Renașterea speranței* (2001), *Integrare și globalizare*,

viziune românească (2002) și altele sunt foarte apropiate de dinamica timpului pe care îl parcurgem, iar faptul că unele dintre aceste lucrări sunt traduse în engleză, franceză, spaniolă, greacă, este o dovadă a interesului suscitată și, în același timp, o recunoaștere a originalității și contribuției la rezolvarea problemelor cu care se confruntă lumea contemporană.

Ideea conform căreia procese precum tranziția economică sau globalizarea nu sunt fenomene istorice unice și că ele au mai fost întâlnite în istoria omenirii poate să ofere celor implicați în conducerea și organizarea acestor acțiuni de anvergură unele repere, precum și posibilitatea de a se raporta la acestea, atunci când gândesc și pun în practică politici concrete de reformă, restructurare sau integrare în structuri cu un grad de complexitate mai ridicat.

Este globalizarea un proces structurat și structurant cu reguli, obiective și priorități sau avem de-a face cu evoluții sectoriale, parțiale și lipsite de coerență? Are sau nu componentă politică, ideologică sau culturală? Este un proces care poate fi stăpânit? Iată numai câteva din multiplele întrebări pe care le avansează domnul Ion Iliescu, la care răspunsurile, evident datorită complexității procesului, nu sunt din fericire, univoce. „Un lucru este cert”, spune Domnia Sa. „Nimeni nu se află în afara acestui proces, chiar dacă și-ar dori să o facă, și este mai productiv pentru cetățeni, pentru națiuni, să gândească la felul cum pot folosi oportunitățile pe care le oferă globalizarea pentru a se dezvolta și prospera”.

Domnul Ion Iliescu a probat nu de puține ori că este un prieten și un susținător al nostru, al universitarilor, al tuturor dascălilor din România, care se străduiesc să creeze acea stare de spirit în rândul tineretului studios și acea capacitate creatoare care să dea primele semnale ale înnoirilor, schimbărilor și progresului economico-social

al României, procese pentru care Domnia Sa militează cu atâta ardoare. În esență, gândirea, acțiunea și faptele domnului Ion Iliescu reprezintă expresia atașamentului Domniei Sale la valorile perene ale societății umane, în general, și ale celei românești, în special. Se poate spune cu certitudine că, în multe din domeniile abordate, domnul Ion Iliescu a ajuns la formulări consacrate în contextul teoriei și practicii vieții economice, politice și sociale contemporane.

Finn Ragnar Førsund

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuțiile deosebite în domeniile teoriei productivității, economia mediului și pentru dezvoltarea legăturilor academice între Universitatea din Oslo și Academia de Studii Economice din București

22 aprilie 2004

Reputatul profesor Finn Ragnar Førsund⁷¹, laureat al titlului onorific de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București, conferit la propunerea Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, s-a consacrat ca o personalitate complexă aducând contribuții semnificative în domeniul științei economice, precum și prin activitatea sa de cercetare, predare și consiliere. Domnul Førsund s-a remarcat timp de peste cinci decenii ca profesor la Universitatea din Oslo și a ocupat, pe perioade considerabile de timp, mai multe poziții prestigioase în comunitățile academice și de cercetare la nivelul cărora a avut contribuții considerabile ca valoare și efecte de antrenare. Născut la Oslo, în Norvegia, în anul 1943, Finn Ragnar Førsund și-a început cariera profesională prin obținerea, în anul 1968, a titlului de economist licențiat la Universitatea din Oslo unde a lucrat ca asistent de cercetare în cadrul Departamentului de Economie până în 1972, când a fost numit ca asistent universitar în același departament. În anul 1975, a obținut titlul de doctor în economie în cadrul Universității din Oslo, iar în 1976, a fost promovată în funcția de profesor asociat. În această perioadă, a ocupat de asemenea poziția de cercetător în cadrul Clare Hall, Universitatea din Cambridge. Continuându-și cariera academică, dr. Førsund a fost numit, în anul 1980, profesor titular în cadrul Departamentului de Economie al Universității din Oslo, funcție pe care o deținea la momentul acordării acestei distincții. În cadrul Universității din Oslo, profesorul Førsund predă cursuri de creștere economică, economia mediului, economia resurselor sau economia electricității.

⁷¹ Informațiile biografice au fost preluate și prelucrate de pe pagina web dedicată profesorului Finn Ragnar Førsund la Universitatea din Oslo, disponibilă online la adresa: <https://www.sv.uio.no/econ/english/people/aca/finnrf/>.

Îmbinând activitatea de predare cu cea de cercetare, Finn Ragnar Førsund s-a implicat activ în popularizarea ideilor economice avansate, fiind membru al consiliului editorial al *Journal of Productivity Analysis*, al *Pacific Economic Review* și *Resource and Energy Economics*, membru în comitetul științific al *Revista Internazionale di Scienze Economiche Commerciali*. De asemenea, prof. univ. dr. Førsund a ocupat și pozițiile de editor la *Sosialøkonomen* din 1972 până în 1975 și la *Scandinavian Journal of Economics* din 1978 până în 1980.

Pe lângă funcțiile sale academice, dr. Førsund a oferit valoroase servicii de consultanță pentru mai multe organizații naționale și internaționale, inclusiv Ministerul Mediului și Banca Mondială între 1993 și 1998. De asemenea, este consilier științific al Comitetului economic pentru mediu și resurse din Danemarca, începând cu 1994.

Pentru activitatea sa academică exemplară, domnul profesor Finn Ragnar Førsund a primit numeroase premii prin care au fost onorate contribuțiile sale în domeniul economic. Astfel, în anul 1996, domnului profesor Førsund i s-a decernat titlul onorific de Doctor Honoris Causa din partea Universității din Gothenburg. De asemenea, este membru al Academiei Regale Norvegiene de Științe și Litere.

Profesorul Førsund este, din anul 1989, consilier științific la *Centrul Ragnar Frisch pentru Cercetări Economice*, în cadrul căruia a contribuit și continuă să contribuie cu expertiza sa la dezvoltarea cercetărilor în domeniul economiei. Devotamentul și contribuțiile sale semnificative în domeniu l-au transformat pe Finn Ragnar Førsund într-o figură respectată în comunitățile academice și de cercetare din întreaga lume. În calitatea sa de mentor al tinerelor generații de cercetători, profesorul Førsund a încurajat promovarea ideilor originale, i-a încurajat pe tinerii cercetători să abordeze teme de cercetare de avangardă, fiind permanent o sursă de inspirație

pentru aceștia și a oferit sugestii valoroase celor care au apelat la consilierea sa.

Dotat cu un spirit analitic fin și cu profunzime metodologică, profesorul Førsund s-a concentrat, în principal, pe subiecte din zona economiei energiei, teoria productivității, măsurarea eficienței și economia mediului pe care le-a abordat atât din perspectivă teoretică, cât și empirică. Este remarcabilă abordarea din perspectiva sistemelor cibernetice pe care domnul profesor o aplică în analiza protecției mediului arătând că, de multe ori, poluarea este rezultatul unei analize corecte din punct de vedere al modelării econometrice, dar inițiată pe premise uneori eronate. Prolifera sa activitate de cercetare s-a concretizat și prin publicarea a numeroase articole în reviste de prestigiu, activitate la care se adaugă calitatea de autor sau coautor al mai multor cărți de referință în domeniul economic. Printre cele mai reprezentative lucrări publicate de Finn Ragnar Førsund pot fi menționate: "Good modelling of bad outputs: Pollution and multiple-output production," în *International Review of Environmental and Resource Economics* 3, 2009; "Farrel revisited - Visualizing properties of DEA production frontiers," *Journal of Operational Research Society* 60, 2009 (împreună cu S.A.C. Kittelsen și V.E. Krivonozhko); "A simple derivation of scale elasticity in data envelopment analysis," *European Journal of Operational Research* 197, 2009 (împreună cu V.V. Podinovski și V.E. Krivonozhko); "Far out or alone in the crowd: A taxonomy of peers in DEA," *Journal of Productivity Analysis* 29(3), 2008, (împreună cu D.V. Edvardsen și S.A.C. Kittelsen); "Phasing in wind-power in Norway: network congestion and crowding-out of hydropower," *Energy Policy* 36(9), 2008, (împreună cu B. Singh, T. Jensen și C. Larsen); *Hydropower Economics*, Springer Science+Business Media LLC, 2007; "Calculation of scale elasticities in DEA models: direct and

indirect approaches", *Journal of Productivity Analysis* 28(1-2), 2007 (împreună cu Lennart Hjalmarsson, Vladimir E. Krivonozhko și Oleg B. Utkin); "The art of benchmarking: Picasso prints and auction house performance," *Applied Economics* 38, 2006 (împreună cu Roberto Zanola); "DEA meets Picasso: The impact of auction houses on the hammer price," *Annals of Operations Research* 145(1), 2006 (împreună cu Roberto Zanola); "The tax man cometh-but is he efficient?," *National Institute Economic Review* 197(1), 2006, (împreună cu A.C. Sverre Kittelsen, Frode Lindseth și Dag Fjeld Edvardsen).

Începând cu anul 1996, domnul prof. univ. dr. Finn Ragnar Førsumund a fost o prezență activă în rândul comunității universitare a Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, unde a ținut cursuri în cadrul programelor de masterat, studii aprofundate și doctorat. Din această poziție, profesorul Førsumund a fost un contributor valoros și activ la dezvoltarea relațiilor de parteneriat dintre Academia de Studii Economice din București și Universitatea din Oslo.

Gerrit Zalm

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuția la dezvoltarea teoriei și practicii
economico-financiare și promovarea ideilor europene*

28 aprilie 2004

O mare personalitate a lumii de azi, domnul Gerrit Zalm⁷² a fost viceprim-ministru și ministru al Finanțelor din Olanda, om politic și gânditor, a cărui activitate atât politică, dar, mai ales, profesională în domeniul economiei și finanțelor publice este de referință pentru cei care au preocupări în asemenea domenii.

Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori din cadrul Academiei de Studii Economice, prin votul unanim al Consiliului său, a propus acordarea titlului științific Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice domnului Gerrit Zalm pentru contribuția sa la dezvoltarea gândirii economice și financiare și promovarea ideilor europene.

Dacă ar trebui să sintetizăm rațiunile pentru care a fost înaintată această propunere, am aminti, în primul rând, bogata și valoroasa experiență profesională în domeniul finanțelor publice și economiei.

Domnul Gerrit Zalm este absolvent al Universității Libere din Amsterdam, promovând examenul de doctorat în anul 1975. Activitatea sa profesională a parcurs mai multe etape și funcții:

- ✓ Șef al secțiunii de Afaceri economice și al Diviziei de Pregătire a Bugetului (1975-1980);
- ✓ Șef al Secretariatului General pentru Revizie (1980-1981);
- ✓ Director adjunct al Afacerilor Bugetare și Șef al Diviziei de Pregătire a Bugetului (1981-1983);
- ✓ Director adjunct și Director al Departamentului pentru Politica Generală Economică în Ministerul Afacerilor Economice (1983-1988);

⁷² Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Gerrit Zalm*, prezentat de către Decanul Facultății Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori, dna prof. univ. dr. Tatiana Moșteanu, în data de 28.04.2004 în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa.

✓ Director adjunct și director al Biroului Olandez de Analiză a Politicilor Economice (1988-1989);

✓ Între anii 1994-2002 a fost ministru al Finanțelor în cele două guverne Kok.

În al doilea rând, trebuie amintită contribuția sa teoretică în domeniul finanțelor și economiei. Ideile sale valoroase în planul conceptual și al abordărilor analitice din punct de vedere economic-financiar sau politic se regăsesc în cadrul numeroaselor publicații, dintre care enumerăm:

✓ „Știință și politică : o scurtă biografie” (2003);

✓ „Politica structurală pentru sectorul financiar: de la segregarea strictă la integrare extensivă” (2002);

✓ „Coordonarea bugetară: a fi sau a nu fi? Economia cererii și forțele pieței” (2000);

✓ „Relevanța modelării economice pentru deciziile de politică” (1998);

✓ „Calitatea liniștii” (1997);

✓ „Cooperarea în investiții de infrastructură trebuie îmbunătățită” (1997);

✓ „Politica financiară a anilor ce vor veni” (1996);

✓ „Sustenabilitatea economică a statelor prospere” (1993);

✓ „Asigurările de viață – o piață în creștere în următorii 25 de ani ?” (1993);

✓ „Evoluții social-economice și politici economice în anii '90” (1991);

✓ „Ciclicitatea economică în economia olandeză” (1991);

✓ „Planificarea Biroului de Planificare: politici socio-economice în a doua jumătate a secolului XX” (1990);

✓ „Mituri, paradoxuri și tabuuri în economia politică” (1990);

✓ „Impozitele par să fie gândite să țină oamenii acasă” (1990);

- ✓ „Economia olandeză în anii 1989-1994” (1989);
- ✓ „Consecințele economice ale Planului Național de Protecția Mediului” (1989);
- ✓ „Controlat sau în afara controlului?” (1988);
- ✓ „Modele și politici economice” (1988);
- ✓ „Mitul finanțelor publice” (1985).

Între 2002-2003 a fost conducătorul grupului parlamentar al Partidului Popular al Libertății și Democrației. Începând din mai 2003 a îndeplinit funcția de ministru al Finanțelor și vicepremier în cel de-al doilea guvern Balkenende.

În al treilea rând, decernarea titlului Doctor Honoris Causa reprezintă un omagiu pentru activitatea sa universitară, în calitate de profesor de Politici economice la Universitatea Liberă din Amsterdam, valorificată din plin și prin publicațiile enumerate și prin prezentarea de comunicări științifice la diferite conferințe și reuniuni cu specialiști din practică.

În plus, îndelungata și laborioasa sa activitate instituțională este, totodată, o contribuție însemnată a domnului Gerrit Zalm la modernizare și perfecțiune în finanțele publice și în economie.

Philippe Etienne

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru excelență în transpunerea în practică a ideilor europene, pentru promovarea consecventă a relațiilor academice româno-franceze și sprijinul constant în dezvoltarea învățământului economic superior din România, pe spațiul francofon

18 iunie 2004

Domnul ambasador Philippe Etienne⁷³ reprezintă, în primul rând, un accelerator al parteneriatului româno-francez, fiind în același timp o personalitate europeană de prim rang, un pilon solid al proiectului Europei mari, care a evoluat în ultimii cincizeci de ani de la ceea ce De Gaulle numea „Europa patriilor” la o Europă în care frontierele economice, politice și culturale se flexibilizează într-atât încât putem s-o numim o „Europă a Europeanilor”.

Suntem martorii unei profunde mișcări de transformare istorică pe continentul nostru, transformare ce trebuie să păstreze însă, matricea comună europeană, la care au ctitorit de-a lungul timpului, și atâția români de seamă, parte dintre ei trăind la Paris. Construirea unei Europe noi este calificată frecvent ca o sarcină dificilă și uneori contradictorie. Nu este cazul pentru Excelența Sa, domnul ambasador Philippe Etienne, care bazându-se pe o valoroasă experiență profesională, nu numai că a fost pasionat de realizarea acestui „continuum european”, dar consideră că este și o responsabilitate de prim ordin de a construi un viitor durabil pentru europeni într-o Europă indivizibilă.

Carierea Excelenței Sale este clară și necomplicată. În prima etapă a studiat matematica și statistica, ceea ce l-a ajutat să îmbine armonios deducția cu inducția, teoria cu faptele concrete în devenirea lor. De altfel, traiectoria sa profesională începe ca o interdisciplinaritate. Astfel, paralel a întreprins și studii economice, lărgindu-și orizontul cunoașterii.

⁷³ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Philippe Etienne*, prezentat de către Decanul Facultății de Studii Economice în Limbi Străine, prof. univ. dr. Nicolae Al. Pop, în data de 18.06.2004 în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa.

O etapă importantă în pregătirea sa o reprezintă intrarea în 1978 la Școala Națională de Administrație, promoția Voltaire, specializarea economie, cea mai importantă instituție de pregătire în domeniul administrației publice. În cadrul pregătirii menționăm și un stagiu la Ambasada Franței în Ungaria și la Prefectura Tarn-et-Garonne.

Își începe cariera la Ministerul Afacerilor Externe, direcția Europa, unde este numit la scurt timp diplomat la Belgrad, iar apoi în Republica Federală Germania. Reîntors la Paris, dobândește o experiență deosebită în Cabinetul ministrului delegat pentru afaceri europene, participând la marile negocieri europene de la sfârșitul anilor '80.

Calitățile sale remarcabile în acest domeniu îl propulsează, în mod natural, la Reprezentanța Franței de pe lângă Comunitatea Europeană, unde între anii 1988-1991 participă intens la negocierile privind relațiile cu Asociația Europeană a Liberului Schimb, problemele piețelor publice, reglementările privind controlul comunitar al concentrărilor economice, după care este numit însărcinat cu relațiile Franței cu Parlamentul European și cu presa.

Din nou, timp de 4 ani, până în 1994 îl reîntâlnim în diplomația bilaterală, ca șef al Serviciului de Cooperare Culturală la Ambasada Franței la Moscova. Revenit la Paris este promovată director adjunct la Direcția de Cooperare Europeană și apoi numit director adjunct la Cabinetul ministrului afacerilor externe.

Îmbinând în mod strălucit diplomația bilaterală cu cea multilaterală, este numit pentru a doua oară la Reprezentanța permanentă a Franței pe lângă Uniunea Europeană ca reprezentant adjunct, unde 5 ani și jumătate negociază, în echipa franceză, domenii

diverse, de la agricultură la telecomunicații, și prezidează Comitetul Reprezentanților Permanenți în timpul Președinției franceze din 2000, ceea ce îi dă posibilitatea să conducă numeroase negocieri cu Parlamentul European și să fie apreciat în mod deosebit.

Și, în sfârșit, în vara anului 2002 este numit ambasadorul Franței în România, unde își desfășoară activitatea până în 2005. Pentru România perioada aceasta este de o importanță crucială, și cine oare putea mai bine ca Excelența Sa, domnul Philippe Etienne, să fie alături de noi, în acest proces dinamic, deloc lipsit de emoții și neprevăzut, împărtășindu-ne idealurile europene și asistându-ne în procesul de aderare la Uniunea Europeană.

Cu inteligența, puterea de cunoaștere și capacitatea de a alege varianta optimă, dar și cu inima deschisă, Excelența Sa, domnul Philippe Etienne, cu modestia care-l caracterizează, dar neobosit, își dedică timpul atât dezvoltării relațiilor româno-franceze, cât și operei mărețe de a aduce Bucureștiul mai aproape de Paris și Parisul mai aproape de București. De altfel, ceea ce spunea mai demult Paul Morand că „...des ces navette entre Paris et Bucarest est nee l'indépendance roumaine”... este mai actual ca oricând.

Cunoscător al mai multor limbi și culturi europene, putem spune, de fapt, a memoriei europene, Excelența Sa, domnul Philippe Etienne și-a adăugat la acest palmares și limba și cultura română, pe care sperăm că le îndrăgește, ca fiind ale celor mai de est frați latini. Îi întâlnim nu numai la Ambasadă, ci și la Palatul Prezidențial, la Parlament, la Guvern, dar și în universități, instituții de cultură, și în diferite localități din țară. În acest sens, dorim să subliniem, în mod deosebit, sprijinul constant acordat Facultății de Studii Economice în Limbi Străine, de conectare cu facultăți similare din Franța, pe linia

armonizării curriculare la nivel european, a mobilităților studenților și cadrelor didactice, a legăturii școlii noastre superioare cu practica întreprinderilor franceze delocalizate în România.

Ideile sale pragmatice, experiența deosebită pe plan diplomatic sunt o piesă esențială în strategia actuală de a continua drumul european. La aceasta se adaugă rapiditatea în gândire și precizia diagnosticului, calități ce întregesc personalitatea complexă a Excelenței Sale, domnul Philippe Etienne.

Philip Kotler

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuțiile sale la definirea marketingului
ca știință și la îmbogățirea instrumentarului de marketing*

9 februarie 2005

Excelența Sa, domnul Philip Kotler⁷⁴, este considerat fondatorul marketingului modern, fiind „distinguished” profesor la Northwestern University, Kellogg School of Management, Evanston, Illinois (SUA).

Philip Kotler s-a născut în anul 1931, a obținut titlul de master în 1953 la Universitatea din Chicago și de doctor în științe în anul 1956, la MIT, ambele în „economics”. Și-a desăvârșit pregătirea prin studii postdoctorale efectuate în matematică la Harvard University și în științe comportamentale la Universitatea din Chicago. De asemenea, trebuie remarcat titlul de „distinguished” profesor de marketing la Kellogg School of Management de la Northwestern University, Evanston, Illinois (SUA), cotate 6 ani consecutiv ca cea mai bună școală de business din SUA și totodată cea mai bună școală de marketing dintre școlile de business.

Contribuția lui Philip Kotler la dezvoltarea marketingului ca știință este remarcabilă. Practic, istoria marketingului modern, începută în a doua jumătate a secolului al XX-lea, a fost scrisă și rescrisă continuu de Philip Kotler prin lucrările sale, a căror publicare a marcat, etapă cu etapă, dezvoltarea marketingului pe multiple planuri. Reconceptualizarea marketingului plasată la începutul anilor '70, atunci când se produce practic redefinirea obiectului și separarea sa ca ramură de știință autonomă, își găsește reflectarea în lucrarea *Marketing Management – analiză, planificare, implementare și control*, publicată în anul 1967. Astăzi este cunoscută drept cea mai utilizată

⁷⁴ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Philip Kotler*, prezentat de către Decanul Facultății de Marketing, prof. univ. dr. Valerică Olteanu, în data de 09.02.2005 în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa.

carte de marketing în cadrul școlilor de business din întreaga lume. A fost tradusă și tipărită și în țara noastră în anul 1997, la Editura Teora, cu un cuvânt introductiv redactat de prof. univ. dr. Iacob Cătoi de la Catedra de Marketing, ASE București.

Dezvoltarea conceptului de marketing este un proces continuu, fiind reflectat corespunzător și în lucrările ulterioare ale profesorului Philip Kotler. În cadrul acestui proces, apariția în 1980 a lucrării *Principiile Marketingului*, tradusă și publicată și în țara noastră în anul 1997, de Editura Teora, marchează un alt moment de sinteză în evoluția conceptului de marketing.

Contribuția Domniei Sale la definirea și conceptualizarea marketingului a fost subliniată în numeroase articole de prestigioși specialiști ai marketingului. Titlurile acestora sunt destul de elocvente: „Cărțile lui Philip Kotler: Rolul lor în definirea gândirii și practicii de marketing” (Academy of Marketing Science, Jurnal, Spring 2003, vol. 31, p. 201); „Reconceptualizarea marketingului” (Stonham Paul, European Management Journal, Dec. 1994, vol. 12); „Kotler. Regândind conceptul de marketing” (Whalen Bernie, Marketing News, Sep. 14, 1984, vol. 18).

Contribuția domnului Philip Kotler la definirea marketingului ca știință se împletește armonios cu contribuția la îmbogățirea instrumentarului de marketing. Din lucrările domniei sale nu puteau lipsi informatica și modelarea matematică. Preocupările pe această linie s-au concretizat în publicarea în anul 1970 a lucrării *Marketing și Computer*, iar în 1971 *Marketing Decisions Making: a Model Building Approach*. Problema utilizării modelelor în marketing își găsește însă consacrarea deplină în lucrarea *Modele de marketing*, apărută în anul 1992.

În sfârșit, dar nu în ultimul rând, profesorul Philip Kotler are o contribuție esențială în ceea ce, noi, în România, numim dezvoltarea extensivă a marketingului, înțeleasă ca pătrundere a acestuia în noi domenii de activitate. O astfel de dezvoltare a marcat, pe de o parte, despărțirea completă de comerț și activitatea comercială, iar pe de altă parte și consacrarea „universalității marketingului”, ca știință aplicabilă în toate sectoarele activității umane. O astfel de contribuție este remarcată și de Morgan Witzel, care într-un articol publicat în Financial Times o sintetizează astfel: „...dezvoltarea conceptului de marketing de la simpla vânzare la procesul mult mai general de comunicare și schimb, precum și la extinderea și aplicarea în sănătate, partide politice și multe alte situații necomerciale”.

Simpla enumerare a lucrărilor publicate de profesorul Philip Kotler este deosebit de edificatoare în acest sens: *Marketing strategic pentru organizațiile non profit; Marketing social; Marketing pentru turism și ospitalitate; Marketingul serviciilor profesionale; Marketing strategic pentru instituții educaționale; Marketingul națiunilor – o viziune strategică privind creșterea venitului național; Marketingul congregațiilor; Marketingul zonelor: atragerea investițiilor, industriei și turismului către orașe, state și națiuni* (această din urmă carte a fost tradusă și publicată și în țara noastră).

Pentru contribuția deosebită adusă la dezvoltarea marketingului, profesorul Philip Kotler a primit numeroase titluri și distincții acordate de instituții, organisme de marketing și universități de cel mai înalt prestigiu. Menționăm între acestea: Premiul „Remarcabil educator de marketing” (AMA 1985), Premiul de „Excelență în Marketing” (Asociația Europeană a Consultanților în Marketing), „Leader între gânditorii marketingului”(AMA 1975), Premiul „Paul Converse” (AMA 1978), Premiul anual „Charles

Coolidge Parlin Marketing Research”(1989). În anul 1995 a primit titlul de „Marketerul anului”, iar în 2002 a primit din partea Academiei de Științe în Marketing titlul de „Educator de Marketing al anului”.

Profesorul Kotler a consiliat, în probleme de strategie și planificare strategică, organizare și marketing internațional numeroase firme de renume mondial: IBM, General Electric, AT&T, Honeywell, Bank of America etc. De asemenea, a ocupat funcții de conducere în cadrul unor instituții, organisme de marketing și educație în marketing, dintre care amintim: Președinte al Colegiului de Marketing în cadrul Institutului de Științe în Management, Director AMA, membru în Consiliul de Administrație (MAC Group, Yankelovich, Copernicus, Drucker Foundation) etc.

Universități din întreaga lume i-au conferit lui Philip Kotler titlul de Doctor Honoris Causa: Universitatea din Stockholm, Universitatea din Zürich, Universitatea de Economie și Business din Atena, De Paul University, Școala de Business din Cracovia, Group H.E.G. din Paris, Universitatea de Economie și Administrarea Afacerilor din Viena, Universitatea de Economie și Administrarea Afacerilor din Budapesta, Universitatea Catolică din Santo Domingo.

În ansamblu, opera profesorului Philip Kotler se distinge printr-o serie de caracteristici care-i conferă autorului titlul de „inegalabil”:

✓ Noutățile absolute, concretizate în abordări ale unor noi domenii au reprezentat de fiecare dată nu doar o sinteză critică a acumulărilor științifice, ci și o șlefuire și o completare până la detaliu a elementelor de conținut ale domeniului abordat. Mai mult decât atât, în mod repetat, pe măsura evoluției, cărțile reeditate au fost revizuite și completate, păstrând constant nivelul maxim atins.

✓ Fiecare lucrare se distinge prin rigoare științifică greu de egalat, construcția în ansamblu și ideile curgând într-o logică și o

succesiune de planuri impecabile. În opinia noastră, nivelul atins în dezvoltarea și tratarea domeniilor abordate nu a mai fost egalat până în prezent de niciun alt autor de marketing.

În plus, ar trebui aici amintite trei titluri de articole care reflectă în mod specific, personalitatea lui Philip Kotler: încă din 1972, în *Journal of Marketing* apărea articolul „Liderii Marketingului: Philip Kotler”. În 1977, Rines Michael scria „Philip Kotler – Guru marketingului”, iar în 2002, în *European Journal of Marketing*, Stephen Brown scria articolul „Votați, votați, votați” pentru Philip Kotler. Adăugăm la cele spuse, ca un omagiu specific românesc, apelativul de *părinte al marketingului*.

Peter Nijkamp

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru remarcabila contribuție la dezvoltarea pe plan
mondial a modelării economice și științei regionale și sprijinul
entuziast și continuu oferit cercetării științifice universitare
din România*

12 octombrie 2005

Profesorul Peter Nijkamp⁷⁵ a absolvit Erasmus University din Rotterdam, cu specializarea econometrie în anul 1970. A obținut doctoratul (*cum laude*) cu o teză axată pe metode de soluționare a modelelor de programare matematică neliniare pentru probleme de planificare industrială, de la aceeași universitate în anul 1972. Din 1975 este profesor de economie regională și urbană și geografie economică la Free University, Amsterdam.

Interesele sale științifice acoperă: analiza multicriterială, planificarea regională și urbană, analiza sistemelor de transport, modelarea matematică a sistemelor spațiale, inovarea tehnologică și managementul mediului și resurselor.

În îndelungata sa carieră de cercetător s-a concentrat în special asupra metodelor cantitative de analiză a politicilor regionale și sectoriale, precum și de analiză comportamentală a agenților economici și are o largă arie de expertiză în politica publică, planificarea serviciilor, managementul infrastructurii și protecției mediului. În toate aceste domenii a publicat numeroase cărți (monografii și volume editate), cum ar fi:

✓ *Operational Theory and Method in regional Economics* (împreună cu J. Paelinck), Saxon House, Westmead, 1976;

✓ *Multiregional Economic Modelling* (împreună cu P. Rietveld și F. Snickars), North-Holland Publ. Co., Amsterdam, 1982;

✓ *Information Systems for Integrated Regional Planning* (împreună cu P. Rietveld), North-Holland Publ. Co., Amsterdam, 1984;

✓ *Macro-Economic Planning with Conflicting Goals* (împreună cu M. Despontin and J. Spronk), Springer-Verlag, Berlin, 1984;

⁷⁵ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Peter Nijkamp*, prezentat în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București pe data de 12.10.2005, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa.

- ✓ *Optimization and Discrete Choice in Urban Systems* (împreună cu M. Batty și B. Hutchinson), Springer-Verlag, Berlin, 1985;
- ✓ *Interaction, Evolution and Chaos in Space* (împreună cu A. Reggiani), Springer-Verlag, Berlin, 1992;
- ✓ *Geographic Information Systems. Spatial Modelling and Policy Evaluation* (împreună cu M.M. Fischer), Springer-Verlag, Berlin, 1993;
- ✓ *Potentials and Bottlenecks in Spatial Development* (împreună cu H. Kohno), Springer-Verlag, Berlin, 1993;
- ✓ *Recent Advances in Spatial Equilibrium Modelling* (împreună cu J.C.J.M. van den Bergh și P. Rietveld), Springer-Verlag, Berlin, 1996;
- ✓ *Modern Classics in Regional Science* (6 volumes) (împreună cu K. Button et al.), Edward Elgar, Cheltenham, 1996;
- ✓ *Innovative Behaviour in Space and Time* (împreună cu C.S. Bertuglia și S. Leonardo), Springer-Verlag, Berlin, 1997;
- ✓ *Meta-Analysis in Environmental Economics* (împreună cu J.C.J.M. van den Bergh, K. Button și G. Pepping), Kluwer, Dordrecht, 1997;
- ✓ *Neural Networks in Transport Applications* (împreună cu V. Himanen și A. Reggiani), Ashgate, Aldershot, 1998;
- ✓ *Spatial Dynamics of European Integration* împreună cu M. Fischer), Springer-Verlag, Berlin, 1999;
- ✓ *Environmental Analysis and Economic Policy* (6 volumes) (împreună cu K. Button et al.), Edward Elgar, Cheltenham, 1999;
- ✓ *Regional Cohesion and Competition in the Age of Globalization* împreună cu H. Kohno și J. Poot), Edward Elgar, Cheltenham, 2000;
- ✓ *The Region in the New Economy* (împreună cu Y. Higano, J. Poot și K. van Wijk), Ashgate, Aldershot, 2002;
- ✓ *The Emerging Economic Geography in EU Accession Countries* (împreună cu I. Traistaru și L. Resmini), Ashgate, Aldershot, 2003;
- ✓ *Transport and Information Systems* (împreună cu R. Stough, Y. Higano și K. Button), Edward Elgar, Cheltenham, 2003;

✓ *Environmental Economics and Evaluation*, Edward Elgar, Cheltenham, UK, 2004.

De asemenea, a scris numeroase articole, atât în jurnale științifice de nivel înalt, cât și de popularizare. Este membru în aproximativ 20 de comitete editoriale ale jurnalelor științifice în domeniu, dintre care menționăm: *Journal of Regional Science Association International*, *Economic Modelling*, *Regional Studies*, *Ecological Economics*, *Indian Journal of Regional Science*, *Impact Assessment and Project Appraisal*, *Netherlands Journal of Housing and the Built Environment*, *Discrete Dynamics in Nature and Society*, *Journal of Contingencies and Crisis Management*, *Journal of Transportation and Statistics*, *International Journal of Technology Management*, *European Economic Review*, *Growth and Change*.

În strălucita sa carieră, profesorul Peter Nijkamp a deținut importante poziții de conducere, cum ar fi: Președinte al European Regional Science Association (1979-1989) și Președinte al Regional Science Association International (1990-1992). Este membru fondator al Network on European Communications and Transport Activity Research (NECTAR), al cărei Președinte a fost mulți ani (1987-2001). Are un rol activ în numeroase rețele științifice și asociații profesionale.

De asemenea, a fost consilierul unor: ministere ale Guvernului Olandei, consilii regionale și locale, organizații ale angajaților, companii private, Comisia UE, Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD), the European Conference of Ministers in Transport (ECMT), the Asian Development Bank (ADB), the European Roundtable of Industrialists, ICOMOS, Banca Mondială și multe alte instituții publice și private. Implicarea științifică/managerială în Olanda este demonstrată și prin faptul că a activat în pozițiile de:

- Președinte, Social Science Council of The Netherlands;
- Vicepreședinte, Dutch Royal Academy;
- Membru, Dutch Environmental Impact Statement Committee.

Profesorul Nijkamp a condus mai mult de 70 doctoranzi, câțiva dintre ei fiind acum profesori în universități europene de prestigiu. De asemenea, este ex- Președinte al Dutch Social Science Council și fost Vicepreședinte al Royal Netherlands Academy of Sciences. În plus, a deținut și poziția de Președinte al comitetului de conducere al Netherlands Research Council (NWO), precum și, începând din anul 2005, Președinte al European Heads of Research Councils.

Implicarea științifică internațională a profesorului Nijkamp este dovedită de pozițiile înalte pe care le ocupă în calitate de:

- Membru în board-ul Western Regional Science Association, USA;
- Membru permanent al Indian Regional Science Association, Calcutta, India;
- Membru permanent al Regional Science Association International, Urbana-Champaign, USA;
- Președinte al European Regional Science Association (1979-1989);
- Președinte al Regional Science Association International (1990-1992);
- Coordonator al Transatlantic Transportation Research Network STELLA;
- Membru al Management Committee COST 328 Program on Network Evaluation of the European Union.

A fost profesor invitat al mai multor universități din Europa, Asia și America. Este Doctor Honoris Causa a Vrije Universiteit din

Brussels și Technical University din Atena. Este Fellow of the Royal Dutch Academy of Science, the World Academy of Arts and Sciences și the Royal Belgian Academy of Science and Arts. Din 1996 este deținător al Premiului Spinoza în Olanda, cea mai importantă distincție științifică a acestei țări.

Profesorul Nijkamp a dezvoltat legături puternice cu România, în general, și cu Academia de Studii Economice din București, în particular. Prima sa vizită în România a avut loc în 1997 la invitația Academiei de Studii Economice, Facultatea de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică. În timpul acestei vizite a avut câteva întâlniri cu conducerea și profesorii din ASE și a ținut două cursuri studenților. Tot cu ocazia primei vizite a ținut un discurs la Academia Română și a făcut o vizită la Guvernul României - Comitetul de Reformă Economică, contribuind la fundamentarea noii politici de dezvoltarea regională a României.

În octombrie 2002, profesorul Nijkamp a fost Key Note Speaker la Euro-Conference „European Integration, Regional Convergence, Location of Industrial Activity and Labour Market Adjustment”, cotate ca o conferință de nivel înalt, organizată de European Commission, University of Bonn și Centre for European Integration Studies - Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași.

În anul 2005, profesorul Nijkamp a vizitat din nou ASE, cu ocazia celei de-a 7 ediții a Conferinței CNCSIS. În calitatea sa de Președinte al European Heads of Research Councils și Președinte al Netherlands Organisation for Scientific Research (NWO), s-a referit pe larg la aria europeană comună a cercetării științifice, oferindu-și sprijinul pentru integrarea României în rețelele internaționale, bazându-se pe legăturile deja stabilite în acest sens cu profesorul doctor inginer Ioan Dumitrache.

Profesorul Nijkamp are strânse colaborări științifice și cu câteva cadre didactice din ASE, cum ar fi prof. univ. dr. Constantin Mitruț și prof. univ. dr. Daniela-Luminița Constantin, cu care a colaborat în diferite proiecte internaționale de cercetare științifică. De asemenea, a semnat prefața cărții de *Economie Regională* a doamnei profesor Constantin, publicată în 1998, care este prima carte de profil scrisă în România, încurajând astfel dezvoltarea acestei noi discipline în învățământul superior economic. Merită menționată, de asemenea, contribuția considerabilă a profesorului Nijkamp la afilierea Asociației Române de Științe Regionale la European Regional Science Association.

Câteva dintre cărțile profesorului Nijkamp au fost prefațate în jurnale economice românești de prestigiu, cum ar fi Anuarul Institutului de Cercetări Economice „Gh. Zane”, Iași: „Preview to *Sustainable Cities and Energy Policies* by R. Capello, P. Nijkamp, G. Pepping în colecția „*Advances in Spatial Science*”, Springer Verlag, 1999), în Tomul 7/1998 al Anuarului, Editura Academiei Române, București, 1999 (de către Al. Puiu Tacu și D.L. Constantin).

Gerhard Michael Ambrosi

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuția remarcabilă pe care a adus-o la dezvoltarea gândirii economice și a politicilor economice europene, precum și la consolidarea relațiilor de cooperare profesională dintre universitățile noastre

27 aprilie 2005

În istoria sa de peste 100 de ani, Academia de Studii Economice din București⁷⁶ a selectat, cultivat și omagiat oameni de cea mai înaltă ținută profesională, care prin valoare, talent și muncă s-au afirmat ca deschizători de noi căi în vastul tărâm al cunoașterii științifice. Decernarea celui mai înalt titlu academic de către universitatea noastră unor personalități recunoscute din mediile universitare și științifice a devenit o tradiție care înobilează instituția noastră. Au fost omagiate până în prezent, prin decernarea acestei înalte distincții academice, personalități reprezentative recunoscute la nivel național și internațional.

Domnul prof. dr. Gerhard Michael Ambrosi, de la Universitatea Trier din Germania, s-a remarcat prin succesul unei vieți dedicate studiului științei economice. Personalitate remarcabilă a lumii contemporane, cunoscut, apreciat și elogiat în mediile științifice, sociale și politice din Germania, Europa și din lume, domnul prof.univ. dr. Gerhard Michael Ambrosi a avut și rolul unui autentic „*ambasador*” al României în Germania prin continua colaborare cu universitatea noastră și prin deschiderile pe care le-a oferit tinerilor studenți români de a studia în Germania.

Opera sa științifică conturează portretul unui intelectual de excepție, al unui profesionist de marcă și al unui om cu reale calități, care poartă amprenta unui spirit nobil, apropiat de colaboratorii săi. Drept urmare, a înfățișa unele date și realizări din prodigioasa activitate a domnului prof. univ. dr. Gerhard Michael Ambrosi înseamnă a sintetiza și a extrage doar esența din multiplele sale preocupări profesional-științifice.

⁷⁶ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Gerhard Michael Ambrosi*, prezentat de Decanul Facultății de Administrarea Afacerilor cu Predare în Limbi Străine, prof. univ. dr. Nicolae Al. Pop, în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 27.04.2005.

Prof. univ. dr. Gerhard Michael Ambrosi s-a născut pe data de 27 martie 1943 la Berlin-Schoneberg. Deoarece o parte a familiei sale provine din Transilvania, și-a petrecut copilăria și primii ani de școală în România, dar în 1952 s-a întors la Berlin. Și-a făcut studiile secundare atât în Germania, la Berlin-Charlottenburg, cât și în SUA, la Michigan. Studiile universitare le-a urmat la *Universitatea Liberă din Berlin*, universitate care i-a acordat diploma de licențiat în economie națională, în anul 1968. Aceași universitate i-a acordat în anul 1979 diploma de doctor în economie, iar, în anul 1987, pe cea de doctor habilitat în specialitatea economie națională. În anul 1966 a obținut „*Diploma de Economie Comparată*” la Luxemburg. Între 1969-1970 a fost student cercetător la *Colegiul Christ* de la *Cambridge* din Regatul Unit al Marii Britanii. În această perioadă a fost implicat în mod direct în organizarea *celui de-al doilea Congres Mondial al Societății de Econometrie*, care s-a desfășurat la Cambridge, în anul 1970. A lucrat ca practicant la *Comisia Comunității Europene* de la Bruxelles, la *Cabinetul Comisarului European Altiero Spinelli*.

Prof. univ. dr. Gerhard Michael Ambrosi a urcat succesiv treptele ierarhiei didactice în cadrul unor prestigioase instituții de învățământ superior din: Germania (*Universitatea Konstanz*, între 1971-1972; *Universitatea Liberă din Berlin*, între 1976-1992; *Universitatea Humboldt din Berlin*, între 1990 și 1991, în calitate de titular al cursurilor de „*Teorie Microeconomică*” și de „*Integrare Europeană*”; *Universitatea din Trier*, unde își desfășoară activitatea începând cu anul 1992 ca titular al cursului „*Politicile Economice Europene*”); Austria (*Wagner College Study Program*, Bregenz, între 1972 și 1976); China („*Economici Europene*” la *Universitatea Fudan*, Shanghai – 1996); Australia (*Universitatea Murdoch*, în calitate de profesor invitat – anul 2000).

Domnia Sa deține o serie de funcții onorifice și este membru al unor asociații profesional-științifice. Menționăm, în acest sens, calitatea sa de:

✓ Director academic al Centrului de Documentare Europeană al Universității din Trier;

✓ Coordonator al Programului special ERP de Burse al Serviciului German de Schimburi Academice (DAAD);

✓ *Trezorier* al *Societății WISO* de cooperare între companiile din lumea afacerilor și corpul profesoral al Universității Trier;

✓ *Expert* al „Institut de l’Euro” din Lyon, Franța și membru al Grupului de lucru „*Neighbouring Countries*”;

✓ *Director asociat* al *TACEUSS*, din 2002 până în 2006;

✓ Director al Centrului de Studii Europene al Universității Trier, începând din ianuarie 2004;

✓ Titular al Catedrei Jean Monnet „ad personam” la Universitatea Trier (din anul 2000) și Mandatar al Comisiei Europene pentru un „Centru de Excelență Jean Monnet” al Universității Trier (începând din septembrie 2004).

Ca o confirmare a recunoșterii de care se bucură la nivel internațional, numele reputatului profesor Gerhard Michael Ambrosi se găsește menționat în următoarele publicații biografice: *Who’s Who?*, *Association des Anciens Stagiaries des Institutions Europeennes*, Bruxelles, 1997, p. 10 și *Who’s Who? in the World*, 16th edition, New Providence, NJ, SUA, Marquis, Reed Elsevier, Inc., 1999, p. 51 și în edițiile următoare.

În plus, trebuie menționat faptul că prof. univ. dr. Gerhard-Michael Ambrosi este un *nume consacrat în literatura economică internațională*. Paleta preocupărilor sale științifice este extrem de variată. Se distinge fericita îmbinare între respectul datorat înaintașilor (o mare parte a lucrărilor sale sunt dedicate istoriei gândirii economice) și racordarea la realitățile din peisajul economic

contemporan, în special la politicile economice europene. Principalele cărți care l-au consacrat în peisajul literaturii economice universale sunt:

- *Keynes, Pigou și Keynesienii de la Cambridge. Autenticitate și perspective analitice în dezbaterile Keynes-clasici*", Palgrave Macmillan, 2003;

- *Transformarea sistemului și uniunea plăților. Modele teoretice și istorice pentru analiza transformărilor specifice crizelor anilor '90*, Centaurus-Verlagsgesellschaft, 1993;

- *Funcția keynesiană a ocupării. Un studiu privind o nouă abordare a teoriei keynesiene a ocupării*, Duncker & Humblot, 1981.

Contribuțiile științifice ale domnului prof. univ. dr. Gerhard Michael Ambrosi s-au concretizat și în publicarea unor articole în reviste, dar și prin participarea sa la dezbateri legate, în principal, de:

- Contribuția științifică a unor autori de marcă, cum ar fi: *John Maynard Keynes* (pentru care pare să aibă o vădită predilecție, procedând la analize comparative ale lucrărilor acestuia cu alți prestigioși autori, precum: Arthur Cecil Pigou, David Mitrany, Joan Robinson și Richard Kahn), *Carl Wolff* (*Carl Wolff și semnificația ideilor de cooperare pentru dezvoltarea regională a Transilvaniei*, februarie 2002); *Carl Föhl* (*Carl Föhl despre activitatea economică și bani*, 1996);

- *Economia europeană și politicile economice europene* (*Strategiile sociale ale țărilor membre și dimensiunea comunitară. Exemple specifice și unele dificultăți comune*, în *Une Europe Sociale*, sesiunea iulie 1995, Institut Universitaire International, Luxemburg, 1996);

- *Predarea științei economice și impactul noilor tehnologii educaționale* (*e-Learning și interese economice – unele reflecții critice*, iunie 2002).

Întreaga sa opera și activitate profesional-științifică îl prezintă ca pe un statornic și entuziast susținător al înnoirilor produse în comunitatea academică internațională și ca pe un cunoscut și reputat profesor.

Trebuie menționat faptul că prof. dr. Gerhard Michael Ambrosi este un autentic „ambasador” al României în Germania. Implicarea Domniei Sale în demersul de colaborare profesională între universitățile noastre se manifestă pe multiple planuri. Ca reprezentant al părții germane în Comisia mixtă de selecție a viitorilor bursieri DAAD, în cadrul Programului european destinat studenților economiști, a militat pentru o justă apreciere a performanțelor candidaților, punând accent pe evoluția profesională a acestora în viitor. Ca profesor coordonator al mobilităților studențești bilaterale româno-germane la Universitatea Trier a îndrumat atent, cu răbdare, tact și consecvență, orientarea profesională și a stimulat studenții români pe drumul spre performanța universitară. Din octombrie 1995 și până în 2005, un număr de 65 de studenți de la Facultatea de Administrarea Afacerilor – cu predare în limbi străine, Facultatea de Relații Economice Internaționale și Facultatea de Marketing din ASE au studiat, ca bursieri DAAD, în cadrul programului special ERP – la Universitatea Trier.

În cadrul programului de asistare a bursierilor au avut loc întâlniri la Comisia Europeană și mese rotunde, sub egida *Centrului interdisciplinar pentru Studii Europene / Jean Monet Center of Excellence*, pe probleme ale politicii economice europene, ale integrării României în Uniunea Europeană, la care au fost antrenați direct și studenții bursieri DAAD de la Academia de Studii Economice din București.

Totodată, domnul prof. univ. dr. Ambrosi a condus, în repetate rânduri, delegații de studenți germani în vizite de documentare și schimb de experiență la universități din România, inclusiv la

Academia de Studii Economice din București. Atașat sufletește României, el participă an de an la cursurile *Fundației Universității Mării Negre*, care a fost înființată de profesorul Mircea Malița în colaborare cu *Institutul pentru Studii Europene și Internaționale din Luxemburg*, aflat sub conducerea domnului dr. Armand Cleese.

Prin urmare, atât activitatea științifică și profesională a domnului prof. univ. dr. Gerhard Michael Ambrosi, cât și angajamentul său exemplar în cadrul colaborării inter-universitare germano-române, au constituit argumente solide care au stat la baza *Hotărârii Senatului Academiei de Studii Economice din București* de a conferi domnului prof. univ. dr. Gerhard Michael Ambrosi titlul Doctor Honoris Causa al universității noastre.

Stephen Joel Trachtenberg

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru extraordinara sa creativitate și leadership în învățământul superior, angajamentul său pentru studenții minoritari, programele de burse, parteneriatele public privat în folosul comunității și pentru consolidarea cooperării dintre universitățile noastre

27 aprilie 2005

Elementele definitorii ale profilului și activității omului de știință și profesorului Stephen Joel Trachtenberg⁷⁷ îl indică drept un reputat specialist, cu o vastă experiență profesională și cu performanțe științifice și didactice recunoscute pe plan național și internațional.

În primul rând, trebuie evidențiat faptul că domnul profesor Stephen Joel Trachtenberg se remarcă pentru viziunea sa modernă și promovarea unui management universitar antreprenorial performant. Domnia Sa afirma într-una din lucrările sale de referință că „acum, mai mult ca niciodată, piața muncii solicită colegiilor și universităților din America și nu numai, studii de masterat care conferă prestigiu, succes și performanță posesorilor unor astfel de diplome”. Amintim printre realizările domniei sale în această zonă a activității educaționale lucrări cum ar fi:

- *Reflecții asupra învățământului superior*, 2003;
- *O decadă de cugetări asupra învățământului superior*, 1998;
- *Cinci ani de comentarii despre învățământul superior*, 1997;
- *Arta angajării în colegiile și universitățile din America*, 1993.

În al doilea rând, nu putem să nu remarcăm rolul și preocupările deosebite ale domnului profesor Stephen Joel Trachtenberg în promovarea formării și educării tinerilor studenți, prin multiplele studii și publicații făcute pe această temă: *Învățământul superior în societatea post-industrială*, *Învățământul superior în noua eră electronică*, *Aspecte critice ale educației* (2 volume)(1990), *Corelația dintre educație și economie* (1985), *Educația nu este un lux* (2004).

⁷⁷ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Stephen Joel Trachtenberg*, prezentat de către Decanul Facultății de Management, prof. univ. dr. Ion Plumb, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 27.04.2005.

În al treilea rând, profesorul, intelectualul și managerul universitar de mare deschidere, care este domnul Stephen Joel Trachtenberg, are un impresionant palmares universitar. Este absolvent al Universității Columbia (1959), în anul 1963 a obținut diploma în științe juridice la Universitatea din Virginia, iar în 1967 a finalizat un program de training în educație. În 1966 a urmat un masterat în administrația publică la Universitatea Harvard etc. În anul 1964 a făcut parte din Baroul New York, iar în 1967 din Baroul Curții Supreme a Statelor Unite.

De asemenea, amintim faptul că domnul Stephen Joel Trachtenberg este membru al unor asociații profesionale și științifice, în multe dintre acestea ocupând funcții de conducere, precum:

- Secretar al Consiliului American al Educației;
- Președinte al Consiliului învățământului superior din Connecticut;
- Director al Uniunii vorbitorilor de limbă engleză;
- Membru în Consiliul director al Asociației Americane a Managerilor de Universități;
- Membru în consiliul editorial al ziarului Managementul învățământului superior etc.

În al patrulea rând, trebuie apreciat pentru larga deschidere și promovare a conceptelor moderne de management antreprenorial universitar, acțiune recunoscută în plan internațional. Este Doctor Honoris Causa al universităților din Hartford (1986), Hanyang din Seul (1990), Kyonggy University din Seul (1994), Richmond College din Londra (1995), Universitatea din Odessa (1996), Boston University (1999), Samgmyung University Seul (2004), University Busan din Coreea (2004) etc.

Nu în ultimul rând, domnul Stephen Joel Trachtenberg s-a dovedit a fi un bun prieten al Academiei de Studii Economice din București, în general, și al Facultății de Management, în special, prin implicarea serioasă în crearea și dezvoltarea unui program de stagii de cercetare și documentare pentru tineri asistenți și lectori universitari din facultățile de Management și Relații Economice Internaționale. De asemenea, nu puțini au fost profesorii cărora li s-a înlesnit accesul grație Domniei Sale la documentare în cadrul Universității George Washington din SUA.

Lester Lloyd-Reason

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuția remarcabilă pe care a adus-o la dezvoltarea teoriei și practicii managementului întreprinderilor mici și mijlocii pe plan internațional și pentru consolidarea relațiilor de cooperare profesională între universitățile noastre

21 februarie 2007

Propunerea de acordare a acestui titlu de onoare a rezultat din modul apropiat de colaborare și din sprijinul acordat Academiei de Studii Economice din București⁷⁸ de către domnul Lester Lloyd-Reason, în plan instituțional, al creării unor inițiative de dezvoltare a unor cercetări teoretice și practice și al dezvoltării unui program de stagii de cercetare și documentare - University Modular Scheme.

Ca personalitate a lumii universitare, domnul Lester Lloyd-Reason se prezintă ca autor al unor lucrări deosebite în plan științific, ca unic autor sau în colaborare cu prestigioase foruri profesionale:

- *Dimensions of Competitiveness: Issues and Policies* (2000);
- *Trading Places: Small and Medium Sized Enterprises in the Global Economy – A Critical Research Handbook* (2006);
- Articole în volume precum *Enterprise and Small Business – Principles, Practice and Policy* (2000), *Managerial Systems, Methods and Techniques of the Organization* (2000).

Multe asemenea contribuții au rezultate din îndelungate colaborări prin granturi și proiecte internaționale de cercetare, iar rezultatele au vizat problematica contemporană a administrării întreprinderilor mici și mijlocii din diverse arii geografice și ale fundamentării strategiilor prin instrumente de management.

Domnul Lester Lloyd-Reason este membru și deține funcții de conducere în numeroase asociații și organizații profesionale, consilii editoriale ale unor publicații științifice, precum:

- ✓ Director al Center for International Business (CIB);
- ✓ Membru al Organising Committee, World Association of SMEs (WASME);
- ✓ Administrator și membru al Board of Directors – Institute for Small Affairs (ISBA);

⁷⁸ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Lester Lloyd-Reason*, prezentat de către Decanul Facultății de Management, prof. univ. dr. Ion Plumb, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 21.02.2007.

✓ Membru al Editorial Advisory Board, International Small Business Journal (ISBJ);

✓ Membru al International Council for Small Business (ICSB);

✓ Membru al European Council for Small Business (ECSB);

✓ Consilier strategic al Board of Management, Cambridge Drama Centre;

✓ Membru al Editorial Board, Narodostopanski Archive, Academy of Economics, Svishtov, Bulgaria;

✓ Președinte al APU Curriculum in the Community Development Think Tank.

Propunerea de decernare a titlului Doctor Honoris Causa se înscrie într-o serie lungă de recunoașteri internaționale a activității profesionale, didactice, pedagogice, științifice și editoriale a domnului Lester Lloyd-Reason, dintre care menționăm foarte succint pe cele ale unor instituții precum:

✓ University of Paris III;

✓ École Supérieure de Commerce de Paris;

✓ International House Paris;

✓ International House Santander, Spain;

✓ Cambridge Professional School;

✓ University of Cambridge.

Recunoașterea prestigiului unor personalități ale lumii universitare, precum domnul Lester Lloyd-Reason, va contribui la lărgirea direcțiilor de colaborare între mediile universitare românești și cele din spațiul european al cercetării și al învățământului și vor fi concretizate în viitoare acțiuni de succes.

Alain Jean Michel Burlaud

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuțiile remarcabile la nivel internațional
în domeniul științei și educației contabile, precum
și pentru consolidarea relațiilor de cooperare academică
dintre universitățile noastre*

28 noiembrie 2007

Academia noastră a dorit să completeze șirul acestor onoruri cu acordarea titlului de Doctor Honoris Causa, marelui profesor Alain Jean Michel Burlaud⁷⁹.

Semnătura domnului Burlaud este o adevărată marcă înregistrată și de înregistrare a calității lucrărilor contabile, datorită cursurilor universitare, dar și datorită studiilor, articolelor sau comunicărilor științifice făcute publice în Franța și peste hotare. Este vorba aici de pasionantele cursuri de contabilitate și control de gestiune susținute la Conservatorul Național de Arte și Meserii din Paris, precum și la Institutul Național de Dezvoltare Economică din București, unde domnul prof. Alain Burlaud predă de mai bine de 10 ani. Studiile și articolele semnate de prof. univ. dr. Alain Burlaud cunosc o largă circulație datorită aparițiilor în publicații prestigioase din Franța, SUA, Marea Britanie, Germania și Italia, iar articolele publicate în revista *Accounting and Management Information Systems* aparținând Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune din cadrul ASE București onorează presa din țara noastră. Lucrările științifice realizate de Domnia Sa vor deveni adevărate constante de-a lungul a multor ani pe întreg mapamondul, cele mai semnificative dintre acestea fiind *Comptabilite et inflation*, *Comptabilite de gestion*, *Controle de gestion*⁸⁰.

Alain Burlaud s-a născut la 30 ianuarie 1946 la Paris, într-o familie de juriști (tatăl magistrat, iar mama administrator civil la Ministerul Agriculturii). La câteva luni după naștere familia sa pleacă în Germania, într-o localitate lângă Bonn, unde își petrece primii anii de școală primară, reîntorcându-se în Franța la vârsta de 11 ani.

⁷⁹ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Alain Jean Michel Burlaud*, prezentat în Aula Magna de către Decanul Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune, prof. univ. dr. Pavel Nastase, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 28.11.2007.

⁸⁰ Lucrare tradusă și în limba română la Editura C.N.I. Coresi în anul 1997.

Experiența celor două limbi și culturi, germană și franceză, au fost determinante pentru educația și cariera sa profesională.

După terminarea studiilor liceale, urmează L'école Supérieure de Commerce et de Gestion de Paris pe care a absolvit-o în anul 1967. În paralel, a urmat cursurile de economie ale Universității din Paris, obținând în anul 1968 licența în științe economice. În anul următor, 1969, își continuă pregătirea profesională și obține Diploma de Studii Superioare în științe economice.

După terminarea studiilor universitare, și-a început cariera profesională ca auditor în cadrul unei societăți anglo-americane, care apoi a devenit Ernst & Young, una din cele patru mari companii de audit și consultanță la nivel mondial.

În anul 1972 obține titlul de expert contabil, iar, 4 ani mai târziu, în anul 1976, obține titlul de doctor în știință în domeniul Gestiune la Universitatea Pantheon Sorbonne din Paris, cu tema „*Contabilitate și Inflație*”, fiind printre primele teze de doctorat în acest domeniu.

După terminarea studiilor universitare, în paralel cu activitatea de cercetare, domnul profesor Alain Jean Michel Burlaud, începe o carieră academică remarcabilă. În perioada 1969-1972 ocupă postul de asistent în cadrul École Supérieure de Commerce de Paris (ESCP). Începând cu anul 1974 și până în anul 1980 își desfășoară activitatea didactică și de cercetare în cadrul Universității Pantheon Sorbonne din Paris, ocupând postul de asistent. Din 1983 obține titlul de profesor universitar, activând succesiv în cadrul Université de Tours (1980-1983), Université Paris Val de Marne (1983-1994), pentru ca din 1994 și până în prezent să-și desfășoare activitatea ca profesor titular la catedra de *Contabilitate și Control de Gestiune* în cadrul Conservatoire National des Arts et Metiers și director al l'Institut National des Techniques Economiques et Comptables (INTEC).

Acest institut este primul centru de formare a specialiștilor în contabilitate, control de gestiune, finanțe și audit din lumea francofonă, în care se pregătesc peste 20 000 de studenți în 75 de centre regionale, dintre care 50 în marile orașe ale Franței și 20 în străinătate, printre acestea din urmă aflându-se și cel de la ASE București, înființat în 2005, în care se desfășoară masterul cu dublă diplomă româno-franceză Contabilitate, Control și Audit (CCA).

Este important să se menționeze responsabilitățile instituționale și asociative deținute în cariera sa academică atât la nivel național, cât și internațional. Domnul profesor univ. Alain Jean Michel Burlaud este inițiatorul mai multor programe de Master: 1981, *DESS - Strategie et developpement des PME* în cadrul Université de Tours; 1989, DEA în științele managementului în cadrul Université Paris Val de Marne; 2000, DEA în științele managementului în cadrul CNAM.

De asemenea domnul prof. Alain Jean Michel Burlaud a activat și a fost membru în conducerea mai multor organizații, dintre care evidențiem:

- reprezentantul Franței în *International Federation of Accountants (IFAC) Education Committee* (1985 - 1997 & 2002 - prezent);
- vicepreședinte *International Association for Accounting Education and Research (IAAER)* (1993-1997);
- *French Accounting Association (AFC)* (1997-1999);
- începând cu anul 2004 – Consilier în Ministerul Național al Educației pentru învățământul superior în domeniile științelor economice și de management.

Prin activitatea sa devotată ca profesor universitar a câștigat un loc de prestigiu în rândul oamenilor de știință. Pe lângă munca titanică cerută de această poziție, a creat două centre de cercetare, în gestiune și în contabilitate, este membru în comitetele științifice a 10

reviste internaționale de prestigiu, printre care amintim și revista *Accounting and Management Information Systems*, este inițiatorul și directorul a cinci programe de masterat, dintre care Master Contabilitate, Control, Audit este realizat în colaborare cu Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune din cadrul ASE București, este reprezentantul Ministerului Educației Naționale din Franța însărcinat cu misiunea științifică și pedagogică din învățământul superior.

Activitatea de cercetare a domnului prof. univ. Alain Jean Michel Burlaud s-a axat pe mai multe teme de interes major din domeniul contabilității și al managementului.

Din punct de vedere instituțional trebuie menționată calitatea de inițiator în crearea centrelor de cercetare „Institut de Recherche en Gestion” (IRG) din cadrul Université Paris Val Marne în 1989 și „Centre de Recherche en Comptabilite” (CRC) din cadrul CNAM în 1996.

Bazându-se pe meritele sale în domeniul educațional și cercetare, Domnia Sa în cariera sa a primit mai multe distincții dintre care evidențiem: medalia de argint a ordinului experților contabili din Franța în 1996, titlu de cavalier al ordinului „palmes academiques” în 2004 și Diploma de onoare pentru expert contabil înmănată de Uniunea Contabililor din Cehia.

Ca o recunoaștere a importanței contribuțiilor științifice obținute din activitatea de cercetare, acesta a fost invitat ca membru în comitetul editorial al unor publicații academice peer-reviewed, prestigioase la nivel internațional, din care amintim: „Sciences de Gestion”, „Politiques et Management Public”, „Comptabilite, Controle, Audit”, „Finance, Controle et Strategie”, „Revue Internationale des Petites et Moyennes Organisations”, „Accounting Education” și „Zeitschrift für Betriebswirtschaft”.

De asemenea trebuie evidențiat statutul de membru sau președinte în comitetele de organizare sau planificare a unor conferințe internaționale de un înalt nivel științific: „*Scholarly Associations of Management World Conference (Paris, 1996)*” și „*The Eighth World Congress of Accounting Educators organized by the International Association for Accounting Education and Research*” (Paris, 1997),

Existența unui număr semnificativ de cărți, studii și articole publicate în reviste științifice de prestigiu sau prezentate în cadrul unor conferințe internaționale ilustrează desăvârșirea științifică și dovedește că numele profesorului Alain Jean Michel Burlaud este asociat cu standardele științifice înalte direcționate pentru găsirea de soluții la problemele din domeniul contabil și de gestiune.

Rezultatele prestigioasei activității academice și de cercetare au fost valorificate în cele peste 81 de articole sau studii și 11 cărți (autor sau coautor), unele dintre ele fiind traduse în limbile spaniolă, italiană, engleză, poloneză, română, germană și japoneză.

Statul francez a recunoscut performanțele sale cu medalia de argint a Ordinului experților contabili și auditorilor în 1996, cavalier în cadrul distincțiilor academice în 2004, diplomă de onoare a experților contabili în 2007.

În afară de profilul științific și contribuțiile educaționale din domeniul Contabilității și Gestiunii ale profesorului Alain Jean Michel Burlaud, modestia și deschiderea sa către transferul de cunoștințe și cooperarea internațională sunt impresionante pentru colaboratorii săi.

Maurice Yolles

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuțiile importante la emergența Ciberneticii
Cunoașterii ca filosofie și dezvoltare a teoriei sistemelor complexe, precum
și la consolidarea relațiilor între universitățile noastre cu Lumea
Academică implicată în adaptarea socială
în Societatea Cunoașterii*

11 iunie 2008

Prin decernarea titlului Doctor Honoris Causa îl omagiem pe profesorul, cercetătorul și intelectualul de mare deschidere care este domnul Maurice Yolles.

Omul de știință și profesorul dr. Maurice Yolles, cadru didactic la Liverpool Business School de la John Moores University, este un mare specialist în sisteme de management și cibernetică managerială.

Domnul profesor Yolles are o pregătire transdisciplinară, deoarece diploma sa de licență a fost în matematică și informatică, doctoratul său în științe politice și a fost timp de 3 ani cercetător postdoctoral în inginerie mecanică.⁸¹

Domeniile sale de interes și preocupare intensă includ managementul schimbării și managementul cunoștințelor, dintr-o perspectivă cibernetică.

Domnia Sa a scris într-o largă varietate de domenii legate de management și științe sociale. Obiectivul articolelor publicate conține interstiii în teoria sistemelor, teoria ciberneticii sociale, managementul resurselor umane, studii culturale încrucișate, precum și naratologie și filozofie.

Activitățile sale profesionale sunt în concordanță cu cerințele de activitate științifică avansată, fiind în conformitate cu criteriile University Grants Committee (UGC), o autoritate în domeniul evaluării academice din Marea Britanie. Contribuțiile personale acoperă și depășesc ceea ce s-a scris în domeniul său de activitate, reprezentând inovații care au fost apreciate ca noi direcții pentru cei ce vor să evolueze mai bine în acest domeniu.

Pentru a atinge aceste obiective, printr-o abordare cibernetică a generat noi metode care îi încurajează și pe alți colegi în munca de

⁸¹ Conținut tradus și adaptat din: <https://ljmu.academia.edu/MauriceYolles/CurriculumVitae>, 5 ianuarie 2023 și după CV din arhiva ASE București.

cercetare științifică. Realizările arată că activitățile academice ale domnului profesor nu numai că sunt valoroase când sunt implementate în diverse medii și în context științific, dar probează și impactul pe care îl au asupra altor oameni de știință. Aprecierile proprii, reflecțiile ori aprofundările sale au fost citate de alți oameni de știință și au avut un impact însemnat asupra practicilor și modalităților de investigare ale multor cercetători interesați de problematica ciberneticii și sistemelor.

Profesorul dr. Maurice Yolles este foarte cunoscut în lume datorită faptului că deține poziții superioare în societăți profesionale cu tradiție și este cu siguranță un om de știință internațional. Are numeroase invitații de participare la ateliere de lucru și a avut intervenții cheie apreciate la numeroase conferințe și simpozioane. Articolele publicate depășesc ca număr 180. Conținutul lor este de substanță și calitativ, multe dintre articole fiind publicate în reviste cotate internațional (așa cum arată indexul citărilor din Starbuck). În anul 2001 a fost premiat pentru cel mai bun articol al anului de către American Academy of Human Resource Development (HRD) pentru lucrarea elaborată în colaborare cu Paul Iles, și intitulată *Across the Great Divide: Human Resource Development, technology translation and knowledge migration in bridging the knowledge gap between SMEs and Universities*, publicată în Human Resource Development International.

Calitatea de om de știință a profesorului dr. Maurice Yolles este evidențiată și de numărul tot mai mare de invitații la diverse întruniri pe care le-a onorat. Este membru activ al Centrului pentru coerența schimbărilor și crearea de cunoștințe (Centre for Creating Coherent Change and Knowledge).

Domnia Sa a lucrat la Lancaster University în Departamentul de Politici, precum și într-un un proiect de cercetare postdoctorală, ca membru în departamentul de inginerie și modelare din această universitate.

A fost nominalizat pentru calitatea de vicepreședinte și președinte al Societății Internaționale pentru Știința Sistemelor (International Society for Systems Science), această poziție fiind în mod tradițional propusă celor mai importante persoane din domeniul teoriei sistemelor.

Philippe Rollet

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru excelență în promovarea idealurilor Europei
unite și a cooperării universitare româno-franceze*

15 aprilie 2009

Facultatea de Relații Economice Internaționale⁸² propune acordarea, la inițiativa Catedrei de Relații Economice Internaționale, a titlului de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București domnului profesor universitar Philippe Rollet, doctor în economie, președinte al Universității de Științe și Tehnologii din Lille (USTL1). Această propunere a fost discutată și aprobată în unanimitate de membrii Catedrei Relații Economice Internaționale în ședința din 18 noiembrie 2008, precum și de Consiliul Facultății de Relații Economice Internaționale în ședința din 20 noiembrie 2008.

Profesorul Philippe Rollet este o personalitate bine-cunoscută și apreciată de lumea academică și de cea a economiei din Franța. Specialist în economie internațională, profesorul Rollet a contribuit semnificativ la problematica creșterii economice la nivel global, așa cum demonstrează cartea sa *La Croissance Economique* (1998), scrisă în colaborare cu Pierre Maillet și publicată de prestigioasa Maison d'Édition Presses Universitaires de France, Paris, într-o colecție foarte cunoscută. În concepția autorului, citându-l, creșterea economică „un fenomen recent și, în același timp, surprinzător” este determinată de „voința deliberată de a inova, de a investi – în capital, cercetare, formare –, prin voința diferiților actori din viața economică și socială de a accepta și de a aduce schimbarea”. Mesajul acestei cărți, scrisă acum 11 ani, este foarte actual într-un moment în care, în condițiile crizei economice și financiare globale, problemele creșterii sunt preeminente atât din punct de vedere teoretic, cât și practic.

⁸² Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio*, prezentat de către Decanul Facultății de Relații Economice Internaționale, prof. univ. dr. Silviu Neaguș și Șeful Catedrei de Relații Economice Internaționale, prof. univ. dr. Ioan Popa cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 15.04.2009.

Profesorul Rollet este considerat o autoritate în domeniul integrării europene, în special în dimensiunea sa monetară. În acest sens, trebuie să amintim ca lucrare de referință cartea *De la marea piață la uniunea economică și monetară: provocările construcției europene* (în colaborare cu Florence Huart), apărută în 1995, la Cujas, o altă editură pariziană de prestigiu. Principala concluzie a acestei lucrări se referă la caracterul proteic al procesului de integrare europeană, cităm, „fie că este vorba de integrarea piețelor, a monedei sau a politicilor economice, țările implicate în acest proces de integrare au posibilitatea de a alege nu numai obiectivele, ci și metodele de implementare”.

Un aspect care trebuie subliniat, în opinia noastră, dată fiind importanța sa, este faptul că activitatea de cercetare a profesorului Rollet se desfășoară într-un context internațional, incluzând și mai ales în colaborare cu cadre universitare și cercetători din România. O mărturie în acest sens este cartea sa din 2005, *Integrarea economică europeană*, elaborată în colaborare cu profesorul român Grigore Silasi. Putem aminti și alte exemple semnificative: coordonarea grupurilor internaționale de cercetare în cadrul Comisiei Europene (1994-1995), ARL-DATAR – Delegația pentru Amenajarea Teritoriului și Acțiunea Regională – (2002-2004), Grupul de Geografie Economică al Comisiei de Amenajare (1998-1999).

O altă lucrare de Philippe Rollet, scrisă în colaborare cu Nicu Trandafir și Ioana Vădășan – *Economia Uniunii Europene. O poveste de succes?*, publicată la Editura Universității de Vest din Timișoara, în 2005 – discută despre sensul proiectului european. Profesorul Rollet preia aici problema „reconcilierii posibilului și dezirabilului la nivel comunitar: pe de o parte, Comunitatea s-a extins treptat, cuprinzând diferite țări din punct de vedere al filozofiei economice, al structurilor economice și sociale; pe de altă parte, sub egida țărilor care au inițiat

lucrările de construcție europeană, obiectivele au devenit din ce în ce mai ambițioase, dar, în același timp, ținând cont de diversitatea membrilor Comunității, mereu mai controversată. Uniunea Europeană se află din nou la o răscruce.” Acea răscruce este încă acolo, după cum știm cu toții.

În plus, în același spirit, trebuie menționat că profesorul Rollet s-a implicat în organizarea a numeroase manifestări științifice precum: Simpozioanele Asociației Franceze de Științe Economice de la Lille în 2003, Pôles Européen Jean Monnet (Lille 2001, 2004), Akademie für Raumforschung und Landesplanung (Lille, 2003).

Profesorul Rollet este bine-cunoscut în Franța (precum și în alte țări, inclusiv Marea Britanie, dar și România) ca un prestigios cercetător, formator și sprijin pentru tinerii profesori și doctoranzi. Predă și moderează dezbateri, în special în următoarele domenii: economie internațională; economia integrării europene, macroeconomia monetară și internațională.

Domnia Sa a creat și predat cursuri universitare atât la nivel de licență, cât și de master: DESS în comerț internațional (1986), DESS în comerț internațional franco-britanic (1989); DEA Spațiul european, economic și social (1990).

De asemenea, trebuie subliniat că profesorul Rollet este bine-cunoscut și de studenții români, pe de o parte de cei care au beneficiat de burse de mobilitate la Universitatea de Științe Economice din Lille, pe de altă parte, de studenții de la ASE București și Universitatea de Vest din Timișoara unde, de-a lungul anilor, a susținut conferințe și a moderat dezbateri.

Domnul profesor face parte din colectivul École de Hautes Etudes Comparatives (Școala de Înalte Studii Europene Comparete), Western University, Centrul European de Excelență „Jean Monnet”.

Profesorul Rollet este o personalitate remarcabilă în lumea academică, precum și în viața publică din Franța. Decan al Facultății de Economie din Lille (1994-1997 și 2000-2004), vicepreședinte al Universității din Lille 1 (2002-2007). La 1 martie 2007 a devenit președinte al Universității de Științe și Tehnologii din Lille.

În plus, întrucât Franța se află în proces de creare a unor poli universitari, dintre care unul dintre primii va fi cel al metropolei Lille, domnul Rollet este propus pentru a deveni primul său președinte. Mai mult, a fost reprezentantul Franței în Comitetul European al Programului de Acțiune „Îmbunătățirea potențialului uman și a cunoștințelor socio-economice” și al Subcomitetului Programului „Acțiune socio-economică”.

Domnul profesor Rollet participă frecvent la evaluarea programelor de cercetare, în comisii de susținere a tezelor de doctorat, în comisii de acordare a diplomei de profesor universitar la universitățile din Lille, Paris etc. Este director, din 1999, al Polului European „Jean Monnet” al universităților din Lille, iar, în perioada 2004-2007, a fost membru ales al CNU (Consiliul Național al Universităților).

Philippe Rollet este deja Doctor Honoris Causa al altor universități precum Staffordshire (Marea Britanie - 1999) și Universitatea de Vest din Timișoara (2001).

De asemenea, este membru în comitetul editorial al mai multor reviste de specialitate, printre care revistele românești: *The Romanian Journal of European Studies*, *The Romanian Economics Journal*, *Journal of Theoretical and Applied Economics*.

Profesorul Rollet este unul dintre cei mai înflăcărați promotori ai cauzei colaborării universitare pe plan internațional și este una dintre personalitățile care au contribuit cel mai mult la schimburile

româno-franceze, în general, și, în special, la dezvoltarea relațiilor dintre USTL 1 (Facultatea de Economie) și ASE (Facultatea de Relații Internaționale).

Încă de la primele programe TEMPUS, la începutul anilor '90, domnul profesor a fost un susținător entuziast al colaborării româno-franceze, susținând scheme de mobilitate a studenților și oferind cadrelor didactice din țara noastră posibilitatea de a desfășura stagii de documentare și specializare la USTL 1. A oferit același sprijin programelor Erasmus, precum și altor proiecte de colaborare internaționale și individuale. După 1990, peste 200 de studenți și doctoranzi români au beneficiat, sub diferite forme, de cursuri de documentare și specializare la Lille. La acestea trebuie adăugat un număr mare de profesori.

Profesorul Rollet a vizitat de mai multe ori țara noastră, a participat la diverse activități didactice și de cercetare la Academia de Studii Economice, în cadrul Facultății de Relații Economice Internaționale, a participat în calitate de coordonator și autor la elaborarea mai multor lucrări științifice atât la Academia de Studii Economice, cât și la Universitatea de Vest din Timișoara.

Având în vedere cele menționate, s-a propus acordarea titlului Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București domnului profesor Philippe Rollet, cercetător de prestigiu, profesor eminent, personalitate cunoscută în Franța și în România, și nu numai, și afirmăm acest lucru cu convingere, un prieten sincer al poporului român.

André Cabanis

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuția avută la crearea și dezvoltarea programelor de administrație publică din România și la întărirea cooperării universitare dintre România și Franța

24 februarie 2010

Domnul profesor André Cabanis⁸³ s-a născut la 6 iunie 1947 la Toulouse. Domnia Sa a absolvit Facultatea de Drept din Toulouse⁸⁴ și Institutul de Studii Politice din Toulouse.

În anul 1971 obține titlul de doctor în drept (cu o specializare în istoria dreptului), iar în anul 1972 devine profesor universitar (cel mai tânăr profesor universitar din Franța) la Universitatea de Științe Sociale Toulouse.

Din anul 1973 este directorul Centrului de cercetare și de informare în domeniul dreptului. În paralel, a fost responsabil la nivelul prefecturii regiunii Midi-Pyrénées, de educație și de afacerile culturale, până în anul 2005. A deținut funcția de director al Institutului de Studii Politice de la Toulouse (Établissement public d'enseignement supérieur) din anul 1980 până în anul 1995.

Din anul 1996 este președintele Comisiei de specialiști în istoria instituțiilor din partea universităților franceze de științe sociale.

Domnia Sa are o prestigioasă activitate internațională, fiind profesor asociat la Facultatea de Drept din Casablanca (Maroc), la Universitatea Cheikh Anta Diop de Dakar (Senegal), la Universitatea de Științe Sociale de la Hanoi (Vietnam), la Institutul diplomatic din Beijing (China), la Facultatea de Drept de la Tunis (Tunisia), la Facultatea de Drept de la Wrocław (Polonia), la Universitatea Charles de la Praga.

În decursul activității științifice a publicat peste 10 cărți și peste 200 de articole și comunicări științifice recunoscute pe plan național și internațional.

Profesorul André Cabanis și-a manifestat atașamentul față de România și de Academia de Studii Economice prin modul cum a coordonat două proiecte Tempus și acțiunile de promovare a României în Franța:

- În perioada 1996-1999 proiectul „Filieră administrație publică”, care a permis crearea în cadrul Academiei de Studii Economice, în cadrul

⁸³ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Andre Cabanis*, elaborat de Facultatea de Management, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 24.02.2010.

⁸⁴ Facultate înființată în anul 1278, a doua ca vechime în Europa.

Universității „Al. Ioan Cuza” din Iași și în cadrul Universității Dunărea de Jos – Galați a specializării de administrație publică. Peste 30 de tineri asistenți și preparatori din cele trei centre universitare au beneficiat de programe de formare de tip DEA și DESS în domeniul administrației publice, iar un număr de aproximativ 50 de cadre didactice au beneficiat de stagii de documentare la Toulouse, Paris și Madrid.

▪ În perioada 1999-2002 proiectul „Adaptarea colectivităților locale din România în perspectiva integrării României în UE” care a permis crearea a două programe postuniversitare în domeniul administrației publice locale.

Peste 30 de cadre didactice au făcut stagii de formare la universități partenere, Institutul Internațional de Administrație Publică-Paris, Institutul de Administrație Publică Madrid, Universitatea Paris XII. Domnul profesor Cabanis a permis unui număr important de studenți din cadrul Academiei de Studii Economice să studieze în cadrul Universității de Științe Sociale Toulouse, fiind un bun îndrumător al acestora.

A sprijinit activ organizarea unor conferințe internaționale în domeniul administrației publice, participând cu lucrări de maximă actualitate.

În urma colaborării cu Domnia Sa au fost elaborate cărți și manuale de specialitate (peste 20 de publicații), toate acestea făcând parte din colecția de Administrație Publică, sub egida Editurii Economice.

Din anul 2005 domnul profesor André Cabanis este membru în Consiliul Științific al Revistei de Administrație și Management Public, fiind un susținător al acesteia.

Implicarea domnului profesor André Cabanis a fost decisivă în afirmarea învățământului universitar în domeniul administrației publice din România și în cadrul Academiei de Studii Economice din București, fiind un ambasador al bunelor relații de prietenie între Franța și România.

Allan Clement Hodgson

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuțiile remarcabile la nivel internațional în domeniul cercetării științifice, educației și practicii financiar-contabile, precum și pentru consolidarea relațiilor de cooperare academică dintre Universitatea din Amsterdam și universitatea noastră

5 mai 2010

Profesorul Allan Hodgson⁸⁵ este doctor în filozofie și comerț în cadrul Universității Naționale din Australia, titlu primit în 1995 pentru o inovatoare lucrare în domeniul evaluării instrumentelor derivate „*Transferul Informației, microstructuri și arbitraj pe piața instrumentelor derivate*”⁸⁶. Din aprilie 2007, profesorul Hodgson a ocupat funcția de decan al Facultății de Administrare a Afacerilor din Amsterdam (*Amsterdam Business School - ABS*) din cadrul Universității din Amsterdam. În perioada 2000-2002 a deținut funcția de decan al Facultății de Comerț și Management la Universitatea Griffith din Brisbane, Australia. În decursul anilor 1991-1992, profesorul Hodgson a condus mai multe departamente academice și a ocupat postul de director executiv (CEO) al unei bănci.

Activitatea de predare a desfășurat-o în domenii variate, de la contabilitate la finanțe, și și-a dezvoltat o reputație ca vorbitor de înaltă calitate. A susținut cursuri la ciclul de licență, programe de masterat în Australia, SUA, Marea Britanie și Europa. În calitate de șef de departament și decan s-a implicat intensiv în dezvoltarea unor cursuri și programe în zona administrării afacerilor. Având o înțelegere excelentă a cererii internaționale pentru cursuri de administrarea afacerilor, a fost implicat în negocierile cu un număr mare de universități internaționale și instituții în vederea măririi ofertei de cursuri de nișă.

În Amsterdam Business School ABS, profesorul Hodgson a produs o schimbare strategică în direcția internaționalizării conținutului programelor de predare și a îmbunătățit major produsele

⁸⁵ Următoarele pagini reprezintă o prezentare a activității prof. univ. dr. Allan Clement Hodgson, realizată în baza Curriculum Vitae (CV existent în arhiva ASE, depus în anul 2010).

⁸⁶ „Information Transfer, Microstructures and Arbitrage in Related Stock and Futures Markets”.

oferite de universitari. Lucrarea *Teoria Contabilității* (Wileys) a fost cartea cea mai utilizată în cursurile de teoria contabilității din Australia în ultimii 15 ani și a fost vândută atât în Asia, cât și în Europa. Manualul a fost tradus și în limba chineză.

În urma eforturilor depuse de profesorul Hodgson, ABS publică rezultatele cercetărilor membrilor săi în principalele reviste internaționale și se clasează în primele zece școli de management din Europa ca produse de cercetare pe membru. În cadrul Universității din Griffith a fost profesorul inițiator al Managementului Riscului Bancar și, sub conducerea sa, au sporit considerabil produsele cercetării, accesarea de granturi și participarea studenților la competiții internaționale.

În prezent, profesorul Hodgson este referent științific în cadrul EQUIS (European Quality Improvement System – sistem de acreditare internațională).

Profesorul Hodgson a publicat numeroase cercetări în principalele reviste de contabilitate și finanțe. Recent, a fost clasat în primii 10% cercetători care au publicat în cele mai importante 25 de reviste de contabilitate în ultimii 50 de ani. Rezultatele cercetărilor întreprinse de profesorul Hodgson au fost publicate și în reviste de finanțe și management. De asemenea, este printre puținii australieni care au obținut un grant considerabil oferit de guvernul australian (2001-2004) pentru a cerceta fenomenul de folosire neloială a informațiilor interne (*inside trading*) în zona Europei, Asiei, Australiei și SUA. Numeroase proiecte internaționale de cercetare în desfășurare folosesc la momentul actual datele colectate în urma studiului realizat de profesorul Hodgson. De asemenea, în perioada 1999-2004, a fost coeditor al revistei Contabilitate, Responsabilitate și Performanță (*Accounting, Accountability and Performance*) și actualmente este membru în colegiul de redacție al mai multor reviste internaționale.

De-a lungul carierei sale didactice a fost profesor cercetător invitat al Universității Strathclyde din Scoția, profesor invitat al Universităților din Manchester (în 1989) și Glasgow din Marea Britanie (în anul 2000) și al Universităților Santa Clara și Clarkson din SUA (1999 și 2003), profesor invitat la Centrul de Studii Avansate în Finanțe al Universității de Management din Leeds (Leeds University Business School) (în anul 2009), iar în anul 2010 la Australian National University, Canberra din Australia.

Profesorul Hodgson coordonat 25 de doctoranzi în domeniul contabilității și al finanțelor.

Profesorul Hodgson a fost o prezență des întâlnită în Academia de Studii Economice din București și a încurajat predarea și cercetarea în cadrul instituției. A susținut un curs de cercetare doctorală pe parcursul a trei zile în anul 2005 și un curs complet la ciclul de masterat în analiză financiară internațională (2009). Profesorul Hodgson este un vorbitor special la conferințele anuale AMIS și, din anul 2007, în colaborare cu KPMG, ACCA (*Association of Chartered Certified Accountants* – Asociația Contabililor Autorizați din Marea Britanie), IAAER (*International Association for Accounting Education and Research* – Asociația Internațională pentru Pregătire Contabilă și Cercetare) îndeplinește anual rolul de mentor pentru tineri cercetători din țări ale Europei de Est. Ca decan al Facultății de Management din Amsterdam (ABS – Amsterdam Business School), a oferit burse de studiu pentru masteranzii și doctoranzii Academiei de Studii Economice care studiază în Amsterdam și coordonează în prezent un doctorand și doi masteranzi ai Academiei în elaborarea lucrărilor de doctorat, respectiv disertație.

Donna L. Street

Titlul de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București, pentru contribuțiile remarcabile aduse la dezvoltarea învățământului superior și a cercetării științifice în domeniul contabilității, la nivel mondial, orientate în mod special spre beneficiul cercetătorilor din economiile emergente, precum și la creșterea vizibilității internaționale a Academiei de Studii Economice din București

8 iunie 2011

Printre membrii onorifici ai academiei noastre se numără și doamna prof. univ. dr. Donna L. Street⁸⁷, un remarcabil specialist în domeniul Contabilitate, titular al Universității din Dayton, Ohio, Statele Unite ale Americii, începând cu anul 2002.

Domnia Sa și-a obținut titlul științific de doctor în contabilitate în anul 1987, la Universitatea din Tennessee, SUA. Este membru activ al mai multor asociații universitare și profesionale internaționale de prestigiu precum International Association for Accounting Education and Research – IAAER, American Accounting Association, European Accounting Association sau Academy of Accounting Historians. Între anii 2006-2010 prof. univ. dr. Donna Street a deținut cu succes funcția de președinte al Asociației Internaționale a Educației și Cercetării în Contabilitate – IAAER – o organizație internațională non-profit al cărei obiectiv este promovarea excelenței în educația și cercetarea contabilă la nivel mondial și maximizarea contribuției universitarilor la dezvoltarea și menținerea unui nivel înalt al standardelor de practică în domeniul contabil. În această funcție, prof. univ. dr. Street a contribuit în mod esențial la dezvoltarea acestei organizații, prin implicarea în activități de promovare a cercetării și educației contabile în țări din toată lumea, inclusiv România. Înainte de a-și asuma funcția de Președinte al IAAER, prof. univ. dr. Street a fost membru al diverselor comitete executive ale Asociației, precum și vicepreședinte. Totodată, a fost președintele secțiunii internaționale a Asociației Americane de Contabilitate (American Accounting Association).

Preocupările de cercetare științifică ale prof. univ. dr. Street se înscriu în special în sfera contabilității internaționale, cu precădere a

⁸⁷ Materialul de mai jos este o preluare din *Laudatio Donna L. Street*, prezentat în data de 8 iunie 2011, cu ocazia decernării în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București a titlului Doctor Honoris Causa.

standardelor internaționale de contabilitate, precum și a raportării financiare, în general. Astfel, de-a lungul unei cariere universitare exemplare, prof. univ. dr. Street a publicat numeroase articole în reviste de contabilitate internaționale de mare prestigiu, precum *Behavioral Research in Accounting*, *Accounting and Business Research*, *International Journal of Accounting*, *Accounting Horizons*, *Journal of International Financial Management and Accounting*, *Journal of International Accounting Research*, *Journal of International Accounting, Auditing, and Taxation*, *Journal of Accountancy*, *Accountancy International*, *Critical Perspectives on Accounting*, the *Journal of Accounting Education* și *Accounting Education: An International Journal*. Este totodată autor sau coautor al unor numeroase lucrări practice la cererea și publicate de către *Association of Chartered Certified Accountants*, *Institute of Chartered Accountants in England and Wales*, *German Stock Market Institute* sau *PricewaterhouseCoopers*. Nu în ultimul rând, Domnia Sa este coeditor al secțiunii internaționale al prestigioasei reviste *Journal of International Financial Management and Accounting*, publicată de Asociația Americană de Contabilitate. Face totodată parte din comitetul științific al altor reviste precum: *Journal of International Accounting Research*, *Journal of International Accounting, Auditing, and Taxation* sau *Contabilitate și Informatică de Gestiune* (ASE București).

Prof. univ. dr. Street a fost distinsă cu premiul *Outstanding Accounting Educator Award* de către mai multe asociații internaționale. Totodată, a fost beneficiara unor numeroase granturi de cercetare finanțate de către asociații profesionale și universitare de mare prestigiu, precum *ACCA*, *PWC*, *ICAEW*. De asemenea, este și autor sau coautor al unor numeroase cărți în domeniul contabilității, tratând subiecte de mare actualitate la nivel internațional. Street a fost

profesor invitat al mai multor universități de prestigiu, precum Universitatea din Glasgow (2008), Aston University (2004, 2006), fiind și invitată la numeroase conferințe internaționale ca vorbitor în plen.

În calitate de Președinte al IAAER, prof. Street s-a dedicat și creării relațiilor de cooperare cu sistemul universitar în toată lumea. Astfel, Academia de Studii Economice din București, prin Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune, a fost acceptată ca membru universitar al acestei prestigioase organizații mondiale imediat după numirea sa ca președinte. De atunci, colaborarea cu ASE București a devenit foarte apropiată, prof. Donna Street devenind membru al comitetului științific al revistei Contabilitate și Informatică de Gestiune, contribuind în mod esențial la creșterea calității articolelor publicate în revistă, ceea ce a condus în 2010 la acceptarea revistei spre indexare în două baze de date internaționale de prestigiu, și anume ProQuest și Ebsco.

Joaquin Almunia

*Titlul de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București, pentru excelență în gândire și acțiune întru edificarea
unei Uniuni Europene durabile*

21 octombrie 2011

Laureatul titlului onorific de Doctor Honoris Causa este una dintre cele mai influente personalități ale Comunității Europene.

Joaquín Almunia Amann⁸⁸, născut la 17 iunie 1948, este un marcant politician european, un excelent cunoscător al mediului social și economic.

Carierea de excepție a Domnului Almunia este, probabil, în bună măsură, și un rod al pregătirii universitare de excepție, în domeniile Dreptului și Economiei, la Universitatea Deusto din orașul natal Bilbao, continuată la două instituții de învățământ superior de prestigiu internațional: *École Pratique des Hautes Études* - Paris și *Harvard* - SUA. Domnia Sa a fost și profesor asociat la faimoasa universitate Alcalá de Henares din capitala Spaniei.

Domnul Almunia și-a început cariera, mai întâi, ca simplu sindicalist, devenind însă rapid o figură importantă în cadrul „Union General de Trabajadores”, o organizație sindicală majoră din Spania a Partidului Socialist Muncitoresc Spaniol, apoi ca deputat socialist în Parlamentul Spaniei timp de nu mai puțin de 25 de ani. Și-a întrerupt acest lung mandat doar pentru a onora funcția de ministru, timp de 9 ani, în două dintre mandatele cunoscutului om politic Felipe Gonzalez: ca Ministru al Muncii și Securității Sociale (1982-1986) și Ministru al Administrației Publice (1986-1991).

Își va continua frumoasa carieră, în același spirit, dar la nivelul Uniunii Europene, începând cu anul 2004. Grație calităților sale de excepție și bogatei experiențe practice acumulate i-au fost încredințate două funcții de mare răspundere și complexitate: mai întâi Comisar pentru Afaceri Economice și Monetare (2004-2010), iar din 2010,

⁸⁸ Materialul de mai jos este o preluare din *Laudatio Joaquín Almunia Amann* prezentat în data de 21 octombrie 2011, cu ocazia decernării în Aula Magna a Academiei de Studii Economice din București a titlului Doctor Honoris Causa.

Comisar pentru Concurență. Această succesiune de funcții denotă, o dată în plus, aprecierea de care se bucură în sânul Parlamentului European.

Legat de noua funcție, cea de Comisar pentru Concurență, este de subliniat faptul că domnul Almunia este foarte tranșant, nu se ascunde în spatele unor fraze ambigui. Recent, cu ocazia Conferinței Președinției Poloneze: „Sursele creșterii economice în Europa” („Sources of Growth in Europe”) – Bruxelles, 6 octombrie 2011 – în discursul său *„Întreținerea creșterii economice în Europa: momentul deciziilor îndrăznețe”* („Stoking growth in Europe: a time for bold decisions”) a afirmat: „îi vom întreba pe cetățenii noștri ce obiective trebuie atinse în schimbul sacrificiilor pe care le-au îndurat din cauza crizei. Sunt convins că majoritatea vor răspunde: creștere economică durabilă și locuri de muncă? Aceasta este întrebarea pe care o adresează acest seminar. Voi încerca să vă ofer propriile mele răspunsuri, fără să implic punctul de vedere al colegilor mei”.

Și a continuat: „În acest moment, coordonarea politicii macroeconomice face parte din strategia creșterii economice. Deficitele trebuie ajustate dacă dorim să evităm un regres economic sever care ar prelungi această criză cu pierderi foarte grave în producție și locuri de muncă și să depășim tensiunile sociale și politice.

Dar, fără o contribuție adecvată din partea celorlalte țări, viabilitatea politică și socială a proceselor de ajustare ar slăbi în timp, iar cererea în masă nu ar ajunge la nivelul cerut pentru o dezvoltare economică durabilă.”

Acest argument economic este plin de consecințe politice în majoritatea discursurilor și acțiunilor domnului Almunia descoperim, în același timp, atât tânărul sindicalist, cât și managerul experimentat,

într-o combinație perfectă a sufletului și minții. De curând, într-o declarație corectă, dar, în același timp, și foarte dură, Domnia Sa a afirmat:

„Companiile trebuie să fie conștiente că sarcinile de aplicare a măsurilor împotriva cartelurilor sunt luate foarte în serios de comisie. Sunt doar două metode de a evita o amendă: să nu te alături niciunui cartel sau, dacă ai căzut în capcană, să te căiești rapid și să informezi comisia cu privire la acest lucru”.

Ne aflăm într-o universitate de educație și cercetare avansată. Educația, în calitatea sa de prețios bun public, s-a aflat permanent pe agenda personală și politică a Excelenței Sale. Stă mărturie și faptul că, la 30 septembrie 2011, într-o conferință ținută la College of Europe din Brugges, domnul Joaquin Almunia aprecia că „Fără servicii publice de cea mai bună calitate (Domnia Sa făcea referiri la educație ca bun public) disponibile pentru cât mai multe valori societale cum ar fi solidaritatea, justiția socială și coeziunea socială ar fi rămas pure utopii.”

Aplecarea constantă a Excelenței Sale către valorificarea atuurilor concurențiale de care dispune continentul nostru și îndeosebi către cel mai prețios factor de producție, capitalul uman, poate fi regăsită în prețuirea pe care a abordat-o constant educației și formării profesionale. Excelența Sa afirma următoarele: „Sistemele europene de educație și formare profesională trebuie permanent consolidate și modernizate, iar creativitatea trebuie promovată. Centrele de educație și autoritățile de profil trebuie să-și asume o responsabilitate sporită pentru oportunitățile de angajare a celor educați. Europa va trebui să investească din nou în cetățenii săi și UE va trebui să se afle în avangarda acestei strategii, maximizând competențele și resursele de care dispune”.

Nu pot să sune mai credibil decât în Aula Magna a Academiei de Studii Economice, de unde pornesc toate mesajele referențiale pentru membrii comunității noastre universitare, personal didactic și de cercetare și studenți, unele dintre apelurile domnului Joaquin Almunia la transparență, credibilitate și raționalitate la nivelul întregului mecanism decizional „înainte de a privi către latura ofertei și a ne referi la reformele structurale cerute de o strategie durabilă de ieșire din criză și de îmbunătățire a competitivității, permiteți-mi ca, încă o dată, să mă refer la faptul că nu vom putea genera creșterea economică fără ajustări macroeconomice de natură fiscală și nonfiscală. Și acestea nu vor reuși dacă privim doar la componenta deficit bugetar a dezechilibrelor noastre. Sunt convins că majoritatea motoarelor creșterii economice vor fi produse grație rezervelor structurale din zona ofertei. Dar fără politici macroeconomice adecvate, motorul nu cred că va funcționa”.

Domnul Joaquin Almunia este un fervent adept al dezbaterilor libere, deschise. Deși împovărat de funcții, în urmă cu 9 ani a fondat și este directorul think-tank-ului progresist *Laboratorio de Alternativas*, laborator destinat să fie un loc de întâlnire, de colaborare și dezbateri între lumea academică, cercetători, persoane cu funcții de răspundere publică și alții interesați de îmbunătățirea vieții sociale colective. Principalul obiectiv al Laboratorului este să supună politicile unui scrutin permanent, în scopul analizării adaptării acestora la construirea unei societăți avansate din punct de vedere al libertății individuale și colective, al justiției și echității sociale și al progresului economic. Or, în aceste vremuri de criză, un astfel de scrutin și dialogul corespunzător cu decidenții și creatorii de politici este mai necesar decât oricând. Încă din 2004, la conferința de la Paris „Uniunea Economică și Monetară: experiența trecută și perspective”, domnul

Almunia, la vremea respectivă Comisar european pentru Afaceri economice și monetare, a observat:

„Dar având în vedere experiența noastră – care, astfel cum obișnuia să spună Oscar Wilde, este numele pe care-l dăm greșelilor noastre – nu aș dori să prezint lucrurile într-o nuanță roz. Este evident că este necesar să consolidăm cadrul pentru coordonarea politicilor economice și bugetare, care nu a reușit să împiedice anumite state membre importante să devieze considerabil de la regula comună. Este, de asemenea, evident, că trebuie să intensificăm eforturile noastre dacă vrem să îndeplinim obiectivele pentru anul 2010 stabilite de Strategia de la Lisabona. Având în vedere unde ne aflăm acum, fără îndoială că va fi o adevărată provocare”.

Și, iată, acest lucru se întâmplă acum!

În ceea ce privește concurența, în una dintre primele conferințele susținute, a declarat: „[...] viziunea mea asupra politicii europene de concurență este foarte simplă: concurența nu trebuie percepută drept un obiectiv în sine. Este, în schimb, un mijloc indispensabil pentru a putea atinge obiectivele ambițioase de prosperitate, de creștere și de creare de locuri de muncă.

Eu percep concurența drept un instrument în slujba consumatorilor și întreprinderilor, în serviciul economiei europene și al societății în ansamblu și eu voi face tot ce este posibil pentru ca aceștia să se poată bucura din plin de acest instrument”.

Domnul Almunia este un realist, un om care știe să privească spre viitor. Iată, în acest spirit, o declarație, în discursul său: „Construirea viitoarei piețe europene a plăților” („Building Europe's future payment market”) la Conferința „Next Generation Cards and Payments”, Bruxelles, 12 octombrie 2011:

„Atunci când criza se va sfârși, peisajul pentru bănci și alți operatori de pe piețele financiare nu va semăna prea mult cu scena cu care ne-am obișnuit. Nimeni nu știe cum va arăta acest peisaj în cele mai mici detalii; dar pot prevedea cu siguranță că serviciile financiare vor fi reglementate mai riguros și mai transparent.”

Așadar, cu prudență și corectitudine, domnul Almunia oferă o șansă, dar nu una riscantă.

Tot ceea ce am menționat până acum – și ar mai fi și alte elemente – demonstrează abilitatea unică a domnului Almunia de a combina eficient și productiv viziunile din tradițiile sociale și economice cu precizia analitică și claritatea. Aceste lucruri, împreună cu contribuția sa încurajatoare la dialogul dintre analitic și practic, justifică pe deplin acordarea domnului Almunia a unui înalt titlu de onoare. Un motiv în plus pentru universitatea noastră, Academia de Studii Economice din București, de a-l onora pe domnul Joaquin Almunia este acela că Domnia Sa își aduce contribuția în domenii care sunt esențiale pentru propriul nostru program de educație și cercetare.

În esență, domnul Joaquin Almunia este cu adevărat un model luminos pentru noi, cei peste 400 de milioane de cetățeni ai Uniunii Europene.

Mircea Malița

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru excelență în gândire și acțiune întru propulsarea
valorilor românești pe orbita civilizației universale*

4 aprilie 2012

Academicianul Mircea Malița⁸⁹ este o mare personalitate, o personalitate atât de complexă încât este greu s-o fixezi într-un tipar anume. Fiind un renaștist al timpurilor noastre, și-a pus amprenta în varii domenii de mare suprafață și relevanță. Sau, cum spune academicianul Dan Berindei, vicepreședinte al Academiei Române: „însușirile și cunoștințele academicianului Mircea Malița m-au uimit demult. Matematicianul, filosoful, diplomatul, futurologul și istoricul se regăsesc laolaltă în persoana sa”. Da, așa este, dar s-ar mai adăuga câteva, precum logicianul, specialistul în relații internaționale și, nu în ultimul rând, oratorul de excepție. Este suficient să-l audiezi o singură dată, indiferent pe ce temă, pentru a realiza cum reușește să îmbine, să adune la un loc, într-un mod extrem de firesc, aproape toate aceste domenii.

Deși a fost demnitar, diplomat etc., s-a constatat, în timp, că apreciază foarte mult și ține la profesiunea de... PROFESOR. Este mai sensibil la formula de adresare „Domnule Profesor” decât la altele... Ca profesor-orator este fascinant! Au avut, mulți dintre cei prezenți în Aula Magna, șansa și plăcerea de a-l vedea de nenumărate ori în această ipostază. Ca, de altfel, multe generații de masteranzi din ASE. Este un actor de mare clasă, care „trăiește” momentul ca și cum ar fi ultima reprezentație pe care o dă pe scenă. Trebuie doar să-l provoci să înceapă și, apoi, totul *curge* pur și simplu, extrem de frumos și interesant. Așa cum s-a întâmplat, de pildă, nu demult, cu ocazia lansării ultimei cărți a Domniei Sale (scrisă împreună cu domnul academician Dinu C. Giurescu), *Zid de pace. Turnuri de frăție*. O altă carte, *Mintea cea socotitoare* (publicată în 2009), este chiar închinată

⁸⁹ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Mircea Malița*, prezentat în Aula Magna de către prof. univ. dr. Silviu Neguț, Decanul Facultății de Relații Economice Internaționale, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 04.04.2012.

masteranzilor din universitatea noastră, recunoscând că aceștia l-au „provocat”, în sensul cel mai frumos și plăcut al termenului.

- Contribuții teoretice. Chiar și numai titlurile cărților sau volumelor realizate/coordonate, sunt extrem de relevante: *Teoria și practica negocierilor* (1972), *Negotiations* (2002), *Suveranitatea și progresul* (1977, co-editor), *Mathematical Approaches to International Relations*, *Mathematical Approaches to International Organizations* (1979, editor împreună cu renumitul economist Johan Galtung), *Le concept d'organisation internaționale* (UNESCO, Paris, 1980), *L'historien et les relations internationales* (Geneve, 1981), *Mecanisme de reglementare pașnică a diferendelor dintre state* (1982), *The UN and Maintenance of International Peace and Security* (Dordrecht, 1987). Se adaugă numeroasele articole, între care amintim doar câteva: *Politica română în Balcani* (1978), *Epistemological assumptions in the Research of International Relations* (1991), *Le role des pays du Sud-Est europeen dans la grande politique actuelle* (Geneve, 1992), *Democracy and International Organization* (1997), *A Black Sea View of Conflict Prevention* (1998), *Criza din Cuba* (2002), *Conflict Prevention, Peace, Regimes and Approach of the Common Project* (2009).

Profesorul Mircea Malița are cu adevărat relevanță internațională:

- a fost primul român membru activ (acum onorific) al faimosului Club de la Roma, care ne-a dat atâtea rapoarte ce au analizat și chiar disecat marile probleme cu care se confruntă omenirea, încercând, totodată, să proiecteze Lumea în viitor și chiar să sugereze unele soluții. Domnia Sa a fost coautor, alături de alte mari personalități, la două dintre renumitele rapoarte ale Clubului: *Orizontul fără limite al cunoașterii/No Limits to Learning* (Pergamon Press, 1979, tradusă în zece limbi) și *Dubla elice/spirală a învățării și a muncii/ The Double Helix of Learning and Work* (CEPES, 2003);

- este membru al World Academy of Art and Science, Academie Internationale de Prospective Sociale, World Future Studies Federation, International Council for Science Policy etc.

Puțini oameni au avut șansa (sau, dacă au avut-o, n-au valorificat-o) să dețină posturi importante în diplomație și, totodată, să scrie cărți reprezentative în domeniu, precum profesorul Mircea Malița. După studiul *Diplomatul în istorie* (scris ca Prefață la volumul *Diplomați iluștri*, 1969) și volumul *Diplomația românească* (publicat simultan în trei limbi străine: engleză, franceză, rusă, 1970) a urmat un adevărat tratat în domeniu, *Diplomația* (1975).

A urmat un salt peste timp și a venit trilogia *Jocuri pe scena lumii, între război și pace și Tablouri din Războiul Rece*, toate cele trei cărți în 2007, fiecare dintre ele fiind, în egală măsură, un documentar gen BBC și o mărturie vie a unui om care a știut să vadă și să interpreteze evenimentele. Desigur nu este vorba numai de diplomație aici, ci, la fel ca în multe alte lucrări ale Profesorului, se adaugă istoria, știința politică, relațiile internaționale, geopolitica, teoria negocierilor, filosofia etc. În acest context se înscriu și două dintre cele mai recente cărți ale domnului academician Mircea Malița: *Cumințenia Pământului* (2009) și *Zid de pace, turnuri de frăție* (2011). *Cumințenia Pământului* abordează, așa cum ne precizează de altfel și subtitlul, *Strategiile de supraviețuire în istoria poporului român*. Citind această carte devii, chiar fără să vrei, mândru că aparții unei nații, care a dat într-un spațiu geografic restrâns și într-un timp istoric scurt și agitat, atât de multe personalități. Îl cităm pe domnul academician Dan Berindei: „*Mircea Malița desfășoară firul Ariadnei, în care s-a împletit imperatioul supraviețuirii în procesul de apariție a statelor proprii ale românilor, în bătăliile lor istorice, negocierile constante, adaptarea la situații noi și înfrângerea obstacolelor, în clădirea unei culturi de excepție și afirmarea unui profil mental propriu*”. Într-adevăr, această carte ne face să

înțelegem mai bine trecutul nostru istoric, chiar să devenim fascinați de unii domnitori români, pe care îi putem plasa, cu capul sus, în istoria universală fără false patriotisme.

Vine apoi cartea *Zid de pace, tunuri de frăție*, în care abordează (împreună cu academicianul Dinu C. Giurescu), așa cum ne indică și subtitlul, *Deceniul deschiderii: 1962-1972*. Ne este oferită, fără ostentație, o frescă credibilă a politicii și diplomației românești din ultimii ani de viață ai lui Gheorghe Gheorghiu-Dej și începutul „erei” Ceaușescu, în condițiile în care era greu „de mișcat în front” în cadrul monolitului comunist dominat de Uniunea Sovietică. Sunt multe lucruri de reținut din această carte (între care o nu chiar voalată „recuperare” a lui Ion Gheorghe Maurer), dar în mod sigur nici un cititor nu va uita decalogul din final, care este cu adevărat extraordinar. Se întreabă, retoric, domnul profesor: „*Ce trăsături predomină în încercarea de a-ți schimba destinul neprielnic prin situarea ta în istorie, în geografie sau în structuri internaționale ostile?*” Îndrăznesc să le formulez astfel:

1. *Realism*: aspru, dur, fără ficțiune, mit și iluzii.
2. *Prudență și scepticism*: față de alții. Care? Toți, începând cu cei mari.
3. *Organisme mari*: afirmă-te, ești cineva, caută prieteni și sprijinitori.
4. *Organisme mici*: dacă nu sunt, creează-le.
5. *Bună vecinătate*: practic-o urgent și fără rezerve. Pe vecini nu-i inventezi.
6. *Afirmă-te pe orbita civilizației*: formează-ți rezerva de capete creatoare.
7. *Concilierea*: cere doar inteligență și răbdare; e un rol creat pentru cei mici.

8. Gândește și acționează pe *termen lung*. Prezentul a și trecut, mâine contează puțin. Ce faci în deceniul acesta sau în următorul?

9. Dacă e *pace*, ești asigurat. Războiul e un cataclism, e iadul.

Și – încheie profesorul – dacă vrei să-ți iasă un decalog, ca să-i satisfaci pe cei zece interesați de etică sau de morală, adaugă și punctul 10: păcatul capital în politică e trufia nejustificată, *aroganța*.”

Într-o vreme în care accesul nostru, al românilor, la valorile Occidentului (fie ele rele, dar mai ales bune), ne era restricționat, îndeosebi la fluxurile informaționale internaționale, inclusiv culturale și științifice, profesorul Mircea Malița ne-a ajutat să ne conexăm, ne-a deschis mintea spre realitățile lumii în care trăiam, dar care ne erau inaccesibile, prin volume de eseuri precum: *Cronica anului 2000* (1969), *Aurul cenușiu* (trei volume succesive, 1971, 1972, 1973), *Pietre vii* (1973), *Idei în mers* (1975), *Fire și noduri* (1975), *Zidul și iedera* (trei ediții, 1977, 1978, 2006) și altele.

La vârsta la care alții doar citesc cărți (23 de ani!), profesorul Malița era directorul uneia dintre cele mai bogate și prestigioase biblioteci din România, și nu numai: Biblioteca Academiei Române. A îmbogățit patrimoniul acestui lăcaș de cultură, nu numai prin achiziții, ci și prin cărțile pe care Domnia Sa le-a scris, peste 40 la număr dintre care unele au fost amintite deja.

Prima dragoste nu se uită. Ca dovadă stau cărțile și studiile publicate în domeniul matematicii, singur sau în colaborare, între care *Programarea pătratică* (1968) și *Programarea neliniară* (1972), ambele în colaborare cu Mihai Dragomirescu, *Matematica organizării*, 1971, tradusă în Marea Britanie, *Mathematics of Organization*, în faimoasa editură Abacus Press, Kent, 1974, *Modele matematice ale sistemului educațional* (1972) și *Incertitudine și decizie* (1980), cu Corneliu Zidăroiu, *Teoria grafurilor cu aplicații în științele sociale* (1972), *Triade* (1977) și *Coalition and Connection in Games* (1980, Pergamon

Press, Oxford), împreună cu Silviu Guiășu. Această ultimă carte conține o nouă teorie și o nouă metodologie pentru jocurile cu „n” jucători, cuprinzând practic coalițiile.

Având în vedere largul evantai de domenii și problematici abordate de profesor și, dacă vreți, ca un fel de chintesență a unei întregi vieți răscolitoare și creatoare, a scris o *carte – testament: Zece mii de culturi, o singură civilizație*. În această carte, domnul profesor demonstrează – contrar altor păreri – că există o multitudine de culturi (atât în sens spiritual, cât și material), dar o singură civilizație, cea universală. Știm cu toții, ne convine sau nu, că suntem din ce în ce mai „încătușați” de această caracatiță uriașă care se cheamă globalizare. Or, în cadrul civilizației globale, ne vor salva, încă mai cred, culturile locale, cele care dau farmec lumii în care trăim.

Și, apropo de economie, este de subliniat faptul că domnul profesor Malița a avut mereu în atenție fenomenele și procesele economice, modul în care acestea au fost și sunt influențate de evenimentele politice, conflictuale și de altă natură, precum și invers, felul în care economia a influențat și influențează relațiile internaționale. Un exemplu concludent în spiritul acestei dualități îl constituie chiar ultima carte a Domniei Sale, *Zid de pace. Turnuri de frăție*, în care realizează, de pildă, un diagnostic corect al economiei românești în context internațional în „deceniul deschiderii” (1962-1972).

Există mulți oameni care au deținut funcții importante, demnități chiar. Dar puțini și-au pus atât de puternic amprenta asupra domeniilor respective precum Profesorul Mircea Malița: consilier la Misiunea Permanentă a României la ONU (1956-1961, într-o perioadă extrem de tensionată și interesantă, incluzând și faimoasa „Criză a rachetelor din Cuba”), Ministru adjunct al Afacerilor Externe (1962-1970), Ministru al învățământului

(1970-1972, o perioadă scurtă, dar cu efecte reformatoare profunde, între care introducerea obligativității limbilor străine în școală), ambasador în Elveția și la Centrul Regional ONU-Geneva (1980-1982), precum și în Statele Unite (1982-1984). A făcut parte dintre cei care au pregătit conferințe internaționale de referință (precum Conferința Mondială asupra Populației, București, 1974, și Conferința Mondială asupra Științei, Tehnologiei și Dezvoltării, Viena, 1979). A fost primul est-european membru al selectivului Club de la Roma (pentru care a produs, în coautorat, două rapoarte de referință), apoi membru al World Academy of Art and Science (WAAS), World Future Studies Federation (WFSF), International Council for Science Policy, Academie Internationale de Prospective Sociale, World Parliament of Culture etc. Este președintele fondator al Fundației Universității Mării Negre, membru fondator și multă vreme președinte al Comisiei pentru Studii Prospective a Academiei Române.

Profesorul Mircea Malița este un „nemuritor”, așadar membru plin al Academiei Române, cel mai înalt for științific din România. Este, deja, Doctor Honoris Causa al mai multor universități: două din țară (Universitatea Politehnica din Timișoara și Universitatea din Oradea) și una din străinătate (din Cheboksary, Rusia). Apreciam că acordarea acestui înalt titlu și de către universitatea noastră – la propunerea Facultății de Relații Economice Internaționale – reprezintă, în mod firesc, recunoașterea meritelor deosebite ale unui compatriot care a sporit prestigiul României pe plan internațional și, credem, se va reflecta, în oglindă, dând un plus de prestigiu Academiei de Studii Economice din București, care a știut să recompenseze o asemenea personalitate.

Sir Suma Chakrabarti

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuții deosebite la teoria și practica
dezvoltării economice internaționale și rezultate de excepție
în serviciul public*

18 iunie 2013

Titlul de Doctor Honoris Causa reprezintă un omagiu adus activității de susținere a inițiativelor de dezvoltare economică la nivel european și mondial realizată de către Sir Suma Chakrabarti⁹⁰. Prin acest act simbolic comunitatea științifică din Academia de Studii Economice recunoaște faptul că Excelența Sa, Sir Suma Chakrabarti este un demn continuator al deschiderilor inovatoare realizate de către laureații Premiului Nobel pentru Economie, Amartya Sen și Sir William Arthur Lewis, demonstrând viabilitatea ideilor teoriei dezvoltării economice prin inițierea și implementarea unor proiecte de anvergură în acest domeniu în diferite zone ale lumii.

Născut în Jalpaiguri, West Bengal, India, în 1959, Sir Suma Chakrabarti a studiat la University of Oxford în domeniul Politics, Philosophy and Economics, continuând cu un Master la University of Sussex în domeniul Development Economics. Ca recunoaștere a meritelor sale în susținerea reală a programelor de dezvoltare economică, Sir Suma Chakrabarti a fost distins cu titlul de Doctor Honoris Causa al Universităților din Sussex și East England.

Debutul în activitatea profesională este legat de domeniul dezvoltării economice, în calitate de economist în Guvernul Botswanei în perioada 1981-1983, continuându-și cariera ca oficial în Administrația de Dezvoltare a Teritoriilor de Peste Mări (Overseas Development Administration) în perioada 1984-1996. În 1998 este promovat ca Director al General Expenditure Policy al Trezoreriei Marii Britanii, devenind apoi director al Performance and Innovation Unit Cabinet Office, 1998-1999, șef al Economic and Domestic

⁹⁰ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Excelenței Sale Sir Suma Chakrabarti*, prezentat în Aula Magna de către Decanul Facultății de Economie, prof. univ. dr. Dorel Ailenei, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 18.06.2013.

Secretariat (EDS) în Cabinet Office în perioada 2000-2001. În anul 2001 devine Regional Director in Departament of International Development al Marii Britanii, iar în următorul an a devenit cel mai tânăr și, totodată, primul Permanent Secretary născut în Asia al acestui departament. În această calitate, Sir Suma Chakrabarti s-a preocupat de îmbunătățirea priorităților privind programele de dezvoltare, încercând o echilibrare a dimensiunilor interne și internaționale, respectiv o eficientizare a structurilor organizatorice ale Departamentului de Dezvoltare Internațională. Sir Suma Chakrabarti a lucrat intens pentru susținerea programelor de reformă din țările central și est-europene, respectiv din zona fostei Uniuni Sovietice, implicându-se activ și în programele de dezvoltare din Orientul Mijlociu și Nordul Africii. De asemenea, a avut o contribuție importantă în derularea cu succes a programului Marii Britanii Know-How Fund pentru țările central și est-europene, iar în anii '90 s-a alăturat inițiativei Comisiei Europene privind elaborarea și implementarea unor programe de dezvoltare economică pentru țările din Orientul Mijlociu și Nordul Africii.

Din noiembrie 2007 devine Permanent secretary în Ministerul de Justiție britanic. În această funcție, a acționat pentru dezvoltarea unui sistem de justiție eficient și bine articulat. A realizat o transformare a sistemului juridic în condițiile unui mediu fiscal restrictiv, preocupându-se de îmbunătățirea serviciilor juridice pentru populație la un cost scăzut suportat de contribuabil. Pentru aceasta a simplificat structura organizatorică, unind anumite departamente din Ministerul de Justiție și simplificând radical sistemul de formulare. Astfel, calitatea serviciilor juridice a început să se îmbunătățească deși bugetul a fost redus cu 20%. În aceste condiții, Programul de Performanță și Eficiență inițiat și implementat de către Sir Suma

Chakrabarti a adus economii de peste un miliard de lire sterline, de-a lungul unei perioade de trei ani (2009-2011). Pe parcursul mandatului de Permanent Secretary, s-a preocupat în mod deosebit de îmbunătățirea nivelului cultural, a capabilității și performanței din Ministerul de Justiție, printr-o mai bună comunicare cu personalul și prin identificarea corectă a responsabilităților acestuia. Aceste transformări au întărit capacitatea Ministerului de Justiție de a-și atinge obiectivele în condițiile unei mai bune prioritizări a acestora și a îmbunătățirii procesului decizional de alocare a resurselor, pe baza unui sistem robust de date și evidențe statistice, dovedind astfel că se poate realiza performanță în condițiile unui mediu financiar restrictiv.

Prin realizările sale remarcabile, Sir Suma Chakrabarti a dovedit că înțelege profund ideile teoriei dezvoltării economice și că are capacitatea spirituală de a le transpune în practică ilustrând în mod fericit un percept din *Upanishads*: „Spiritul umple totul cu radianța sa. El este incorporat și invulnerabil, pur și neatins de diavol. El este supremul clar-văzător și gânditor, immanent și transcendent. El așază toate lucrurile pe calea Eternității⁹¹.”

Având în vedere acest excelent traseu al carierei, alegerea lui Sir Suma Chakrabarti, la 3 iulie 2012, ca Președinte al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) a fost mai mult decât firească. Consecvent promovării ideilor esențiale ale teoriei dezvoltării economice, Excelența Sa Sir Suma Chakrabarti a fundamentat strategia BERD de susținere a țărilor emergente în eforturile de dezvoltare, urmărind cinci puncte critice pentru implementarea și dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare:

⁹¹ „The Spirit filled all with his radiance. He is incorporeal and invulnerable, pure and untouched by evil. He is the supreme seer and thinker, immanent and transcendent. He places all things in the path of Eternity.”

- Dezvoltarea capitalului uman. Având în vedere faptul că inovarea și introducerea noilor tehnologii necesită noi calificări și aptitudini care pot să nu existe în prezent pe piațe.

- Accesul la finanțare specializată. Inovarea necesită o finanțare semnificativă, iar competiția din domeniul noilor tehnologii obligă firmele să găsească finanțare specializată pentru valorificarea ideilor inovative, recurgând adesea la sisteme de tip *venture capital*. În acest sens, BERD va susține finanțarea specializată cu precădere a stagiilor timpurii ale ciclului inovării.

- Crearea unui mediu de afaceri care să valideze performanța. Dincolo de importanța mediului de afaceri în evaluarea performanțelor de productivitate și creștere ale firmelor, calitatea acestuia este foarte importantă pentru firmele inovative. Inițiativa BERD și a Băncii Mondiale de a realiza un sondaj de opinie privind *Mediul de Afaceri și Performanțele Întreprinderilor (Business Environment and Enterprise Performance)* a arătat că există diferențe particulare care țin de abilități, corupție și consumatori.

- Nevoia de a avea un cadru de lucru special pentru inovare, care să încurajeze indivizii și firmele să comercializeze ideile inovative. Un element important pentru susținerea inovării constă în construirea unui sistem puternic de legături între știință și industrie. Aceasta presupune mai multă claritate privind rezultatele cercetărilor finanțate prin buget public și realizarea unor oportunități și stimulente pentru cercetători, pentru comercializarea ideilor și găsirea unor răspunsuri adecvate la nevoile pieței.

- Nevoia existenței unei infrastructuri specializate. În toată lumea accesul la noile tehnologii schimbă fața afacerilor, oferind șanse nebănuite micilor inovatori. Aceste tehnologii sunt cruciale pentru reducerea decalajelor urban-rural, oferind companiilor oportunitatea

de a fi parte la rețeaua globală de afaceri. BERD a inițiat un proiect privind îmbunătățirea accesului la internet al companiilor din zonele rurale.

Valorificând experiența din cadrul Departamentului de Dezvoltare Internațională, Sir Suma Chakrabarti a continuat să se preocupe de transformările din cadrul țărilor central și est-europene. Îngrijorat fiind de reducerea performanțelor de creștere economică ale acestor țări ca urmare a crizei economice mondiale, Sir Suma Chakrabarti spunea într-un interviu acordat pentru *The Wall Street Journal* că guvernele din Europa Centrală și de Est ar trebui să continue cu planurile lor de reducere a deficitelor bugetare, însă, în același timp, să mențină cheltuielile pentru infrastructură. De asemenea, a mai spus că este îngrijorat că reducerea costurilor cu împrumuturile ar putea să încurajeze unele guverne să evite măsurile radicale necesare pentru a stimula creșterea economică. Excelența Sa a susținut ideea conform căreia: „*Planurile de consolidare fiscală sunt în continuare un subiect de care trebuie să fim interesați*”.

În opinia lui Suma Chakrabarti, conflictul dintre austeritate și creștere economică în dezbaterile recente a fost supraevaluat, iar modul în care guvernele cheltuiesc bani este mai important decât cât de mult au redus cheltuielile. De asemenea, președintele BERD a atras atenția guvernelor că costurile de creditare au scăzut numai pentru că investitorii cred că autoritățile intenționează să reducă deficitele bugetare.

Sir Suma Chakrabarti a salutat măsurile adoptate de unele state est-europene în vederea reducerii dependenței lor de exporturi și de finanțarea din Europa Occidentală, îndreptându-se în schimb spre Orientul Mijlociu și China. Sir Suma Chakrabarti a desfășurat o importantă activitate de convingere a acționarilor BERD pentru a-i

determina să decidă ca o parte mai mare din cele 30,5 miliarde de euro pe care trebuia să le investească până în 2015 ar fi trebuit să meargă spre proiecte de construcții și finanțarea IMM-urilor, pentru a alimenta creșterea economică. De asemenea, a cerut statelor care beneficiază de fonduri de la BERD să-și reformeze economiile pentru a permite o creștere mai rapidă.

Excelența Sa susține ideea conform căreia criza datoriilor din zona euro și eforturile băncilor occidentale de a-și curăța bilanțurile de active toxice au afectat modelul de creștere al fostelor state comuniste, care a fost alimentat de exporturi și investiții străine.

O altă inițiativă este legată de ajutorul acordat companiilor care nu au acces la credit, prin orientarea creditelor acordate de această instituție bancară cu precădere către companii și mai puțin către bănci.

Noua orientare a politicii BERD arată în mod clar că la această importantă instituție bancară europeană există un suflu nou, susținut de o inimă mare prin care se manifestă o altă idee din *Upanishads*: „După cum soarele strălucește peste inima mea, astfel poate și inima mea să strălucească deasupra altora⁹²”.

⁹² „As the Sun shines upon my heart, so may my heart shine upon others!”.

Florin Gheorghe Filip

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru realizări deosebite în domeniul științei și tehnologiei informației în România și pentru contribuții de excepție la dezvoltarea informaticii economice în Academia de Studii Economice din București

15 mai 2014

Domnul academician Florin Gheorghe Filip⁹³ este născut la data de 25.07.1947 în București. După cursurile elementare la Școala generală nr. 95, din anii 1954-1961, cursurile Liceului „Al. I. Cuza” între anii 1961-1965 și a Facultății de Automatică între anii 1965-1970, unde a obținut diploma de inginer, a parcurs stagiul doctoral, iar în anul 1981 a susținut teza de doctorat, sub coordonarea profesorului doctor Sergiu Călin, obținând titlul de doctor inginer.

În anii care au urmat, domnul academician Florin Gheorghe Filip a desfășurat o bogată activitate de cercetare în domeniul științei calculatoarelor automatice și informaticii, finalizată prin soluții originale, precum și o bogată activitate în domeniul informaticii aplicate în cadrul Institutului Național pentru Cercetare și Dezvoltare în Informatică – ICI din București, în perioada 1970-1976, în calitate de cercetător științific, funcție ocupată prin concurs, iar în intervalul 1976-2000 și-a desfășurat activitatea de cercetare în pozițiile de cercetător științific principal III, II și, respectiv, cercetător științific I, poziții obținute prin concurs. Meritele sale științifice și calitățile manageriale i-au fost recunoscute prin rezultatele obținute la concursurile de ocupare a posturilor de șef de laborator între anii 1985-1991, director în perioada 1991-1997 și director științific în perioada 1997-2000. Eforturile depuse de echipa de cercetători au fost concretizate prin obținerea finanțării a numeroase proiecte de științifice, contribuind decisiv la conectarea informaticii românești la circuitul internațional al cercetării științifice din acest domeniu.

În perioada 1995-2003 a îndeplinit funcția de președintele al Consiliului Științific al ICI. Se vede continuitatea activității sale de cercetător științific în cadrul unuia dintre cele mai prestigioase

⁹³ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Florin Gheorghe Filip*, prezentat în Aula Magna cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 15 mai 2014.

institute de cercetare din țara noastră – ICI. În perioada în care a fost directorul ICI, institutul a obținut cca 50% din proiectele de cercetare în IT finanțate de Comisia Europeană, și a fost plasat (în 1997) pe primul loc între cele mai renumite 10 institute de cercetare din România în Raportul Consorțiului de firme condus de Coopers & Lybrand înaintat către Comisia Europeană și a introdus Internetul în țară prin rețeaua RNC (1992). A introdus sistemul de finanțare a cercetării românești prin competiție în domeniul „Informatică” (1992) și a fost cofondator și vicepreședinte (1996-2003) al Consiliului pentru Granturile Academiei Române-GAR.

Personalitatea sa a fost recunoscută pe plan internațional, prin includerea în grupuri de specialiști de renume internațional, precum: evaluator în IT al Comisiei Europene (din 1992), Membru al Juriului pentru Premiile UE „IST Prize” (1997-2007), membru în Consiliul consultativ al UE pentru IT – ISTAG (2001) și în Subcomitetul pentru rețele de calculatoare al „NATO for Peace” (200-2001),

Din anul 1991, domnul Florin Gheorghe Filip este membru corespondent al Academiei Române, iar din anul 1999 este membru titular al Academiei Române, calitate din care a îndeplinit funcția de vicepreședinte, ales în anul 2000 și reales în anii 2002 și 2006. În cadrul Academiei Române a coordonat secția de științe tehnice, secția de științe geonomice, secția de științe economice, juridice și sociologie și secția de știința tehnologiei informației. Este președintele secției pentru „Știința și Tehnologia informației” a Academiei Române (ales în 2010).

Activitatea științifică rodnică s-a concretizat în numeroase lucrări științifice valoroase sub forma unor cărți publicate în edituri prestigioase, a unor articole publicate în reviste de specialitate recunoscute în lumea științifică și prezentarea de comunicări la

conferințe științifice internaționale, care au fost publicate în volumele acestor conferințe.

Recunoașterea activității științifice desfășurate de domnul academician Florin Gheorghe Filip este concretizată prin decorarea de către Președintele României în anul 2000 cu Ordinul Național „Serviciul Credincios” în rang de „Mare Cruce”.

Domnul academician Florin Gheorghe Filip a publicat numeroase monografii atât ca singur autor (două cu câte două ediții), cât și în colaborare (șapte), în mod ritmic, oferind specialiștilor cele mai noi soluții obținute în activitatea sa de cercetare științifică.

A participat la elaborarea, coordonarea a peste 250 de articole care au fost publicate în reviste științifice prestigioase: IFAC J. Automatica, Computers in Industry, Advances in Modelling & Simulation, J. of Systems Analysis Model, Simulation, Studies and Researches in Computer and Informatics, Annual Reviews in Control Automatic Programming, Studies and Researches in Computers and Informatics, Studies in Informatics and Control, IFAC J. Control Engineering Practice, J. Human Systems Management, International J. of Production Economics, AMC, Buletinul Român de informatică, Informatică Economică, Studii și cercetări de calcul economic și cibernetică economică, Informatică Aplicată, Revista Română de Informatică și Automatică și Studies in Informatics and Control și în volume de contribuții apărute la Springer, Elsevier, Kluwer Academic, Akademie Verlag Berlin, Pergamon Press, Editura Academiei etc

În calitate de editor, a contribuit la realizarea a 23 de volume valoroase (publicate în edituri ca Pergamon Press, Elsevier, American Institute of Physics, IEEE Computer Society, Editura Academiei), în care au fost abordate probleme de mare actualitate ale informaticii.

Ca o recunoaștere a eforturilor depuse în promovarea învățământului de informatică economică, a dezvoltării informaticii

economice și a rezultatelor obținute în plan profesional, membrii catedrei de Informatică Economică și membrii Asociației INFOREC au decis în unanimitate să i se acorde domnului academician Florin Gheorghe Filip Premiul „Grigore Moisil” pe anul 1999 în cadrul Conferinței Internaționale de Informatică Economică.

Domnul academician Florin Gheorghe Filip este Doctor Honoris Causa al Univesității Tehnice „Traian Vuia”, Timișoara, Universității Ovidius din Constanța, al Universității Valahia din Târgoviște, al Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, AGORA Oradea, precum și al École Centrale de Lille din Franța. Este profesor de onoare al Universității Dunărea de Jos din Galați.

Domnia Sa este membru de onoare al Academiei de Științe Tehnice din România (2007) și membru de onoare al Academiei de Științe din Republica Moldova (2007). De asemenea, este membru al „International Academy for IT and Quantitative Management”, fondată în Omaha (2012). A fost adjunct professor (pe perioada 2013-2016) la „School of Management” a Universității Academiei de Științe a Chinei. A primit primul premiu „Walter Scott Jr pentru IT” din partea Academiei de IT și Management cantitativ (2013) și medalia „Marin Drimov cu banda aurie”, cea mai înaltă distincție a Academiei Bulgare de Științe (2007)

Domnul academician Florin Gheorghe Filip a fost visiting professor la universități și institute de cercetare din Anglia, Austria, Brazilia, Chile, China, Franța, Germania, Kuweit, Republica Moldova, Suedia și Tunisia.

Robert Faff

*Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice
din București pentru contribuțiile remarcabile la nivel internațional
în domeniul științei și educației contabile, precum
și pentru implicarea în creșterea calității și vizibilității
internaționale a cercetărilor efectuate în contabilitate
în cadrul universității noastre*

10 iunie 2015

Profesor doctor Robert Faff⁹⁴ este în prezent profesor titular la Universitatea din Queensland, Australia, începând cu 2010, și este director de cercetare la UQ's Business School, începând cu 2011. Înainte de aceste posturi, a fost tutore la Australian National University (între 1982 și 1984), profesor principal la aceeași universitate (în 1985), lector (între 1986 și 1994) și conferențiar (între 1995 și 1996) la Universitatea Monash, director de cercetare la Universitatea RMIT (între 1996 și 2002) și în final profesor și director de cercetare la Universitatea Monash (între 2002 și 2010). Profesorul Faff a ocupat o poziție de visiting professor la Leeds University Business School (între 2006 și 2010) și la Universitatea din Strathclyde (între 2001 și 2014). Începând cu 1 octombrie 2014, a acceptat un post de cercetător la Academia de Studii Economice din București, pentru o perioadă de 3 ani. Este, de asemenea, profesor adjunct (2014-2017) al Universității din Western Sydney. Toate aceste poziții îi conferă recunoaștere la nivel mondial.

Pe lângă acestea, profesorul Robert Faff este pasionat de mentoratul cercetătorilor aflați la începutul carierei, de pregătirea doctorală a tinerilor cercetători și de contribuția la dezvoltarea mediului academic din Europa de Est. A devenit, astfel, un prieten foarte apropiat al Academiei de Studii Economice, în general, și al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune, în special. Este coautor al unor lucrări împreună cu membrii acestei facultăți, a participat la numeroase ediții ale conferinței internaționale Contabilitate și Sisteme Informaționale de Management (AMIS) și este puternic implicat în activitatea editorială la revista editată de aceeași facultate.

⁹⁴ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Robert Faff*, elaborat de Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune și prezentat cu ocazia decernării titlului *Doctor Honoris Causa* în data de 10.06.2015.

Domnul profesor Robert Faff a fost desemnat drept cel mai productiv cercetător în domeniul finanțelor din regiunea Asia-Pacific (1990-2004), cel mai prolific autor în domeniul finanțelor la nivel mondial la jumătatea deceniului (1953-2002) și cel mai publicat autor în *Australian Journal of Management* (1996-2005). A publicat peste 280 de articole în 75 de reviste academice diferite, iar lucrările sale sunt la momentul acordării titlului Doctor Honoris Causa erau citate de 6.806 ori conform Google Scholar, atingând astfel un h-index de 42. Contribuțiile sale sunt în domenii diverse precum contabilitate, finanțe, afaceri internaționale, economie și econometrie. Domnul profesor Faff a fost onorat, printre altele, cu „Contribuția remarcabilă la literatura de cercetare contabilă și financiară” în 2012 de la Asociația de Contabilitate și Finanțe din Australia și Noua Zeelandă (AFAANZ), Premiul pentru visiting professor and researcher acordat de aceeași organizație în 2015, AAANZ Best Manuscript Award: pentru cea mai bună lucrare publicată în domeniul Contabilitate și finanțe de două ori, în 1988 și 2001, Premiul „E. Yetton”: pentru cel mai bun manuscris publicat în *Australian Journal of Management* de două ori, în 1998 și 2000 și Premiul „Dae-Yang”: pentru cea mai bună lucrare publicată *Journal of Economic Integration* în 2003. Profesorul Faff a supervizat, în plus, procesul de cotare internațională a jurnalului Australian Business Deans Council în 2013.

A fost *keynote speaker* la numeroase conferințe internaționale și a susținut peste 150 de prezentări la diferite seminare și ateliere de cercetare. A coordonat 31 de doctoranzi și a participat la 45 de comisii de susținere a tezelor de doctorat. Profesorul Faff a câștigat 13 proiecte de cercetare finanțate de Australian Research Council, cu o finanțare totală care depășește 4 milioane de dolari australieni. De asemenea, a fost redactor la revista *Accounting and Finance* între 2002 și 2011; sub

conducerea sa, revista a fost cotate ISI. De asemenea, este editor la patru reviste internaționale și este membru în comitetul editorial al altor 16 jurnale.

Domnul profesor Robert Faff a scris lucrări în diverse domenii, dar predominant în finanțe și contabilitate. A publicat în: *Accounting in Europe*, *Abacus*, *Journal of Accounting and Management Information Systems*; *Journal of Business Ethics*; *Accounting and Finance*; *Journal of Financial Economics*; *Journal of Business*; *Journal of Financial and Quantitative Analysis*; *Journal of Futures Markets*; *Financial Analysts Journal*; *Pacific-Basin Finance Journal*, pentru a numi doar câteva dintre ele.

A susținut seminare și ateliere la diferite universități precum Academia de Studii Economice din București, University of Queensland, Lancaster, Strathclyde, Cambridge, Monash, printre altele.

În ceea ce privește colaborarea cu Academia de Studii Economice din București, aceasta a fost una foarte fructuoasă, în special cu membrii Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune. Activitățile desfășurate de domnul profesor Faff au contribuit cu succes la creșterea vizibilității internaționale și la dezvoltarea capacităților de cercetare ale profesorilor și cercetătorilor din universitatea noastră. Pe lângă prezentările principale pe care le-a susținut la mai multe ediții ale conferinței AMIS, a participat ca mentor la atelierele IAAER (International Association for Accounting Education and Research), ACCA (Association of Chartered Certified Accountants) dedicate cercetătorilor din economiile în tranziție aflați la început de carieră, desfășurate în cadrul conferinței AMIS. Profesorul Robert Faff este, de asemenea, consultant editorial al *Journal of Accounting and Management Information Systems* (alături de

Dr. Donna Street, Universitatea din Dayton și Prof. David Alexander, profesor emerit al Universității din Birmingham, Regatul Unit). În această din urmă calitate, profesorul Faff a încurajat numeroși cercetători internaționali să publice în revista noastră, contribuind în mod semnificativ la creșterea vizibilității sale internaționale. Poate cea mai importantă contribuție a sa a constat în acceptarea poziției de editor invitat al numărului special din 2013, când a atras cu succes 10 lucrări academice ale unor autori din Australia, Germania, Regatul Unit și Noua Zeelandă.

Începând cu 1 octombrie 2015, a devenit și *visiting professor și cercetător* al universității noastre, pentru o perioadă de 3 ani. În această calitate, el a acceptat:

- să viziteze universitatea noastră de mai multe ori pe an;
- să comunice continuu și regulat cu cadrele universitare cheie ale ASE cu privire la inițiative, proiecte de cercetare, cereri de granturi și alte activități;
- să mentoreze activ cadrele universitare cheie ale ASE, cu accent deosebit pe îmbunătățirea profilului și reputației internaționale;
- să fie Consultant Editorial pentru revista *Accounting and Management Information Systems (JAMIS)*;
- să încurajeze activ cercetătorii internaționali să publice în *JAMIS*;
- să publice cel puțin o lucrare în *JAMIS* în fiecare an;
- să participe în cadrul comitetului științific al conferinței internaționale AMIS;
- să-și asume, pe cât posibil, roluri ad-hoc la conferința internațională AMIS;

- să se întâlnească și să discute aspectele strategice ale agendei cu cadre universitare cheie ale ASE cel puțin o dată pe an la conferințe internaționale de mare profil din afara României;
- să sprijine ASE în consolidarea alianței cu IAAER, inclusiv jucând un rol activ în orice ateliere/programe care se desfășoară împreună cu conferința internațională AMIS;
- să desfășoare ateliere ocazionale pentru cadrele universitare ASE pe probleme legate de activitatea de cercetare;
- să exploreze în mod activ inițiative care aduc expunere și beneficii reputaționale pentru ASE în cadrul comunităților academice din ECE și din UE;
- să exploreze în mod activ legăturile pentru ASE cu organisme externe, cum ar fi EIASM și EDEN;
- să exploreze în mod activ legăturile pentru ASE cu academicieni internaționali de înaltă reputație;
- să exploreze în mod activ oportunitățile de finanțare care ajută la promovarea inițiativelor de cercetare la ASE.

Așadar, în concluzie, pentru toate aceste realizări academice remarcabile, pentru implicarea sa susținută în creșterea calității și vizibilității internaționale a cercetării realizate de cadrele universitare ASE, precum și pentru efortul susținut în creșterea vizibilității internaționale a ASE în general, domnului profesor doctor Robert Faff i s-a acordat titlul Doctor Honoris Causa de către Academia de Studii Economice din București.

Paul Wachtel

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuțiile remarcabile la nivel internațional în domeniul educației și cercetării financiare, precum și pentru implicarea în creșterea calității programelor de studii și a cercetării științifice financiar-monetare la nivelul universității noastre

24 martie 2016

Paul Wachtel⁹⁵ este profesor în cadrul Stern School of Business, Universitatea New York, carieră didactică ce a început în anul 1972. În calitate de cercetător îl regăsim în cadrul National Bureau of Economic Research. În toată această perioadă a avut și calitatea de profesor/cercetător invitat în cadrul unor instituții reprezentative precum: FED New York, FED Atlanta, Banca Israelului, Banca Finlandei, Universitatea din Roma, National Bureau of Economic Research. La acestea se adaugă și poziția de profesor invitat în cadrul Academiei de Studii Economice din București (din ianuarie 2002) și prezența sa în cadrul comisiilor de susținere a examenului de finalizare a studiilor din cadrul programului de masterat Finanțe și Bănci – DOFIN (2000, 2001).

Activitatea sa profesională este marcată de repere consistente și în plan administrativ, atât la nivelul instituțiilor de învățământ superior, al instituțiilor de cercetare, dar și al unor instituții financiare importante. Dintre acestea amintim: director al Departamentului Economics, Stern School Of Business; prodecan responsabil cu dezvoltarea programelor de studii în cadrul Stern School of Business, director academic al Stern School of Business pentru programul Business and Political Economy. Toate aceste poziții îi asigură o recunoaștere internațională, fapt demonstrat și de CV-ul său impresionat.

Aria sa de expertiză, reflectată atât în activitatea didactică, cât și în activitatea de cercetare este bogată, marcată de un pronunțat caracter interdisciplinar, fiind centrată pe domenii precum politica

⁹⁵ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Paul Wachtel*, prezentat de către Decanul Facultății Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori, conf. univ. dr. Ionela Costică, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 24.03.2016.

monetară, creștere economică și dezvoltare a sectorului financiar, reforma sectorului financiar în țările emergente, politica economică internațională, globalizare și comerț. Astfel, toate acestea se reflectă în numeroase cărți publicate în edituri precum Cambridge University Press, Palgrave Macmillan, McGraw-Hill, o parte a acestora fiind traduse și în limbi precum germană sau japoneză. Rezultatele cercetării se regăsesc și în peste 100 de studii și articole de referință publicate în jurnale de prestigiu, working papers și prelegeri susținute în cadrul unor importante conferințe internaționale. Printre revistele academice în care a publicat profesorul Wachtel enumerăm: *Journal of Finance*, *Economic Studies*, *Journal of Comparative Economics*, *Journal of Macroeconomics*, *Journal of Banking and Finance*, *Comparative Economic Studies*, *Economic Review*, *Journal of International Money and Finance*.

În plan editorial, activitatea profesorului Wachtel este impresionantă, fiind editor, editor asociat sau co-editor pentru reviste precum: *Proceedings of the American Finance Association*, *Monograph Series in Economics and Finance*, *Japan and the World Economy*, *Newsletter of the Economic Policy Initiative*, *Comparative Economic Studies*, *Journal of Banking and Finance*, *Romanian Journal of Fiscal Policy*; membru în comitetul editorial al revistelor: *Journal of Financial Stability*, *Economic Systems*, *Savings and Development Quarterly Review*, *International Journal for Banking, Accounting and Finance*, *Journal of Transportation and Society*.

Recunoașterea activității sale rezultă și din ocuparea unor poziții de consultant la nivelul unor instituții precum Banca Mondială (în cadrul Misiunii pentru Rusia), Fondul Monetar Internațional (misiunile pentru Slovenia – 1995 și India – 2001), Banca Israelului, Investment Company Institute, Națiunile Unite, Comisia Europeană.

În ceea ce privește colaborarea profesorului Wachtel cu Academia de Studii Economice din București, aceasta a început în cadrul Școlii Doctorale de Finanțe Bănci – DOFIN, acesta fiind membru în comisiile aferente examenelor de finalizare a studiilor în perioada 2000-2002. Tot în 2002 a deținut și calitatea de profesor invitat în cadrul Academiei de Studii Economice, susținând o serie de prelegeri în cadrul programului de masterat Finanțe și Bănci – DOFIN. Colaborarea a continuat, astfel că, în prezent, Domnia Sa:

- este editor consultant la nivelul revistei *Romanian Journal of Fiscal Policy* (din 2013) – revistă a Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori;

- este membru în comitetul științific al Conferinței Internaționale anuale a Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori FI BA, revista *Comparative Economic Studies* fiind una dintre revistele partenere ale conferinței;

- este membru în comitetul editorial al *Advances in Economic and Financial Research – DOFIN Working Paper Series*.

În același timp, este și membru al comitetului științific al jurnalului publicat de Banca Națională a României (*Central Bank Journal of Law and Economics*).

În baza celor menționate anterior, pentru contribuțiile sale științifice și profesionale remarcabile, pentru implicarea în creșterea calității și vizibilității activității de cercetare financiară realizată în cadrul ASE, domnului profesor Paul Wachtel (Stern School of Business, New York University) i s-a acorde titlul onorific Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București.

Constantin Virgil Negoită

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuții remarcabile la nivel internațional privind cercetarea științifică în domeniul ciberneticii economice și promovarea valorilor învățământului superior românesc

20 iunie 2017

În cadrul Academiei de Studii Economice din București⁹⁶, avem deosebita plăcere și onoare, ca în numele Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, să susținem public argumentele prin care distinsul nostru oaspete, profesorul Constantin Virgil Negoită, membru al Academiei Internaționale pentru Sisteme și Științele Ciberneticii (The International Academy For Systems and Cybernetic Sciences) din Londra se asociază corpului profesoral și construcției identitare a universității noastre.

Propunerea de acordare a titlului onorific de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București, domnului prof. univ. dr. Constantin Virgil Negoită înaintată Senatului Universității, în iunie 2016, de către Consiliul Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, a avut la bază contribuțiile de excepție ale Domniei Sale în domeniul cercetării și practicii în teoria sistemelor și științele ciberneticii, prestigiul profesional și uman de care se bucură în comunitatea științifică și academică, dedicația și dăruirea în slujba învățământului superior.

Prof. univ. dr. Constantin Virgil Negoită este o personalitate care s-a remarcat printr-o bogată activitate didactică și de cercetare interdisciplinară, care i-a adus un prestigiu științific și managerial recunoscut de comunitatea academică din țară și străinătate. La acestea se adaugă trăsăturile morale care atestă că în activitatea sa, s-a simțit răspunzător nu numai profesional, ci și în relațiile cu oamenii, ceea ce dă măsură angajamentului față de lumea în care trăiește, conferindu-i și o autoritate morală care-i întregește identitatea.

Este greu să cuprinzi într-un cadru restrâns o personalitate, de aceea vom selecta doar câteva repere semnificative, care să definească activitatea Domniei Sale.

⁹⁶ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Constantin Virgil Negoită*, prezentat cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 20.06.2017.

Dincolo de aceste dimensiuni care compun personalitatea profesorului Constantin Virgil Negoită, revenim la abordarea Domniei Sale ca om. Născut în București în urma cu 8 decenii, și-a început pregătirea profesională la Institutul Politehnic București, la Facultatea de Automatică unde a avut deosebita șansă de a se forma alături de cei mai de seamă reprezentanți ai școlii și practicii teoriei sistemelor.

În perioada 1972-1982 a fost șeful Laboratorului de Modele pentru Sisteme Informatice de Conducere din Institutul Central pentru Conducere și Informatică (ICI), din București. În cadrul laboratorului a desfășurat o amplă activitate împreună cu colectivul pe care l-a condus în spațiul modelării matematice a fenomenelor și activităților din economie și societate și a organizat seminare științifice la care au participat cercetători din instituțiile de învățământ și cercetare din țară și străinătate. Seminarele pe care le-a condus domnul profesor Negoită și proiectele în care și-a antrenat colegii, asociate cu talentul și creativitatea acestora, au condus la formarea unei adevărate școli în domeniu. În plus, Domnia Sa a organizat cel mai puternic grup de cercetare în domeniul mulțimilor vagi și i-a invitat în România pe cei mai performanți cercetători în domeniu din lume, pentru a-și expune creațiile. În toți acei ani, atitudinea sa a fost deschisă, luminoasă și optimistă, facilitând schimbul de experiență între cercetătorii români și cei de pe mapamond.

În același timp, în această perioadă a fost profesor asociat la Catedra de Cibernetică economică a Academiei de Studii Economice din București, unde a fost titularul disciplinelor: Teoria reglării automate și Cibernetică economică.

Domnia Sa a fost unul dintre principalii organizatori ai celui de-al treilea Congres Mondial de Cibernetică și Sisteme din București, în 1975, care s-a desfășurat în incinta Academiei de Studii Economice.

Din anul 1982 până în 2009, Constantin Virgil Negoită a fost profesor emerit al Departamentului de Informatică de la Hunter College din New York (CUNY).

Principalele realizări în plan științific

1. Profesorul Negoită a fost unul dintre fondatorii Revistei Fuzzy Sets and Systems.

În timpul celui de-al treilea Congres Mondial de Cibernetică, împreună cu H. J. Zimmerman, S. Klaczko, D. Rălescu și alții au pus bazele Revistei Fuzzy Sets and Systems, revistă la care este cofondator și care reunește cele mai recente și performante realizări în domeniul mulțimilor fuzzy.

2. Coautor al unuia dintre primele manuale de aplicații ale mulțimilor fuzzy și analiza sistemelor fuzzy.

C.V. Negoită a fost coautor împreună cu Dan Rădulescu la unul din primele manuale de aplicații ale mulțimilor fuzzy și analiză a sistemelor fuzzy în 1974 (în limba română), în 1975 (în limba engleză) și în 1978 (alături de K. Asai în japoneză). Cartea prezenta într-o manieră cuprinzătoare toate rezultatele fundamentale la acel moment, cu accentul pus pe aplicațiile sistemelor fuzzy. Printre alte subiecte, cuprindea Reprezentarea Fundamentală a Teoremei pentru Concepte Fuzzy, incluzând sistemele fuzzy.

Cartea a devenit rapid o sursă de referință în noul domeniu, permițând multora să învețe dintr-o singură carte esența a 10 ani de inovație și schimbare de paradigmă în logica și teoria mulțimilor. Cartea explica, în mod clar, aplicațiile potențiale ale mulțimilor fuzzy în teoria sistemelor, teoria automatelor și limbaje formale, programare liniară și optimizare, control optimal, și raționamentul nuanțat.

3. Autor al primei cărți despre aplicațiile sistemelor fuzzy la sistemele expert în inteligența artificială

În anul 1985, C.V. Negoită a fost autorul primei cărți despre aplicațiile sistemelor fuzzy la sistemele expert din inteligența artificială intitulată *Sisteme expert și Sisteme fuzzy* dedicată lui „Lotfi Zadeh, pionierul”. Această carte a facilitat „intrarea oficială” a teoriei mulțimilor fuzzy pe poarta principală a inteligenței artificiale. Sunt prezentate într-un mod elegant, în stilul Goguen, sistemele bazate pe regulile fuzzy și folosirea lor în raționamentul aproximativ și ingineria cunoașterii, inițiată de Zadeh. Ideea centrală este că diagramele de cunoștințe cu concepte pot fi modelate ca sisteme fuzzy. Probabil această carte, împreună cu scrierile originale ale lui C.V. Negoită au făcut ca IEEE să îi acorde în 1985 „Premiul IEEE pentru noi concepte tehnice”.

4. Alte lucrări inovatoare în teoria sistemelor fuzzy și aplicațiile lor în informatică și managementul sistemului uman

Unul dintre rezultatele fundamentale în controlul geometric al teoriei sistemelor liniare este Principiul Modelului Intern (PMI), lansat de Wonham și Francis. Principiul Modelului Intern spune că ceea ce controlează un sistem trebuie să includă un model intern duplicat corespunzător al perturbațiilor și al referințelor care alcătuiesc mediul (ecosistem) instalației, pentru a obține un control stabil al mecanismului, din punct de vedere structural. În 1977, Negoită și Kelemen au analizat modul în care acest principiu poate fi generalizat pentru controlul sistemelor fuzzy, obținându-se un Principiu al Modelului Intern Fuzzy. În lucrarea din 1979 despre teoria controlului sistemului geometric liniar, Wonham a menționat „această conexiune interesantă cu sistemul fuzzy” ca un „progres în extinderea PMI către sisteme nonliniare”. Desigur, teoria controlului sistemelor și sistemele

fuzzy au evoluat semnificativ de la sfârșitul anilor '70 și în conformitate cu diferite căi.

În anii 80, profesorul Negoită a devenit interesat de aplicațiile teoriei sistemelor în informatică, în ingineria cunoașterii și în inteligența artificială, în special. El a realizat că în timp ce feedbackul era principalul concept pentru structura secvențială a teoriei sistemelor de control, în procesarea paralelă și în ingineria cunoașterii, un nou proces a fost necesar pentru a descrie sinteza și agregarea mai multor evaluări și interpretări de concepte. În contrast cu structura liniară secvențială a teoriei controlului, ingineria cunoașterii necesită procese cu mai multe fațete, multidimensionale, pentru a descrie procesul de sinteză al cunoașterii, folosind concepte fuzzy: pullback.

Pullback a fost pentru inteligența artificială și ingineria cunoașterii ceea ce feedbackul a fost pentru teoria controlului sistemelor. Mai mult decât atât, pullback are o funcție de sinteză în teoria sistemelor fuzzy, iar cartea lui C.V. Negoită din 1981 *Fuzzy Systems* prezintă rolul pullbackului în abordarea teoretică a sistemelor fuzzy. În ingineria cunoașterii, C.V. Negoită folosește diagrame de cunoștințe pentru a modela reguli cu concepte fuzzy, inspirate de Goguen. Proprietatea cheie a unei corecții negative (pullback) este proprietatea sa universală, iar acest lucru face ca pullbackul să fie ideal pentru a modela stabilitatea structurală a sintezelor algebrice și a agregatelor de cunoștințe. Aparent legat de acest lucru, dar folosind o altă cale decât abordarea structurală algebrică, este agregarea de astăzi și teoria fuziunii informației prezentate de Dubois și Prade, doi dintre principalii săi colaboratori. Autorul uneia dintre primele cărți cu privire la aplicațiile managementului teoriei sistemelor, tradusă și în rusă, C.V. Negoită este interesat de rolul pe care pullbackul îl joacă în managementul sistemelor umane și interacțiunea dintre pullback și feedback.

5. Lucrări recente către un set fuzzy postmodern și o teorie a sistemului fuzzy

La începutul anilor 2000, profesorul Negoită devine interesat de modul în care mulțimile fuzzy și sistemele se potrivesc în cadrul mai larg al postmodernismului și al „schimbării postmoderne” în știință. Postmodernismul în știință marchează o trecere de la determinism, certitudine, ordine către nedeterminism, incertitudine și haos. După concentrarea pe universalitate și holism, postmodernismul marchează o revenire la particularități și reduționism prin intermediul procesului de deconstrucție. În legătura cu acest lucru, C.V. Negoită a înțeles că adevărul este fragmentat și are mai multe fațete și, de aceea, există o schimbare de la adevărul absolut la logica fuzzy. Adevărul nu trebuie măsurat cu un număr, există aspecte modale distinctive ale adevărului capturat prin logicile modale (epistemică, deontică, doxastică etc.).

În lucrările lor moderne care se adresează mulțimilor fuzzy postmoderne și teoriei sistemelor fuzzy, Burstein, Negoită și colaboratorii propun o deconstrucție a mulțimilor și sistemelor fuzzy bazate pe un model Kabbalistic de „posibile lumi” care integrează nivelele cognitive, emoționale și comportamentale ale sistemelor umane. Această idee a fost meritul lui Resconi, Kalir și colaboratorii care au arătat utilitatea modelului general de „lumi posibile” de la semantica logicii modale pentru a construi funcții de apartenență fuzzy. Dar o întrebare încă persista: Care model de „lumi posibile” trebuie folosit în practică pentru a captura cel mai bine aspectele lumii modale ale sistemelor și ale conceptelor fuzzy? Arhitectura posibilelor lumi ierarhice Kabbalistice a fost introdusă tocmai pentru a servi acestui scop.

Interesul lui Negoită și Burstein în dezvoltarea bazelor unei teorii postmoderne a teoriei sistemului și cibernetică bazat pe

Kabbalah a condus la elaborarea unor prestigioase lucrări dedicate în special cunoașterii ontologice, ingineriei, modelării sistemelor complexe, ciberneticii, economiei comportamentale și finanțelor.

6. Contribuții la modelarea proceselor economice

În domeniul economic, proiecția metodelor de modelare în spațiul fuzzy a permis descrierea cu mai mare acuratețe a raționamentelor vagi, a criteriilor de performanță și a restricțiilor formulate vag, deschizând porțile abordării problemelor cu coeficienții variabilelor restricțiilor și ai termenului liber din problemele de programare liniară sub formă de mulțimi vagi. Prin dezvoltarea metodelor de optimizare flexibilă, profesorul Negoită împreună cu colectivul său de cercetare au adus „lumina” în rezolvarea modelelor de optimizare liniară de dimensiuni mari contribuind esențial la rezolvarea problemelor generate de incompatibilitățile dintre restricțiile modelelor liniare de dimensiuni mari și trecând astfel în amintire nopțile de căutare ale celor preocupați de domeniu. La acest capitol trebuie să evidențiem realizările în domeniul optimizărilor cu mai multe funcții obiectiv vagi, precum și elaborarea modelelor de optimizare dinamică destinate sistemelor informatice pentru conducerea proceselor de programare a producției.

Nu în ultimul rând, subliniem faptul că prima carte de modelare a sistemelor economice a fost *Management Applications Of System Theory*, publicată de profesorul C. V. Negoită în Elveția, la Editura Birkhauser Verlag, în limba engleză, în anul 1978, și tradusă în limba rusă în 1982.

Recunoașterea activității profesorului C. V. Negoită la nivel național și internațional este confirmată de prezența permanentă a Domniei Sale în boardul celor mai dinamice foruri și dezbateri

științifice. Este membru al Academiei Internaționale pentru Sisteme și Științele Ciberneticii, în boardul unor reviste cotate ISI, aducându-și un aport esențial la indexarea ISI a revistei *Economic Computation and Economic Cybernetics Studies and Research* a Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică.

Prin susținuta sa activitate, profesorul univ. dr. C. V. Negoită a confirmat ceea ce a arătat D. Gusti, și anume că „personalitatea nu se capătă, se cucerește, că munca este legea lumii moderne și că orice personalitate se străduiește să înalțe cât mai sus cota de prestigiu a domeniului în care s-a remarcat, el însuși fiind rodul epocii și al generației căreia îi aparține, că personalitatea se ridică la un nivel de cunoaștere și valorificare a înțelepciunii colective pe care puțini îl ating”.

În întreaga sa activitate, profesorul C.V. Negoită a dovedit dăruire, abnegație și o distincție sufletească deosebită proprie unui intelectual de clasă, urmărind cu consecvență întărirea spiritului academic în toate mediile în care a lucrat, îmbinând tactul cu politețea, profesionalismul și excelența cu respectul față de valorile adevărate ale omenirii, a construit în timp relații de profunzime, profesionale și de suflet, cu Academia de Studii Economice din București.

Grigore Belostecinic

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuțiile remarcabile la dezvoltarea învățământului universitar economic și de administrarea afacerilor din Republica Moldova, precum și pentru extinderea și consolidarea relațiilor de parteneriat strategic între Academia de Studii Economice din București și Academia de Studii Economice din Moldova

9 noiembrie 2016

Argumentele esențiale care susțin propunerea Facultății de Marketing⁹⁷ au în vedere meritele profesionale, științifice și manageriale ale domnului prof. univ. dr. hab. Grigore Belostecinic, concretizate în contribuțiile semnificative aduse la dezvoltarea în plan academic, precum și în domeniile extracurriculare, a universității pe care o conduce încă din anul 2001, participarea activă și consistentă la dezvoltarea învățământului economic și de afaceri din Republica Moldova în contextul creat de transformările substanțiale – politice, economice și sociale – produse în ultimii 25 de ani, precum și necesitatea firească a consolidării și extinderii relațiilor instituționale între Academia de Studii Economice din București și Academia de Studii Economice din Moldova, mai ales pe fondul orientării strategice a Republicii Moldova către aderarea la Uniunea Europeană.

Domnul prof. univ. dr. hab. Grigore Belostecinic s-a născut la 7 ianuarie 1960 în satul Voinova, raionul Strășeni, Republica Moldova. A urmat, între 1975 și 1979, studiile Colegiului Industrial Economic din Chișinău, apoi studii universitare în cadrul Facultății de Economie a Comerțului a Universității de Stat din Moldova, între 1979 și 1983, iar studiile doctorale la Institutul Economiei Naționale „G. V. Plehanov” din Moscova, între 1986 și 1989.

Studiile universitare au fost completate cu stagii de pregătire și perfecționare desfășurate în Germania (1994, în domeniul restructurării întreprinderilor), SUA (1995, în domeniul managementului și marketingului întreprinderilor mici și mijlocii, respectiv 2003, în domeniul administrării învățământului superior), Polonia (2002, în domeniul incubării afacerilor, organizarea și

⁹⁷ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Grigore Belostecinic*, prezentat de către Decanul Facultății de Marketing, prof. univ. dr. Călin Petrică Vegheș, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 09.11.2016.

managementul incubatoarelor de afaceri), Marea Britanie și Suedia (2003, în domeniul dezvoltării curriculumului universitar al învățământului economic), Germania și Olanda (2004, în domeniul promovării activității antreprenoriale și transferului tehnologic în universități), Irlanda de Nord și Lituania (2004, în domeniul dezvoltării economice regionale) și Elveția (2006, în domeniul logisticii și managementului lanțului de aprovizionare-livrare).

Domnul prof. univ. dr. hab. Grigore Belostecinic și-a început cariera universitară ca asistent universitar în Catedra de Merceologie (1983-1986), apoi în Catedra de Economie a Comerțului a Universității de Stat din Moldova (1990-1991), pentru ca, din 1991, să activeze în Catedra de Marketing a, pe atunci, tinerei înființate Academii de Studii Economice a Moldovei, ca lector superior, conferențiar și, din anul 2000, profesor universitar.

În anul 1999, a obținut titlul științific de Doctor Habilitat în Științe Economice. A împlinit cu mult succes activitatea didactică și cea managerială, ocupând pozițiile de Decan al Facultății de Marketing, între 1991 și 1998, Șef al Catedrei de Marketing, între 1994 și 2002, și, din 2001 până în prezent, Rector al Academiei de Studii Economice a Moldovei. Domnia Sa și-a asumat misiunea de a conduce destinele vlăstarului Academiei de Studii Economice de la București pe calea europeană și de a o transforma într-o universitate angajată în viitor.

Recunoașterea meritelor științifice și profesionale ale domnului prof. univ. dr. hab. Grigore Belostecinic este pe deplin confirmată de calitatea sa de Membru-corespondent (din 2003), apoi Membru de onoare (din 2005) al Academiei Româno-Americane de Științe și Arte, Membru de onoare al Institutului Național de Cercetări Economice al Academiei Române (din 2004), Membru de onoare al Asociației

Italiene de Logistică (din 2005), Membru-corespondent al Academiei Internaționale de Management (din 2006), Membru-corespondent (din 2007), apoi Academician (din 2012) al Academiei de Științe a Moldovei. Domnului prof. univ. dr. hab. Grigore Belostecinic i-a fost acordat titlul de Doctor Honoris Causa de către Universitatea de Stat de Economie și Comerț din Kiev (Ucraina), Universitatea „Ovidius” din Constanța, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu și Universitatea Economică „Dimitar Apostolov Tsenov” din Sviștov (Bulgaria).

Domnul prof. univ. dr. hab. Grigore Belostecinic este una dintre personalitățile remarcabile, care s-au distins prin participarea activă și implicată în viața economică, politică și socială a Republicii Moldovei, activând ca președinte al Asociației Economiștilor din Moldova (din 2001), membru al Consiliului de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Moldova (din 2002), membru al Colegiului Ministerului Economiei și Comerțului al Republicii Moldova (din 2003), membru al Consiliului Economic pe lângă Prim-ministrul Republicii Moldova (din 2014), deputat în Parlamentul Republicii Moldova de legislatura XIX (ales în 2010) și deputat în Parlamentul Republicii Moldova de legislatura XX (ales în 2014).

Autor a peste 120 de lucrări științifice, domnul profesor este membru în colegiile de redacție a zece publicații științifice și a coordonat proiecte și programe de cercetare naționale și internaționale, dintre care cele mai reprezentative sunt: „România și Republica Moldova. Potențialul competitiv al economiilor naționale. Posibilități de valorificare pe piața internă, europeană și mondială”, Institutul Național de Cercetări Economice al Academiei Române și Academia de Studii Economice din Moldova (2003), „Direcții și posibilități de asigurare și dezvoltare a competitivității în condițiile Republicii Moldova” (2010), „Managementul competitivității

economice a Republicii Moldova în contextul proceselor de globalizare și integrare regională și europeană" (2011-2012), „Dezvoltarea competitivității și creșterea economică durabilă în contextul economiei bazate pe cunoaștere, globalizării și integrării regionale și europene" (2011-2014) și „Economia bazată pe cunoaștere ca factor de creștere a competitivității economice a Republicii Moldova" (2011-2014).

Avem convingerea că toate argumentele mai sus ilustrează și susțin, în mod incontestabil, meritele profesionale, științifice și manageriale pentru care Facultatea de Marketing a susținut și a propus Senatului Universitar al Academiei de Studii Economice din București, acordarea titlului Doctor Honoris Causa domnului prof. univ. dr. hab. Grigore Belostecinic, Rectorul Academiei de Studii Economice a Moldovei.

Katherine Schipper

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru remarcabilele sale contribuții și inovații în cercetarea științifică din domeniul contabilității la nivel mondial, precum și pentru sprijinul său susținut adus dezvoltării competențelor de cercetare și creșterii vizibilității internaționale a Academiei de Studii Economice din București

7 iunie 2017

Dr. Katherine Schipper⁹⁸ este profesor în Administrarea Afacerilor la Fuqua School of Business, Universitatea Duke, poziție pe care o deține din 2006. Înainte de această poziție, dr. Schipper a fost membru al Consiliului de Administrație al Consiliului pentru Standardele Financiare de Contabilitate (între 2001 și 2006), profesor asociat și profesor la Graduate School of Business a Universității din Chicago și, respectiv, profesor asociat și asistent la Graduate School of Industrial Administration a Universității Carnegie-Mellon. Aceste trei universități se clasează constant ca instituții de top într-o varietate de clasamente universitare, cum ar fi Clasamentul Academic al Universităților Mondiale (cunoscut și sub numele de Ranking Shanghai) sau Rankingul Times Higher Education (THE), printre altele, pentru calitatea programelor lor de formare, rezultatele cercetării și realizările absolvenților lor.

Dr. Schipper a ocupat, de asemenea, mai multe posturi de *visiting professor* la diferite universități renumite, cum ar fi Universitatea din Glasgow, Universitatea Chineză din Hong Kong, Universitatea din Beijing și Universitatea de Management din Singapore.

Este unul dintre cei mai recunoscuți savanți în contabilitate din întreaga lume. Realizările sale i-au permis să fie inclusă în 2007 în Accounting Hall of Fame, ca prima și, până în prezent, singura cercetătoare de la înființarea premiului de către Universitatea de Stat din Ohio în 1950. Până în 2015, 93 de contabili de top din Statele Unite Statele și din alte țări au fost selectați pentru acest premiu care recunoaște contabilii care au avut o contribuție semnificativă la

⁹⁸ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Katherine Schipper*, elaborat de Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune și prezentat cu ocazia decernării titlului *Doctor Honoris Causa* în data de 07.06.2017.

progresul contabilității încă de la începutul secolului al XX-lea. Laureatii provin atât din mediul academic, cât și din practică și obțin acest premiu pentru contribuțiile la cercetarea și îmbogățirea literaturii contabile, servicii semnificative acordate organizațiilor profesionale de contabilitate, recunoașterea largă ca autoritate într-un anumit domeniu al contabilității, progresul educației contabile și serviciul depus în interes public. În plus, premiul este rezervat contabililor care „au atins o poziție de eminentă din care poate fi judecată natura contribuțiilor lor”. Profesorul Schipper excelează în multe astfel de privințe, fiind mai mult decât demnă de a primi acest premiu extrem de onorabil și distins.

Dr. Schipper este, de asemenea, beneficiarul altor diplome onorifice oferite de universități internaționale apreciate din întreaga lume. Astfel, a primit diplome onorifice în Economie din partea Școlii Norvegiene de Economie și Școlii de Economie din Stockholm, ambele în 2011, o diplomă în Contabilitate din partea Universității de Management din Singapore (în 2014) și o diplomă LLM (Latin Legum Magister) din partea Universității Notre Dame (1996). Alte premii primite de dr. Schipper de-a lungul carierei sale de lungă durată includ și au fost acordate de:

- Universitatea Duke, Premiul Global Executive MBA Program, în 2013 și 2015; Bank of America, premiu pentru servicii, în 2009; Programul de MBA Executive Cross Continent, Premiul didactic în 2009 și 2011; Premiul didactic Duke/Goethe Executive MBA Program în 2009; Premiul pentru predare Programul Weekend Executive MBA în 2001

- Universitatea din Dayton, Premiul pentru absolvent distins, 2015;
- Beta Alpha Psi Business Information Professional of the Year for Education, 2013;

- American Accounting Association: Presidential Lecturer, 2005;
- Epsilon Upsilon, Beta Alpha Psi, Contabilul Anului, 2003;
- Educator remarcabil al Asociației Americane de Contabilitate, 1999;
- Educator remarcabil al Societății CPA din Illinois, 1999;
- Universitatea din Chicago, Premiul McKinsey pentru excelență în predare, 1998;
- Lilly Endowment Post-Doctoral Teaching Award, 1980-81;
- Universitatea Carnegie Mellon, Graduate School of Industrial Administration Premiul pentru excelență în predare al Școlii de Administrație Industrială, 1979.

Lucrările Domniei Sale se concentrează asupra cercetării piețelor de capital, fiind în primul rând legate de investigarea empirică a fenomenului economic, a complexităților specifice raportării financiare și a implicațiilor lor politice. Potrivit Google Scholar, dr. Schipper are patru lucrări care până în prezent cumulează sau chiar depășesc 2000 de citări fiecare, precum și alte șase lucrări care sunt citate de aproximativ sau de mai mult de 500 de ori. Nu în ultimul rând, dr. Schipper a fost coautor al mai multor cărți de raportare financiară, publicate în numeroase ediții la edituri internaționale, precum și cărți/monografiile pe probleme foarte actuale de contabilitate.

Rezultatele cercetării sale au fost publicate pe scară largă în reviste de contabilitate și finanțe de înaltă calitate, clasându-se în mod constant ca prim-nivel în diferite clasamente ale revistelor din întreaga lume, cum ar fi: Review of Financial Studies, Journal of Financial Economics, Journal of Accounting Research, The Accounting Review, Journal of Accounting and Economics, Contemporary Accounting Research, Accounting Horizons, Accounting and Business Research sau Journal of Business, Finance and Accounting.

Pe lângă munca sa excepțională de educatoare și cercetătoare, dr. Schipper s-a implicat în diferite poziții prin care a deservit comunitatea academică la nivel local și internațional ca administrator de universitate și organisme profesionale, promotor de standarde educaționale și editor de reviste, consultant sau membru al consiliului editorial al mai multor prestigioase jurnale internaționale. Probabil cea mai notabilă poziție a fost cea de editor al *Journal of Accounting Research* între 1985 și 1999. JAR este găzduit de Booth School of Business, Universitatea din Chicago, și este cea mai longevivă revistă privată de cercetare din domeniu, clasându-se în mod regulat ca una dintre primele reviste de cercetare contabilă din lume. JAR își datorează o parte din succesul său și muncii depuse de prof. Schipper. În plus, dr. Schipper a activat și activează ca editor consultant, editor colaborator, editor, coeditor sau membru al comitetului editorial al altor reviste de prestigiu similar, cum ar fi *The Accounting Review*, *Journal of Accounting and Economics*, *Contemporary Accounting Research*, *Review of Accounting Studies*, *Accounting Horizons*, *European Accounting Review* or *Contemporary Journal of Accounting and Economics*.

Pe lângă multiplele sale roluri editoriale, dr. Schipper a ocupat cu succes diverse alte poziții în asociații contabile naționale și internaționale. Dintre cele mai prestigioase ar putea fi menționate:

- Președinte, Director de Cercetare, președinte sau membru al diferitelor comitete ale Asociației Americane de Contabilitate;
- Președinte al Secției de Contabilitate și Raportare Financiară a Asociației Americane de Contabilitate;
- Președinte și Vicepreședinte de Cercetare al Asociației Internaționale pentru Educație și Cercetare Contabilă (IAAER);
- Speaker la consorțiul de doctorat AAA sau Big Ten;

- Consultant academic al Contabilului-Şef al Securities and Exchange Commission;
- Speaker la seminariile doctorale desfăşurate la peste 20 de şcoli din Australia, Belgia, China, Taiwan, Regatul Unit și pe întreg teritoriul Statelor Unite.

Colaborarea cu Academia de Studii Economice din București a început în 2010, când dr. Schipper a acceptat pentru prima dată invitația universității de a fi *keynote speaker* în cadrul celei de-a 5-a ediții a Conferinței Internaționale a Sistemelor Informaționale de Contabilitate și Management (AMIS 2010), precum și de a organiza o sesiune specială pentru participanții la consorțiul ACCA IAAER KPMG. Din 2010, dr. Schipper a devenit în mod obișnuit speaker, conducător de panel, recenzor sau moderator al mai multor sesiuni organizate în cadrul diferitelor ediții ale conferinței AMIS, precum și în cadrul atelierelor ACCA IAAER organizate pentru tinerii cercetători aflați la început de carieră din România și Europa Centrală și de Est. De fiecare dată, contribuția Domniei Sale a fost extrem de informativă, de actualitate și a condus la stimularea intelectuală a participanților.

Nu numai atât, dar împreună cu alți invitați și reprezentanți ai organizațiilor internaționale, dr. Schipper a reușit să atragă în universitatea noastră și alți savanți internaționali de renume din domeniile contabilitate și finanțe, acționând ca un adevărat ambasador al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune, în special, și al Academiei de Studii Economice din București, în general. În aceste activități a investit cu generozitate și, uneori voluntar, o cantitate semnificativă de timp, pasiune și expertiză dedicată dezvoltării capacităților de cercetare ale cercetătorilor contabili din

ASE, România și Europa Centrală și de Est, contribuind astfel la înființarea unei școli de cercetare contabilă în această zonă.

În concluzie, pentru toate aceste realizări academice remarcabile, pentru implicarea susținută în creșterea calității și vizibilității internaționale, a capacităților de cercetare ale cadrelor universitare ale Academiei de Studii Economice din București, precum și pentru efortul susținut depus pentru creșterea vizibilității internaționale a facultății și universității noastre în general, prof. dr. Katherine Schipper i-a fost acordat titlul Doctor Honoris Causa din partea Academiei de Studii Economice din București.

Geert A. Bouckaert

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru meritele științifice remarcabile în domeniul administrației publice și reformei managementului public, precum și pentru contribuția la creșterea prestigiului european și mondial al școlii de administrație și management public din cadrul universității noastre

13 martie 2018

Laureatul Doctor Honoris Causa profesorului Geert Bouckaert⁹⁹ este distins profesor al Katholieke Universiteit Leuven, Belgia, și președinte al Institutului Internațional de Științe Administrative fiind una dintre figurile de vârf din Europa și din lume în domeniul managementului și administrației publice.

Propunerea, aparținând Facultății de Administrație și Management Public, este de a încununa munca uneia dintre cele mai importante, interesante și complexe personalități ale lumii contemporane, care și-a dedicat cea mai mare parte a carierei gășind și împărtășind cu noi toți, răspunsurile la provocările sistemului de guvernanță publică.

Activitatea profesorului Geert Bouckaert în domeniul administrației publice și managementului public este foarte apreciată atât de comunitatea științifică, cât și de practicieni ca sursă de cunoaștere și inspirație.

Puțini academicieni au influențat atât de profund teoria și practica reformei managementului public ca profesorul Geert Bouckaert. Cercetările sale prezentate în articole, reviste și cărți reprezintă un reper pentru toți oamenii de știință din domeniul managementului public și al reformei sectorului public.

Realismul și înțelegerea profundă a realităților administrative prezentate în modelele sale teoretice de reformă administrativă reprezintă un suport real pentru cei preocupați de buna funcționare a sectorului public.

Pregătirea academică a lui Geert Bouckaert la Katholieke Universiteit Leuven are multe dimensiuni. Acesta a studiat inițial

⁹⁹ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Geert Bouckaert*, prezentat de către Decanul Facultății de Administrație și Management Public, prof. univ. dr. Elvira Nica, cu ocazia decernării titlului *Doctor Honoris Causa* în data de 13.04.2018.

„ingineria afacerilor”, care este o combinație de inginerie civilă și administrarea afacerilor. Combinând formarea inițială cu o diplomă în filozofie, în special cea socială, Geert Bouckaert ar putea adăuga cunoștințe despre o logică a consecințelor, de asemenea cunoștințe despre o logică a adecvării sistemelor bazate pe filozofia socială. A treia diplomă este în științe politice, completând ingineria și filosofia afacerilor cu cunoștințele despre putere, distribuția și utilizarea acesteia. Doctoratul său a fost dedicat temei „productivitatea în sectorul public”, cu un studiu de caz despre serviciile de pompieri în care a aplicat metodele Free Disposal Hull care sunt o variantă a Data Envelopment Analysis. La sfârșitul anilor 1980, aceste metode reprezentau o aplicație matematică neparametrică relativ de avangardă și un nou mod de a gândi optimizarea funcțiilor de producție.

În plus, Geert Bouckaert a primit o bursă Fulbright la Universitatea din Albany, una dintre cele mai importante universități publice de cercetare din Statele Unite.

Există o linie clară în temele de cercetare abordate de Geert Bouckaert. Este vorba despre conceptul și realitatea performanței sectorului public în toate dimensiunile sale de măsurare, încorporare și utilizare. Profesorul Bouckaert a început cu teza de doctorat dedicată analizei modului de măsurare a productivității în funcțiile de producție din sectorul public, care nu sunt atât de liniare în producția lor și care aparțin sectorului public cu diferite mecanisme de asumare și responsabilitate.

Domeniul său de cercetare a trecut rapid la utilizarea datelor de performanță, ca date nefinanciare, în ciclul financiar de bugetare, contabilitate și audit. Acest lucru a dus, în cele din urmă, la concentrarea cercetării sale asupra stabilirii bugetelor de performanță,

a sistemelor de contabilitate a costurilor și a auditului performanței într-un context comparativ al OCDE (Organizația pentru Dezvoltare și Cooperare Economică). De asemenea, a studiat modul în care contractele de performanță sunt stabilite și legate de bugetele de performanță. Fără a renunța la interesul de cercetare ce vizează măsurarea performanței, Geert Bouckaert a încorporat aceste date de performanță privind ciclul financiar și contractual în preocupările sale vizând calitatea în sectorul public și, în cele din urmă, în cercetările sale semnificative despre încredere și sectorul public. Este rezonabil să spunem că, în timp ce încrederea se afla în afara radarului de performanță, el a reușit, prin cercetările sale, publicațiile și numeroasele discursuri, să includă încrederea ca și concept în performanța unui sistem. Încrederea devine un element-cheie al performanței, iar Bouckaert a studiat modul în care încrederea ar putea face parte din ecuația performanței.

Cercetând performanța, măsurarea acesteia, încorporarea ei în ciclurile de politică, în ciclurile financiare și în ciclurile contractuale, profesorul Bouckaert a început, de asemenea, să studieze modul în care concentrarea asupra performanței viza reforma în țările OCDE. Acesta a fost începutul unei cercetări comparative majore asupra agențiilor din sectorul public, finanțată prin granturi europene sub conducerea sa la Institutul de Guvernare Publică KU Leuven. Mai mulți cercetători din Europa au beneficiat și beneficiază în continuare de sondajele COBRA (Comparative Public Organization Data Base for Research and Analysis - network). Aceste studii au condus și la cercetări majore pe tema coordonării în sectorul public, de care a fost nevoie după ce aceste agenții specializate au produs un sector public proliferat. Aceste aspecte au determinat analiza profesorului Bouckaert privind reforma managementului public, comparând

douăsprezece țări OCDE și Comisia Europeană. Publicația-cheie, probabil una dintre cele mai citate în domeniul nostru, „Public Management Reform: a Comparative Analysis”, scrisă împreună cu profesorul Christopher Pollitt, publicată de Oxford University Press, este acum la a patra ediție și este considerată una dintre cele mai bune publicații din domeniu. Lucrarea demonstrează modul în care trei modele majore, Noul Management Public, Statul neo-weberian și Noua Guvernare Publică cizelează realitățile din sectorul public, fiind conduse de piețe, ierarhii și rețele. În cele din urmă, această lucrare arată modul în care sistemele sunt în curs de transformare.

Analiza și sinteza reformelor făcută de Pollitt și Bouckaert este obligatorie pentru toți oamenii de știință din domeniul administrației publice. Publicațiile sale combinate despre performanță, agenții și coordonare și reformă au ajutat să înțelegem mai bine ce se întâmplă și de ce se întâmplă și chiar, poate, cum să procedăm pe viitor.

Lista sa de publicații și citările sale sunt printre cele mai semnificative din domeniul nostru. Prezența sa intelectuală a influențat mulți savanți în modelarea ideilor și cercetării lor. Având peste 25 de cărți publicate și peste 55 de articole științifice în reviste internaționale, efortul și dedicarea profesorului pentru dezvoltarea reformei managementului public și contribuția sa la comunitatea științifică sunt foarte apreciate.

Geert Bouckaert nu studiază doar organizațiile și instituțiile, el este și un slujitor credincios al acestora. Acesta trebuie să fie motivul pentru care a investit foarte mult în construirea de instituții. În primul rând, Institutul de Guvernare Publică KU Leuven este un institut de cercetare de referință și un jucător european și global cu cercetători, juniori și seniori, dintr-o serie importantă de țări.

Când a devenit președinte al Grupului European pentru Administrație Publică, (EGPA), a fost ales pentru două mandate și a transformat acest grup regional membru al Institutului Internațional de Științe Administrative într-un actor academic cheie, care atrage peste 500 de participanți la conferințele sale. Coloana vertebrală a Grupului European pentru Administrație Publică o reprezintă Grupurile Permanente de Studiu pe care le-a instituționalizat ca o platformă de întâlnire, colaborare și generare de rețele de cercetare. Profesorul Bouckaert a stabilit Dialogurile, ca model de schimb de idei între regiuni, Dialogul transatlantic cu americanii, Dialogul transeuropean cu Rețeaua de institute și școli de administrație publică din Europa Centrală și de Est (NISPAcee) și Dialogul EuroMena cu Mediterana mai întâi, iar apoi regiunea Orientului Mijlociu și Africii de Nord (MENA). În acest context, a acordat mereu o mare atenție peisajului european, și mai ales conexiunii dintre Est și Vest.

În calitate de actual președinte al Institutului Internațional de Științe Administrative, aflat la al doilea mandat, domnul Geert Bouckaert modernizează cea mai veche organizație de administrație publică, fondată în 1930 și o transformă într-o organizație puternică, globală și performantă, cu subgrupuri regionale pe toate continentele.

Profesorul Geert Bouckaert este recunoscut la nivel global ca un savant și un lider în domeniul Administrației Publice. Este membru al Comitetului Economic și Social de experți în administrație publică a Națiunilor Unite (ONU/ECOSOC); acest comitet este format din 24 de membri din întreaga lume și consiliază țările prin intermediul Consiliului Economic și Social al Națiunilor Unite cu privire la realizarea celor 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă. Geert Bouckaert este, de asemenea, unul dintre puținii non-americani care este

membru al Academiei Naționale de Administrare Publică din SUA (NAPA). A primit șase titluri onorifice de Doctor Honoris Causa.

Ultima sa întreprindere intelectuală majoră este de a organiza Perspectivele europene pentru administrația publică (EPPA), care reprezintă un exercițiu intelectual ce propune să privim în următorii 20 de ani cum ar trebui să arate Administrația Publică în Europa. Este finanțat printr-un grant pe care l-a primit de la Fundația germană „Alexander von Humboldt”, iar universitățile din Leuven și Potsdam fac parte din consorțiu. Această inițiativă strategică este inspirată de conferințele americane Minnowbrook care au fost organizate în 1968, 1988, 2008, următoarele având loc în 2028 și 2048. Inițiativa EPPA a lui Geert Bouckaert începe în 2018, la Lausanne, și va continua în 2038 și 2058. Inițiativa EPPA ne obligă să gândim critic și strategic la modul în care predarea și cercetarea administrației publice ar trebui să fie pregătite pentru viitor pentru a ne asigura că face parte din soluționarea problemelor și provocărilor viitoare.

Privind toate realizările profesorului Bouckaert, se poate afirma cu fermitate că acesta a contribuit semnificativ la comunitatea academică și de cercetare și deține un rol proeminent de inovare în domeniu.

Trebuie subliniat rolul pe care l-a jucat în dezvoltarea bunelor relații academice și științifice în cadrul Facultății de Administrație și Management Public, care s-a bucurat de sprijinul constant din partea profesorului Bouckaert și a instituțiilor pe care acesta le-a reprezentat.

Profesorul Geert Bouckaert a fost un susținător frecvent al Facultății de Administrație și Management Public la nivel european și mondial, contribuind în mare măsură la câștigarea prestigiului internațional și la recunoașterea acestei facultăți ca parte a Rețelei de școli și institute de administrație publică din Europa Centrală și de Est.

Aprecierea de care se bucură Facultatea de Administrație și Management Public se datorează și încrederii acordate reprezentanților în diferite organizații internaționale și participării la diverse conferințe de real prestigiu internațional, profesorul Bouckaert având o contribuție semnificativă la crearea acestei imagini pozitive a facultății mai sus menționate.

De asemenea, a susținut și a facilitat afilierea facultăților din ASE la asociații internaționale din domeniu, a făcut parte din comitetele științifice ale conferințelor organizate de ASE și chiar i-a susținut și coordonat pe unii dintre colegi în cercetarea administrației publice.

Nu în ultimul rând, trebuie menționat că Domnia Sa este membru al consiliului consultativ al Facultății de Administrație și Management Public din 2010, anul în care aceasta a luat ființă.

Profesorul Bouckaert este un mare vizionar care va inspira multe generații cu ideile sale despre administrația publică și, acordându-i titlul Doctor Honoris Causa, comunitatea noastră academică se mândrește cu o nouă figură ilustră, punând astfel bazele unei colaborări și mai profundă de acum înainte.

Considerăm că profesorul Geert Bouckaert este un simbol al excelenței și suntem, de asemenea, recunoscători și mândri să ne asociem cu una dintre cele mai importante figuri ale reformei managementului public din lume. Geert Bouckaert este unul dintre cei mai buni prieteni ai universității, un ambasador al României!

Sorin Mihai Cîmpeanu

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru remarcabilele sale contribuții în dezvoltarea, modernizarea și consolidarea învățământului românesc, în general, și al celui universitar, în special, pentru aportul important la cercetarea științifică din domeniul științelor agronomice și silvice la nivel național și internațional, precum și pentru sprijinul susținut adus dezvoltării societății românești în ansamblul său

18 aprilie 2018

Academia de Studii Economice din București¹⁰⁰ este deosebit de onorată să-și poată exprima prețuirea și recunoștința față de o personalitate marcantă a mediului universitar românesc, domnul prof. univ. dr. Sorin Mihai Cîmpeanu, Rector al Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București, cu ocazia acordării titlului de Doctor Honoris Causa.

În susținerea acordării acestui titlu științific, dorim să evidențiem contribuția importantă avută de domnul prof. univ. dr. Sorin Mihai Cîmpeanu, în dezvoltarea și consolidarea învățământului românesc, în general, și al celui universitar, în special.

Absolvent al Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București, prin dorința sa de perfecționare continuă, dublată de un spirit deschis și constructiv, se impune ca o personalitate complexă, caracterizată printr-o gândire pozitivă și echilibrată, cumulată cu o atitudine demnă de un adevărat profesionist.

Una dintre personalitățile marcante ale României, a contribuit substanțial la dezvoltarea învățământului superior agronomic printr-o bogată activitate științifică, didactică și managerială, atestate de o largă recunoaștere națională și internațională, contribuind, în același timp, la dezvoltarea și consolidarea învățământului superior românesc.

Preocuparea sa pentru o pregătire cât mai temeinică și dorința de perfecționare s-au manifestat încă de pe băncile facultății, dânsul absolvind, în anul 1991, Facultatea de Îmbunătățiri Funciare și

¹⁰⁰ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Sorin Mihai Cîmpeanu*, prezentat de către Rectorul Academiei de Studii Economice din București, prof. univ. dr. Nicolae Istudor, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 18.04.2018.

Ingineria Mediului, din cadrul Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București. Domnia Sa și-a desăvârșit ciclul de pregătire profesională în anul 2000, prin susținerea tezei de doctorat și obținerea titlului de doctor.

Pregătirea și formarea profesională continuă sunt elemente de bază în desăvârșirea carierei Domniei Sale, domnul profesor Sorin Mihai Cîmpeanu efectuând o serie de stagii și cursuri de pregătire profesională care vizează: implementarea standardelor europene de mediu, evaluarea calității solurilor, crearea de aplicații informatice pentru procesarea imaginilor de teledetecție, dar și de formare în tehnologia educației și metode inovative de e-Learning, de management strategic în universități, de comunicare managerială în structurile publice și private, de susținere a transferului tehnologic, de securitate și buna guvernare, de management al situațiilor de criză etc.

În ceea ce privește activitatea profesională, aceasta este una de excepție, fiind o personalitate marcantă a mediului universitar, cu largă recunoaștere națională și internațională, fie că avem în vedere conducerea de către Domnia Sa a Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București, fie că vorbim de alte funcții importante, precum cea de Președinte al Consiliului Național al Rectorilor, secretar general CNATDCU, dar și o personalitate marcantă a vieții politice românești, deținând funcții publice importante, dintre care cele mai importante sunt: Prim-ministru al României, Viceprim-ministru, Ministru al Educației și Cercetării și Ministru al Afacerilor Interne.

Toate acestea s-au alăturat, de-a lungul timpului, și au contribuit semnificativ la consolidarea carierei universitare construită prin parcurgerea, începând din anul 1992, a tuturor etapelor de

promovare academică, respectiv de la funcția didactică de preparator universitar (în anul 1992) la cea de profesor universitar (în anul 2006).

Experiența profesională remarcabilă, dominată de o puternică responsabilitate și determinare, a marcat semnificativ cariera academică, începând cu anul 1992 și până în prezent, profesorul Sorin Mihai Cîmpeanu desfășurând activități didactice în cadrul Facultății de Îmbunătățiri Funciare și Ingineria Mediului, iar din anul 2006 a devenit conducător de doctorat. De asemenea, începând cu anul 2003, Domnia Sa devine profesor asociat la Institutul de Agricultură Lille din Franța.

Activitatea de cercetare științifică a profesorului Sorin Mihai Cîmpeanu se concretizează în publicarea a peste 82 articole științifice, din care 10 indexate ISI și 37 indexate în baze de date internaționale (BDI), respectiv 11 cărți de specialitate.

Calitățile remarcabile de cercetător științific ale Domniei Sale au fost recunoscute de cel mai înalt for științific agronomic din țara noastră, Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu Șișești”, care i-a acordat, în anul 2012, binemeritul statut de membru corespondent și, apoi, de membru titular, în 2016.

Prestigiul profesional și uman de care bucură în comunitatea științifică și academică din domeniu l-au recomandat pentru alegerea ca prodecan al Facultății de Îmbunătățiri Funciare și Ingineria Mediului, pentru mandatul 2004-2008, perioada urmată de alegerea sa în funcția de decan la aceeași facultate, pentru mandatul 2008-2012.

Rezultatele deosebite obținute de profesorul Sorin Mihai Cîmpeanu în exercitarea celor două funcții au contribuit hotărâtor la alegerea Domniei Sale (pentru mandatul 2012-2016) și, apoi, la realegerea (pentru mandatul 2016-2020) în funcția de Rector al Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din

București, universitate pe care a condus-o și o conduce în continuare cu un profesionalism desăvârșit, reprezentând-o cu onoare și credință. Prestigiul, credibilitatea și reputația științifică națională și internațională de care se bucură Domnia Sa au contribuit substanțial la creșterea vizibilității USAMV București pe plan național și internațional.

Profesionalismul și abilitățile manageriale au contribuit la alegerea Domniei Sale în funcția de Președinte al Consiliului Național al Rectorilor din România începând cu anul 2013 (aflându-se la cel de-al doilea mandat – pentru perioada 2016-2020) și cea de Președinte al Consorțiului Universităților de Științe Agricole și Medicină Veterinară – Științele Vieții din România (pentru perioada 2013-2014). De asemenea, în decursul timpului, domnul Sorin Mihai Cîmpeanu a mai deținut diverse funcții, dintre care cele mai importante sunt: membru al Comisiei de Ingineria resurselor vegetale și animale - CNATDCU (perioada 2011-2012) și Președinte al aceleiași comisii (perioada 2012-2015); Secretar general al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) (perioada 2012-2014); Vicepreședinte al Centrului de Excelență în Cercetare în domeniul Biotehnologiilor (perioada 2013-2014); Vicepreședinte al Comitetului Național Român pentru Programul Hidrologic Internațional, IHP-UNESCO (2012); membru în Comitetul tehnico-economic al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (2009); membru al Consiliului de Administrație al Administrației Naționale a Îmbunătățirilor Funciare (perioada 2008-2011), membru și expert în cadrul Comitetului național pentru combaterea secetei, deșertificării și degradării terenurilor; membru al Societății Naționale pentru Știința Solului (SNSS); membru al Fundației pentru Dezvoltare Rurală din România (FDR); membru al

Centrului de Excelență în Cercetare în Inginerie Rurală și Protecția Mediului și altele.

Este de menționat faptul că domnul profesor are o contribuție importantă și în domeniul politic, fiind în prezent deputat în Parlamentul României, membru al Comisiei de Învățământ, Știință, Tineret și Sport și al celei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, poziție din care ajută foarte mult sistemul educațional din țara noastră.

Cea mai importantă poziție pe care profesorul Sorin Mihai Cîmpeanu o ocupă în prezent este, fără îndoială, cea de Președinte al Agenției Universitare a Francofoniei (AUF) – cea mai mare organizație academică internațională ce include peste 850 de universități și rețele academice și de cercetare din 111 țări ale lumii. AUF este, singura organizație universitară mondială a cărei Președinție este deținută de România (mandatul de președinte fiind pentru perioada 2017-2021), această poziție contribuind la recunoașterea calității sistemului de învățământ superior românesc și la consolidarea prestigiului României pe plan internațional.

Carierea de excepție a domnului profesor Sorin Mihai Cîmpeanu a determinat autoritățile statului să-i confere o serie de decorații, dintre care cele mai importante sunt: Premiul național „In Hoc Signo Vinces”, acordat în anul 2002 de către Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, pentru întreaga activitate de cercetare; Medalia „Meritul pentru învățământ” acordată în anul 2004 de către Președinția României (Decretul nr. 1097/10.12.2004); Premiul de Excelență „Personalitatea anului pentru o Românie Europeană”, acordat în anul 2013 de către EUROLINK-CASA EUROPEI; Titlul de Doctor Honoris Causa al Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași (2014); Titlul de Doctor Honoris Causa al USAMV a Banatului

„Regele Mihai I al României” din Timișoara (2015); Titlul de Doctor Honoris Causa din partea Universității din Craiova și Titlul Doctor Honoris Causa din partea Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu.

În aceste condiții, decizia Consiliului de Administrație al Academiei de Studii Economice din București de a propune acordarea titlului de Doctor Honoris Causa domnului prof. univ. dr. Sorin Mihai Cîmpeanu este puternic susținută de toate argumentele prezentate, Domnia Sa remarcându-se ca personalitate științifică recunoscută pe plan național și internațional care, de-a lungul timpului, s-a implicat activ în susținerea modernizării învățământului superior românesc și sprijinirea învățământului economic superior din țara noastră.

Cristian Ioan D. Hera

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru o carieră remarcabilă dedicată cercetării și studiilor avansate în domeniul științelor agricole, precum și aplicării cunoștințelor din domeniu în sprijinul promovării prosperității la nivelul întregii societăți

6 decembrie 2018

Academia de Studii Economice din București¹⁰¹ este onorată să-și exprime admirația și prețuirea față de personalitatea marcantă a științei contemporane, domnul academician, prof. univ. dr. docent Cristian Ioan D. Hera, vicepreședinte al Academiei Române, acordându-i titlul de Doctor Honoris Causa. Conferirea celui mai înalt titlu al universității noastre reprezintă recunoașterea valorii profesionale, academice și a prestigiului științific al domnului academician, prof. univ. dr. docent Cristian Ioan D. Hera, a unei cariere profesionale dedicate cercetării și studiilor avansate în domeniul științelor agricole, precum și aplicării acestor cunoștințe în sprijinul întregii societăți.

Domnul academician este născut la 18 decembrie 1933, la Ploiești, în familia lui Dumitru și Maria Hera, ambii învățători în comuna Brazi-Bătești, județul Prahova, de la care a și moștenit dragostea pentru carte. A învățat la școala primară din comuna Brazi-Bătești, după care urmează studiile la Liceul „Petru și Pavel” din Ploiești și Liceul „Sfântul Gheorghe” din București. În 1952 se înscrie la Facultatea de Agricultură – Secția Pedologie și Agrochimie, de la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” București (IANB), unde învață primul an, iar din anul al II-lea își continuă studiile la Academia de Științe Agricole „K.A. Timireazev” din Moscova, Facultatea de Agrochimie și Pedologie.

După absolvirea Academiei „K.A. Timireazev” din Moscova, promoția 1957, unde a obținut titlul de inginer agronom în specialitatea Agrochimie și recomandarea de a lucra în cercetare, și-a

¹⁰¹ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Cristian Ioan D. Hera*, prezentat de către Decanul Facultății de Economie Agroalimentară și a Mediului, prof. univ. dr. Dan Boboc, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 06.12.2018.

început activitatea profesională în calitate de cercetător stagiar, devenind mai apoi cercetător științific la Institutul de Cercetări Agronomice al României (ICAR). Din anul 1962, a activat timp de aproape 30 de ani (până în 1991) la Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice (ICCPT) – Fundulea, promovând de la cercetător principal la șef de laborator și, apoi, la șef de secție. În perioada 1964-1982 a fost cercetător științific coordonator în Programul de cercetare organizat în România de Agenția Internațională de Energie Atomică din Viena pentru utilizarea izotopilor stabili și radioactivi în optimizarea folosirii îngrășămintelor.

În anul 1969 a obținut titlul de Doctor în agronomie, la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” București, cu teza „Influența diferitelor sortimente de îngrășămintă cu azot asupra transformărilor chimice din sol și plantă și asupra producțiilor realizate la principalele culturi de câmp”, elaborată sub îndrumarea Academicianului David Davidescu.

La numai patru ani după aceasta, în 1973, Domniei Sale i se conferă, la IANB București, titlul de Doctor docent în științe pentru „Rezultate originale obținute în cercetările efectuate în perioada 1967-1973 privind studiul fertilității solului și aplicării diferențiate a îngrășămintelor chimice”.

În anul 1982, devine Membru cooptat, iar în 1990 Membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (ASAS).

În semn de recunoaștere a valorii activității de cercetare desfășurate, domnul academician, prof. univ. dr. docent Cristian Ioan D. Hera este ales Membru corespondent (1995) și, ulterior, Membru titular al Academiei Române (2004).

Domniei Sale i s-au acordat numeroase titluri științifice de onoare:

- Profesor de Onoare al Academiei de Științe Agricole din China, Institutul de Aplicații a Energiei Nucleare în Agricultură (1995);
- Membru de Onoare al Accademia dei Georgofili, Italia (2003);
- Membru de Onoare al Academiei Ruse de Științe Agricole (2004);
- Doctor Honoris Causa al Academiei de Științe Agricole „K.A. Timireazev” din Moscova (2004);
- Doctor Honoris Causa al mai multor universități din România: Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară (USAMV), Cluj-Napoca (1999); Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară (USAMV), București (2002); Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași (2004); Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară (USAMV), Iași (2004); Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava (2007); Universitatea „Ovidius”, Constanța (2008); Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară (USAMV), Timișoara (2009); Universitatea „Transilvania”, Brașov.

Domnul academician, prof. univ. dr. docent Cristian Ioan D. Hera are un rol deosebit în domeniul academic, definit atât prin activitatea didactică desfășurată de-a lungul timpului la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară (USAMV), București, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” București (IANB) și Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, cât și prin activitatea de îndrumare științifică în calitate de conducător de doctorat în specialitatea Agrochimie.

Dovadă a atașamentului pentru activitatea universitară este și faptul că Domnia Sa își continuă și în prezent activitatea în calitate de

conducător de doctorat, profesor universitar consultant și membru de onoare al Senatului universitar.

Calitățile Domniei Sale de manager iscusit i-au permis să conducă zeci de ani Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice (ICCPT) – Fundulea, la început în funcția de Director științific (1970-1981), iar ulterior ca Director general al ICCPT-Fundulea (1982-1991).

Domnul academician a fost pentru o perioadă îndelungată membru în Prezidiul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (ASAS), Președinte al Secției de Cultură a Plantelor, apoi Președinte al ASAS, ales prin vot secret în două mandate (2001-2005 și 2005-2009).

Nu poate fi trecută cu vederea activitatea fructuoasă a Domniei Sale în organismele internaționale în calitate de:

- Secretar științific (1961-1964) și Președinte (1974-1982) al Comisiei a IV-a „Fertilitatea solului și nutriția plantelor” în Societatea Internațională de Știința Solului;

- Cercetător științific (1964-1982), Expert în utilizarea tehnicilor nucleare în domeniul fertilității solului, nutriției plantelor și aplicării îngrășămintelor (1968-1991) și Director, Secția de fertilitatea solului, nutriția plantelor, irigații și producție vegetală, Departamentul de cercetare (1991-1997), Agenția Internațională de Energie Atomică de la Viena, Austria;

- Membru în Comitetul executiv (1986-1996) și Președinte al Centrului Științific Internațional pentru Îngrășăminte (1996-2010).

Este de prețuit longevitatea științifică, academică și managerială a domnului academician, prof. univ. dr. docent Cristian Ioan D. Hera care deține și în prezent mai multe funcții de răspundere:

- Vicepreședinte al Academiei Române (ales prin vot secret în 2010);

- Președinte de Onoare al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (ASAS) (din 2009);
- Președinte al Secției de Științe Agricole și Silvicultură din Academia Română (ales prin vot secret în 2008);
- Membru în Prezidiul Academiei Române (din 2008);
- Președinte al Comisiei pentru Protecția Solului, Academia Română (din 1999);
- Vicepreședinte al Colegiului Consultativ pentru Cercetare, Dezvoltare și Inovare (2004-2011);
- Președinte al Consiliului Național de Etică Universitară (Ministerul Educației și Cercetării) (2007-2010);
- Membru în Comitetul de Conducere (2002-2005), Vicepreședinte (2005-2006) și Președinte (2006-2008) al Uniunii Europene a Academiei de Științe Agricole;
- Președinte de Onoare al Centrului Științific Internațional pentru Îngrășăminte (din 2010).

Totodată, este membru în mai multe asociații profesionale de prestigiu, dintre care vom menționa:

- Societatea Internațională de Știința Solului;
- Centrul Științific Internațional pentru Îngrășăminte (CIEC);
- Societatea Europeană – Tehnici Nucleare în Agricultură (ESNA);
- Societatea Europeană pentru Agricultură, Paris (membru-fondator, 1990).

Problematika științei solului, a nutriției plantelor și a folosirii raționale a îngrășămintelor a reprezentat preocuparea științifică preferată a domnului academician. Activitatea de cercetare a Domniei Sale s-a materializat în contribuții științifice originale, dintre care pot fi menționate:

- elaborarea bazelor teoretice ale unor metode practice de stabilire a necesarului de îngrășăminte;
- introducerea în cercetare a metodelor moderne de prelucrare a datelor privind influența îngrășămintelor asupra unor indici agrochimici ai solului;
- elaborarea recomandărilor tehnologice de utilizare a îngrășămintelor lichide cu azot în cultura plantelor;
- studierea transformărilor chimice care au loc în sistemul sol-plantă;
- introducerea și utilizarea tehnicilor nucleare în cercetările din agricultură, inclusiv îngrășăminte marcate cu izotopi stabili și radioactivi.

Rezultatele acestor cercetări au fost concretizate în 27 de cărți, tratate și monografii, 235 de lucrări științifice tipărite în publicații de specialitate, peste 60 de comunicări științifice la reuniuni internaționale, mai multe brevete și inovații, peste 60 de articole de popularizare a progresului tehnic.

Din categoria aparițiilor editoriale de referință remarcăm doar câteva dintre acestea: *Tehnici nucleare în agricultură* (1984), *Agricultura durabilă-performantă* (1999), *Metode de cercetare în cultura plantelor* (2000), *Probleme actuale ale agriculturii în contextul integrării europene și al globalizării* (2003), *Producția de îngrășăminte cu fosfor și intensivizarea fertilizării fosfatice* (2010), *Agricultura României – prezent și viitor* (2012).

În tot acest timp, domnul academician, prof. univ. dr. docent Cristian Ioan D. Hera a fost o prezență notorie și în activitatea redacțională, atât în România, cât și la nivel internațional. Timp de aproape două decenii a fost redactor-șef adjunct (1973-1981), apoi redactor-șef (1982-1991) al revistei *Analele Institutului de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice (ICCPT) – Fundulea*. Este fondatorul și fost redactor principal al revistei *Probleme teoretice și aplicate de*

agrofitehnie (1978-1992). În perioada 1991-1997 a fost redactor-șef al revistei Soil Newsletter, Viena, Austria. Este autor al Dicționarului de Știința Solului (1964), apărut în limbile engleză, franceză, germană și rusă.

În prezent, Domnia Sa este membru în Comitetul de redacție al revistei Romanian Agriculture (din 2007) și al revistei Journal of Crop Production, New York, SUA (din 1997).

Activitatea profesională a domnului academician, prof. univ. dr. docent Cristian Ioan D. Hera a fost recunoscută și înalt apreciată și prin conferirea mai multor distincții:

- Ordinul Meritul Științific, cls. I (1987);
- Membru de Onoare în Societatea Turcă de Știința Solului (1992);
- Ordinul Național Pentru Merit în grad de Ofițer (2000) și în grad de Comandor (2003);
- Medalia de Aur cu COLAN, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava (2008).

Astfel, decizia Consiliului de Administrație al Academiei de Studii Economice din București de a propune acordarea titlului de Doctor Honoris Causa domnului academician, prof. univ. dr. docent Cristian Ioan D. Hera este puternic susținută de toate argumentele prezentate, Domnia Sa remarcându-se ca personalitate științifică recunoscută pe plan național și internațional care, de-a lungul timpului, s-a implicat activ în susținerea modernizării cercetării în spațiul românesc, precum și în sprijinirea învățământului superior din Romania.

Ioan-Aurel Pop

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru recunoașterea spiritului său enciclopedic, a erudiției științifice, a activității manageriale și a implicării

Domniei Sale în soluționarea problemelor esențiale ale învățământului superior din România, dar și a importanței mesajului profund patriotic, de dragoste și atașament real față de istoria țării și valorile naționale, pe care îl transmite tinerei generații

3 aprilie 2019

Academia de Studii Economice din București¹⁰² este onorată să-și exprime respectul și admirația față de personalitatea complexă a remarcabilului om de cultură, domnul academician profesor universitar doctor Ioan-Aurel Pop, președintele Academiei Române și rectorul prestigioasei universități Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, acordându-i titlul de Doctor Honoris Causa.

Conferirea, la propunerea Consiliului de Administrație al Academiei de Studii Economice din București, a celei mai înalte distincții a universității noastre reprezintă recunoașterea spiritului enciclopedic, a erudiției științifice, a activității manageriale și a implicării academicianului Ioan-Aurel Pop în soluționarea problemelor esențiale ale învățământului superior din România, dar și a importanței mesajului profund patriotic, de dragoste și atașament real față de istoria țării și valorile naționale, pe care îl transmite tinerei generații.

Academicianul Ioan Aurel Pop s-a născut la 1 ianuarie 1955, la Sântioana, în județul Cluj, localitate aflată nu departe de Mănăstirea Nicula, locul de pelerinaj al credincioșilor din toată țara și un simbol al spiritualității greco-catolice. A absolvit celebrul Colegiu Național „Andrei Șaguna” din Brașov, ca șef al promoției 1974, și Facultatea de Istorie și Filosofie din Cluj-Napoca, secția istorie, ca șef al promoției 1979. A fost profesor în învățământul secundar, apoi asistent universitar, conferențiar și profesor universitar la facultatea absolvită. În anul 1989, a obținut titlul de doctor în istorie, susținând la *alma mater* teza „Adunările cneziale din Transilvania în secolele XIV-XVI”, pentru care a obținut, după publicare, premiul „George Barițiu” al Academiei Române (1991).

¹⁰² Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Ioan Aurel Pop*, prezentat de către Rectorul Academiei de Studii Economice din București, prof. univ. dr. Nicolae Istudor, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 03.04.2019.

Carierea universitară de excepție a academicianului Ioan-Aurel Pop are valoroase componente internaționale, din care amintim: visiting professor ca bursier Fulbright la Universitatea din Pittsburg, între anii 1991-1992, profesor asociat la Universitatea Ca' Foscari din Veneția, între anii 2003-2007, visiting professor la INALCO din Paris și la Universitatea din Trento.

În anul 2001 este ales membru corespondent al Academiei Române, iar în 2010 devine, la 55 de ani, cel mai tânăr membru titular din istoria celui mai înalt for de știință și cultură al țării. Este președintele Academiei Române, din 2018, și rectorul Universității Babeș-Bolyai, din 2012.

Despre recunoașterea internațională a academicianului Ioan-Aurel Pop vorbesc nu numai traducerile în alte limbi ale celor mai valoroase lucrări, dar și alegerea Domniei Sale în componența unor prestigioase foruri științifice europene. Ioan-Aurel Pop este membru al Academiei Europene de Știință și Artă de la Salzburg (Austria), membru corespondent al Academiei Europene de Științe, Arte și Litere din Paris (Franța), membru al Academiei Naționale Virgiliene din Mantova (Italia), membru al Comisiei de istorie a relațiilor internaționale din cadrul Comitetului Internațional de Științe Istorice (Milano) și activează în multe alte organizații istorice naționale și internaționale de prestigiu.

În anii 1994-1995, a activat ca director al Centrului Cultural Român de la New York și al Institutului Român de Cultură și Cercetare Umanistă din Veneția, între anii 2003-2007.

Este autor și coautor a peste șaiszeci de cărți, tratate și manuale, și a peste cinci sute de studii și articole. Pe lângă limbile franceză, engleză, italiană, germană, maghiară, istoricul Ioan Aurel Pop cunoaște foarte bine latina medievală, paleografia latină și paleografia slavonă,

cea ce-i permite să studieze în original izvoarele istoriei medievale. Unul din marii latiniști, profesorul Sigismund Jako, membru de onoare al Academiei Române și membru onorific al Academiei Ungare de Științe, mărturisea că Ioan Aurel Pop a fost cel mai strălucit student al său, cel mai bun latinist.

Profesorul universitar doctor Ioan-Aurel Pop este, din 1993, directorul Centrului de Studii Transilvane din cadrul Academiei Române.

Academicianului Ioan-Aurel Pop i-a fost conferit titlul de Doctor Honoris Causa de către universitățile din Alba Iulia, Timișoara, Oradea, Cahul, Galați, „Lucian Blaga” din Sibiu, Universitatea de Stat din Chișinău, Universitatea Pedagogică „Ion Creangă” din Chișinău, Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș, Universitatea din Craiova.

Recunoașterea prodigioasei sale activități de cercetare este demonstrată de numeroase distincții: Ordinul „Meritul Cultural”, în grad de Cavaler, conferit de Președintele României în anul 2010, Ordinul de „Onoare” din partea Președintelui Republicii Moldova în același an. Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler în 2015, Diploma „Meritul Academic” din partea Academiei Române în același an. Ordinul „Palmes Academique” în grad de Cavaler din partea Republicii Franceze în 2016 și Ordinul „Steaua Italiei” în grad de Comandor din partea Republicii Italiene în același an. Este Cetățean de onoare al Municipiului Gherla (2017) și al Municipiului Cluj-Napoca (2018).

Rectorul Ioan-Aurel Pop este o prezență cu mare autoritate în dezbateră și formularea dezideratelor îndeplinirii misiunii universităților în România. Manager, din anul 2012, al unei universități de elită, renumită prin performanțele sale constante și prezența notabilă

în clasamentele de prestigiu, este un susținător ferm al calității în învățământ. Este membru în Consiliul Consultativ al Ministerului Educației Naționale din 2018. Din același an, este copreședinte al Comisiei Naționale de fundamentare a Planului național de adoptare a monedei euro.

Consiliul de Administrație al Academiei de Studii Economice din București apreciază activitatea dinamică a rectorului Ioan-Aurel Pop în cadrul Consorțiului Universitaria, înființat în 2009, și este onorată să fie prima universitate membră a consorțiului care îl primește în rândul comunității sale. Referindu-se la rolul acestui consorțiu în contextul universitar, relativ eterogen, din România, academicianul Ioan-Aurel Pop afirmă: „Consortiul Universitaria trebuie să dea tonul în ceea ce privește învățământul superior românesc, reunind cele mai importante cinci universități din această țară, universități care atrag cel mai mare număr de studenți. Pe aceștia nu îi putem influența în momentul în care aleg unde să studieze. Studenții vin acolo unde se face învățământ de calitate.

Rostul consorțiului (Universitaria) este de a susține elita învățământului superior românesc" în contextul în care „Fără intelectuali și fără elite, o națiune nu poate exista", cum afirmă Domnia Sa în prelegerea cu tema „Crearea României și locul său în societatea de astăzi”.

Apreciem consecvența cu care rectorul Ioan-Aurel Pop susține necesitatea creării de către cele cinci universități membre ale Consorțiului Universitaria a unui front comun în lupta pentru asigurarea calității în învățământul superior, necesitatea depolitizării universităților și a finanțării acestora în funcție de performanțele înregistrate.

„Elita de astăzi, dacă nu reușește să le arate tinerilor care acum se formează, adolescenților, că prezentul se poate trăi în România – nu că e ideal, că viața ideală nu o să vă spună nici cel din Marea Britanie că o are, nici cel din Finlanda – dar că viitorul se poate construi aici. În educația noastră se spune, în general, și de către școală, în multe locuri și de către familii, că prezentul este tern, șters, imposibil de trăit aici, la Dunăre și la Carpați, că viitorul este complet incert și mai bine nu ne-am gândi la viitor și că prezentul e de două parale, că nu am făcut nimic, capul plecat sabia nu-l taie.”

Sunt câteva idei pe care academicianul Ioan-Aurel Pop le transmite consecvent și cu dragoste de universitate, acest loc în care educatori și studenți ne desfășurăm împreună activitatea, cu bunăcredință și dedicație.

Reperetele pe care le-a redat sumar prezentul *Laudatio* sunt câteva dintre argumentele pentru care, la propunerea Consiliului de Administrație, comunitatea universitară a Academiei de Studii Economice din București este onorată să acorde titlul Doctor Honoris Causa academicianului Ioan-Aurel Pop.

Abdel Fattah Saeed Hussein Khalil El-Sisi

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuția notabilă adusă la consolidarea celor mai valoroase și plurivalente aspecte de interes reciproc ale relațiilor bilaterale dintre România și Republica Arabă Egipt, luând în considerare contribuția remarcabilă a Președintelui Republicii Arabe Egipt la promovarea păcii și cooperării între națiunile lumii, având în vedere importantele reforme politice, economice și fiscale promovate de către Președintele Abdel Fattah El-Sisi, care au condus la progresul unei națiuni egiptene prospere, pentru contribuția sa la combaterea flagelului terorismului internațional și la promovarea unei politici externe echitabile și sustenabile

19 iunie 2019

Aprecierea de care se bucură astăzi Academia de Studii Economice din București¹⁰³ este rezultatul binemeritat al eforturilor pe care comunitatea noastră universitară le-a depus constant de-a lungul vremii pentru afirmare pe multiple planuri în lumea academică și diplomatică din țară și din străinătate. În acest context, apreciem că îndelunga cooperare pe care Universitatea noastră o are cu Republica Arabă Egipt a contribuit și contribuie în mod definitoriu la consolidarea acestei aprecieri, la nivel național și internațional.

Astăzi avem deosebita plăcere să reliefăm în fața comunității academice atât importanța cooperării internaționale pe care Universitatea noastră o dezvoltă în mod constant cu mediul academic egiptean, cât și importanța pe care Academia de Studii Economice din București o acordă consolidării relațiilor bilaterale de cooperare academică și culturală dintre România și Republica Arabă Egipt, relații ce au o istorie îndelungată (având astfel în vedere stabilirea relațiilor diplomatice în 1906 și a relațiilor de colaborare în Domeniile Învățământului, Științei și Culturii, în 1978).

Acordarea titlului Doctor Honoris Causa ne oferă oportunitatea de a omagia una dintre marile personalități ale vieții politice, economice și sociale internaționale: Excelența Sa, Domnul Abdel Fattah Saeed Hussein Khalil El-Sisi, Președintele Republicii Arabe Egipt.

Domnul Abdel Fattah El-Sisi, născut la 19 noiembrie 1954 în Cairo, Egipt, a cunoscut o prodigioasă educație militară, absolvind în 1977 Academia Militară Egipteană și studiile masterale în studii militare la Egyptian Command and Staff College, în 1987. În 1992, și-a

¹⁰³ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Abdel Fattah Saeed Hussein Khalil El-Sisi*, prezentat de către Rectorul Academiei de Studii Economice din București, prof. univ. dr. Nicolae Istudor, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 19.06.2019.

continuat perfecționarea carierei militare prin înscrierea la British Command and Staff College din Marea Britanie, iar în 2003 urmând studiile militare la prestigiosul Colegiu american Army War College din Carlisle, Pennsylvania.

Din perspectiva parcursului profesional, este de remarcat impresionanta carieră militară, Președintele El-Sisi punându-și activitatea sa profesională în serviciul poporului egiptean. A debutat ca ofițer al Armatei Egiptene în 1977, slujind în infanteria mecanizată, devenind comandant al Regiunii Militare Nordice-Alexandria în 2008, iar apoi, începând cu 2010, director al Serviciului militar de Informații al Egiptului. În 2011, Excelența Sa a devenit cel mai tânăr membru al Consiliului Suprem al Forțelor Armate din Egipt, un corp de ofițeri militari care au condus Egiptul după revoluția egipteană din 25 ianuarie 2011. În perioada 2012-2014, domnul El-Sisi ocupă funcția de Ministru al Apărării al Republicii Arabe Egipt și Comandant al Forțelor Armate Egiptene. În mai 2014, este ales Președinte al Egiptului, fiind reales în această funcție în martie 2018.

Remarcăm contribuția notabilă a Președintelui Abdel Fattah El-Sisi la consolidarea celor mai valoroase și plurivalente aspecte de interes reciproc ale relațiilor bilaterale dintre România și Republica Arabă Egipt, în contextul stabilirii primelor relații diplomatice între cele două țări în anul 1906. În prezent, relația dintre România și Republica Arabă Egipt este una solidă, Egiptul fiind unul dintre prietenii tradiționali ai României în regiune și un factor esențial în asigurarea stabilității și securității regionale. De notat faptul că schimburile comerciale bilaterale au crescut permanent, ajungând în anul 2018 la peste 918 milioane USD, Egiptul devenind principalul partener comercial al țării noastre în regiune. În cadrul întâlnirii oficiale între șefii de stat ai României și Egiptului din cursul lunii februarie 2019, a fost exprimat

interesul și hotărârea celor două țări pentru aprofundarea relațiilor bilaterale, pe toate dimensiunile de interes reciproc, cu accent pe dimensiunea economică. Pentru atingerea deplinului potențial al relațiilor economice, cei doi șefi de stat au agreat continuarea eforturilor sectoriale pentru diversificarea comerțului, stimularea investițiilor, stabilirea de parteneriate între companii din cele două țări și accesul comun pe terțe piețe.

Apreciem angajamentul și contribuția Președintelui Abdel Fattah El-Sisi pentru identificarea unor proiecte de interes comun româno-egiptene destinate spațiului african, care să aibă ca scop dezvoltarea unor domenii importante ca industria, inclusiv în domeniul high tech, educația, cercetarea, cooperarea în domeniul securității, cultura.

Subliniind în continuare personalitatea Președintelui El-Sisi, prețuim contribuția remarcabilă a Președintelui Republicii Arabe Egipt la promovarea păcii și cooperării între națiunile lumii. Ca recunoaștere a acestei contribuții, este de amintit obținerea de către Egipt a unui loc de membru nepermanent în Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite în 2015, cu sprijinul larg al Adunării Generale, fiind una dintre cele mai importante realizări ale diplomației egiptene de la Revoluția din 30 iunie, reflectând sprijinul comunității internaționale față de Egipt și evidențiind rolul Președintelui Egiptului în menținerea păcii și securității internaționale și promovarea cauzelor lumii africane, arabe și a țărilor în curs de dezvoltare în cadrul Consiliului.

La nivel internațional sunt remarcabile importante reforme socio-politice, economice și fiscale promovate de către Președintele Abdel Fattah El-Sisi, care au condus la progresul unei națiuni egiptene prospere.

Astfel, noua Constituție a Egiptului, adoptată în timpul primului mandat al Președintelui El-Sisi, stipulează că statul egiptean trebuie să respecte toate tratatele internaționale privind drepturile omului parafate de Egipt, statuând, de asemenea, dreptul la libertatea de exprimare în toate formele sale, dreptul la libertatea de întrunire și libertatea artiștilor, scriitorilor și audio-vizualului, libertatea de cercetare științifică și interzice tortura „în toate formele și manifestările sale”.

Începând cu anul 2014, Egiptul a adoptat un program de reformă economică, ale cărui rezultate pozitive au fost foarte vizibile în 2018, date fiind rata de creștere economică ascendentă, de la 4,4% la 5,3% în ultimii patru ani, o rată a inflației în scădere la 12,9%, precum și o rată a șomajului de 9,6% în 2018, în scădere de la 13,2%, în 2014. Administrația Președintelui El-Sisi a depus astfel substanțiale eforturi pentru a oferi oportunități de locuri de muncă pentru poporul egiptean pentru a reduce rata șomajului, în special pentru egiptenii care se întorc din zonele de criză din regiunea arabă. Astfel, programul de reformă economică a Egiptului, lansat în 2014, a reușit să îmbunătățească toți indicatorii economici, contribuind inclusiv la scăderea substanțială a ratelor inflației și a șomajului.

Marile proiecte naționale inițiate și implementate de către Administrația Președintelui El-Sisi în diverse sectoare au redesenat harta dezvoltării Egiptului și au contribuit în mod semnificativ la îmbunătățirea serviciilor oferite cetățenilor egipteni. Amintim printre acestea: Noul Canal Suez, care va facilita tranzitul direct simultan a 45 de nave în ambele direcții fără oprire și tranzitarea a 97 de nave pe zi, numeroase proiecte în domeniul energetic, inclusiv al energiei regenerabile, precum și un mare proiect din domeniul agriculturii

dezvoltat cu scopul recuperării unui milion și jumătate de acri de teren pentru a fi redat producției agricole durabile.

Comunitatea noastră academică apreciază, în contextul acestor reforme, eforturile depuse de Administrația Președintelui El-Sisi pentru dezvoltarea învățământului egiptean. Președintele El-Sisi a declarat anul 2019 „Anul Educației”, iar cheltuielile pentru educația publică au crescut la 8% din PIB pentru anul 2019, în creștere față de nivelul de 4% din 2014. De remarcat faptul că Guvernul egiptean intenționează să mărească finanțarea educației naționale, să sporească nivelul învățământului terțiar și să implementeze o serie de proiecte de reformă, inclusiv înființarea și dezvoltarea a opt universități tehnice noi. Viziunea strategică a Egiptului în domeniul educației până în 2030, adoptată în 2016, urmărește extinderea educației și formării profesionale, precum și a învățământului la distanță, dezvoltarea unor curricule mai aliniate nevoilor pieței forței de muncă și asigurarea calității; mecanisme de acreditare, precum și formarea cadrelor didactice. Suntem convinși că aceste reforme vor contribui și pe mai departe la întărirea cooperării academice între universitatea noastră și mediul academic egiptean, doar dacă avem în vedere îndelungata și trainica deschidere a Academiei de Studii Economice din București pentru studenții egipteni, aducând ca martor al acestei deschideri cei peste 200 doctoranzi și peste 100 studenți care au studiat în universitatea noastră începând cu anul 1980 și până în prezent.

Nu în ultimul rând, este de apreciat contribuția Președintelui El-Sisi la combaterea flagelului terorismului internațional și la promovarea unei politici externe echitabile și sustenabile. Poporul egiptean a reușit să concentreze lupta împotriva terorismului și să diminueze foarte mult amenințarea acestui fenomen, această experiență

unică permițând Egiptului să devină unul dintre liderii războiului global împotriva terorismului.

Concluzionând, pentru contribuția notabilă adusă la consolidarea celor mai valoroase și plurivalente aspecte de interes reciproc ale relațiilor bilaterale dintre România și Republica Arabă Egipt, luând în considerare contribuția remarcabilă a Președintelui Republicii Arabe Egipt la promovarea păcii și cooperării între națiunile Lumii, având în vedere importantele reforme socio-politice, economice și fiscale promovate de către Președintele Abdel Fattah El-Sisi, care au condus la progresul unei națiuni egiptene prospere, pentru contribuția sa la combaterea flagelului terorismului internațional și la promovarea unei politici externe echitabile și sustenabile, Senatul Academiei de Studii Economice din București, în numele comunității sale academice, a conferit Domnului Abdel Fattah El-Sisi, Președinte al Republicii Arabe Egipt, titlul de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București.

Jaime Gil Aluja

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuția sa notabilă la dezvoltarea gândirii economice ca părinte al noii teorii a incertitudinii, la stabilitatea economiei spaniole și la reziliența mediului economic european, precum și pentru mijlocirea integrării membrilor comunității științifice românești în circuitul științific mondial

9 octombrie 2019

Născut la 25 septembrie 1936, la Reus, în provincia spaniolă Tarragona, Jaime Gil Aluja¹⁰⁴ este licențiat în științe politice, economice și comerciale al Universității din Barcelona (1959). A obținut tot aici, în 1964, titlul de doctor în științe, cu felicitările juriului și cu excelența *cum laudae*. În 1977 obține și Diploma de studii superioare în organizarea și conducerea întreprinderilor, la Școala Superioară de Administrare a Întreprinderilor din Barcelona.

Din anul 2002, este președinte al Academiei Regale Spaniole de Științe Economice și Financiare, instituție aparținătoare Institutului Spaniol (Academia Spaniei). Între 1990 și 2012 a fost vicepreședinte al Academiei Regale Spaniole a Doctorilor. Este membru de onoare al Academiei Române (din 1995) și al altor importante academii din Europa (Franța, Rusia, Azerbaidjan, Muntenegru, Bosnia-Herțegovina, Austria) și din SUA. Deține numeroase titluri de *Doctor Honoris Causa* din partea unora dintre cele mai importante universități de pe toate continentele (Buenos Aires, Vigo, Reggio Calabria, Havana, Lipstok, Perpignan, Kiev, Minsk, Moscova, Leon, Saint Denis, Montesquieu, Messina, Astana, Michoacan, Baku, Madrid, Santiago de Compostela, ASEM Chișinău, Petroșani, Timișoara, Sibiu).

A fost onorat cu numeroase distincții și medalii conferite de șefi de state, guverne și academii ale lumii: Ofițer al Ordinului Palmes Academiques, Franța; Cavaler al Ordinului Național pentru Merit al Franței; Marea Cruce Alfons al X-lea Înțeleptul, Spania; Comandor al Ordinului Tronului Regatului, Maroc; Comandor al Ordinului Meritul Cultural al României; Comandor al Ordinului Național pentru Merit al

¹⁰⁴ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Jaime Gil Aluja*, prezentat de către Decanul Facultății de Economie Teoretică și Aplicată, conf. univ. dr. Grigore Ioan Piroșcă, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 26.06.2019.

României; Medalia de Aur a Școlii de Administrare a Întreprinderilor din Barcelona; Medalia de Aur a Facultății de Științe Economice și Gestiunea Întreprinderilor din Barcelona; Medalia de Aur a Universității Politehnice din Creta; Medalia de Aur a Fundației Internaționale „Grigore Moisil”, București și multe altele.

Este deținătorul a numeroase premii științifice academice, dintre care menționăm: Premiul Internațional „Kauffman”; Premiul „Alexandru Puiu-Tacu”, Iași; Diploma de Onoare a Institutului Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu” al Academiei Române; Diploma de Onoare a Societății Germane de Științe Aplicate; Medalia de Aur cu Diamante a Clubului F.C. Barcelona; Premiul „Gaudi” pentru Maturitate și Excelență, Reus, Spania; Cheia de Aur a orașului Barcelona; Premiul Recunoașterii Profesionale Barceloneze, Medalia Centenar „Pierre Werner” a Institutului Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu” al Academiei Române și multe, multe altele.

Jaime Gil Aluja a desfășurat o susținută activitate didactică, parcurgând toate treptele și gradele universitare. La numai 23 de ani (1959), deținea deja un post de profesor la Facultatea de Științe Economice a Universității din Barcelona, universitate unde a funcționat până la retragerea sa de la catedră. În prezent este profesor emerit al Universității din Barcelona. În 1965 a ocupat prin concurs Catedra de Contabilitate aplicată și teoria gestiunii întreprinderii la Școala Superioară de Comerț, iar în 1967, tot prin concurs, devine titular al Catedrei de Economia întreprinderii, pentru ca între 1968 și 1973 să fie în paralel titular al Catedrei de Administrarea întreprinderilor. Între 1992 și 1998 a activat ca profesor emerit de Macroeconomie la Universitatea Paris-Dauphine, iar din 2007 până în 2012 a fost profesor emerit al Universității Roviro Virgiliu.

Concomitent cu activitatea la catedră a îndeplinit funcții de conducere și responsabilități în plan universitar, printre care: secretar al Facultății de Științe Politice, Economice și Comerciale a Universității din Barcelona (1967-1969); director (decan) al Departamentului de Economie și Organizare a Întreprinderilor la aceeași universitate (1968-1994); director adjunct al Școlii de Administrarea Întreprinderii din Barcelona (1968-1972); membru al Consiliului de Administrație al Școlii de Studii de Gestiune a Întreprinderii din Reus și expert al Comisiei de Administrație din Reus (din 1992).

Activitatea universitară a lui Jaime Gil Aluja a fost, în întreaga sa viață, dublată de împletirea teoriei cu practica economică, fiind recunoscut aplicant al științei în economia reală. În 1979 devine expert contabil și membru al Institutului Spaniol de Audit (cu calificativ de excelență). A funcționat în calitate de coordonator general al Societății Spaniole de Automobile SEAT, din 1968 devenind consilier tehnico-economic al societății, calitate în care a activat până în 1995.

A fost consilier delegat în compania de finanțări CODEFINSA de la fondarea acesteia până în 1973. Între 1972 și 1973 a fost consilier delegat la Societatea Generală EUROFINANS, iar între 1978 și 1985 a îndeplinit funcția de director al Cabinetului de Studii al Asociației Promotorilor în Construcții. Din 1986 este președinte al Comitetului Executiv al Bienalei Internaționale pentru Arte și Sport. FC Barcelona, celebrul club sportiv, i-a valorificat pregătirea de excelență în management prin numirea sa – între 1988 și 2002 – în calitate de președinte al Comisiei economice. Din 2009 este membru al Consiliului General de Administrație al Băncii „La Caixa”, unde a îndeplinit, între 2009 și 2012, și funcția de președinte al Comisiei de Control și Audit. Între 2010 și 2013 a funcționat ca membru al Comitetului de Administrație al Societății de Autostrăzi din nord-estul Franței

(SANEF), iar din aprilie 2013 este membru al Consiliului Consultativ al ABERTIS SA Spania și, tot din 2013, face parte din Consiliul Societății „Vida Caixa” de Asigurări și Reasigurări din Spania.

Jaime Gil Aluja și-a probat capacitățile manageriale de excepție și capacitatea de a atrage în jurul său valorile științifice și profesionale reale și prin fondarea ori managementul multor asociații profesionale și fundații științifice, academice sau administrative de interes public, dintre care amintim: Fundația Europeană de Management și Dezvoltare Bruxelles; Asociația Europeană pentru conducerea și Gestiunea întreprinderii AEDDEM; Societatea Internațională de Gestiune Economică prin Sisteme FUZZY (SIGEF); Asociația Internațională pentru Studii Avansate, Modelare și Simulare Economică AMSE; Fundația pentru Studii de Gestiune și Risc FEGI și altele. Ne bucurăm să subliniem contribuția sa nemijlocită în fondarea și conducerea activității „Moisil International Foundation”, unde este președinte din anul 1993.

În spațiul academic european și mondial, Jaime Gil Aluja s-a distins prin organizarea și conducerea unui număr impresionant de congrese și reuniuni naționale și internaționale. În CV-ul personal sunt relevate peste 160 de asemenea evenimente, la mai bine de 50 dintre ele având calitatea de președinte. Academicianul Jaime Gil Aluja a fost desemnat în unanimitate președinte de onoare al celui de-al XXVII-lea Congres al Academiei Europene de Management și Gestiunea Afacerilor, pe care instituția noastră l-a coorganizat, împreună cu Academia Română.

A colaborat și colaborează ca membru în consiliul științific ori în colegiul editorial la mai mult de 20 de reviste de nivel academic superior recunoscute de comunitatea științifică internațională. A publicat peste 200 de lucrări științifice și 32 de cărți; este editor și

traducător la 14 volume de cel mai înalt interes științific, cu preponderență din spațiul matematicilor aplicate în economie și a deciziei bazate pe gestiune științifică. A prezentat sute de intervenții, discursuri, conferințe și comunicări la manifestări interne și internaționale, pe întreg mapamondul, fiind cu adevărat un cercetător universal, un bun public în spațiul științific și cultural al celei de a doua jumătăți a secolului XX și începutul secolului XXI.

Jaime Gil Aluja este, înainte de toate, un intelectual valoros, un interlocutor care stăpânește spiritul dialogului și al viziunilor superioare, fie că ele se adună din mediul academic ori universitar, fie că se regăsesc în spațiul economic, financiar-bancar. Amprenta specifică a operei sale științifice se înscrie, fără îndoială, într-o arie de preocupări dintre cele mai atrăgătoare și, în același timp, mai greu de decupat în afara specialiștilor cărora li se adresează. Poate acesta a fost motivul pentru care, prin spiritul său inovativ și mobilitatea care îl caracterizează și acum, așa cum l-a îndemnat să fie în întreaga sa carieră, s-a străduit să-și aplice teoriile în practică, în folosul economiei și societății omenеști în ansamblul ei.

Nucleul dur al operei științifice a Excelenței Sale academicianul Jaime Gil Aluja este străduința de a construi o nouă paradigmă a teoriei deciziei. Încă din discursul său de recepție la Academia Română din 1995, profesorul Aluja anunța problematica plasării mersului științei economice între incertitudini și libertate, temă dragă astăzi Domniei Sale și pe care, în câteva rânduri, a expus-o în intervenții publice. În 2003, de exemplu, abordând tranziția atât de complexă între haos și ordine, pornind de la teoria fractalilor lui Mandelbrot, scoate în evidență susceptibilitatea modelării matematice a unei noi viziuni asupra naturii, către o nouă geografie a naturii. Dar nu oricum și fără a ține seama, după spusele Domniei Sale, de spațiul temporal care

conduce și ne conduce către perioadele de criză, precum cele actuale, prin care trece lumea.

Jaime Gil Aluja este considerat părinte al noii teorii a incertitudinii pentru contribuțiile personale de mare valoare la dezvoltarea logicii plurivalente în domeniul economic și financiar. Puternica sa activitate s-a materializat în numeroase lucrări științifice publicate în cele mai recunoscute și influente reviste de specialitate. Cărțile de autor sau în coautorat au îmbogățit literatura domeniului gestiunii economice și financiare a întreprinderii, de la volumul de debut *Introducere în teoria subansamblelor flous în gestiunea întreprinderii* până la *Algoritmi pentru studierea fenomenelor economice complexe*. Multe dintre titlurile sale s-au bucurat de traduceri, bine primite, în limbile engleză, rusă, franceză, catalană, italiană și, nu în ultimul rând, română. Abordările sale teoretico-metodologice consacrate globalizării în general și deciziei asistate de aplicații matematice sunt materializate în studii publicate în toate cele patru zări cardinale și sunt recunoscute ca referențiale. Jaime Gil Aluja ne-a surprins, în ultima vreme, cu analiza sa asupra crizei economice și nevoia de schimbare a paradigmei științei economice în fața incertitudinii și complexității lumii noastre, produsă la ultima reuniune a seminarului internațional *Penser l'Europe* de la București. Cercetătorul Gil Aluja este preocupat îndeaproape, și nu de ieri de azi, tocmai de această nouă paradigmă, cu râvnă academică. Deși fascinat de măsurarea cantitativă și atât de bun specialist în matematici aplicate în economie, nu încetează să ne atragă atenția prin finețea analizelor sale teoretico-filosofice asupra științei, cu rigoare și responsabilitate. Evocăm expozeul său din 2007, cu prilejul colocviului bilateral român-spaniol „Economie și cultură”, derulat la Păltiniș în *Anul Sibiului – Capitală europeană a culturii*, consacrat tranziției culturii și științei în contextul actual al mondializării economice: „sarcina

noastră, ca descendenți spirituali ai nuanței și subtilității, constă în a ne împotrivi determinismului și predestinării, construind astfel elementele teoretice și tehnicile capabile de a asigura libertatea în exprimarea creativității, formulând astfel cercetarea asigurătoare a unei noi străluciri în științe și arte”.

Practicianul Jaime Gil Aluja poate fi amplasat pe rezultanta parcursului între academismul lui James Buchanan (autor, alături de Gordon Tullock, al teoriei democrației constituționale ca fundament al consensului aplicat) și pragmatismul lui Pierre Werner, părinte al coordonării aplicării consensului în politică și economie, considerând, ca și noi, că mai ales în perioadă de criză, economia trebuie să fie tărâmul predilect de acțiune a consensului. În această materie, Jaime Gil Aluja nu a făcut niciodată, în întreaga sa carieră, pasul spre politică, rămânând o întreagă viață omul de știință implicat însă profund în economia reală.

Jaime Gil Aluja și-a consacrat activitatea teoretico-metodologică nu numai în materia aplicării matematicilor în studiul economiei. Dincolo de sistemele de gestiune prin expertoni și sisteme fuzzy, în care, poate – după expertiza dovedită la Grenoble alături de celebrul prof. Arnold Kauffman și credem că nu greșim – este cel mai mare specialist al lumii, academicianul Aluja a contribuit și contribuie și la dezvoltarea unei întregi noi filosofii asupra limbajului științific în condițiile incertitudinilor viitorului.

Încadrarea activității științifice în realitate este o altă preocupare de o viață a academicianului Jaime Gil Aluja. Plasându-se în aria tematicii formulelor lui Karl Popper sau Ilya Prigogine, academicianul pe care îl onorăm astăzi este convins de realitatea că „știința economică are forță și caracter, ceea ce este permanent, respectiv simetrie și lege, pentru a găsi ce este schimbarea, adică ireversibilitate și complexitate”.

Domnia Sa, în mai multe rânduri, ne-a atras atenția că, în centrul preocupărilor cercetărilor se află încă noțiunile de echilibru și stabilitate. Însă le decupează sensul spre studierea din perspectiva pozitivă, a fenomenelor caracterizate de dezechilibre și instabilitate profunde. Avem în acest caz de-a face cu fideliile doctrinei carteziene, care includ regula în fața propriei lor gândiri. „Nu este însă de ajuns să ai o teorie bună, principalul este să o aplici bine, de unde și lupta împotriva determinismului și predestinării, pentru partajarea binelui și bunăstării spre construirea elementelor teoretice și aplicațiilor tehnice care să asigure libertatea viitoare a cercetătorului, a individului”, susține Jaime Gil Aluja. Este, în același timp, un promotor al colaborării strânse între cercetătorii care aparțin unei largi diversități de domenii ale cunoașterii, punând în evidență faptul că cercetarea interdisciplinară este cu atât mai productivă și mai capabilă să contribuie la construirea unei Europe noi, pluraliste, pe cât de necesar este azi și în viitor, tolerantă la inovație, stimulantă pentru creativitate și progres.

Merită a fi subliniate, de asemenea, legăturile intense și valoroase, de excepție, ale președintelui Academiei Regale Spaniole de Științe Economice și Financiare din Barcelona, *de mai multe ori nominalizat pentru Premiul suprem de la Stockholm*, cu România, cu Academia Română, cu cercetarea științifică românească. Jaime Gil Aluja a călătorit și călătorește în România de câteva decenii și de câteva ori pe an. Ca președinte al Academiei Regale Spaniole de Științe Economice și Financiare sau ca vicepreședinte al Academiei Regale Spaniole a Doctorilor, Jaime Gil Aluja a promovat și susținut admiterea ca membri de onoare în respectivele societăți savante a unor valoroși intelectuali români.

În 1995 (7 februarie) devine membru de onoare al Academiei Române, calitate pe care o poartă cu demnitate și mândria de a face parte din structurile înaltei instituții de consacrare științifică supremă de la București. Din 2001, împreună cu acad. Eugen Simion și acad. Thierry de Montbrial, Jaime Gil Aluja s-a aflat neîntrerupt la inițierea și organizarea Seminarului interacademic „Penser L’Europe”. În cele 15 ediții de până acum, acad. Jaime Gil Aluja a prezentat un important volum de comunicări consacrate viitorului continentului nostru, lumii științifice și social-economice. Amintim câteva dintre subiectele acestor intervenții: *A la recherche d’une communication darwinienne des phénomènes économiques; L’activité scientifique dans les nations et les minorités; La science dans le contexte euro-méditerranéen; La transition de la science et la culture dans le contexte actuel économique européen; Le carrefour de l’enseignement en Europe; La science économique face a un nouveau contexte de mondialisation; Ou va la science économique? L’certain et liberté; Les droits de l’homme et les valeurs du mondiale européen; L’information économique de l’homme Européen.*

În anul 2007, în calendarul Sibiu – capitală europeană a culturii, Jaime Gil Aluja s-a aflat printre inițiatorii seminarului academic bilateral româno-spaniol „Economie și cultură”, desfășurat la Păltiniș sub copreședinția Domniei Sale și a acad. Mugur Isărescu, președintele Secției de Științe Economice, Juridice și Sociologie a Academiei Române. În 2011 a prezentat la Academia Română expozeul „*Nouveaux langages scientifiques pour un avenir incertain*”, conferință susținută în cadrul proiectului strategic european „Valorificarea identității culturale în procesele globale”.

În noiembrie 2012 a participat, de asemenea la Academia Română, la lansarea unui program de cercetare academică, de largă reputație și importanță majoră – „*Noua Enciclopedie a României*”, iar în

decembrie 2013 s-a aflat din nou la tribuna Academiei, dar de această dată la invitația Institutului Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu” al Academiei Române, ca membru în Consiliul științific al Conferinței Internaționale ESPERA 2013.

În anul centenar 2018, academicianul Jaime Gil Aluja se adresa Colegiului superior al Cercetării Economice academice românești astfel:

„Am avut ocazia în acest mai bine de un sfert de veac să cunoaștem mari personalități ale științei și culturii românești și să stabilim împreună relații de prietenie. Femei și bărbați remarcabili, deja înscriși în Cartea de aur a istoriei României – academicienii Tudorel Postolache și Mugur Isărescu, amândoi membri ai RACEF, academicienii Eugen Simion și Maya Simionescu, profesorul Valeriu Ioan-Franc – membru de onoare al „Barcelona Economics Network”, importantă rețea internațională de înțelepciune, în care noi sperăm să includem în anii ce vin alți intelectuali români care merită pe deplin.

Cred că puteți accepta, fără ezitare, că eu, Jaime Gil Aluja, și soția mea, Anne-Marie Lafuente, facem parte dintre aceia care pot depune mărturie cu privire la transformările României în decursul celor aproape treizeci de ani scurși de când am descoperit această frumoasă țară, care ne este atât de dragă. Am venit în România, chiar și de mai multe ori pe an, și am fost fără excepție, martori ai mersului înainte al României.

Mai mulți membri ai Academiei Regale ne-au însoțit după primele noastre incursiuni românești. Reuniunea solemnă internațională a RACEF din București 2005 a fost și rămâne o mărturie a interesului comunității academice spaniole pentru știința și cultura emanată de corpusul academic și universitar din România. Parteneriatele temeinic construite ne-au permis să dezvoltăm proiecte

importante pe termen lung, atât în cadrul relațiilor bilaterale hispano-române, cât și în spațiul Uniunii Europene în ansamblul său.

Putem concluziona, cu alte cuvinte, faptul că activitățile noastre au depășit limitele individuale strâmte, pentru a ridica pe primul plan relații instituționale trainice și importante. Este știut faptul că într-o lume globalizată este nevoie, pe lângă colaborări personale, și de complicități corporatiste. Așa s-a născut, pe baza primelor relații interumane care au debutat la sfârșitul secolului XX, o rețea strânsă și solidă de cercetare care, adesea, a oferit instrumentele trebuitoare pentru îndeplinirea obiectivelor progresului social comun.

Am demonstrat, o dată în plus, că ceea ce ne unește este mult mai puternic decât ceea ce ar putea vreodată să ne despartă. Dorința noastră și încrederea fermă în capacitatea cercetătorilor români, pe care îi îndrăgim și îi admirăm, a fost transferată și a stimulat cercetători spanioli. Împreună avem astfel la îndemână desăvârșirea succesului așteptat de societate în ansamblul ei.”

Recunoscându-i-se meritele științifice excepționale, atașamentul față de valorile culturale românești, pe care le promovează în toate împrejurările, Jaime Gil Aluja a fost distins în două rânduri – în 2006 și în 2011 – cu înalte ordine de stat ale României.

De asemenea, s-a bucurat și se bucură de aprecierea constantă a mediului universitar românesc, deținând titlul de Doctor Honoris Causa al unor importante universități din România. A colaborat și colaborează la numeroase reviste de specialitate din România, trei din contribuțiile sale semnificative consacrate matematicilor Fuzzy și gestiunii prin sisteme de experți a întreprinderilor au fost traduse în țara noastră, fără a pretinde pentru aceasta niciun fel de drepturi de autor.

Klaus-Heiner Lehne

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru remarcabila sa contribuție la promovarea valorii adăugate la nivel european, la impulsionearea relațiilor economice externe ale Uniunii Europene și pentru prodigioasa sa activitate de edictare a documentelor esențiale ale acquis communautaire, îndeosebi a celor aferente problematicii economice și juridice

30 octombrie 2019

Domnul Klaus-Heiner Lehne¹⁰⁵ s-a născut la 28 octombrie 1957 la Düsseldorf, Germania. După ce a studiat Fizica și Filosofia la Freiburg, Köln și Bonn, s-a întors în orașul natal pentru a urma tradiția familiei de a studia Dreptul. A absolvit Universitatea din Düsseldorf în 1983 și și-a început pregătirea juridică la scurt timp după aceea. În 1986, s-a calificat ca avocat, ceea ce a fost atât o meserie, cât și o vocație pentru el în anii următori.

De la început, Klaus-Heiner Lehne și-a îndreptat entuziasmul spre politică și și-a urmărit ideile de viitor, mai întâi în orașul natal, apoi la nivelul țării sale și în cele din urmă, al Uniunii Europene. S-a alăturat creștin-democraților când a împlinit 18 ani, în 1975. Încă din 1984, pe când era student la universitate, a devenit membru al Consiliului Local al orașului Düsseldorf. Opt ani mai târziu, în 1992, la vârsta de 35 de ani, Klaus-Heiner Lehne a intrat în Bundestag la Berlin – primul Parlament constituit în Germania reunificată. A fost membru al Comisiei de transport și al Comisiei pentru afaceri juridice. În plus, a luat parte la Comisia de investigație Treuhand și la Comisia de anchetă care a investigat consecințele politice ale guvernării comuniste în estul Germaniei.

Carierea sa politică a luat o turnură europeană în 1994, când a participat pentru prima dată la alegerile europene și a fost ales în Parlamentul European. Deși la acea vreme Uniunea Europeană avea doar douăsprezece state membre, era pe cale să se îmbarce la cel mai mare val de aderări din istoria sa.

Klaus-Heiner Lehne a devenit o figură proeminentă a Parlamentului European în următoarele două decenii. A candidat cu succes și a fost reales de trei ori. Domnul Lehne a fost unul dintre cei

¹⁰⁵ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Klaus-Heiner Lehne*, prezentat cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 30.10.2019.

mai importanți parlamentari europeni care s-au implicat în problematici de natură juridică și economică. În calitate de membru al Comisiei pentru afaceri juridice, a fost și coordonatorul Partidului Popular European în cadrul respectivei comisii, ambele poziții fiind influente și importante în Parlamentul European.

Domnul Lehne a fost raportor pentru unele dintre cele mai importante acte legislative ale Uniunii Europene în domeniul dreptului societăților comerciale, cum ar fi Directiva Preluări, Directiva privind fuziunile transfrontaliere, „directivele privind echilibrul”, Directiva privind drepturile acționarilor și Statutul societăților private europene.

În calitate de raportor pentru dreptul european al contractelor, domnul Lehne a susținut lucrările de cercetare preliminară privind „cadrul comun de referință”, care, așa cum a fost decis de Parlamentul European într-o rezoluție din decembrie 2007, ar sta la baza unui instrument care să ofere părților implicate în afacerile transfrontaliere opțiunea de a aplica legislația europeană și nu cea națională. Acesta este doar un exemplu al activității sale legislative care a modelat legislația europeană a societăților comerciale de astăzi.

Din 2009 până în 2014, Klaus-Heiner Lehne a prezidat Comisia pentru afaceri juridice. Cu toate acestea, mai ales în această perioadă, el a prezidat și Conferința președinților de comisii – o poziție cheie în mecanismul de legiferare al Parlamentului European.

În același timp, domnul Lehne și-a îndreptat atenția și s-a implicat și în relațiile externe ale Uniunii Europene. A fost de mult timp vicepreședinte al Delegației pentru relațiile cu Rusia și, mai târziu, al Delegației la Comitetul parlamentar de cooperare UE-Rusia, precum și membru al Delegației pentru relațiile cu Japonia.

În tot acest timp, a reprezentat o preocupare permanentă pentru domnul Lehne transmiterea către generația următoare a

cunoștințelor sale de primă mână despre legislația europeană. Prin urmare, în ciuda volumului său de muncă ca legislator, din 2004 până în 2014, a ținut prelegeri de drept european la Universitatea „Heinrich Heine” din Düsseldorf și la Universitatea din Köln. Domnul Lehne este încă membru al Consiliului de administrație al prestigioasei Academii de Drept European din Trier.

Spre sfârșitul anului 2013, guvernul german a adresat domnului Lehne invitația de a-l nominaliza ca membru al Curții de Conturi Europene. După câteva reflecții, a concluzionat că două decade în Parlamentul European au fost suficiente și că ar fi interesant, ca toate cunoștințele și expertiza sa, să vizeze dreptul UE dintr-un unghi diferit, și anume prin evaluarea dintr-o perspectivă ex-post a performanței politicilor Uniunii Europene.

Un legiuitor încearcă să elaboreze cele mai bune legi posibile, dar uneori nu poate urmări modul în care acestea sunt puse în practică și dacă au efectele scontate. Printre celelalte sarcini ale acestora, membrii Curții de Conturi au posibilitatea de a revizui performanța politicilor UE și a legislației subiacente.

Și, astfel, Klaus-Heiner Lehne a devenit membru al Curții de Conturi Europene în martie 2014. Numirea sa de către Consiliul Uniunii Europene a fost susținută de o mare majoritate a foștilor săi colegi din Parlamentul European.

S-a alăturat Camerei a treia a Curții, care se ocupă în primul rând de politicile externe ale Uniunii. Domnia Sa a fost membru raportor pentru rapoartele speciale privind sprijinul Uniunii Europene pentru energia regenerabilă în Africa de Est, Facilitatea de investiții ACP și acțiunea UE în lupta împotriva torturii și abolirea pedepsei cu moartea, pentru a numi doar câteva.

În 2016, când președintele de lungă durată al Curții de Conturi Europene, Vítor Caldeira, a demisionat, Klaus-Heiner Lehne a fost

candidat pentru a-l înlocui. La 13 septembrie 2016, colegii săi deputați l-au ales în mod corespunzător drept al 11-lea președinte al Curții de Conturi Europene. Poziția sa este aceea de *primus inter pares* – primul dintre egali; conduce ședințele Curții și se asigură că hotărârile sunt puse în aplicare și că instituția și activitățile sale sunt gestionate sănătos – o sarcină care este uneori mai dificilă decât ar părea, dar pe care domnul Lehne a gestionat-o întotdeauna foarte bine.

Curtea de Conturi Europeană este auditorul extern independent al Uniunii Europene. Ca atare, contribuie la îmbunătățirea gestiunii financiare a Uniunii; promovează responsabilitatea și transparența și acționează ca un „câine de pază” financiar – gardianul independent al intereselor financiare ale cetățenilor Europei.

Sub președinția sa, Curtea de Conturi Europeană a câștigat, de asemenea, mai multă relevanță politică. Este departe de a fi o instituție politică și nu trebuie să devină una, dar rezultatele activității sale sunt valabile din punct de vedere politic, nu în ultimul rând pentru că atât legiuitorii, cât și cetățenii au încredere în avizul experților independenți ai Curții.

Noțiunea de „valoare adăugată a Uniunii Europene” l-a preocupat în mod special pe președintele Lehne și pe colegii săi membri ai Curții. Banii din impozite cheltuiți la nivel european mai degrabă decât la nivel național trebuie să aibă o valoare adăugată clară. Pentru domnul Lehne, aceasta este esența principiului subsidiarității consacrat în tratatele UE. Acesta este motivul pentru care, sub președinția sa, Curtea a început să transfere mai multe resurse în domeniul auditului performanței, unde întrebarea de bază este aceea a valorii adăugate a acțiunii și a cheltuielilor la nivelul Uniunii Europene.

Klaus-Heiner Lehne a fost onorat și decorat frecvent de statele membre ale Uniunii Europene. Deține Ordinul de Merit al Republicii Federale Germania și Înaltul Premiu de Stat al Republicii Polone. De-a lungul întregii sale cariere europene, fie ca legiuitor, fie ca șef al uneia dintre instituțiile Uniunii Europene, un cuvânt a fost întotdeauna crucial pentru el. Cuvântul este „compromis”. Este însăși temelia Uniunii Europene. Nicio națiune nu ar trebui să meargă înainte în detrimentul altora, ci toate ar trebui să lucreze împreună în beneficiul tuturor.

Mircea Dumitru

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuțiile sale remarcabile la susținerea și dezvoltarea învățământului și cercetării științifice din România, prin promovarea unor practici manageriale performante la nivelul învățământului preuniversitar și universitar, prin nivelul înalt de excelență dovedit în activitatea sa didactică, prin adoptarea și încurajarea implementării, în mediul academic românesc, a unor standarde de excelență de nivel european și internațional în cadrul cercetărilor științifice desfășurate în domeniul filosofiei și al științelor sociale, precum și pentru acțiunile Domniei Sale

de susținere a misiunii și viziunii

Academiei de Studii Economice din București

7 aprilie 2022

Decernarea titlului Doctor Honoris Causa reprezintă un moment de o semnificație sporită pentru Academia de Studii Economice¹⁰⁶, mai cu seamă că personalitatea domnului Mircea Dumitru este dificil de prezentat în puține cuvinte. Academicianul Mircea Dumitru, Președinte al Secției de Filosofie, Psihologie, Teologie și Pedagogie a Academiei Române, Director al Institutului de Filosofie și Psihologie „Constantin Rădulescu-Motru” al Academiei Române, membru al Academiei Europaea și profesor universitar doctor al Universității din București are o carieră care se întinde pe o perioadă de mai bine de patru decenii – începând cu anii de studenție – și se desfășoară pe cel puțin trei coordonate: profesional-științifică, cultural-socială și managerială.

Domeniul predilect de activitate științifică a domnului academician Mircea Dumitru este reprezentat de filosofie, iar în mod special, ca subramuri ale acesteia, de: logica simbolică, metafizica modalităților, teoria cunoașterii, filosofia științei, filosofia minții și a conștiinței, filosofia limbajului și etică, în majoritatea cazurilor fiind în discuție metoda de abordare specifică filosofiei analitice, caracteristică secolelor al XX-lea și al XXI-lea. Preocuparea pentru un domeniu de bază, sub aspect intensiv, dar și de anvergură istorică, sub aspect extensiv, caracterizată de acoperiri sincronice și diacronice, precum este filosofia, i-au prilejuit Domniei Sale deschideri culturale la nivel de fundamente, pe de o parte, dar și pasiune pentru gândirea sistematică și organizată, pe de altă parte, cea din urmă fiind probată inclusiv de reușitele Domniei Sale sub aspect managerial. Ca o

¹⁰⁶ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Mircea Dumitru*, prezentat în Aula Magna de către Directorul Departamentului de Filosofie și Științe Socioumane, conf.univ.dr. Ștefan Dominic Georgescu cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 07.04.2022.

considerație-reper de primă instanță, s-ar putea afirma că activitatea domnului academician Mircea Dumitru confirmă relevanța deosebită pe care o are, din ce în ce mai pronunțat, filosoful în societate, în buna tradiție a ideii de „filosof-rege”, care se originează în *Republica* lui Platon, dar își găsește nenumărate confirmări în contemporaneitate și actualitate.

Dacă este adevărat că modul în care cariera unui specialist debutează are o influență semnificativă asupra evoluției ulterioare a acesteia, este relevant, probabil, să începem prin a sublinia faptul că, în perioada obsedantă a ultimului deceniu de regim comunist din România, domnul academician Mircea Dumitru a avut curajul, probitatea morală și competența științifică de a publica, la o vârstă tânără pe atunci, articole referitoare la probleme de ultimă oră ale științei logicii și teoriei cunoașterii științifice, pe care autoritățile și cenzura acelei vremi le considerau dăunătoare ideologiei oficiale, fapt care îl plasează în rândul celor care au reușit să țină cultura și filosofia românească conectate la realitățile de actualitate ale cercetării științifice internaționale.

Într-o primă ordine de idei, trebuie spus că o componentă fundamentală a activității oricărui profesor sau cercetător o reprezintă studiile de doctorat – inclusiv datorită dublei relevanțe universitare a acestora, de învățământ și cercetare. Este demn de menționat faptul că domnul academician Mircea Dumitru este din 1998 doctor în filosofie, cu specializarea epistemologie, al Universității din București (unde l-a avut îndrumător pe prof. univ. dr. Ștefan Georgescu) și Doctor în Logică și Filosofia Matematicii al Tulane University, New Orleans, Louisiana, USA (sub îndrumarea prestigiosului profesor de logică și filosofie și autor de manuale universitare de logică modală Graeme Forbes). Se impune mențiunea că temele de cercetare din cadrul

studiilor doctorale – anume logica de ordinul al doilea și problematica atitudinilor propoziționale – se constituie ca puncte de origine ale direcțiilor majore de interes ulterioare pentru activitatea profesională a Domniei Sale. Tot în legătură cu activitatea sa la acest nivel, trebuie precizat că, începând cu anul 2005, a obținut titlul de conducător de doctorat, activitatea de cercetare cu doctoranzii fiind orientată tot către domeniile de competență mai sus menționate, cu accent pus pe logică și metafizica modalităților.

Cercetarea fundamentală în domeniul filosofiei, logicii și științelor sociale, desfășurată de domnul academician Mircea Dumitru, este pusă în evidență de numeroasele cărți, articole și studii de cercetare publicate în prestigioase reviste și volume de specialitate din țară și străinătate, majoritatea dintre acestea fiind cotate la cel mai ridicat nivel de excelență științifică – ISI/Clarivate Analytics sau BDI. Dintre cărțile publicate menționăm – fără a subaprecia pe cele pe care le omitem – pe următoarele: *On Incompleteness in Modal Logic. An Account through Second-Order Logic*, UMI, A Bell & Howell Information Company, 300 North Zeeb Road, Ann Arbor, MI 48106-1346, USA, 1998; *Modalitate și incompletitudine. Logica modală ca logică de ordin superior*, cu un cuvânt-înainte semnat de profesorul Graeme Forbes, Tulane University, New Orleans, USA, și o postfață de profesorul Melvin Fitting, City University of New York, Editura Paideia, București, 2001 – lucrare premiată cu Premiul „Mircea Florian” al Academiei Române în anul 2001; *Explorări logico-filosofice*, cu o postfață de Sorin Vieru, Editura Humanitas, București, 2004; *Lumi ale gândirii. Zece eseuri logico-metafizice*, Editura Polirom, cu un cuvânt-înainte de Andrei Pleșu, 2019; *Modal Incompleteness and Higher-Order Logic*, Springer; *Metaphysics, Meaning, and Modality. Themes from Kit Fine*, Oxford University Press, 2020.

Domnul academician Mircea Dumitru se distinge și în calitate de editor și coordonator al unor volume cu caracter cultural-științific. Competențele acumulate în calitate de redactor al prestigioasei Edituri Humanitas din București se constituie ca un fundament tehnico-metodologic și sistematic pentru editarea unor volume dedicate câtorva personalități ale culturii și filosofiei românești: prof. univ. dr. Cornel Popa, acad. Ilie Pârvu și acad. Mircea Flonta. Acestora li se adaugă o componentă fundamentală pentru cercetarea în domeniul filosofiei și al științelor socioumane: traducerea, comentarea și analiza contribuțiilor unor gânditori de marcă ai culturii universale. Menționăm aici cel puțin modul exemplar în care profesorul Mircea Dumitru a introdus în filosofia românească concepția lui Saul Kripke, filosof contemporan de prim rang, dar și maniera în care, prin volumele elaborate ca autor sau coautor, a familiarizat cercetătorii în domeniul filosofiei și al disciplinelor socioumane cu arii noi de cercetare, precum logica de ordinul al doilea, metafizica lumilor posibile sau semantica logică și filosofia analitică a limbajului. Printre autorii ale căror opere au fost traduse, comentate sau prefațate de Domnia Sa, amintim: Ludwig Wittgenstein, Saul Kripke, Kit Fine, Roderich Chisholm, William Newton-Smith, Robert Nozick, Willard van Orman Quine și Thomas Nagel.

Pe lângă volumele elaborate, traduse și coordonate, este autor a peste 70 de articole de specialitate și multidisciplinare, în cadrul cărora analizează teme și concepte specifice domeniilor sale predilecte de competență, dar și legate de domenii conexe acestora. O prezentare mulțumitoare a contribuțiilor științifice aduse de Domnia Sa prin acestea este imposibil de realizat în cadru restrâns, fapt pentru care relevanța lor științifică și culturală poate fi redată prin menționarea recunoașterii oferite de prestigioasele edituri și reviste care au găzduit

aceste contribuții în volumele editate, respectiv între paginile lor. Dintre acestea se disting volumele: 1. *Praxiologies and the Philosophy of Economics. The International Annual of Practical Philosophy and Methodology*; 2. *Ludwig Wittgenstein în filosofia secolului al XX-lea*; 3. *Probleme de logică*; 4. *Darwin și gândirea evoluționistă*; 5. *Problema minte-creier în neuroștiința cogniției* și revistele: „Critica. Revista hispanoamericana de filosofie”, „Procedia – Social and Behavioral Sciences”, „Revue roumaine de sciences sociales. Serie de Philosophie et Logique”, „Revista de Filosofie”, „Revue Roumaine de Philosophie”, „Analele Universității București. Seria de Filosofie”, „Revista de Filosofie Analitică” sau „Academica”. La acest nivel apare foarte evident cuprinderea culturală de anvergură a contribuțiilor domnului academician Mircea Dumitru – acestea extinzându-se, pe lângă domeniile filosofiei și ramurilor acesteia mai sus menționate, și asupra unor zone de cercetare ca filosofia politică și drepturile naturale, neuroștiințele, evoluționismul sau științele cogniției.

Pentru un cercetător și profesor de filosofie este prin excelență importantă participarea la rețelele internaționale ale schimbului de idei, precum și comunicarea cât mai eficientă atât cu cei din cadrul specializării sale, cât și cu reprezentanții științifici ai altor domenii, în vederea elaborării unor abordări inter-, multi- și pluridisciplinare, care să răspundă cât mai bine exigențelor contemporane ale cercetării științifice. Mediul cel mai propice de testare, validare, propagare și extindere a anvergurii ideilor îl reprezintă congresele, simpoziioanele, conferințele, workshop-urile și alte manifestări de acest fel, naționale și internaționale. Este de remarcat, în acest context, faptul că domnul academician Mircea Dumitru a participat la aproximativ 150 de astfel de manifestări științifice desfășurate în țări europene, dar și pe alte continente: SUA, Austria, Suedia, Olanda, Cehia, Brazilia, Franța,

Portugalia, Chile, Coreea de Sud, Polonia, Israel, Turcia, Bulgaria, Finlanda, Italia, China, Marea Britanie, Ungaria, Germania și Croația. Această prodigioasă activitate științifică, care slujește imperativului actual al tuturor universităților și institutelor de cercetare importante, și anume internaționalizarea la nivel științific și managerial, este dublată și de o semnificativă activitate la nivel național, prin participarea la manifestări științifice organizate de Academia Română, de universitățile partenere ale ASE din cadrul Consorțiului „Universitaria”, precum și de alte universități și centre de cultură – fapt care dovedește încă o dată relevanța în domeniul de specialitate, dar și la nivel sociocultural a contribuțiilor Domniei Sale.

Ieșirea din „turnul de fildeș” și coborârea în cetate, în agoră, este sarcina lăsată filosofilor de prototipul milenar al înțeleptului întruchipat de ateniianul Socrate – fapt care dovedește că cercetarea fundamentală trebuie neapărat însoțită de cea aplicativă – menită, în actualitate, să susțină misiunea fundamentală și autentică a instituțiilor de învățământ și cercetare, anume cea socială. Domnul academician Mircea Dumitru a participat, la acest nivel, fie ca director de grant, fie ca membru în echipa de cercetare-implementare, la numeroase proiecte susținute financiar de statul român, de finanțatori alternativi, de instituții europene și internaționale de finanțare a cercetării, dintre care se disting: CNCISIS; New Europe College, Institute for Advanced Study, București; Banca Mondială; Institutul Goethe; Tulane University; Fulbright Commission. Este important de menționat că majoritatea acestor proiecte de cercetare fundamentală și aplicativă prezintă o relevanță interdisciplinară, cu accent pus pe filosofie, logică și științe sociale în genere, dar și referitoare la corelarea aspectelor manageriale cu cele profesional-științifice, de pildă în ceea ce privește organizarea și funcționarea școlilor doctorale, fiind vorba

despre perioada 2008-2011, pe parcursul căreia Domnia Sa a activat în calitate de coordonator pentru domeniul științelor sociale și umaniste în cadrul grantului POS-DRU – *Școli doctorale în România*. Se impune menționarea, în acest context, a faptului că academicianul Mircea Dumitru este și Director al Școlii doctorale de la Facultatea de Filosofie a Universității din București.

Sub aspect didactic, academicianul Mircea Dumitru a parcurs toate treptele ierarhiei universitare, de la asistent la profesor universitar, însă a activat în calitate de cadru didactic și în învățământul preuniversitar, fapt care i-a oferit o cuprindere adecvată a întregului proces educațional, la toate nivelurile acestuia. Aparte de componenta științifică, lucrările de cercetare ale Domniei Sale se bucură și de o dimensiune didactică, fiind întrebuințate de studenți, masteranzi și doctoranzi drept bibliografie fundamentală; în același timp, Domnia Sa este coautor al unui manual de logică destinat elevilor de liceu. Pe lângă acestea, a activat, sub diferite forme și încadrări, în calitate de cadru didactic asociat sau invitat la universitățile din Tulsa și Tulane (la cea din urmă ca Fulbright Junior Scholar), dar și ca visiting scholar la The Graduate School and University Center of The City University of New York. Pragul dintre milenii îl găsește în postura de fellow la New Europe College din București și conferențiar universitar la Catedra de Filosofie Teoretică și Logică a Facultății de Filosofie de la Universitatea din București. Ulterior, obține gradul de profesor universitar și conducerea de doctorat pe domeniul „Științe umaniste – Filosofie”, iar la debutul celui de-al doilea deceniu al secolului al XXI-lea este profesor invitat la Universitatea din Helsinki. În 2019 este numit fellow la Academia Europaea și, începând cu 2017, activează ca visiting professor și honorary professor la două prestigioase universități din China (Beijing

Normal University și Shaanxi Normal University din Xi'an). Se observă cu ușurință că, prin activitatea didactică depusă, domnul academician Mircea Dumitru răspunde atât imperativelor tradiționale ale cercetării și reflecției filosofice, care o impun pe aceasta ca *sapientia* universală, dar și exigențelor contemporane, legate de internaționalizarea care trebuie să aibă efecte la nivelul metodelor de predare de ultimă generație – ceea ce se poate realiza tocmai prin acumularea unei experiențe didactice bogate, prin vizite și schimb de experiență cu universități din întreaga lume.

În ceea ce privește componenta didactică, nu în ultimul rând sunt de menționat notorietatea și popularitatea de care Domnia Sa se bucură în rândurile studenților, masteranzilor și doctoranzilor, datorate mai ales atitudinii exemplare dovedite în colaborarea cu aceștia, comunicării eficiente la nivel profesional și uman pe care a întreținut-o pe parcursul întregii sale cariere didactice de până acum – fapte care dovedesc, încă o dată, că un profesionist în domeniul filosofiei, dar și în alte domenii conexe acesteia, are șansa de a deveni model dacă este mai exigent cu sine decât cu alții și dacă păstrează o manieră echilibrată și implicată, indiferent de domeniul științific sau aria tematică despre care se discută.

În ordinea firescului și tot pornind de la ideea de sorginte platonice privind importanța implicării celor înțelepți în buna administrare a Cetății, contribuțiile de natură științifică ale domnului academician Mircea Dumitru au fost dublate și de ocuparea unor funcții universitare de conducere la nivelul facultății, al universității și ministerial. Astfel, Domnia Sa a ocupat preț de un an funcția de prodecan al Facultății de Filosofie a Universității din București, iar apoi a deținut, timp de două mandate complete, funcția de decan al aceleiași facultăți, ulterior fiind și directorul Departamentului de

Filosofie Teoretică și Logică de la această facultate. Din aceste poziții a promovat permanent colaborarea între departamentele din facultate și între facultățile Universității din București, dar și apropierea Facultății de Filosofie de altele de același tip de pe mapamond. De asemenea, a fost adeptul unui spirit de conducere bazat pe managementul participativ, pe atitudinea proactivă și pe respectarea legii și a eticii și deontologiei universitare. A avut contribuții semnificative la adaptarea programelor de studii, a planurilor de învățământ și a fișelor disciplinelor, promovând un leadership bazat pe excelență, competență și comunicare eficientă. De asemenea, a avut un rol semnificativ la înnoirea echipei de cadre didactice a facultății, susținând în același timp și identificarea unor modalități de a beneficia, pe termen cât mai lung, de colaborarea cadrelor didactice consacrate și cu experiență. Ulterior, în calitate de prorector al Universității din București, dar mai ales de rector al acesteia, a promovat cultura performanței universitare, a învățământului centrat pe student, a susținut prin acțiuni directe procesul de internaționalizare, dar mai ales buna colaborare între universitățile de excelență românești, membre ale Consorțiului „Universitaria”. În cadrul acestui consorțiu, academicianul Mircea Dumitru s-a dovedit un susținător al proiectelor inițiate de Academia de Studii Economice din București, iar prin atitudinea Domniei Sale și un prieten al instituției noastre. La nivelul Departamentului de Filosofie și Științe Socioumane al Facultății de Management din ASE a existat un impact notabil al activității manageriale și profesionale a Domniei Sale, mai ales prin faptul că mai mulți dintre membrii departamentului au fost studenții Domniei Sale și au colaborat în cadrul unor proiecte de cercetare, grație intereselor și formației profesionale comune.

O contribuție importantă a Domniei Sale este aceea din postura sa de membru și președinte al Panelului 5 și, ulterior, al Comisiei de Filosofie ale Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU), iar actualmente de vicepreședinte al Consiliului General CNATDCU. În acest context, a promovat același spirit al excelenței și competitivității universităților la nivel național și internațional, având o contribuție semnificativă la justa elaborare și implementare a noilor seturi de standarde privind ocuparea posturilor universitare didactice și de cercetare.

Recunoașterea cea mai înaltă în ceea ce privește competențele specifice managementului proceselor educaționale și de cercetare a venit odată cu numirea ca ministru al Învățământului, poziție din care și-a asumat procesul de reformare și ridicare a nivelului de excelență a învățământului preuniversitar, universitar și postuniversitar din România. A promovat și în acest context un management participativ, orientat spre îndeplinirea celor trei misiuni ale universității, pornind de la o viziune de anvergură, fundamentată pe echilibrul între metodele clasice și actuale de educație și cercetare. Și din această funcție a susținut o atitudine echilibrată în elaborarea standardelor academice pentru toate domeniile de învățământ și cercetare, fapt care a avut un impact semnificativ asupra învățământului românesc și, implicit, asupra Academiei de Studii Economice din București. În acest context a promovat o politică de evaluare a activității membrilor comunităților universitare și de cercetare din România, care să țină cont de specificul fiecărui domeniu în parte, dar să și realizeze o evaluare unitară, bazată pe identificarea unor puncte comune ale cercetătorilor și cadrelor didactice din toate ariile de competențe. Pregătirea filosofică a Domniei Sale a înlesnit, de bună seamă, o astfel de privire de ansamblu, sistematică și orientată spre atingerea unor

obiective precise, ceea ce arată încă o dată adecvarea de excepție a abilităților de filosof de profesie la cele manageriale.

Nu în ultimul rând și, de fapt, urmând povața *save the best for last*, trebuie spus că nivelul ridicat al calităților manageriale, social-culturale și profesional științifice, precum și armonizarea acestora la nivelul unei personalități marcante, au fost internațional recunoscute prin desemnarea domnului academician Mircea Dumitru ca președinte al International Institute of Philosophy din Paris. O astfel de recunoaștere a meritelor Domniei Sale, dar și a perspectivelor pe care cercetările sale de până acum le deschid, precum și considerațiile de mai sus stau ca temelie pentru propunerea Facultății de Management privind acordarea celei mai înalte distincții universitare de către Academia de Studii Economice din București, Doctor Honoris Causa, domnului academician Mircea Dumitru.

Fabrizio D'Ascenzo

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru contribuția semnificativă la impulsionarea parteneriatului cu Academia de Studii Economice din București și la creșterea vizibilității internaționale a acesteia, pentru meritele științifice remarcabile în domeniul administrării afacerilor și antreprenoriatului, precum și pentru implicarea proactivă în materie de consolidare și actualizare a competențelor de cercetare ale membrilor comunităților științifice din cele două universități

16 iunie 2022

Domnul prof. univ. dr. Fabrizio D'Ascenzo¹⁰⁷ este decan al Facultății de Economie din cadrul Universității Sapienza din Roma, care este una dintre cele mai prestigioase universități din Italia și Europa, și totodată una dintre cele mai vechi universități din lume, fondată în 1303. Sapienza este cea mai mare universitate din Europa, susținând peste 115.000 de studenți, inclusiv 5.500 de studenți internaționali, și aproape 4.000 de cadre academice. Oferă 250 de programe academice și 200 de cursuri de specialitate în 63 de departamente, cu 59 de biblioteci disponibile pentru uzul studenților (cel mai mare număr din orice universitate italiană), precum și 21 de muzee. Aceasta numără șase laureați ai premiului Nobel printre absolvenții săi și membrii facultății.

Facultatea de Economie este una dintre cele 11 facultăți ale Universității Sapienza din Roma și se bucură de o reputație excelentă pentru gama largă de subiecte acoperite în curricula academică și flexibilitatea de alegere oferită studenților. Standardul înalt al predării este rezultatul unei lungi tradiții de studii și cercetări efectuate de savanți și profesori remarcabili implicați atât la nivel național, cât și internațional.

În ultimii ani, Facultatea de Economie a avut o cifră medie de școlarizare de 10.000 de studenți, cu un procent mare de studenți ce provin din afara Italiei.

Profesorul Fabrizio D'Ascenzo este Decanul Facultății de Economie din 2017 și profesor titular al Universității Sapienza din 2005. Înainte de această funcție, a fost Director al Departamentului de

¹⁰⁷ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Fabrizio D'Ascenzo*, prezentat de către Decanul Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine, conf. univ. dr. Tănase Stamule, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 16.06.2022.

Management al Facultății, dar de asemenea, a ocupat funcții didactice la Universitatea Tuscia – Viterbo și la Universitatea din Siena, Academia de Poliție din Roma și Programul de formare a consultanților și inspectorilor de mediu EMAS, organizat de provincia Viterbo. Profesorul D'Ascenzo este doctor în filozofie în știința mărfurilor la Universitatea Sapienza.

În prezent, deține și funcțiile de:

- Director al cursului postuniversitar al Facultății de Științe Politice, Sociologie și Comunicare și al Facultății de Economie a Universității Sapienza în Proiecte și Profesii Europene;

- Președinte al Consiliului Masteratului în Economie și Comunicare pentru Management și Inovare;

- Responsabil pentru acordul dintre Universitatea Sapienza și Universitatea din California – Berkeley;

- Membru al Comitetului Executiv al AISME – Societatea Italiană pentru Știința Mărfurilor și Tehnologie (din 2009);

- Membru al Comitetului Științific Doctoral în Management, Bancar și Știința Mărfurilor de la Facultatea de Științe Economice, Universitatea Sapienza (din 2001);

- Membru în Comitetul Editorial al revistei „Sustainability” (din 2020).

Pe lângă aceste funcții de lungă durată, profesorul D'Ascenzo a deținut și următoarele funcții:

- Director al Centrului de Cercetare Sapienza „ImpreSapiens”;
- Delegat al Rectorului Universității Sapienza pentru relațiile cu întreprinderile;

- Delegat al Rectorului Universității Sapienza pentru locurile didactice externe;

- Delegat al Rectorului Universității Sapienza pentru acordul cu Departamentul de Tineret al Președinției italiene a Consiliului de Miniștri;
- Responsabil științific al proiectului de orientare profesională „Campus Mentis”, organizat de Universitatea Sapienza din Roma împreună cu Președinția italiană a Consiliului de Miniștri;
- Președinte al cursului de licență al Universității Sapienza în „Inovare tehnologică, asigurarea calității și certificare de mediu” (2005-2008);
- Președinte al cursului de master al Universității Sapienza în „Managementul tehnologiei și inovației” (2009-2017);
- Membru al consiliului de experți al ISFOL – Institutul pentru Formarea Muncitorilor din cadrul Ministerului Muncii italian;
- Membru al comitetului științific al Jurnalului italian de știință, tehnologie și calitate a mărfurilor pentru sectorul tehnologic;
- Membru al comitetului științific al revistei italiene „Dirigenza Bancaria – Banking, finance and Technology”;
- Membru al consiliului științific al cursului postuniversitar „Controlul și managementul sistemelor de calitate, mediu și siguranță”.
- Responsabil în numele Universității Sapienza pentru proiectul TEMPUS „Maestri Ingineri Economisti ai Energiei și Dezvoltării Durabile (INECO-E2D)” cu parteneri de la Universitatea Tehnică „K.I. Satpaev” (Kazahstan), Institutul de Energie și Comunicare din Almaty (Kazahstan), Universitatea de Economie din Almaty (Kazahstan), Universitatea Franceză „Pierre Mendez” din Grenoble (Franța), Universitatea Savonia pentru Științe Aplicate (Finlanda), Școala Internațională de Management din Dortmund (Germania);

• Responsabil la Universitatea Sapienza pentru proiectul TEMPUS „Master european în economia întreprinderii și integrare internațională (EE2i)”, Universitatea Franceză „Pierre Mendez” din Grenoble (Franța) și Universitatea din Cracovia (Polonia);

• Director al cursului postuniversitar „Tehnologii și managementul rețelelor de comunicații” al Facultății de Științe Economice, Universitatea Sapienza;

• Președinte al Biroului de Cazare al Facultății de Economie, Universitatea Sapienza;

• Membru al Comitetului de cazare al Universității Sapienza;

• Membru al Comitetului științific al Școlii Doctorale „Impresa, Finanza, Ambiente, Territorio e Istituzioni nell'economia Globale” a Facultății de Științe Economice, Universitatea Sapienza;

• Membru al Comitetului științific al cursului postuniversitar „Economie și management al mobilității” al Facultății de Științe Economice, Universitatea Sapienza (2005-2007);

• Membru al Consiliului consultativ TIC al Ministerului italian al Comunicațiilor (2006);

• Membru al comitetului editorial al International Journal Forum Ware, jurnalul oficial al IGWT (Internationalen Gesellschaft fur Warenkunde und Technologie, International Society for Commodity Science and Technology) (2006-2008);

• Membru al Comitetului executiv al IGWT (Internationalen Gesellschaft fur Warenkunde und Technologie) (2001-2008).

Prof. univ. dr. Fabrizio D'Ascenzo a publicat peste 200 de lucrări științifice, principalele sale domenii de cercetare incluzând:

- exploatarea inovației tehnologice;
- aplicarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în contexte de afaceri;

- aplicarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în administrația publică;
- evaluarea tehnologiei.

Colaborarea cu Academia de Studii Economice din București a început în 2017, când profesorul D'Ascenzo a acceptat pentru prima dată invitația de a participa la cea de-a 11-a ediție a Conferinței Internaționale pentru Excelența în Afaceri (ICBE), dedicată strategiei, complexității și energiei în vremuri de schimbare. Evenimentul a fost organizat de Departamentul UNESCO de Administrarea Afacerilor al ASE, Facultatea de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine.

Este persoana responsabilă pentru programul de masterat cu dublă diplomă (filiala româno-italiană), al programului de masterat „Antreprenariat și Administrarea Afacerilor” organizate de ASE, Facultatea de Administrarea Afacerilor în limbi străine (FABIZ) și programul de masterat în „Economie și comunicare pentru management și inovare” condus de Universitatea Sapienza. De asemenea, este membru al Comitetului Științific al Conferinței Internaționale de Științe Economice și Sociale (ICISS), organizată de ASE.

Profesorul D'Ascenzo a susținut seminare în cadrul cursului de Informatică în Afaceri la Masterul în Administrarea Afacerilor (IMBA) și a cursului Sisteme IT pentru întreprinderi virtuale la Masterul în Afaceri Digitale și Inovare (MDBI), ambele în cadrul Facultății de Administrare Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ).

În asigurarea colaborării, profesorul D'Ascenzo a investit cu generozitate și, adesea voluntar, mult timp, pasiune și expertiză în dezvoltarea colaborării între instituțiile noastre, efort care a culminat cu crearea unui program de masterat cu dublă diplomă.

Așadar, pentru contribuțiile sale științifice și profesionale remarcabile, pentru implicarea deosebită în creșterea calității și vizibilității cercetării efectuate de cercetătorii ASE și pentru activitatea susținută în creșterea vizibilității internaționale a Academiei de Studii Economice din București și a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predarea în limbi străine a ASE, s-a votat ca domnului prof. univ. dr. Fabrizio D'Ascenzo de la Universitatea Sapienza să i se acorde titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București.

Dumitru-Dorin Prunariu

Titlul Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din București pentru rezultatele greu egalabile obținute în activitatea instituțională și științifică dedicată explorării Universului, pentru contribuția semnificativă la promovarea științei și a dorinței de cunoaștere în cadrul societății, pentru stimularea parteneriatelor universității noastre cu mediul său extern, precum și pentru integrarea exemplară în comunitatea universitară din Academia de Studii Economice din București

25 octombrie 2022

Este o tradiție la Academia de Studii Economice din București¹⁰⁸ ca membrii comunității noastre academice să onoreze adevărate valori ale științei și culturii: savanți, profesori și mari personalități ale instituțiilor reprezentative din țară și străinătate. Amintim, în cele ce urmează, principalele argumente pe baza cărora a fost fundamentată propunerea de acordare a titlului Doctor Honoris Causa domnului general-locotenent dr. ing. Dumitru-Dorin Prunariu, membru de onoare al Academiei Române, primul și unicul cosmonaut român:

Născut la 27 septembrie 1952 la Brașov și absolvent în 1976 al Facultății de Inginerie Aerospațială din cadrul Institutului Politehnic București (astăzi Universitatea Politehnică), în urma unei selecții extrem de riguroase (cu 150 de candidați), va fi desemnat unul dintre cei doi tineri români care vor urma un program de pregătire de specialitate, vreme de trei ani, în faimosul Oraș Stelar de lângă Moscova și, în final, unicul selectat pentru a zbura în Cosmos, în cadrul programului Intercosmos. Evenimentul a avut loc în anul 1981, între 14 și 22 mai, zburând cu nava Soyuz-40, împreună cu cosmonautul sovietic Leonid Popov. Mai exact, zborul a durat 7 zile, 20 de ore, 42 de minute și 52 de secunde! Începând cu a doua zi, 15 mai 1981, nava Soyuz-40 a făcut joncțiunea cu complexul orbital Saliut 6-Soyuz T4, pe care se afla echipajul Vladimir Kovalionok - Victor Savinîh, aflați pe orbită din 21 martie al aceluiași an.

În cifre, zborul a însumat 5 260 000 km, cu o viteză de 28 000 km pe oră. În fiecare zi, seara, aproximativ între orele 19:30-20:00, a trecut pe deasupra României, uneori identificând, cu emoție, Carpații, Dunărea și Marea Neagră. Ca urmare a acestui eveniment, România a devenit a unsprezecea țară care a trimis un om în Cosmos, iar

¹⁰⁸ Următoarele pagini reprezintă o preluare din *Laudatio Dumitru Prunariu*, prezentat în Aula Magna de către Decanul Facultății de Business și Turism, prof. univ. dr. Gabriela Țigu, cu ocazia decernării titlului Doctor Honoris Causa în data de 25.10.2022.

Dumitru-Dorin Prunariu al 103-lea pământean în Cosmos. Oare să fie o simplă coincidență faptul că același număr, 103, l-a avut și carnetul de membru Minitehnicus primit la vârsta de 17 ani, în urma câștigării premiului republican la concursul omonim?!

Pasiunea sa pentru zbor s-a manifestat încă din copilărie, așa cum va declara într-un interviu: *„De mic copil mi-am dorit să zbor. Închideam ochii și simțeam că plutesc peste munți, văi, descopeream lumi noi. M-au fascinat întotdeauna abisul albastru, înălțimile infinite. În final, am ajuns să zbor în Cosmos.”* Evident că lucrurile au stat puțin mai altfel, că au fost ceva mai complicate, că drumul de la visul din copilărie la zborul reușit în Cosmos a fost lung și nu chiar așa de ușor, au existat și sincope, chiar praguri. Dar, dacă rememorăm, în cazul său n-a prea fost nimic întâmplător și amintim în acest sens câteva detalii:

- a fost unicul cosmonaut non-sovietic care a obținut calificative maxime la absolut toate examenele și testele finale;
- extraordinara sa capacitate de comunicare, pe care a păstrat-o intactă până astăzi;
- nu în ultimul rând, bonomia sa înnăscută (evidentă și acum) și alte calități care l-au făcut să fie apreciat și îndrăgit de cosmonauții sovietici, între care comandantul Leonid Popov, care i-a devenit prieten pentru totdeauna.

În acest context amintim că, în fapt, pasiunea pentru zbor este o caracteristică a familiei Prunariu, soția cosmonautului fiind absolventă a aceleiași facultăți (de Inginerie Aerospațială), ulterior orientată spre diplomație (fiind, printre altele, ambasadorul României în Armenia), unul dintre cei doi fii, Cătălin-Radu, este un cunoscut pilot, fost comandant al Aerodromului București-Clinceni și fost director general al TAROM, iar celălalt fiu, Ovidiu-Daniel, este un pasionat parașutist.

În paralel cu activitatea profesională, domnul general-locotenent dr. ing. Dumitru-Dorin Prunariu a desfășurat o semnificativă activitate științifică, ce a vizat cercetări în domeniul științelor aerospațiale, în mod particular aspecte ce privesc dinamica zborului cosmic, dar și în domeniul geopoliticii și securității.

Activitatea științifică și-a început-o, practic, în momentul istoricului eveniment din 1981. „Pe timpul zborului – va relata cosmonautul nostru –, am efectuat mai multe experimente științifice din domeniul astrofizicii, al studiului radiațiilor cosmice, al tehnologiilor spațiale, al medicinei, biologiei și psihologiei.” Și continuă, făcând următoarea precizare extrem de importantă: „experimente gândite și proiectate în cea mai mare parte de specialiști români” și concretizate ulterior în studii publicate privind „Astro 1 și 2”, „Minidoza”, „Integral”, „Capilar”, „Nanobalanța”, „Imunitatea”, „Pneumatic”, „Balisto”, „Rheo”, „Interferon”, „Guler”, „Capacitatea de lucru”, „Relaxarea” și altele. Și-a continuat apoi cercetările în țară, concretizate în peste 40 de studii științifice (autor sau coautor), publicate în reviste de specialitate, românești și străine.

Amintim, totodată, că a fost autor al cărților *Cosmosul, laborator și uzină pentru viitorul omenirii* (Editura Tehnică, 1984), *Dimensiuni psihice ale zborului aerospațial* (Editura Militară, 1985) și *Istoria aviației române* (Editura Științifică și Enciclopedică, 1984). S-au adăugat studiile publicate în reviste de prestigiu, între care *Revista de științe tehnice*, seria *Mecanică aplicată*, Academia Română, precum și *Romanian Astronomical Journal*.

În plus, și-a relatat viața și activitatea, inclusiv cea științifică (cu detalii semnificative) în patru cărți de interviuri:

- Alexandru Stark, *La cinci minute după Cosmos*, Editura Militară, București, 1982;
- Elena Ștefănescu, *Mai aproape de Dumnezeu cu Dumitru-Dorin*

Prunariu, Editura Augustus, Timișoara, 1999;

▪ Cecilia Caragea, *Dialog cu Dumitru-Dorin Prunariu*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2000;

▪ Annie Muscă, *Dumitru-Dorin Prunariu. Biografia unui cosmonaut*, Adevărul Holding, București, 2012.

Ultima este o carte deosebit de complexă și cuprinzătoare, cu multe aspecte mai puțin cunoscute, unele chiar neplăcute, privind dificultățile de promovare nu numai în spațiul public, ci și în cel profesional, din cauza cultului personalității familiei Ceaușescu, inclusiv interdicția de a-i apărea fotografia în presa centrală, ba chiar și în cartea din 1982.

Între multele distincții primite, grație calităților dovedite și a rezultatelor obținute, se înscriu:

▪ Erou al R.S. România și Erou al Uniunii Sovietice plus Steaua de Aur (1981);

▪ Medalia „Juri Gagarin”, acordată de Federația Aeronautică Internațională, cea mai înaltă pe linie cosmică (1982);

▪ Medalia de aur „Hermann Oberth”, acordată de Societatea Germană de Rachete (1984);

▪ Ordinul Național „Steaua României” în grad de Mare Cavaler (2000);

▪ Distincția de stat „Virtutea aeronautică” (2008);

▪ Ordinul Virtutea Militară în Grad de cavaler (2010);

▪ Distincția „Meritul Academic” acordată de Academia Română (2011).

Ca o recunoaștere a meritelor sale în promovarea internațională a studiului asteroizilor cu potențial de impact cu Terra și implicarea sa în activitatea mai multor instituții pe această direcție de cercetare, inclusiv la nivel ONU, în anul 2017 Uniunea Aeronautică Internațională a decis ca numele său să fie dat unui asteroid din

centura principală de asteroizi a Sistemului Solar, asteroidul numindu-se *10707 Prunariu*.

- membru de onoare al Academiei Române, cel mai înalt for științific și cultural al țării (2011);

- membru corespondent (1992) și titular (2007) al Academiei Internaționale de Aeronautică;

- membru de onoare al Academiei Americano-Române de Artă și Științe (2002);

- membru al Academiei Europene de Științe și Artă (2015);

- membru fondator (1985) al Asociației Exploratorilor Spațiului Cosmic (abreviat ASE!), fiind timp de șase ani președinte al ASE Europa, iar ulterior (2011-2014) al ASE Internațional; din 2005 este membru al Comitetului ASE pentru Obiecte Cosmice cu Potențial de Impact cu Terra (NEO);

- din 1992 reprezintă Guvernul României la sesiunile Comitetului ONU pentru Explorarea Spațiului Extraatmosferic (COPUOS), devenind președinte al Subcomitetului Științific și Tehnic al COPUOS (2004-2006) și președinte al întregului comitet (2010-2012);

- în 2012 a fost numit unul dintre cei 15 membri ai Grupului de experți guvernamentali cu privire la transparența spațiului extraatmosferic și măsuri de consolidare a încrederii Transparency and Confidence-Building Measures (TCBM), instituit printr-o rezoluție a Adunării Generale ONU;

- a fost membru al Grupului de lucru care a elaborat, în cadrul Institutului European de Studii de Securitate (EUISS), un raport privind Securitatea spațială pentru Europa, publicat în 2016;

- din 2014 până în 2017 a fost vicepreședinte al Comitetului pentru relații internaționale al Agenției Spațiale Europene, continuând să fie și în prezent reprezentantul României în cadrul acestui comitet;

- în perioada 2018-2020 a fost vicepreședinte al Grupului de lucru COPUOS pentru elaborarea strategiei „Agenda spațială 2030”;
- vicepreședinte al Consiliului de Administrație al Fundației Asteroid, care organizează anual evenimentul „Asteroid Day”, și consilier special al Asociației „Moon Village Association” (MVA), membru observator al COPUOS, care promovează explorarea viitoare a Lunii într-un mod sustenabil, sinergic, în cooperare și în beneficiul întregii omeniri;
- în 2021 a fost ales în funcția de președinte al Grupului Global de Experți pentru Activitățile Lunare Durabile (GEGSLA), organizat de MVA („Moon Village Association”);
- În decursul a 39 de ani a avansat de la gradul de sublocotenent (1997) la cel de general cu o stea (2000) și cu trei stele (2016), în prezent general-locotenent în rezervă;
- Domnul Dumitru-Dorin Prunariu a desfășurat și activități didactice, fiind de mai multă vreme profesor asociat la Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială (INMAS) și profesor asociat la ASE (1998-2011), ținând un curs special și unicat în România – și nu numai! – intitulat *Geopolitica și Spațiul Cosmic*, inițial la Modulul de Studii Aprofundate, apoi la Masteratul de Geopolitică și Relații Internaționale, în cadrul Facultății de Relații Economice Internaționale, devenit acum masteratul de Geopolitică și Afaceri, în cadrul Facultății Business și Turism; a revenit anul trecut, susținând on-line un curs și o dezbatere științifică, timp de aproape trei ore, cu studenții masteranzi și absolvenții ultimelor promoții.

Trebuie să amintim că universitatea noastră l-a onorat cu prilejul celei de-a 25-a aniversări de la zborul său cosmic (în 2006), precum și, cinci ani mai târziu, la cea de-a 30-a aniversare, printr-o frumoasă festivitate în Aula Magna, în prezența mai multor cosmonauți străini, între care comandantul Leonid Popov.

▪ Nu putem omite că domnul Dumitru-Dorin Prunariu, care a fost atât de multă vreme ambasadorul nostru onorific în lume, a exercitat și funcția de ambasador oficial al României (2004-2005) în Federația Rusă, urmașa Uniunii Sovietice, al cărei erou fusese declarat.

Menționăm totodată că este deja Doctor Honoris Causa al mai multor universități românești și străine: nouă din România (Universitatea Tehnică, 2008, și „Babeș-Bolyai”, 2014, ambele din Cluj-Napoca; Universitatea de Vest din Timișoara, 2013; Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași, 2017; Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș, 2017; Universitatea „1 Decembrie” din Alba Iulia, 2018; Universitatea din Craiova, 2018; Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, 2018; Universitatea „Titu Maiorescu” din București, 2018), plus Universitatea Tehnică a Moldovei, din Chișinău, 2012 și, de asemenea, *Honorary Doctor* al Colegiului „Lindsey Wilson” din Kentucky, Columbia, SUA, 2014.

Dacă ar fi să îl cităm pe unul dintre colegii noștri, profesorul Silviu Neguț, am spune că:

„Avem onoarea, sansa, de a avea în mijlocul nostru un OM:

- de o valoare morală impecabilă;
- cu un zâmbet cald și cuceritor, cu care îi poate dezarma chiar și pe extratereștri;
- de o bunătate și o disponibilitate demne de vremuri mai bune;
- de un farmec înnăscut („născut, nu făcut ” – cum zice Biblia).”

Dumitru-Dorin Prunariu este căsătorit cu Crina Prunariu, diplomat pensionat din Ministerul Afacerilor Externe al României, și au împreună doi fii și patru nepoți.

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Jean Paul Pollin
22.06.1998

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Cornelis Johannes Rijnvos
30.06.1999

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Lawrence R. Klein
09.11.1999

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Lennart Hjalmarsson
9.12.1999

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Joseph Stiglitz
10.11.1999

Imagini de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Lester Lloyd-Reason
21.02.2007

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Alain Burlaud
28.11.2007

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Philippe Rollet
15.04.2009

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului André Cabanis
24.02.2010

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Allan Clement Hodgson
05.05.2010

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
doamnei Donna Street
10.05.2011

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Joaquin Almunia
21.10.2011

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului academician Mircea Malița
04.04.2012

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
Sir Suma Chakrabarti
18.06.2013

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului academician Florin Gheorghe Filip
15.05.2014

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Robert Faff
10.06.2015

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Paul Wachtel
24.03.2016

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Grigore Belostecinic
09.11.2016

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
doamnei Katherine Schipper
07.06.2017

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Geert A. Bouckaert
13.04.2018

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Sorin Mihai Cîmpeanu
18.04.2018

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului academician Ioan Aurel Pop
03.04.2019

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului președinte Abdel Fattah El-Sisi
19.06.2019

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Jaime Gil Aluja
09.10.2019

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Klaus-Heiner Lehne
30.10.2019

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului academician Mircea Dumitru
07.04.2022

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Fabrizio D'Ascenzo
16.06.2022

Imagine de la ceremonia de decernare Doctor Honoris Causa
domnului Dumitru Prunariu
25.10.2022

ISBN 978-606-34-0451-1

9 786063 404511

